

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετραμηνιαία Έκδοση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

- 1. Ιδιοκτήτης - Εκδότης: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού**
- 2. Έδρα:** Κηφισίας 7, Αθήνα 11523, τηλ. 210-6496528 - Fax: 210-6472010
- 3. Νόμιμος Εκπρόσωπος - Υπεύθυνος κατά νόμον:** Σταύρος Δουβής
Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού
- 4. Ιδρυτές - Διευθυντές Σύνταξης:** Γιώργος Παναγόπουλος - Ανδρέας Μαλάτος
- 5. Επιμέλεια ύλης:** Σπύρος Μπάκας, Φωτεινή Σιομανίδου, Χάρης Σταμέλος,
Μάριος Παπαλουκάς, Καλλή Χρονοπούλου.
- 6. Επιμέλεια ενημερωτικού δελτίου:** Τάσος Αντωνίνης, Αντώνης Αντωνόπουλος,
Σωτήρης Τριανταφύλλου
- 7. Συντακτική Επιτροπή:** Άγγελος Κουτλιάνος, Ανδρέας Μαλάτος, Γιώργος Παναγόπουλος,
Κων/νος Λοιζάς, Μαρία Χρυσουστομίδου.
- 8. Σύμβουλοι έκδοσης:** Αργύρης Κοκκινάκης - Γιώργος Βλαζάκης
- 9. Ηλεκτρονική επεξεργασία:** Μαριάννα Δερμιτζάκη
- 10. Γραμματεία:** Δροσούλα Μανταφούνη, Νατάσσα Λουκίδου, Μαίρη Καρανικόλα.
- 11. Υπηρεσίες Πληροφορικής:** Νεκτάριος Τζουβάρας
- 12. Ιστοσελίδα Internet:** Γιώργος Πόντος, Δημήτρης Χρονόπουλος
- 13. Επιστημονική Επιτροπή:**
Πρόεδρος: Νικόλαος Κλαμαρής
Μέλη: Αντώνης Μπρεδήμας, Ελίνα Μουσαϊρά, Στέλιος Κου-
σούλης+, Λίνα Κουσκουνά, Στέφανος Πανταζόπουλος,
Ανδρέας Μαλάτος Αχιλλέας Μαυρομάτης,
Παντελής Δέδες

Σημείωση: Η συμμετοχή όλων των άνω αναφερομένων προσώπων στο παρόν περιοδικό είναι τιμητική και άμισθη.

Μελέτη εντύπου - φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Θ' - Τεύχος 1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2008

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ 2008

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου

SECRETARIAT GENERAL OF SPORTS

Sports Law Review

Αθήνα, Μάιος 2008

Copyright©: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. International Sport Law Association
2. Asser Institut
3. Konstanzer Arbeitskreis für Sportrecht
4. Sport und Recht
5. Il Calciatore
6. Centre de droit et d'conomie du sport
7. International Sport Lawyers Association
8. CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano)
9. ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή)
10. UNESCO
11. DGX- Επιτροπή Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. EPAS - Συμβούλιο της Ευρώπης

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των νομικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως νομικοί επιστήμονες στην έκδοση της ΕΑΔ, συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς, νομολογία ή άλλα κείμενα αθλητικονομικού ενδιαφέροντος.

1. Βούλτσης Ιωάννης, Δικηγόρος
2. Γιαρένης Ευγένιος, Στρ.Δικαστής, Υπ. Δρ. Παντείου Πανεπιστημίου
3. Ηλιάδης Χρήστος, Δικηγόρος, Μέλος ΕΣΚΑΝ
4. Πανταζόπουλος Στέφανος, Πρόεδρος Πρωτοδικών, Λέκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
5. Παπαλουκάς Μάριος, Δικηγόρος, Λέκτωρ Παν/μίου Πελοποννήσου
6. Σταμέλος Χάρης, Δικηγόρος, LL.M., Υπ.Δ.Ν.
7. Χρονοπούλου Καλλή, Δικηγόρος, Υπ.Δ.Ν.
8. Meirim J.M., Assesor – Director da Desporto e Direito

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των ειδικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως επιστήμονες – μη νομικοί – στην έκδοση της Ε.Α.Δ., συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς ή άλλα κείμενα σχετικά με την οργάνωση, διοίκηση προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

1. Κάκκος Βασίλης, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
2. Καραστάθης Δημήτρης, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ
3. Κονταξάκη Νεκταρία, M.S.c Διεθνούς Μάρκετινγκ ΤΕΦΑΑ
4. Νεδέλκου – Γιαλεδάκη Καλλιόπη, MSc Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Δικαίου Θαλάσσης - Αέρος
5. Πίγκος Γιώργος, Διδάκτωρ Βιοκινητικής ΤΕΦΑΑ
6. Πρίντεζης Γιώργος, Καθηγητής IST, Μέλος του Ορειβατικού Συνδέσμου Αθηνών
7. Ρηγοπούλου Πέπη, Καλλιτέχνης, Πανεπιστημιακός
8. Σαββίδης Λάζαρος, Επιστημονικός Συνεργάτης Ε.Ο.Π.Α., Ιστορικός ερευνητής
9. Σταύρου Νεκτάριος, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
10. Τουμάζης Γιάννης, Ιστορικός Τέχνης
11. Lamoral Rik, Sportsjournalist, Πρόεδρος της Ένωσης Αθλητικογράφων Βελγίου

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Οι δραματικές εξελίξεις της υπόθεσης ντοπινγκ στην Εθνική Ομάδα της Άρσης Βαρών κέντρισαν δικαιολογημένα το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης σ' αυτό το πρώτο τετράμηνο του 2008.

Παρά την ύπαρξη ενός εκτενούς νομοθετικού πλαισίου (άρθρα 128 Α και επόμενα του νόμου 2725/1999) και παρά το γεγονός ότι έχουν ήδη εκδοθεί όλες οι προβλεπόμενες εκεί κανονιστικές πράξεις, φαίνεται ότι η νομική αντιμετώπιση του προβλήματος θα μας απασχολήσει σοβαρά για αρκετό ακόμη χρόνο.

Γι' αυτό τον λόγο είναι απολύτως επίκαιρο το άρθρο του Δικηγόρου και Υποψηφίου Διδάκτορος Νομικής Χαράλαμπου Σταμέλου με θέμα την αντιμετώπιση του προβλήματος κατά το διεθνές, το ευρωπαϊκό κοινοτικό και το ιταλικό δίκαιο. Η νομική σύγκριση σε διεθνές επίπεδο είναι πάντα χρήσιμη για την αυτοκριτική μας, τον επαναπροσδιορισμό της στοχοθεσίας μας αλλά και την επανεξέταση των διαδικαστικών και λειτουργικών ελλειμμάτων του όλου συστήματος αντιμετώπισης του ντόπινγκ στην Ελλάδα. Παράλληλα, τόσο στο τιμήμα της νομοθεσίας όσο και σ' αυτό της νομολογίας περιλαμβάνονται νομικά κείμενα και δικαστικές αποφάσεις περί ντόπινγκ, έτσι ώστε να παρατίθεται μαζί με την θεωρητική αναζήτηση και η πρακτική εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Σημαντικό, τέλος, κείμενο στην υπόθεση «ντόπινγκ» αποτελεί η Έκθεση της διακομματικής επιτροπής της Βουλής, τις προτάσεις της οποίας παραθέτουμε στο ενημερωτικό δελτίο, καθώς και η ετήσια έκθεση του ΕΣΚΑΝ, η οποία επίσης παρατίθεται στο ενημερωτικό δελτίο.

Ένα άλλο σημαντικό θέμα που απασχόλησε την περίοδο αυτή τον χώρο του αθλητικού δικαίου, αλλά και γενικότερα την αθλητική κοινότητα, υπήρξε και η δικαστική απόφαση περί έγκρισης του καταστατικού της ΕΠΟ. Ως γνωστόν, κατ' επανάληψη στο παρελθόν, τόσο από τις σελίδες αυτού του περιοδικού, όσο και με άλλες δημοσιεύσεις, είχαμε αναλύσει το νομικό πρόβλημα που παρουσιάζει γενικότερα η λεγόμενη «αθλητική δικαιοσύνη», όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και διεθνώς. Το πρόβλημα αυτό, που δεν είναι μόνο του ποδοσφαίρου αλλά γενικότερο, σε τελευταία ανάλυση, ανάγεται στην υποχρέωση όλων των παραγόντων που συνθέτουν το αθλητικό κίνημα να αποδέχονται ως μόνη αρχή επίλυσης των αθλητικών διαφορών τους την αρμόδια για κάθε άθλημα ομοσπον-

δία και τα «δικαιοδοτικά» όργανά της. Το δικαστήριο δεν ενέκρινε το σχετικό άρθρο του καταστατικού της ΕΠΟ επικαλούμενο την παραβίαση των επιταγών των άρθρων 8 και 20 του Συντάγματος. Την απόφαση αυτή δημοσιεύουμε στο τμήμα της νομολογίας.

Παράλληλα, στο τμήμα της θεωρίας δημοσιεύουμε ένα σημαντικό νομικό κείμενο για το γενικότερο αυτό πρόβλημα του αθλητικού δικαίου, αποσπάσματα από την εισήγηση στην Ολομέλεια της 11-1-2008 του ΣΤΕ επί αίτησης ακυρώσεως κατά αποφάσεως της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού περί κατάπτωσης εγγυητικής επιστολής. Πέραν των σπουδαίων νομικών σκέψεων για την λειτουργία και νομική φύση αυτών των εγγυητικών επιστολών η εισήγηση αναλύει διεξοδικά το πρόβλημα των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών υπό το σημερινό νομικό καθεστώς και αποδεικνύει την αντισυνταγματικότητα του όλου συστήματος, όπως αυτό θεμελιώνεται με το άρθρο 95 Ν. 2725/1999.

Σημαντική επίσης για τα θέματα αθλητικής δικαιοσύνης παρίσταται και η υπ' αριθ. 120/2008 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που επιβεβαιώνει την εδώ και δύο χρόνια δημοσιευμένη άποψή μας ότι είναι ανεπίτρεπτη η συμμετοχή τακτικών δικαστών στα «δικαιοδοτικά» όργανα της ΕΠΟ υπό την σημερινή τους συγκρότηση και σύνθεση.

Τέλος, ένα σημαντικό επίσης θέμα που αντιμετωπίστηκε από το ΑΣΕΑΔ, και παρατίθεται στο τμήμα της νομολογίας, η απόλυτη απαγόρευση των μονομερών ανανεώσεων συμβολαίων, έλαβε και αυτό την οριστική νομική του απάντηση, πράγμα που θα ανακουφίσει αρκετούς επαγγελματίες ή αμοιβόμενους αθλητές που βρίσκονται κάτω από αυτό το νομικό καθεστώς.

Με αυτή την πλούσια και άκρως ενδιαφέρουσα θεματολογία, κυρίως όμως με τις σημαντικές νομικές, φιλοσοφικές και άλλες αναλύσεις, απόψεις και προτάσεις που παρουσιάζονται στο τεύχος αυτό, δικαιούμαστε να διατυπώνουμε την βεβαιότητα ότι στη νέα εκδοτική της περίοδο η ΕΑΔ θε προσφέρει και πάλι το απαύγασμα του νομικού και φιλοσοφικού προβληματισμού στον αθλητικό χώρο και θα συνεισφέρει ουσιαστικά στην διαμόρφωση της νέας αθλητικής νομοθεσίας, που, μετά τις εξελίξεις που αναφέραμε στην αρχή, αποτελεί πλέον άμεση προτεραιότητα για τον ελληνικό αθλητισμό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΑΤΟΣ

Διευθυντής Σύνταξης της ΕΑΔ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΩΡΙΑ

13. ΣΤΕ (Ολομέλεια), Εισήγηση Γ. Παπαγεωργίου στην υπόθεση Ε8327/30-12-2005: Αντισυνταγματικότητας των περί επίλυσης οικονομικών διαφορών διατάξεων του άρθρου 95 Ν. 2725/1999. 15
14. Χ. Σταμέλος, Η αντιμετώπιση του φαινομένου του ντόπινγκ στον αθλητισμό από το διεθνές, ευρωπαϊκό κοινοτικό και το ιταλικό δίκαιο. 25

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

21. Υ.Α. 5387/2004(ΦΕΚ 309B) Κατάρτιση κανονισμού λειτουργίας ΕΣΚΑΝ..... 55
22. Υ.Α. 4843/2008 (ΦΕΚ 211B), Έγκριση Οργανωτικού πλαισίου «Άθληση για Όλους». 61
23. Υ.Α. 5512/2008 (ΦΕΚ 481B), Καθορισμός της διαδικασίας και των προϋποθέσεων υπαγωγής στις ρυθμίσεις του ν. 3386/2005 των υπηκόων τρίτων χωρών, επαγγελματιών ποδοσφαιριστών, οι οποίοι υπογράφουν συμβόλαιο συνεργασίας με ΠΑΕ επαγγελματικής κατηγορίας... 85

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

35. Εφετείο Αθηνών (Β'Τριμελές Πλημ/των) 7518/2007. Αγώνες Ιπποδρομίας της Φ.Ε.Ε.Ντόπινγκ αναβάτου ίππου. Ποινική τιμωρία σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.3,4 του Ν. 1646/1986. 91
36. Εφετείο Αθηνών (Β'Τριμελές Πλημ/των) 7432/2007. Αθλητισμός ΑμεΑ. Ντόπινγκ αθλητών ΑμεΑ από αντιποιούμενο το ιατρικό επάγγελμα. Ποινική τιμωρία για απάτη και φαρμακοδιέγερση κατά συρροή και εξακολούθηση..... 93
37. Μον.Πλημ. Αθηνών 105689/2006. Άρση Βαρών. Χρήση τεστοστερόνης. Ποινική τιμωρία σύμφωνα με τα άρθρα 128 Θ παρ.2, 128Α, 128Β εδ.α,β,δ, 128Γ του Ν.3057/2002 και την υπ' αριθ. 3308/2004 ΚΥΑ των Υπουργών Υγείας- Πρόνοιας και Πολιτισμού..... 97
38. Μον.Πρωτ. Αθηνών 2119/2008 (Τμ.Εκουσίας Δικαιοδοσίας). Εν μέρει έγκριση τροποποιήσεων του καταστατικού της ΕΠΟ. 101
39. Γνωμ. ΝΣΚ 120/2008. Ανεπίτρεπτη η συμμετοχή διακαστικών λειτουργών σε όργανα, ομάδες ή επιτροπές δικαιοδοτικού χαρακτήρα που συνιστώνται στο πλαίσιο της αυτονομίας της ιδιωτικής βουλήσεως. 107

40. ΑΣΕΕΑΔ 112/2007: Άρθρο 24 Ν. 3479/2006. Απόλυτη η απαγόρευση των μονομερών ανανεώσεων διάρκειας συμβολαίων, ανεξαρτήτως αν το δικαίωμα ανανέωσης απορρέει από προγενέστερη της δημοσίευσης του νόμου σύμβαση. 121
41. ΑΣΕΕΑΔ 32/2008: Μετεγγραφή αθλητή. Αόριστο το αίτημα μετεγγραφής ένεκα σπουδαίου λόγου αν δεν προσδιορίζεται και το σωματείο προς το οποίο θέλει να μετεγγραφεί ο αθλητής. 125

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

24. Ε.Γιαρένης, Το αθλητικό αγωνιστικό στοιχείο στην πρόμη Ελληνική Αρχαιότητα – Μια μικρή συμβολή στην αρχαιολογία της άθλησης. ... 131
25. Ν.Κονταξάκη, Ποιοτική προσέγγιση των υπηρεσιών στο επαγγελματικό μπάσκετ στην Ελλάδα..... 147
26. Κοινοβουλευτική Συνέλευση Σ.Ε. – Απόφαση 1602/2008: Η ανάγκη διατήρησης του Ευρωπαϊκού Αθλητικού Μοντέλου. 157
27. Βουλή των Ελλήνων, Έκθεση της διακομματικής επιτροπής «για τη διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου εγγυήσεων διαφάνειας στον αθλητισμό» κεφ. Δ «Προτάσεις», Αθήνα 2005. 161
28. Ε.Σ.Κ.Α.Ν., Έκθεση για τον απολογισμό του έργου του κατά το 2007 και τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων του το 2008. 183

A. ΘΕΩΡΙΑ

Στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» θα δημοσιεύονται πρωτότυπες και ανέκδοτες επιστημονικές μελέτες – εργασίες που έχουν αντικείμενο την αθλητική νομοθεσία, διοίκηση, οργάνωση και δικαιοσύνη και παρουσιάζουν νομικό ενδιαφέρον. Παράλληλα θα αναδημοσιεύονται και κείμενα από άλλα αθλητικά ή νομικά έντυπα (μετά φυσικά από σχετική άδεια) χάριν της συγκέντρωσης και διάδοσής τους. Όπως πάντα, η ΕΑΔ θα είναι ανοικτή σε κάθε νομομαθή και άνθρωπο του αθλητισμού που θέλει να διατυπώσει από την θέση αυτή την προσωπική του άποψη για κάθε νομικό ζήτημα που αναφέρεται στην οργάνωση, διοίκηση και νομική κατάσταση του αθλητισμού μας σε όλες του τις εκφάνσεις.

13 ΣτΕ (Ολομέλεια) Εισήγηση στην Υπόθεση Ε 8327/30-12- 2005
«Ολυμπιακός Σ.Φ.Π. Κ.Α.Ε. κατά Υπουργού Πολιτισμού και Ε.Ε.Α.»

Αίτηση ακυρώσεως αποφάσεως της Ε.Ε.Α. Δικαιοδοσία ΣτΕ επί πράξεων κατάπτωσης εγγυητικής επιστολής μόνον εφ' όσον επιδιώκουν δημόσιο σκοπό Αντισυνταγματικότητας των περί επίλυσης οικονομικών διαφορών διατάξεων του άρθρου 95 Ν. 2725/1999.

Εισηγητής: Γ. Παπαγεωργίου

Βοηθός εισηγητής: Α. Χρυσικόπουλος

Σημείωση σύνταξης: Προτάσσουμε στο τμήμα της θεωρίας τα κυριότερα αποσπάσματα της σημαντικής αυτής εισήγησης που μετά την εισήγηση Κασιρέα στον Άρειο Πάγο πριν αρκετά χρόνια, κατά σύμπτωση πάλι με αφορμή υπόθεση από τον χώρο του μπάσκετ, επιβεβαιώνει και από πλευράς διοικητικής, πλέον, δικαιοδοσίας τον προβληματισμό που επανειλημμένως έχουμε θέσει σχετικά με την λειτουργία των Ε.Ε.Ο.Δ. και γενικότερα της αθλητικής δικαιοσύνης. Με ενδιαφέρον αναμένουμε και την απόφαση του ΣτΕ, ελπίζοντας ότι αυτή τη φορά θα υπάρξει απόφαση που θα αποτελέσει το σημαντικότερο νομολογιακό προηγούμενο για την οριστική νομική, νομοθετική και νομολογιακή επίλυση του προβλήματος.

Με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα ζητεί την ακύρωση της από 30.11.2005 απόφασης της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, με την οποία διατάσσεται η μερική κατάπτωση της – εκδοθείσας υπέρ της αιτούσας - υπ' αριθμ.101427/13.9.2005 εγγυητικής επιστολής (ποσού 456.500 ευρώ) της «ΩΜΕΓΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ Α.Ε.» (Omega Bank), για το ποσό των 300.000 ευρώ και υπέρ απαιτήσεως του παρεμβαίνοντος πρώην προπονητή της ομάδας καλαθοσφαίρισης της αιτούσας....

Τα κύρια ζητήματα που εγείρονται από την κρινόμενη αίτηση ανάγονται στην δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας και στην συνταγματικότητα των εφαρμοσθεισών από την Ε.Ε.Α διατάξεων....

Επί της δικαιοδοσίας

Στο άρθρο 95 (παρ.1, εδάφιο α') του Συντάγματος, -όπως αυτό αναθεωρήθηκε με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α'84)-, ορίζεται ότι στο Συμβούλιο της Επικρατείας ανήκει η ακύρωση των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών για υπέρβαση εξουσίας ή παράβαση νόμου, ενώ στο άρθρο 94 (παρ.2) αυτού ορίζεται ότι στα πολιτικά δικαστήρια υπάγονται κατ' αρχήν οι ιδιωτικές διαφορές. Όπως έχει κριθεί (**ΣτΕ 349/2007**), από τις ανωτέρω διατάξεις, που οριοθετούν την γενική ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας έναντι της γενικής δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων στις ιδιωτικές διαφορές, προκύπτει ότι ακυρωτική διαφορά ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν προκαλεί κάθε πράξη που φέρει τα εξωτερικά γνωρίσματα μονομερούς πράξεως της Διοικήσεως, από την οποία παράγονται έννομα αποτελέσματα, αλλά μόνον εκείνες από τις πράξεις αυτές, οι οποίες, στο πλαίσιο των διατάξεων που διέπουν τη δημόσια διοικητική δράση, επιδιώκουν δημόσιο σκοπό. Οι λοιπές μονομερείς πράξεις της Διοίκησης, όσες δηλαδή στερούνται του λειτουργικού αυτού στοιχείου και κινούνται σε κύκλο σχέσεων του ιδιωτικού δικαίου, δημιουργούν διαφορές που ανήκουν στη γενική, σύμφωνα με το Σύνταγμα, δικαιοδοσία που έχουν τα πολιτικά δικαστήρια στις περιπτώσεις προσβολής ιδιωτικών δικαιωμάτων. Σε αυτήν ακριβώς την έννοια της εκτελεστής πράξης, στην έννοια δηλ. που προκύπτει από τις πιο πάνω συνταγματικές διατάξεις, αναφέρεται και το Π.Δ 18/1989 (Α'8), όταν ορίζει στην παράγραφο 1 του άρθρου 45 ότι η αίτηση ακυρώσεως ασκείται κατά των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών (ΣτΕ 677/2002, 1941/2000, 5322/1996, 205/2006 εν συμβουλίω).

Περαιτέρω, κατά την νομολογία του ΣτΕ (Ολομ. 3543/03, Α'4026/06, Α'3449/05, πρβλ. και Α.Ε.Δ. 14/2003) αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη η πράξη διοικητικού οργάνου, με την οποία διατάσσεται η κατάπτωση εγγυητικής επιστολής, όταν η κατάπτωση λαμβάνει χώρα υπέρ του Δημοσίου (ή Ν.Π.Δ.Δ) και η εγγυητική επιστολή σκοπεί στην εξασφάλιση εκπληρώσεως υποχρεώσεων απορρεουσών από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου (π.χ εγκατάσταση στην Ελλάδα αλλοδαπής επιχειρήσεως βάσει ευνοϊκού φορολογικού καθεστώτος, συμμετοχή σε διαγωνισμό για ανάληψη δημοσίας συμβάσεως ή σε διαδικασία παραχωρήσεως διοικητικής άδειας λειτουργίας καζίνο), οπότε

πρόκειται για παρεπόμενη σχέση, η οποία, ως εκ της υποκειμένης σχέσεως την οποία εξυπηρετεί, είναι και αυτή σχέση δημοσίου δικαίου και, επομένως, η δήλωση του οικείου διοικητικού οργάνου που διαπιστώνει την παράβαση των ως άνω δημοσίου δικαίου υποχρεώσεων και διατάσσει την κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής, με αποτέλεσμα την σύσταση χρηματικής οφειλής του ιδιώτη έναντι του δημοσίου, δημιουργεί διοικητική διαφορά.

Στην προκειμένη περίπτωση, η εγγυητική επιστολή που κατατίθεται από την Α.Α.Ε σκοπεί σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999, στην καλή εκτέλεση των υποχρεώσεών της που προκύπτουν από τον νόμο αυτό, οι υποχρεώσεις δε αυτές ανάγονται σε θέματα διοικήσεως, διαχειρίσεως και λειτουργίας της Α.Α.Ε, σε θέματα αμιγώς διεξαγωγής αθλητικών αγώνων κ.α., μεταξύ δε όλων των υποχρεώσεων αυτών περιλαμβάνεται και η κατά την παρ.2 του ως άνω άρθρου 78 υποχρέωση της Α.Α.Ε. να έχει εξοφλήσει, πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου, τις τυχόν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές της προς τους αθλητές της, τους προπονητές, τα γυμναστήρια και το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο. Εξ' άλλου, η εν λόγω εγγυητική επιστολή, η οποία προεβλέφθη το πρώτον με την τροποποίηση του άρθρου 78 παρ.1 του ν. 2725/1999 δια του άρθρου 25 παρ.1 του ν. 3057/2002, κατέπιπτε, σύμφωνα με την πρώτη αυτή ρύθμιση, υπέρ του ειδικού λογαριασμού του άρθρου 27 του ν. 2843/2000, για την επιχορήγηση του οικείου συνδέσμου επαγγελματιών αθλητών η και μεμονωμένων αθλητών, εν ενεργεία ή μη, ήδη, όμως, μετά την αντικατάσταση της ρυθμίσεως αυτής με το ισχύον κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης άρθρο 16 του ν.3262/2004, η εν λόγω εγγυητική επιστολή καταπίπτει "υπέρ απαιτήσεων κατά σειρά αθλητών, προπονητών η άλλων τρίτων...άλλως υπέρ του" ανωτέρω ειδικού λογαριασμού, σύμφωνα δε με την εισηγητική έκθεση του τελευταίου τούτου νόμου, με την ρύθμιση αυτή επιδιώκεται η προνομακική ικανοποίηση των αθλητών και προπονητών που κατέχουν σχετικούς εκτελεστούς τίτλους.

Εν όψει των ρυθμίσεων τούτων και των προαναφερθέντων κριτηρίων διακρίσεως των διαφορών σε ιδιωτικές και διοικητικές, η εισήγηση φρονεί ότι οσάκις η Ε.Ε.Α., όπως συμβαίνει εν προκειμένω, διατάσσει με απόφασή της την κατάπτωση της εν λόγω εγγυητικής επιστολής όχι υπέρ του δημοσίου αλλά υπέρ των ανωτέρω ιδιωτών (αθλητών, προπονητών κλπ) λόγω της μη εξοφλή-

σεως των οφειλών της Α.Α.Ε. έναντι αυτών, η αμφισβήτηση της αποφάσεως αυτής δεν γεννά διοικητική, και δη ακυρωτική, διαφορά, αφού στην περίπτωση αυτή, αφ' ενός μεν δεν συνιστάται χρηματική οφειλή υπέρ του δημοσίου (ή Ν.Π.Δ.Δ), αφ' ετέρου δε η υποκείμενη σχέση συνίσταται στις οικονομικές απαιτήσεις που απορρέουν από την ιδιωτικού δικαίου σύμβαση (συνήθως εξηρημένης εργασίας) μεταξύ της Α.Α.Ε και των ανωτέρω προσώπων. Άλλωστε, εν' όψει των αιτιολογιών της σχετικής αποφάσεως της Ε.Ε.Α, συναπτομένων προς την διάγνωση σχέσεων ιδιωτικού δικαίου και προς την διαπίστωση της υπάρξεως ή μη και του ύψους ιδιωτικών απαιτήσεων, αποτελεσματική, κατ' άρθρον 20παρ.1 του Συντάγματος, δικαστική προστασία μπορεί να παρασχεθεί, στις περιπτώσεις αυτές, μόνο μέσω των πολιτικών δικαστηρίων και της εφαρμογής του Κ.Πολ.Δ..

Κατόπιν τούτων, είναι απορριπτέα η κρινομένη αίτηση, λόγω ελλείψεως δικαιοδοσίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

Επί της συνταγματικότητας

Περαιτέρω, αν ήθελε θεωρηθεί παραδεκτώς ασκουμένη η κρινομένη αίτηση (η οποία, σημειωτέον, δεν γεννά άλλα, πέραν του προεκτεθέντος, ζητήματα παραδεκτού), επί της συνταγματικότητος των εφαρμοσθεισών από την Ε.Ε.Α διατάξεων ως σημειωθούν τα εξής:

Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 78 παρ.2 του ν.2725/1999 αναφέρεται στην υποχρέωση των Α.Α.Ε να έχουν εξοφλήσει, μέχρις ενάρξεως της αγωνιστικής περιόδου, εκείνες τις ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους προς αθλητές, προπονητές κλπ, οι οποίες έχουν επιδικασθεί με τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου ή των επιτροπών του άρθρου 95, η δε παρ. 1 του ως άνω άρθρου 78, όπως ισχύει, ορίζει ότι η εγγυητική επιστολή καταπίπτει πρωτίστως υπέρ απαιτήσεων των προσώπων τούτων που προκύπτουν από τελεσίδικες αποφάσεις των επιτροπών του άρθρου 95 ή από άλλους εκτελεστούς τίτλους. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προεξετέθη, η μερική κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής της αιτούσης διετάχθη, με την προσβαλλομένη πράξη, συνεπεία της διαπιστώσεως από την Ε.Ε.Α. ότι υφίσταται "τελεσίδικος" απόφαση (η 20/2003) της κατά το ανωτέρω άρθρο 95 δευτεροβάθμιας Ε.Ε.Ο.Δ., από την οποία προκύπτουν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές της αιτούσης έναντι

του παρεμβαίνοντος, η μη εξόφληση των οποίων, μέχρι την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου, συνιστά παράβαση του άρθρου 78 παρ. 2 του ν. 2725/1999 και δικαιολογεί, συνεπώς, κατά το άρθρο 78 παρ. 1 αυτού, την κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής.

Εν όψει τούτων, τίθεται το ζήτημα, προβαλλομένου σχετικού λόγου ακυρώσεως, της συνταγματικότητας των εφαρμοσθεισών από την Ε.Ε.Α. διατάξεων του άρθρου 95 του ν. 2725/1999, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με το άρθρο 51 του ν. 3057/2002...

Εξ' άλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 20παρ.1, 26παρ.3, 87παρ.1, 93παρ.1, και 94παρ.1και2 του Συντάγματος συνάγεται ότι, από άποψη θεσμική και οργανώσεως του κράτους, η δικαιοδοτική λειτουργία, η επίλυση δηλ. διαφορών με δύναμη δεδουλευμένου, ανατίθεται στα δικαστήρια, τα οποία συγκροτούνται από τακτικούς δικαστές που απολαμβάνουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία (ειδικώς δε η επίλυση των ιδιωτικών διαφορών υπάγεται, κατ' αρχήν, στα πολιτικά δικαστήρια) και ότι, επομένως, δεν μπορεί ο νομοθέτης να προβλέψει άλλα όργανα, μη πληρούντα τις κατά τα άρθρα 87παρ.1 και 93 του Συντάγματος προϋποθέσεις, για να τους αναθέσει το έργο αυτό. Εξ εόψεως δε υποκειμένων της εννόμου τάξεως, το Σύνταγμα, εκτός από το ατομικό δικαίωμα παροχής εννόμου προστασίας από τα δικαστήρια κατά το προαναφερθέν άρθρο 20 παρ.1 αυτού, αναγνωρίζει στο άρθρο 8, την αρχή του φυσικού δικαστή, ορίζοντας ότι "κανένας δε στερείται χωρίς την θέλησή του τον δικαστή που του έχει ορίσει ο νόμος". Από την διατύπωση της διατάξεως αυτής συνάγεται ότι η βούληση του προσώπου, ως αναγκαία (αλλά όχι επαρκής) προϋπόθεση για να εξαιρεθεί αυτό από την δικαιοδοσία του συγκεκριμένου δικαστή που έχει ορίσει ο νόμος για συγκεκριμένη κατηγορία υποθέσεων, πρέπει να είναι ρητώς εκπεφρασμένη και ελεύθερη, απηλλαγμένη ελαττωμάτων και όχι προϊόν άμεσου ή έμμεσου, οικονομικού ή άλλου καταναγκασμού. Αντίκειται συνεπώς στο Σύνταγμα η δια νόμου εξαίρεση ορισμένων κατηγοριών διαφορών από την δικαιοδοτική εξουσία των δικαστηρίων, δια της καθιερώσεως για την κατηγορία αυτήν υποχρεωτικής διαιτησίας, με πρόβλεψη μάλιστα συγκεκριμένων μη κρατικών οργάνων και διαδικασίας. [Χάριν πληρότητας, σημειώνεται ότι διαιτησία αναγνωρίζει το Σύνταγμα ευθέως μόνο στο άρθρο 22 παρ. 2 επί συλλογικών διαφορών εργασίας, όταν αποτυγχάνουν

οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και, εμμέσως, με το άρθρο 107 που διατηρεί την αυξημένη τυπική ισχύ της νομοθεσίας περί προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού, η οποία (άρθρο 12 ν.δ. 268/1953) προέβλεπε διαιτητική επίλυση των σχετικών διαφορών]. Και αναγνωρίζει μεν ο Κ.Πολ.Δ, στο βιβλίο 7^ο με το άρθρο 867, ότι “ιδιωτικού δικαίου διαφορές μπορεί να υπαχθούν σε διαιτησία”, τούτο όμως μόνο “δια συμφωνίας” και «εφ’ όσον οι συννομολογούντες έχουν εξουσία ελευθέρως διαθέσεως του αντικειμένου της διαφοράς», εξαιρεί δε της υπαγωγής στην διαιτησία τις εργατικές διαφορές (άρθρου 663 επ.), ενώ στο άρθρο 897 προβλέπει ότι, κατόπιν ασκήσεως αγωγής, μπορεί να ακυρωθεί από το κατά τόπον αρμόδιο πολυμελές πρωτοδικείο για ορισμένους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους.

Εν προκειμένω η αρχική ρύθμιση του άρθρου 95 του ν.2725/1999, πριν από την τροποποίηση του με το άρθρο 51 του ν.3075/2002, καθιέρωνε για τις οικονομικές διαφορές μεταξύ επαγγελματιών αθλητών ή προπονητών και Α.Α.Ε την αρμοδιότητα των Ε.Ε.Ο.Δ που συγκροτούνται από τις οικείες ενώσεις ή ομοσπονδίες, ως προδικασία απαραίτητη για την παραδεκτή άσκηση αγωγής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, αποφεύγοντας ηθελημένα, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του ν.2725/1999, την καθιέρωση υποχρεωτικής διαιτησίας. Αντιθέτως, η ήδη ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 51 του ν. 3057/2002 που αντικατέστησε την αρχική ως άνω ρύθμιση, εξαιρεί τις εν λόγω οικονομικές διαφορές από την δικαιοδοσία των, κατά το άρθρο 94παρ.2 του Συντάγματος, αρμοδίων για την εκδίκαση οικονομικών διαφορών, πολιτικών δικαστηρίων και τις υπάγει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των ανωτέρω επιτροπών που συγκροτούνται από τις οικείες ενώσεις ή ομοσπονδίες ως όργανα μόνιμης διαιτησίας, οπλίζει δε τις αποφάσεις των δευτεροβάθμιων επιτροπών αυτών (ή και των πρωτοβαθμίων, αν δεν ασκηθεί εμπροθέσμως έφεση) με δύναμη δεδικασμένου και τις χαρακτηρίζει ως τίτλους εκτελεστούς, κατά την έννοια του άρθρου 904 Κ.Πολ.Δ, μη προβλεπομένης περαιτέρω καμιάς δυνατότητας αμφισβητήσεως των ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου.

Με τα στοιχεία αυτά, η ρύθμιση του άρθρου 51 του ν.3057/2002 αντίκειται στις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις. Η αντίθεση αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η παρ.1 του άρθρου 95, όπως ήδη ισχύει, ορίζει ότι

η ως άνω διαιτητική επίλυση των εν λόγω οικονομικών διαφορών χωρεί “εάν δεν ορίζεται διαφορετικά με ρητό όρο της σχετικής σύμβασης”. Και τούτο για τους εξής λόγους: Κατά το άρθρο 8 του Συντάγματος, η βούληση του υποκειμένου, ακριβώς επειδή αποτελεί προϋπόθεση αναγκαία αλλά όχι επαρκή για να καμφθεί ο κανόνας του φυσικού δικαστή, πρέπει όπως προεξετέθη, να είναι αφ’ ενός μεν ρητώς εκπεφρασμένη, αφ’ ετέρου δε να είναι ελεύθερη και όχι προϊόν οποιουδήποτε, άμεσου ή έμμεσου οικονομικού ή άλλου καταναγκασμού. Η επίμαχη, όμως, ρύθμιση, η οποία άλλωστε αποτελεί εξαίρεση και από τον κανόνα του ΚΠολΔ ότι στις εργατικές διαφορές δεν χωρεί ουδέ η, κατά το άρθρο 867 αυτού, συμπεφωνημένη διαιτησία, δεν συναρτά-αντίθετα με τα οριζόμενα στην εισηγητική έκθεση του εν λόγω ν.3057/2002 η οποία διατυπώθηκε εν όψει διαφόρου διατυπώσεως της εν λόγω διατάξεως στο αρχικό σχέδιο νόμου –την υπαγωγή στην διαιτησία των Ε.Ε.Ο.Δ. με την ρητή και αβίαστη βούληση των μερών αλλά τεκμαίρει αμαχήτως ως βούληση υπαγωγής στην διαιτησία, την σιωπή των μερών, δηλ. την μη πρόβλεψη αντίθετης πρόνοι-ας στη μεταξύ τους σύμβαση.

Σημειωτέον ότι τα περί ρητής και αβίαστης βουλήσεως των μερών να υπαγάγουν την μεταξύ τους διαφορά σε διαιτησία έχουν ιδιαίτερη σημασία εν όψει του ότι, κατά παγία πρακτική, οι καταρτιζόμενοι από τις οικείες ενώσεις Κανονισμοί Πρωταθλημάτων (Ποδοσφαίρου και Καλαθοσφαιρίσεως τουλάχιστον) διαλαμβάνουν ρήτρα περί υποχρεωτικής υπαγωγής των εν λόγω διαφορών στην αρμοδιότητα των Ε.Ε.Ο.Δ., ρήτρα την οποία υποχρεούνται να προσυπογράφουν οι Α.Α.Ε. προκειμένου να μπορούν να συμμετέχουν στο οικείο πρωτάθλημα.

Κατόπιν των ανωτέρω η προσβαλλομένη απόφαση της Ε.Ε.Α., καθ’ ό μέρος στηρίχθηκε στις επιδικασθείσες από την Δευτεροβάθμια Ε.Ε.Ο.Δ., κατά τις εν λόγω αντισυνταγματικές διατάξεις, οφειλές της αιτούσης προς τον παρεμβαίνοντα, είναι ακυρωτέα κατά τον βασιμώς προβαλλόμενο σχετικό λόγο ακυρώσεως. Και τούτο, ανεξαρτήτως του ότι στην από 16-11-1999 σύμβαση μεταξύ των προσώπων τούτων διαλαμβάνεται ότι «τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν και αποδέχονται πως κάθε διαφορά οικονομικής φύσεως που τυχόν προκύψει από την παρούσα θα επιλύεται από τις αρμόδιες δικαιοδοτικές επιτροπές, κατά την διαδικασία που προβλέπει ο νόμος και ο Κανονισμός

Προπονητών Καλαθοσφαίρισης», αφού η σύμβαση αυτή καταρτίστηκε υπό το καθεστώς του άρθρου 95 του ν. 2725/1999, προ της αντικατάστασής του με το άρθρο 51 του ν. 3057/2002, και, συνεπώς, τα μέρη δεν είχαν υπ' όψιν τους τις Ε.Ε.Ο.Δ. ως όργανα υποχρεωτικής διαιτησίας.

Περαιτέρω, καίτοι δεν προβάλλονται σχετικοί λόγοι ακυρώσεως, η εισηγήση θεωρεί ότι οι επίσης εφαρμοσθείσες από την Ε.Ε.Α., διατάξεις των άρθρων 78 παρ.1 και 2 του ν. 2725/1999, πέραν του ότι σε ορισμένες περιπτώσεις προϋποθέτουν για την εφαρμογή τους την ύπαρξη των ως άνω αποφάσεων των Ε.Ε.Ο.Δ., εμφανίζουν προβλήματα συνταγματικότητας

Ειδικότερα, με την ρύθμιση της παρ.2 του ανωτέρω άρθρου 78, η γενικώς για όλους τους οφειλότες αστικών χρεών υφισταμένη κατά τον Α.Κ. και τον ΚΠολΔ υποχρέωση εξοφλήσεως αυτών και δη κατόπιν εκδόσεως σχετικής τελεσιδίκου αποφάσεως, αναγορεύεται, ειδικώς για τις ΑΑΕ και τις οφειλές τους προς αθλητές, προπονητές, γυμναστήρια και ιδρυτικά σωματεία, σε υποχρέωση εξ αυτού τούτου του ν. 2725/1999, τασσομένης, μάλιστα, σχετικής προθεσμίας ολίγων μηνών, με όλες τις περαιτέρω, κατά τον ίδιο νόμο (άρθρα 77 Α παρ. 1 εδ. α, 77 Α παρ.3, 77 Α παρ. 6, 77Α παρ.7, 78παρ. εδ. γ 78 παρ 5), αυστηρότατες για τις λειτουργίες τους και την επιδίωξη των σκοπών τους, συνέπειες, τούτο δε, χωρίς να προκύπτει από κανένα προπαρασκευαστικό ή άλλο στοιχείο, η συνδρομή οποιωνδήποτε λόγων, πολλώ δε μάλλον δημοσίου συμφέροντος, που να δικαιολογούν την διαφοροποίηση αυτή των εν λόγω εταιρειών προς τους λοιπούς δανειστές αστικών χρεών και, ιδιαίτερα, προς άλλες κατηγορίες εμπορικών εταιρειών. Εν όψει τούτων η ρύθμιση αυτή αντίκειται στην συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας.

Επίσης, η αυτή ως άνω διάταξη, στον βαθμό που η παραβίασή της συνεπάγεται, εκτός άλλων σοβαρών συνεπειών, και την κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του ίδιου νόμου κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής, μετά την οποία (κατάπτωση), αν η Α.Α.Ε. δεν καταθέσει ισόποση εγγύηση, ανακαλείται το κατά το άρθρο 77 παρ.3 πιστοποιητικό της και αποβάλλεται η Α.Α.Ε. από το οικείο πρωτάθλημα, παρίσταται αντικειμένη στο άρθρο 5 του Συντάγματος, σε συνδυασμό με την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι, χωρίς να προκύπτει, όπως προεξετέθη, δημόσιος σκοπός εξυπηρετούμενος από την ρύθμιση αυτή, περιορίζεται, πάντως, υπερμέτρως η οικονομική

ελευθερία, αφού σκοπός - αν όχι λόγος υπάρξεως - όλων των Α.Α.Ε. είναι η κατ' έτος διεκδίκηση του οικείου πρωταθλήματος.

Περαιτέρω, προβάλλεται ότι το προαναφερθέν άρθρο 51 του ν. 3057/2002 με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 95 του Ν.2725/1999 και ορίστηκε για πρώτη φορά ότι οι αποφάσεις των Δευτεροβάθμιων Ε.Ε.Ο.Δ. αποτελούν δεδικασμένο και είναι τίτλοι εκτελεστοί, δεν είχε εφαρμογή στην ένδικη διαφορά, διότι, κατά την έναρξη ισχύος της νεώτερης αυτής διατάξεως (10-10-2002) είχε γεννηθεί η ένδικη διαφορά, αφού είχαν ήδη ασκηθεί από τον παρεμβαίνοντα αφ' ενός μεν οι από 11-7-2001 και 29-8-2002 προσφυγές ενώπιον της ΕΕΟΔ, αφ' ετέρου δε οι από 4-9-2000 και 20-12-2000 αγωγές ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων και, συνεπώς, η ένδικη διαφορά υπάγονταν ήδη, εν όψει του τότε νομοθετικού καθεστώτος, στην δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, της υπαγωγής στις Ε.Ε.Ο.Δ. αποτελούσης τότε απλή προδικασία για το παραδεκτό της αγωγής. Ο λόγος αυτός παρίσταται βάσιμος, διότι, ακόμη και αν ήταν σύμφωνη με το Σύνταγμα η αφαίρεση από τα δικαστήρια εκκρεμών υποθέσεων για να υπαχθούν σε όργανα υποχρεωτικής διαιτησίας, πάντως, ο ν. 3057/2002 δεν περιέχει μεταβατικές διατάξεις ορίζουσες ότι οι υποθέσεις που εκκρεμούν κατά την έκδοσή του, ενώπιον είτε των Ε.Ε.Ο.Δ. είτε των πολιτικών δικαστηρίων, θα δικάζονται βάσει αυτού (δηλ. με τις Ε.Ε.Ο.Δ. ως όργανα υποχρεωτικής διαιτησίας, με αποφάσεις που έχουν ισχύ δεδικασμένου και χωρίς δυνατότητα προσφυγής κατ' αυτών στα δικαστήρια). Άλλωστε, κατά το άρθρο 37 ΕισΝΚΠολΔ, το οποίο- όπως έχει κριθεί από τον Α.Π.- θεσπίζει γενικό κανόνα διαχρονικού δικαίου για τις εργατικές διαφορές, στις διαφορές αυτές (εργατικές) οι εκάστοτε νέες δικονομικές διατάξεις δεν έχουν αναδρομική ενέργεια ούτε άμεση ισχύ σε υποθέσεις εκκρεμείς κατά τον χρόνο της επιγενομένης νομοθετικής μεταβολής, οι οποίες εξακολουθούν να δικάζονται, μέχρι να καταστούν αμετάκλητες οι σχετικές αποφάσεις, κατά τις διατάξεις που ίσχυαν προ της μεταβολής.

Τέλος, προβάλλεται ότι μη νομίμως η Ε.Ε.Α διέταξε την κατάπτωση της επίμαχης εγγυητικής επιστολής, εφ' όσον δεν είχε λάβει χώρα η, κατ' άρθρο 918 Κ.Πολ.Δ, περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου στην 20/2003 απόφαση της δευτεροβάθμιας ΕΕΟΔ, η οποία, ως εκ τούτου δεν συνιστά έγκυρο και υποστατό εκτελεστό τίτλο κατά το άρθρο 904 του ΚΠολΔ. Ο λόγος, όμως, αυτός

είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι η μερική ή ολική κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής υπέρ του ιδιώτου δανειστού συνεπάγεται μεν την μερική η ολική ικανοποίηση αυτού, δεν αποτελεί, όμως, μέσον αναγκαστικής εκτελέσεως, κατά την έννοια του Κ.Πολ.Δ, ώστε να απαιτείται, για την έκδοση της σχετικής αποφάσεως της ΕΕΑ, η περιαφή του εκτελεστού τίτλου (εν προκειμένω, της αποφάσεως της ΕΕΟΔ) με τον κατά το άρθρο 918 Κ.Πολ.Δ εκτελεστήριο τύπο.

Η αντιμετώπιση του φαινομένου του ντόπινγκ στον αθλητισμό από το διεθνές, το ευρωπαϊκό κοινοτικό και το ιταλικό δίκαιο

1. Εισαγωγή

Πολλοί επιτυχημένοι αθλητές του κόσμου έχουν εμπλακεί, δικαίως ή αδικώς, σε υποθέσεις ντόπινγκ. Η φαρμακοδιέγερση¹ ή ντόπινγκ, που αποσκοπεί στην αθέμιτη βελτίωση της απόδοσης του αθλητή ιδίως στην διάρκεια διεξαγωγής επίσημου αθλητικού αγώνα, αποτελεί διεθνές φαινόμενο με την έννοια ότι αφορά σε όλους τους τομείς του αθλητισμού, όλα τα αθλήματα, όλους τους φορείς του: αφορά πρώτον, στην διοίκηση του αθλητισμού, εθνική και διεθνή, τις Ολυμπιακές Επιτροπές των κρατών και την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, διεθνείς οργανισμούς, και κυβερνήσεις κρατών, δεύτερον, ατομικά ή ομαδικά αγωνίσματα, τρίτον, αθλητές, ιατρούς αθλητών, προπονητές, προέδρους συλλόγων. Το φαινόμενο του ντόπινγκ αφορά τόσο στον αθλητισμό όσο και σε ζητήματα εμπορίου παρανόμων ουσιών και υγείας των αθλητών.

Η νομική αντιμετώπιση του φαινομένου της φαρμακοδιέγερσης είναι επίσης πολλαπλή, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Στην παρούσα μελέτη θα εξεταστούν τα σχετικά ζητήματα που αναφέρονται στην διεθνή, την κοινοτική και την ιταλική έννομη τάξη με σύντομες αναφορές στο ισχύον ελληνικό² δίκαιο³.

2. Διεθνής έννομη τάξη και ντόπινγκ

Η διεθνής έννομη τάξη αντιμετωπίζει το φαινόμενο της φαρμακοδιέγερσης των αθλητών σε πολλά επίπεδα, με διαφορετικά μέσα και με την συμμετοχή πολλών και διαφορετικών φορέων.

¹ Η φαρμακοδιέγερση είναι αισθητικά προτιμότερος όρος, αλλά ορθότερος όρος είναι ο όρος ντόπινγκ αμετάφρατος από την Αγγλική. Στην παρούσα μελέτη χρησιμοποιούνται οι όροι σαν ταυτόσημοι. Επισημαίνεται ότι το ντόπινγκ δεν αποσκοπεί κατ' ανάγκη στην διέγερση του σώματος του αθλητή, αλλά ενδεχομένως στην καταπράυνσή του, όπως συμβαίνει στο άθλημα της σκοποβολής. Για το ζήτημα αυτό και τις ουσίες που απαγορεύονται βλ. κατωτέρω υποσημείωση 14.

² Γενικά για το ελληνικό αθλητικό δίκαιο ενδεικτικά βλ. Μαλάτος Α. Παραδόσεις αθλητικού δικαίου (εκ. Σάκκουλα) Αθήνα, 2005.

³ Για την αθλητική δικαιοσύνη στην Ελλάδα βλ. Πανταζόπουλος Σ., Η αθλητική δικαιοσύνη μετά τους Ν. 2725/1999, 3057/2002 και 3262/2004, Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου 2007, σελ. 213 επ.

Τα σκήπτρα⁴ στην καταπολέμηση του ντόπινγκ κατέχουν αναμφίβολα η WADA (Διεθνής Ομοσπονδία Αντι-ντόπινγκ, World Anti-doping Agency) με την εφαρμογή του Διεθνούς Κώδικα κατά του Ντόπινγκ 2003⁵ και η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή⁶, αρμόδια για την διεξαγωγή του κορυφαίου αθλητικού γεγονότος στον κόσμο, των Ολυμπιακών Αγώνων⁷. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή επικουρείται από τις εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές.

Εξ άλλου, οι διεθνείς ομοσπονδίες αθλημάτων (λ.χ. η Διεθνής Ομοσπονδία Κολύμβησης, FINA, η Διεθνής Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου, FIFA, η Διεθνής Ομοσπονδία Κλασικού Αθλητισμού, IAAF, η Διεθνής Ομοσπονδία Αντισφαίρισης, ITF, η Διεθνής Ομοσπονδία Ποδηλασίας, UCI) που διοργανώνουν παγκόσμια πρωταθλήματα των αντίστοιχων αθλημάτων θεσπίζουν κανόνες που απαγορεύουν το ντόπινγκ⁸.

Περαιτέρω, στα πλαίσια της UNESCO την 19^η Οκτωβρίου 2005 ψηφί-

⁴ Για τις αλληλεπικαλύψεις δικαιοδοσιών και αρμοδιοτήτων, ιδίως για την Ελλάδα βλ. ενδεικτικά Παναγιωτόπουλος Δ., Doping, Υπόθεση Μπλιάμιου, Αθλητικό δικαιοδοτικό σύστημα και εκτελεστικότητα αποφάσεων, Διοικητική Δίκη 2004, σελ. 1401 επ. Επίσης, βλ. Μαλάτος Α., Σκοπός, δομή και λειτουργία της αθλητικής δικαιοσύνης στην Ελλάδα, Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου 1994, σελ. 157. Γενικότερα για το θέμα του δικαστικού ελέγχου βλ. Μαλάτος Α., Ο δικαστικός έλεγχος της πειθαρχικής εξουσίας στον αθλητισμό, Νομικό Βήμα 1987, σελ. 1497.

⁵ Η WADA (με έδρα το Μόντρεαλ, Καναδάς) το 2003 εξέδωσε τον Διεθνή Κώδικα κατά του Ντόπινγκ (World Anti-doping Code) που είναι δημοσιευμένος στο διαδίκτυο, στην ηλεκτρονική διεύθυνση: http://www.wada-ama.org/rtecontent/document/code_v3.pdf. Τα 24 άρθρα του Κώδικα προβλέπουν τον ορισμό της φαρμακοδιέγερσης (άρθρο 1), κανόνες έρευνας, εξέτασης και απόδειξης (άρθρα 2-7, 15, 16 [σε ζώα, στην πράξη αφορά κυρίως σε άλογα], 19), το δικαίωμα της ακρόασης (άρθρο 8), κυρώσεις (άρθρα 9-12), δικαίωμα έφεσης (άρθρο 13), υποχρέωση εχεμύθειας (άρθρο 14), παραγραφή 8 ετών (άρθρο 17), διαδικασίες εκπαίδευσης για πρόληψη του φαινομένου (άρθρο 18), κανόνες εφαρμογής, τροποποίησης (άρθρο 23) και ερμηνείας του Κώδικα (άρθρο 24), τον ρόλο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών (άρθρο 20), των αθλητών και των σχετιζόμενων προσώπων (άρθρο 21), καθώς και τον ρόλο των κυβερνήσεων (άρθρο 22).

⁶ Για τον ρόλο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, όπως προβλέπεται από τον Διεθνή Κώδικα κατά του Ντόπινγκ της WADA, βλ. σχετικά άρθρο 20 και ανωτέρω υποσημείωση.

⁷ Για παράδειγμα, βλ. http://multimedia.olympic.org/pdf/en_report_1018.pdf, για τους κανόνες αντι-ντόπινγκ για τους 20ους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Τορίνο 2006 στην Ιταλία με περιεχόμενο και διάρθρωση παρόμοια εκείνης του προαναφερόμενου Διεθνούς Κώδικα κατά του Ντόπινγκ της WADA.

⁸ Βλ. ενδεικτικά “anti-doping” στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις αντίστοιχα των διεθνών ομοσπονδιών www.fina.org, www.fifa.com, www.iaaf.org, www.itftennis.com, www.uci.ch. Επίσης βλ. Stamelos H., Drugs in sport: testing and suggestions, LL.M., Essex, (αδημ.), 1999, σελ. 13, 18.

στηκε στο Παρίσι η Διεθνής Συνθήκη κατά του Ντόπινγκ στον Αθλητισμό (International Convention against Doping in Sport)⁹, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή την 1^η Φεβρουαρίου 2007, και που ως την 31^η Ιανουαρίου 2008 έχουν υπογράψει, προσχωρήσει ή και επικυρώσει 75 κράτη, μεταξύ αυτών, ορισμένα σημαντικά κράτη για τα διεθνή αθλητικά δρώμενα, όπως είναι η Αργεντινή¹⁰, η Αυστραλία, η Βραζιλία, η Ιαπωνία, ο Καναδάς¹¹, η Κίνα, η Κροατία, το Μεξικό, οι Μπαχάμες, οι Νήσοι Μπαρμπέντος, η Νορβηγία, η Νότια Κορέα, η Ρωσία, η Τζαμάικα, το Τρινιτάντ και Τομπάγκο, καθώς και είκοσι ένα κράτη μέλη της ΕΕ, ήτοι η Αυστρία, η Βουλγαρία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Δανία, η Ελλάδα¹², η Εσθονία, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ισπανία, η Λετονία, η Λιθουανία, το Λουξεμβούργο, η Ολλανδία, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Πορτογαλία, η Ρουμανία, η Σλοβακία, η Σουηδία, η Τσεχία, η Φινλανδία. Αντίθετα, ως την 31^η Ιανουαρίου 2008 δεν συμμετέχουν στην εν λόγω Συνθήκη έξι κράτη μέλη της ΕΕ, ήτοι το Βέλγιο, η Ιρλανδία, η Ιταλία, η Κύπρος, η Μάλτα, η Σλοβενία. Επίσης, δεν συμμετέχουν η Τουρκία, η Κένυα και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Όσον αφορά στο Συμβούλιο της Ευρώπης, την 16^η Νοεμβρίου 1989 ψηφίστηκε στο Στρασβούργο η Συνθήκη κατά του Ντόπινγκ¹³. Από την 1^η Ιανουαρίου 2007 ισχύει η νέα λίστα απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ

⁹ Βλ. την επίσημη ιστοσελίδα της UNESCO, www.unesco.org.

¹⁰ Ειδικά η Αργεντινή είναι από τις χώρες που ήδη από το 1997 με νόμο τιμωρεί ποινικά το ντόπινγκ στον αθλητισμό, με το άρθρο 11 του σχετικού νόμου, ο οποίος προβλέπει ποινή φυλάκισης ως 3 μηνών ή και ως 5 ετών, αν η χρησιμοποιηθείσα ουσία απαγορεύεται και από νόμο περί ναρκωτικών. Βλ. και Stamelos H., ό.π., σελ. 10, με αναφορά στην περίπτωση του Αργεντινού ποδοσφαιριστή Ντιέγκο Μαραντόνα.

¹¹ Ο καναδικός νόμος που τιμωρεί ποινικά την φαρμακοδιέγερση στον αθλητισμό είναι ο Penalties for Doping in Sport Act 1996 σε συνδυασμό με τον νόμο Controlled Drugs and Substances Act 1996. Για την γνωστή υπόθεση του Καναδού αθλητή δρομέα των 100 μέτρων Ben Johnson και την νομική αντιμετώπιση του ντόπινγκ στον Καναδά βλ. ενδεικτικά Cashmore E., *Making Sense of Sports*, Second Edition, Routledge, London, New York, 1996, σελ. 143, Palmer C. A., *Drugs vs. Privacy: the New Game in Sports*, 2 Marq Sports LJ 1992, σελ. 175, Weiler P. C. - Roberts G. R., *Cases, Materials and Problems on Sports and the Law*, American Casebook Series, West Publishing Co., St Paul, Minn, 1993, σελ. 43.

¹² Η Διεθνής Σύμβαση κατά της Φαρμακοδιέγερσης στον Αθλητισμό, όπως επίσημα ονομάζεται στην χώρα μας, κυρώθηκε με τον Νόμο 3516/2006 (ΦΕΚ Α 270) και τέθηκε σε ισχύ την 21.12.2006.

¹³ Council of Europe, *Anti-doping Convention*, European Treaty Series No 135, Strasbourg, November 16, 1989.

που συνάπτεται στην εν λόγω Συνθήκη ως Παράρτημα¹⁴, το οποίο αναπτύσσει ίση τυπική ισχύ με το κείμενο της Συνθήκης¹⁵.

3. Κοινωνική έννομη τάξη και ντόπινγκ

Τα τελευταία χρόνια η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ασχολείται ολοένα εντονότερα με το φαινόμενο του αθλητισμού. Στην παρούσα παράγραφο εξετάζονται, αφ' ενός μεν το κανονιστικό πλαίσιο που αφορά στην αντιμετώπιση του ντόπινγκ, αφ' ετέρου δε η πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τους διεθνείς κανόνες δικαίου για την αντιμε-

¹⁴ Το Παράρτημα “ANNEX to the Anti-Doping Convention, the 2007 prohibited list (World Anti-doping Code)”, που παραπέμπει στον Διεθνή Κώδικα κατά του Ντόπινγκ, βλ. ανωτέρω, εγκρίθηκε από το Monitoring Group στο Στρασβούργο στις 14 και 15 Νοεμβρίου 2006, κατά την 24^η σύνοδό του. Το εν λόγω Παράρτημα είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο στην εξής ιστοσελίδα: <http://conventions.coe.int/treaty/en/Treaties/Html/135-2007.htm>, ενώ οι προηγούμενες τροποποιήσεις του Παραρτήματος έλαβαν χώρα τις ακόλουθες ημερομηνίες: 01.09.1990, 24.01.1992, 01.08.1993, 01.07.1996, 01.07.1997, 15.03.1998, 15.03.1999, 31.03.2000, 01.09.2001, 01.01.2003, 01.01.2004, 01.01.2005, 01.01.2006. Οι απαγορευμένες ουσίες που περιλαμβάνονται στο ανωτέρω Παράρτημα και αναλύονται διεξοδικά είναι διάφοροι τύποι αναβολικών (όπως ενδεικτικά τα αναβολικά στεροειδή, ή άλλα αναβολικά όπως ενδεικτικά η tibolone) (άρθρο S1, το “S” αποτελεί το πρώτο γράμμα από την λέξη “Substances” που σημαίνει ουσίες), ορμόνες όπως ενδεικτικά η ερυθροποιητίνη, η ινσουλίνη και η αυξητική ορμόνη (άρθρο S2), Βήτα 2, D- και L- ισομερή (άρθρο S3), ουσίες με αντι-οιστρογόνα δράση όπως ενδεικτικά η τεστολακτόνη (άρθρο S4), διουρητικά όπως ενδεικτικά το ετακρινικό οξύ (άρθρο S5). Οι απαγορευμένες μέθοδοι είναι η μετάγγιση αίματος (άρθρο M1) και οι παρόμοιες, η χρήση γονιδίων (άρθρο M2) και παρόμοιων μέσων, και οι απόπειρες ή και οι αλλοιώσεις δειγμάτων ντόπινγκ (άρθρο M3). Πέραν των ανωτέρω απαγορεύσεων ουσιών και μεθόδων που ισχύουν για όλες τις περιπτώσεις, σε περίοδο δηλαδή αγώνων και σε περίοδο προπόνησης (“in and out of competition”), ειδικά σε περιόδους αγώνων απαγορεύονται οι διεγερτικές ή τονωτικές ουσίες όπως ενδεικτικά η εφεδρίνη, η κοκαΐνη, η αμφεταμίνη (άρθρο S6), τα ναρκωτικά όπως ενδεικτικά η μορφίνη και η ηρωΐνη (άρθρο S7), τα είδη κάνναβης όπως ενδεικτικά χασίς και μαριχουάνα (άρθρο S8), καθώς και τα γλυκο-κορτικο-στεροειδή (άρθρο S9). Σε ορισμένα αγωνίσματα σε περιόδους αγώνων απαγορεύεται το αλκοόλ, όπως στα μηχανοκίνητα αθλήματα (σε θάλασσα, αέρα και γη), στο καράτε και στο μοντέρνο πένταθλο, με προβλεπόμενο όριο το μέγιστο για ορισμένα αθλήματα τα 10 γραμμάρια ανά λίτρο και τα 20 γραμμάρια ανά λίτρο για ορισμένα άλλα αθλήματα (άρθρο P1, το “P” είναι το πρώτο γράμμα από την λέξη “Particular” που αναφέρεται σε ουσίες που απαγορεύονται σε “Particular” sports), ενώ σε περιόδους αγώνων απαγορεύονται οι ουσίες που ονομάζονται beta blockers (στην Ελληνική: β-αναστολείς) σε ορισμένα αθλήματα όπως τα μηχανοκίνητα αθλήματα (σε αέρα και γη), στο μπιλιάρδο, στην ενόργανη γυμναστική, στο μοντέρνο πένταθλο, στην ιστιοπλοΐα, στην σκοποβολή, στο σκι, στο σνοουμπόρντινγκ. Το μπιλιάρδο ή η σκοποβολή, για παράδειγμα, είναι κατ' εξοχήν αθλήματα που απαιτούν ψυχραιμία και αυτοσυγκέντρωση, ήρεμο νευρικό σύστημα και όχι διέγερση, οπότε προφανώς γι' αυτό εντάσσονται στην συγκεκριμένη κατηγορία απαγόρευσης. Βλ. και ανωτέρω υποσημείωση 1.

¹⁵ Στην Ελλάδα η εν λόγω διεθνής Σύμβαση Αντι-ντόπινγκ, όπως ονομάζεται επίσημα, κυρώθηκε με τον Νόμο 2371/1996 (ΦΕΚ Α 2) και τέθηκε σε ισχύ την 09.01.1996.

τώπιση της φαρμακοδιέγερσης και την ενδεχόμενη σχέση τους με το κοινοτικό δίκαιο ανταγωνισμού.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε την Λευκή Βίβλο για τον Αθλητισμό¹⁶ την 11^η Ιουλίου 2007. Στο σημείο 2.2 που τιτλοφορείται «συνένωση των δυνάμεων για την καταπολέμηση του ντόπινγκ» αναφέρεται ότι το ντόπινγκ α) συνιστά απειλή για τον παγκόσμιο και ευρωπαϊκό αθλητισμό, β) υπονομεύει την αρχή του ανοικτού και δίκαιου ανταγωνισμού, γ) τοποθετεί τον επαγγελματία σε συνθήκες αδικαιολόγητης πίεσης, δ) απειλεί σοβαρά την υγεία του αθλητή. Η Επιτροπή συνιστά ότι το εμπόριο παράνομων ουσιών ντόπινγκ πρέπει να αντιμετωπίζεται όπως το εμπόριο παράνομων ναρκωτικών σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Προτείνει, μάλιστα, η Επιτροπή δύο λύσεις. Πρώτη λύση, κατά την Επιτροπή, είναι η δημιουργία συμπράξεων, στις οποίες θα συμμετέχουν οι συνοριοφύλακες, η εθνική και τοπική αστυνομία, τα τελωνεία, και άλλοι αρμόδιοι φορείς επιβολής του νόμου στα κράτη μέλη καθώς και εργαστήρια διαπιστευμένα από τον διεθνή οργανισμό WADA και την Ιντερπόλ. Η Επιτροπή, δηλαδή, προτείνει την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή συνεργασία για την αντιμετώπιση του πολυσύνθετου φαινομένου της φαρμακοδιέγερσης. Σκοπός των προτεινόμενων συμπράξεων θα είναι, μεταξύ άλλων, η έγκαιρη και ασφαλής ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με νέες ουσίες και πρακτικές ντόπινγκ. Η ΕΕ, προτείνει η Επιτροπή, θα μπορούσε να στηρίξει τις σχετικές προσπάθειες με διεξαγωγή σεμιναρίων κατάρτισης και με δικτύωση των επιμορφωτικών κέντρων για το προσωπικό των εθνικών αρμόδιων υπηρεσιών. Η Επιτροπή κρίνει ότι η συντονισμένη προσέγγιση για την καταπολέμηση του ντόπινγκ θα ωφελήσει την ΕΕ, ιδίως στην περίπτωση που θα καθοριστούν κοινές θέσεις από το Συμβούλιο της Ευρώπης, την WADA, την UNESCO και θα ανταλλάγουν πληροφορίες και πρακτικές μεταξύ κυβερνήσεων, εθνικών οργανισμών αντι-ντόπινγκ και εργαστηρίων. Για παράδειγμα, η Επιτροπή συστήνει την ορθή εφαρμογή της συνθήκης της UNESCO κατά της φαρμακοδιέγερσης στον αθλητισμό από τα κράτη μέλη. Στα πλαίσια αυτά, δεύτερη

¹⁶ Για το συνολικό κανονιστικό κοινοτικό πλαίσιο που κύρια βάση του έχει την Λευκή Βίβλο της 11^{ης} Ιουλίου 2007, την νομολογία των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων και το πλήρες φάσμα των δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με τον αθλητισμό βλ. στην ηλεκτρονική διεύθυνση: http://ec.europa.eu/sport/index_en.html. Για την Λευκή Βίβλο για τον αθλητισμό (COM (2007) 391 final), της Επιτροπής ΕΚ βλ. και Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου 2007, σελ. 345 επ.

λύση, κατά την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αποτελεί η δέσμευση της να διευκολύνει την σχετική κατάσταση με την στήριξη ενός δικτύου εθνικών οργανισμών αντι-ντόπινγκ των κρατών μελών. Αντίστοιχη δημιουργία δικτύου εθνικών αρχών έχει υλοποιηθεί από την Επιτροπή στον τομέα του ανταγωνισμού, με την καθιέρωση του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ανταγωνισμού, στο οποίο μετέχουν οι Επιτροπές ή οι Αρχές Ανταγωνισμού κάθε κράτους μέλους, ανταλλάσσοντας πληροφορίες¹⁷. Η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το ντόπινγκ είναι, κατά την Επιτροπή, αναγκαία προκειμένου να αντιμετωπιστεί το νοσηρό αυτό φαινόμενο του αθλητισμού με αποτελεσματικό τρόπο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) ασχολήθηκε με το ζήτημα της αντιμετώπισης της φαρμακοδιέγερσης στον αθλητισμό στην υπόθεση *David Meca - Medina, Igor Majcen* και την 18^η Ιουλίου του 2006 εξέδωσε την απόφασή του με αριθμό C-519/04¹⁸. Ο λόγος της εξέτασης της ουσίας της υπόθεσης διέπεται από τον παγίως νομολογημένο κανόνα ότι η άσκηση του αθλητισμού εμπίπτει στο κοινοτικό δίκαιο, κατά το μέτρο που συνιστά οικονομική δραστηριότητα υπό την έννοια του άρθρου 2 της Συνθήκης ΕΚ (ΣυνθΕΚ)¹⁹. Τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και νομικά ζητήματα έχουν ως ακολούθως.

Ο Ισπανός *Meca-Medina* και ο Σλοβένος *Majcen*, επαγγελματίες κολυμβητές μεγάλων αποστάσεων τετράβησαν, αντιστοίχως, πρώτος και δεύτερος, στο σχετικό παγκόσμιο πρωτάθλημα στο *Salvador της Bahia* στην Βραζιλία το 1999. Στο πλαίσιο, όμως, εξέτασης για την ανίχνευση παρανόμων ουσιών και φαρμάκων που πραγματοποιήθηκε την 31^η Ιανουαρίου 1999, κατά την διάρ-

¹⁷ Ενδεικτικά βλ. στην ιστοσελίδα <http://europa.eu/scadplus/leg/el/lvb/l26109.htm>.

¹⁸ Βλ. δημοσίευση στο περιοδικό *Αρμενόπουλος* 2007, σελ. 474 με παρατηρήσεις Α. Ανθήμιου. Επίσης βλ. *Rivista di Diritto ed Economia dello Sport*, Vol. II, Fasc. 2, 2006, σελ. 133 επ. και *Europäische Zeitschrift für Wirtschaftsrecht* 2006, σελ. 593 επ.

¹⁹ Βλ. αποφάσεις και σκέψεις ΔΕΚ α) C-36/74, *Walrave και Koch*, 12.12.1974, Συλλογή Νομολογίας ΔΕΚ 1974, 563, σκέψη 4^α, β) C-13/76, *Dona*, 14.07.1976, Συλλογή Νομολογίας ΔΕΚ 1976, 507, σκέψη 12^α, γ) C 415/93, *Bosman*, 15.12.1995, Συλλογή Νομολογίας ΔΕΚ 1995, I-4921, σκέψη 73^α, δ) C-51/96 και C-191/97, *Deliege*, 11.04.2000, Συλλογή Νομολογίας ΔΕΚ 2000, I-2549, σκέψη 41, ε) C-176/96, *Lehtonen και Castors Braine*, 13.04.2000, Συλλογή Νομολογίας ΔΕΚ 2000, I-2681, σκέψη 32. Για την θεωρητική προσέγγιση του ζητήματος των αθλητικών επιχειρήσεων και του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού βλ. Παπαλουκάς Μ., *Οι αθλητικές επιχειρήσεις και το Ευρωπαϊκό δίκαιο περί ανταγωνισμού, Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών* 1998, σελ. 679.

κεια του ως άνω παγκοσμίου πρωταθλήματος, οι προσφεύγοντες αθλητές βρέθηκαν θετικοί ως προς την νανδρολόνη. Την 8^η Αυγούστου 1999, το Doping Panel της FINA έλαβε απόφαση περί αποβολής των προσφευγόντων για διάστημα τεσσάρων ετών. Κατόπιν εφέσεως των προσφευγόντων, το αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο (γνωστό ως TAS²⁰) επιβεβαίωσε, με διαιτητική απόφαση της 29^{ης} Φεβρουαρίου 2000, την απόφαση περί αποβολής. Με διαιτητική απόφαση της 23^{ης} Μαΐου 2001, το TAS μείωσε την ποινή περί αποβολής των προσφευγόντων σε δύο έτη. Οι προσφεύγοντες δεν άσκησαν προσφυγή κατά της διαιτητικής αποφάσεως αυτής ενώπιον του ελβετικού Tribunal Federal. Με έγγραφο της 30^{ης} Μαΐου 2001, οι προσφεύγοντες κατέθεσαν καταγγελία στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 3 του Κανονισμού 17/1962 του Συμβουλίου²¹, επικαλούμενοι παράβαση των άρθρων 81 ΣυνθΕΚ και / ή 82 ΣυνθΕΚ. Η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία και οι διάδικοι προσέφυγαν στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που επίσης απέρριψε την προσφυγή.

Στην συνέχεια, με την αίτηση τους αναιρέσεως ενώπιον του ΔΕΚ οι D. Meca-Medina και I. Majcen ζήτησαν την ανάρτηση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΠΕΚ) της 30^{ης} Σεπτεμβρίου 2004, με αριθμό T-313/02, Meca-Medina και Majcen κατά Επιτροπής²², με την οποία το Πρωτοδικείο είχε απορρίψει την προσφυγή τους με την οποία ζητούσαν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 1^{ης} Αυγούστου 2002, περί απορρίψεως της καταγγελίας που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες κατά της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ), προκειμένου να διαπιστωθεί, ως προελέχθη, το ασυμβίβαστο ορισμένων κανονιστικών διατάξεων τις οποίες αυτή θέσπισε και τις οποίες εφάρμοσε η Διεθνής Ομοσπονδία Κολύμβησης²³, καθώς και ορισμένων πρακτικών σχετικών με τον έλεγχο της φαρμακοδιεγέρσεως, προς τους κοινοτικούς κανόνες περί αντα-

²⁰ Αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο (Tribunal Arbitral du Sport: 'TAS'), το οποίο εδρεύει στην Λωζάννη της Ελβετίας, και το οποίο χρηματοδοτεί και διαχειρίζεται ένας ανεξάρτητος προς την ΔΟΕ Διεθνής Οργανισμός, το Διεθνές Συμβούλιο Αθλητικής Διαιτησίας (Conseil International de l'Arbitrage dans le Sport, 'CIAS'). Οι αποφάσεις του TAS υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του αρμοδίου Tribunal Federal στην Ελβετία.

²¹ Ο Κανονισμός 17/1962 είχε στην συγκεκριμένη υπόθεση εφαρμογή κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, δηλαδή πριν τεθεί σε εφαρμογή ο νέος Κανονισμός 1/2003.

²² Συλλογή Νομολογίας ΠΕΚ 2004, II-3291.

²³ FINA.

γωνισμού και περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (υπόθεση COMP/38158 - Meca-Medina και Majcen κατά ΔΟΕ). Το ΔΕΚ, όπως και το ΠΕΚ και η Επιτροπή, απέρριψαν στην ουσία το αίτημα των διαδίκων αθλητών. Τα κοινοτικά όργανα έκριναν ότι κανόνες και διαιτητικές αποφάσεις διεθνών αθλητικών οργανισμών, όπως είναι η ΔΟΕ και η FINA, που ρυθμίζουν ζητήματα αντιμετώπισης της φαρμακοδιέγερσης και επιβάλλουν την υποχρέωση σε αθλητές να μην μετέχουν σε αντίστοιχους αγώνες που εκείνοι διοργανώνουν για χρονικό διάστημα έως δύο έτη, κατ' αρχήν δεν παραβιάζουν διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, ιδίως τις διατάξεις του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού²⁴. Το ΔΕΚ κρίνοντας²⁵ την ουσία της υποθέσεως, διαπιστώνει ότι «πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η νανδρολόνη είναι αναβολική ουσία, της οποίας η παρουσία στο σώμα των αθλητών μπορεί να βελτιώσει τις αποδόσεις τους και να αλλοιώσει την έντιμη διεξαγωγή των αγώνων στους οποίους συμμετέχουν οι ενδιαφερόμενοι. Επομένως, η αρχή της απαγορεύσεως που πλήττει την ουσία αυτή δικαιολογείται από τον σκοπό της κανονιστικής ρυθμίσεως για την καταπολέμηση της φαρμακοδιεγέρσεως» (σκέψη 51).

4. Ιταλικό δίκαιο και ντόπινγκ

Η Ιταλία, ως προελέχθη, είναι ένα από τα έξι κράτη μέλη της ΕΕ που δεν

²⁴ Άρθρο 81 επ Συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΣυνθΕΚ). Το ΔΕΚ, εν προκειμένω, έκρινε ότι οι εν λόγω κανόνες γενικώς ελέγχονται στα πλαίσια του άρθρου 81 παρ. 1 ΣυνθΕΚ βάσει και της αρχής της αναγκαιότητας αλλά, ειδικότερα, ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν παραβιάστηκε ο κανόνας του άρθρου 81 του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου ούτε οι επιβαλλόμενες κυρώσεις έβαιναν (σκέψη 54) πέραν του αναγκαίου ή ήταν (σκέψη 54) δυσανάλογες: «πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο κατασταλτικός χαρακτήρας της επίδικης κανονιστικής ρυθμίσεως για την καταπολέμηση της φαρμακοδιεγέρσεως και η αυστηρότητα των εφαρμοζομένων κυρώσεων σε περίπτωση παραβάσεώς της είναι ικανές να αναπτύξουν αρνητικά αποτελέσματα επί του ανταγωνισμού, διότι αυτές θα μπορούσαν, στην περίπτωση κατά την οποία οι κυρώσεις αυτές θα αποδεικνύονταν τελικά αβάσιμες, να οδηγήσουν στον αδικαιολόγητο αποκλεισμό του αθλητή από τους αγώνες και, επομένως, να νοθεύσουν τις προϋποθέσεις ασκήσεως της εν λόγω δραστηριότητας. Ως εκ τούτου, για να εκφεύγουν από την απαγόρευση του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΣυνθΕΚ, οι περιορισμοί που επιβάλλει η κανονιστική αυτή ρύθμιση πρέπει να περιορίζονται σε ό,τι είναι αναγκαίο για να διασφαλίζεται η καλή διοργάνωση των αθλητικών αγώνων (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση DLG, της 15^{ης} Δεκεμβρίου 1994, C-250/92, Συλλογή Νομολογίας ΔΕΚ 1994, I-5641)» (σκέψη 47).

²⁵ Η απόρριψη της προσφυγής των διαδίκων αθλητών έγινε με άλλη βάση και άλλο σκεπτικό από αυτά της απόφασης του ΠΕΚ, γι' αυτό το ΔΕΚ ανήρεσε την απόφαση του ΠΕΚ.

έχουν υπογράψει ούτε έχουν κυρώσει την Διεθνή Συνθήκη κατά του Ντόπινγκ στον Αθλητισμό 2005 της UNESCO. Ωστόσο, από το έτος 2000²⁶ στην Ιταλία²⁷ το ντόπινγκ τιμωρείται με ειδικό ποινικό νόμο, τον Νόμο 376/2000²⁸. Οι ποινές

²⁶ Και παλαιότερα, το 1971, η Ιταλία απαγόρευε το ντόπινγκ με ποινικό νόμο που δεν έτυχε ευρείας εφαρμογής στην πράξη. Βλ. Stamelos H., ό.π., σελ. 13.

²⁷ Για το νομικό πλαίσιο παραχώρησης αδειών στην Ιταλία για στοιχήματα επί αθλητικών εκδηλώσεων, άδειες που χορηγεί κατ' αρχήν η ιταλική εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή, γνωστή ως CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano) και την σχετική απόφαση C-338/04 του ΔΕΚ βλ. Παπαλουκάς Μ., Η υπόθεση C-338/04 «Placanica» ενώπιον του ΔΕΚ, Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου 2007, σελ. 29 επ.

²⁸ Ιταλικός Νόμος 376/14.12.2000. Βλ. Federico del Giudice, Izzo F., Marino R., Petrucci R., Codice Penale, Spiegato Articolo per Articolo, Schemi, Principali norme complementari, XII edizione, Edizioni Giuridiche Simone, Gruppo Editoriale Esselibri Simone, Casalnuovo, Napoli, Italia, 2007, σελ. 1103, 1104. Το άρθρο 1 μνημονεύει τον ιταλικό νόμο 522/29.11.1995 που κύρωσε την Συνθήκη κατά του Ντόπινγκ του Συμβουλίου της Ευρώπης (Στρασβούργο) 1989 και περιλαμβάνει σχετικούς ορισμούς (βλ. κατωτέρω στο Παράρτημα). Τα επόμενα άρθρα (άρθρα 2-10) καθιστούν το ντόπινγκ ποινικό αδίκημα στην Ιταλία. Στην Ελλάδα το άρθρο 128Θ του Νόμου 2725/1999 όπως ισχύει (άρθρο 60 του Νόμου 3057/2002) καθιστά το ντόπινγκ ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης, αναλόγως της περιπτώσεως, έως δύο (2) έτη. Η παράγραφος 3 του άρθρου 128Θ καθιστά κακούργημα με ποινή κάθειρξης έως δέκα (10) έτη το σχετικό ποινικό αδίκημα, όταν συντρέχει περίπτωση ο αθλητής να είναι ανήλικος. Στην Ελλάδα, επίσης, το άρθρο 7 παρ. 1 του Νόμου 1646/1986 προέβλεπε ποινικές κυρώσεις (φυλάκιση μέχρι ενός έτους) για παραβάσεις φαρμακοδιέγερσης είτε από αθλητές είτε από τρίτα πρόσωπα σχετιζόμενα (λ.χ. προπονητές, φυλάκιση μέχρι ενός έτους και χρηματική ποινή). Το άρθρο 7 του Νόμου 1646/1986 καταργήθηκε με το άρθρο 79 παρ. 5 του Νόμου 3057/2002 (βλ. και βάση δεδομένων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, www.dsanet.gr, τελευταία ενημέρωση: 31.01.2008). Για τα αθλητικά εγκλήματα στο ελληνικό δίκαιο και διεθνώς βλ. Μαυρομάτης Α., Αθλητικά εγκλήματα, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, 2006. Βλ. και Stamelos H., ό.π., σελ. 12. Ειδικότερα, το άρθρο 128Α του Νόμου 2725/1999, όπως προστέθηκε με το άρθρο 52 παρ. 2 του Νόμου 3057/2002 (ΦΕΚ Α 239), απαγορεύει το ντόπινγκ. Τα άρθρα 128Β, 128Γ και 128Δ/128Ε του Νόμου 2725/1999 όπως ισχύουν (άρθρα 53/54/55/56 Ν. 3057/2002) απαγορεύουν το ντόπινγκ και καθορίζουν τις απαγορευμένες ουσίες και μεθόδους ντόπινγκ, καθώς και τις διαδικασίες ελέγχων αντίστοιχα. Τα άρθρα 128Ζ/128Η/128Ι του Νόμου 2725/1999 όπως ισχύουν (άρθρα 58/59/61 Ν. 3057/2002) προβλέπουν πειθαρχικά αδικήματα ντόπινγκ, αντίστοιχες πειθαρχικές κυρώσεις και αρμόδια πειθαρχικά όργανα. Τα άρθρα 128ΙΑ/128ΙΒ του Νόμου 2725/1999 όπως ισχύουν (άρθρα 62/63 Ν. 3057/2002) προβλέπουν τα σχετικά με τις ιατρικές μονάδες και τις ιατρικές εξετάσεις. Το άρθρο 128ΙΔ του Νόμου 2725/1999 όπως ισχύει (άρθρο 65 Ν. 3057/2002) προβλέπει τα σχετικά με την φαρμακοδιέγερση ίππων. Βλ. σχετικά Παναγιωτόπουλος Δ., Ευθύνη και επιβολή πειθαρχικής ποινής σε αθλήτρια ιππασίας για ανίχνευση χημικής ουσίας στον ίππο κατά τον έλεγχο doping σε διασυλλογικό πρωτάθλημα (γνωμοδότηση), Διοικητική Δίκη 2001, σελ. 1154. Το άρθρο 128ΣΤ του Νόμου 2725/1999 όπως ισχύει (άρθρο 57 Ν. 3057/2002) προβλέπει την σύσταση και λειτουργία Συμβουλίου Καταπολέμησης Ντόπινγκ στην Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, Υπουργείου Πολιτισμού.

που προβλέπονται (φυλάκιση μέχρι 6 ετών και χρηματικές ποινές μέχρι 77.468 Ευρώ) αφορούν τόσο σε αθλητές όσο και σε άλλα πρόσωπα που έπεισαν ή συνέδραμαν αθλητές να λάβουν απαγορευμένες ουσίες προκειμένου να αυξήσουν την απόδοσή τους σε βάρος του δίκαιου αθλητικού ανταγωνισμού και των συναθλητών τους.

Σύμφωνα με την απόφαση 21092/29.05.2007 το ιταλικό Ακυρωτικό²⁹ επεκύρωσε την απόφαση του Εφετείου της Βενετίας της 24.03.2006 που είχε επικυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της Βερόνα της 10.03.2005. Συγκεκριμένα, ο Ιταλός P. Roberto³⁰ τιμωρήθηκε για εμπόριο παράνομων φαρμακευτικών ουσιών βάσει της διάταξης του άρθρου 9 του ανωτέρω ιταλικού

²⁹ Corte di Cassazione.

³⁰ Για την συγκεκριμένη απόφαση με αριθμό 21092/2007 του ιταλικού Ακυρωτικού βλ. στην ιστοθέση www.studiolegalelaw.it/new.asp?id=1884. Γενικότερα, η επιβολή του ιταλικού ποινικού δικαίου αντι-ντόπινγκ σε αλλοδαπούς φαίνεται να προβληματίζει τις ιταλικές διοικητικές αρχές και τα ιταλικά δικαιοδοτικά όργανα, ιδίως στην περίπτωση των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του Τορίνο 2006. Στην περίπτωση της αθλήτριας Olga Pyleva από την Ρωσία η ποινική διαδικασία δεν κινήθηκε μέχρι εκείνη να επιστρέψει στην πατρίδα της μετά την επιβολή διετούς αποκλεισμού από την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, ενώ το αίτημα που είχε υποβληθεί από την διοργανώτρια αρχή των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του Τορίνο προς την ιταλική Βουλή για αναστολή του ποινικού νόμου 376/2000 κατά την διάρκεια των αγώνων δεν έγινε δεκτό. Οι Ιταλοί διοργανωτές φρόντισαν να καθησυχάσουν τους αθλητές λέγοντάς τους ότι η μόνη πιθανότητα είναι να πληρώσουν κάποιο διοικητικό πρόστιμο, ενώ πρόβλημα αποτελεί σε αυτές τις περιπτώσεις η παράλληλη διεξαγωγή ερευνών από τις ιταλικές ποινικές αρχές και τις διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες. Στην πράξη και κατ'αποτέλεσμα δεν φυλακίστηκε κάποιος αθλητής λόγω παράβασης του νόμου 376/2000 περί ποινικών κυρώσεων σε υποθέσεις ντόπινγκ στους αγώνες του Τορίνο 2006, βλ. www.usatoday.com, Russian biathlete suspended 2 years after failed drug test, The Associated Press, 16.02.2006. Για την σύγκρουση δικαιοδοσιών και αρμοδιοτήτων και το ενδεχόμενο κατίσχυσης του «ιδιωτικού» δικαίου της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που εδρεύει στην Ελβετία) έναντι του δημοσίου και ποινικού ιταλικού δικαίου στους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Τορίνο 2006 βλ. Schultz T., The lex sportiva turns up at the Turin Olympics: supremacy of non-state law and strange loops, JusLetter April 20, 2006, <http://ssrn.com/abstract=896673>. Ωστόσο, για την ποινική δίωξη αθλητών μετά τον Giro d' Italia στην ποδηλασία βλ. www.cyclingnews.com, "Basso in Germany prior to 2006 Giro", όπου μνημονεύεται ότι ο Εισαγγελέας της Ρώμης Paolo Ferraro άσκησε ποινική δίωξη και επέδωσε κλήσεις προς τους Ιταλούς ποδηλάτες Ivan Basso, Michele Scarponi, Alessandro Kalc, αλλά και τους αλλοδαπούς ποδηλάτες Josti Enrique Gutierrez, Santiago Botero, Marcos Serano, Alberto Contador, Dariusz Baranowski, Sergio Paulinho, Sergio Ribeiro για παραβάσεις του νόμου περί ντόπινγκ (N. 376/2000), καθώς για την Yolanda Fuentes που κατηγορείται ότι μετέφερε αίμα για ντόπινγκ από την Μαδρίτη σε ποδηλάτες στην Ιταλία. Αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι εν προκειμένω «η ποινική δίωξη βασίζεται σε ποινικά αδικήματα ντόπινγκ που διαπράχθηκαν επί ιταλικού εδάφους για παράβαση του νόμου αντι-ντόπινγκ 376/2000».

Νόμου 376/2000. Του επεβλήθη ποινή φυλάκισης ενός έτους και τεσσάρων μηνών και χρηματική ποινή 10.000 Ευρώ³¹.

Εξ άλλου, το άρθρο 445 του ιταλικού Ποινικού Κώδικα (που ισχύει στην Ιταλία από το έτος 1942) προβλέπει τα ακόλουθα: «*chiunque, esercitando, anche abusivamente, il commercio di sostanze medicinali, le somministra in specie, qualità o quantità non corrispondente alle ordinazioni mediche, o diversa da quella dichiarata o pattuita, è punito con reclusione da sei mesi a due anni e con la multa da € 103 a € 1.032*» (όποιος, ασκώντας, ακόμα και καταχρηστικά, το εμπόριο φαρμακευτικών ουσιών, τις χορηγεί σε είδος, ποιότητα ή ποσότητα, η οποία δεν αντιστοιχεί σε όλους τους ιατρικούς κανόνες και διατάξεις, ή αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που δηλώθηκε ή συμφωνήθηκε, τιμωρείται με φυλάκιση από έξι μήνες μέχρι δύο έτη και με χρηματική ποινή από € 103 ως € 1.032). Αν και η διάταξη του άρθρου αυτού του Ποινικού Κώδικα καθιστά πλημμέλημα το εκτός νόμου εμπόριο φαρμακευτικών ουσιών γενικά, και όχι μόνο τέτοιων που χρησιμοποιούνται στον αθλητισμό, ωστόσο θεωρείται ότι ρυθμίζει και απαγορεύει το εμπόριο απαγορευμένων φαρμακευτικών ουσιών και στον τομέα του αθλητισμού και του αθλητικού δικαίου³².

5. Συμπεράσματα

Τα τελευταία έτη παρατηρείται στο διεθνές στερέωμα, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ενώσεως και σε εθνικό επίπεδο έντονη κινητικότητα ως προς την αντιμετώπιση του φαινομένου της φαρμακοδιέγερσης στον αθλητισμό. Σε διεθνές επίπεδο παραλλήλως προς τους κανονισμούς των διεθνών ομοσπονδιών αθλημάτων ισχύουν ο Διεθνής Κώδικας WADA 2003, και η Διεθνής Συνθήκη UNESCO 2005 κατά του Ντόπινγκ. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο ισχύει η Συνθήκη του Συμβουλίου της Ευρώπης 1989 κατά του Ντόπινγκ και η Λευκή Βίβλος της Επιτροπής ΕΕ για τον Αθλητισμό 2007. Ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ δεν έχουν υπογράψει ούτε κυρώσει με εσωτερική νομοθετική πράξη την Διεθνή Συνθήκη UNESCO 2005, παρά την προτροπή της Επιτροπής στην Λευκή Βίβλο 2007. Ένα τέτοιο κράτος μέλος της ΕΕ είναι η Ιταλία. Η Ιταλία, ωστόσο, είναι μία από τις χώρες που επιβάλλουν ποινές του ποινικού δικαίου σε αθλη-

³¹ Η μέγιστη ποινή κατά το άρθρο 9 παρ. 1 και 7 του Ν. 376/2000 είναι 77.468 Ευρώ και η ελάχιστη 2.582 Ευρώ, ενώ η ποινή φυλάκισης προβλέπεται από τρεις μήνες έως έξι έτη.

³² Βλ. Stamelos Η., ό.π., σελ. 13. Βλ. επίσης συλλογικό έργο Federico del Giudice, Izzo F., Marino R., Petrucci R., Codice Penale, ό.π., σελ. 608.

τές που λαμβάνουν απαγορευμένες ουσίες, αλλά και σε όσους τις διακινούν, τις εμπορεύονται και τις χορηγούν σε αθλητές ή άλλους αθλητικούς παράγοντες με οιονδήποτε τρόπο ή μέσο. Η Ελλάδα έχει κυρώσει τις ανωτέρω διεθνείς συμφωνίες και τιμωρεί ποινικά τα αδικήματα ντόπινγκ. Πράγματι, το κανονιστικό πλαίσιο φαίνεται να είναι προς το παρόν επαρκές. Αυτό που θα απαιτηθεί από το έτος 2008, έτος των Ολυμπιακών Αγώνων στην Κίνα, και στο μέλλον είναι η ορθή εφαρμογή των σχετικών διατάξεων από τις αρμόδιες διεθνείς, ευρωπαϊκές και εθνικές αρχές. Ο επαγγελματικός αθλητισμός είναι γεγονός. Αθλητές, προπονητές, θεατές απολαμβάνουν τα οφέλη του επαγγελματικού αθλητισμού, χρηματικά έπαθλα, δόξα και θέαμα αντίστοιχα, επιβάλλεται, όμως να έχουν κατά νου πάντοτε ένα βασικό αξίωμα. Η υγεία και ο αθλητισμός πρέπει να συμβαδίζουν. Το διεθνές, το κοινοτικό και το εθνικό δίκαιο κατά του ντόπινγκ είναι δυνατόν εφαρμοζόμενο να καθιερώσει στην πράξη την ισχύ αυτού του αξιώματος προς όφελος όλων.

6. Παράρτημα

6.1. Ο ιταλικός νόμος 376/2000 στην Αγγλική

LAW N. 376 OF 14 DECEMBER 2000, REGULATION OF HEALTH STANDARDS IN SPORTS ACTIVITIES AND THE FIGHT AGAINST DOPING

Section 1 - Health standards in sports activities, prohibition of doping

1. The aim of sport is to promote individual and collective health and thus sporting activities must be governed by the ethical principles and educational values set forth in the Anti-Doping Convention, and relative appendix, opened in Strasbourg on 16 November 1989 and ratified pursuant to Law N° 522 of 29 November 1995. Sporting activity shall therefore be monitored according to the provisions established by the legislation in force regarding the protection of health and the legality of competitions and may not be undertaken using techniques, methodologies or substances of any type which could present a risk to the psycho-physical integrity of the athletes involved.

2. Doping consists in the administration or taking of drugs or substances which are biologically or pharmacologically active, and the adoption of - or the participation in - medical practices which are not justified by pathological conditions and may change the psycho-physical or biological conditions of the organism and thus alter the performance of the athletes.

3. For the purposes of this law, the administration of drugs or substances which are biologically or pharmacologically active, and the adoption of medical practices which are not justified by pathological conditions and which may - and indeed intend to - modify the results of monitoring of the use of the drugs, substances and practices mentioned in Subsection 2 here in above, shall also be deemed to constitute doping.

4. Should an athlete suffer from a pathological condition which has been regularly documented and certified by a physician, he or she may be prescribed specific treatment provided such treatment is administered according to the procedures set forth in the relative and specific European or Italian decree of registration and the dosages comply with those established for the specific therapy. Providing the athlete makes the relevant documentation available to the authorities responsible, he or she may participate in sporting competitions, in accordance with the rules of the game, as long as such activity does not present any risk to the athlete's psycho-physical integrity.

Section 2 - Classification of doping substances

1. All drugs or substances which are biologically or pharmacologically active, as well as any medical practices whose use is deemed to constitute doping pursuant to Section 1, and in accordance with the Sections of the Strasbourg Convention, ratified pursuant to Law N° 522 of 29 November 1995 and the indications of the International Olympic Committee (IOC) and the international organisations responsible for the sports sector, shall be classified into classes of drugs, substances or medical practices approved by decree of the Minister of Health, in agreement with the Minister for Cultural Heritage and Activities, according to the proposal put forward by the Commission for the Monitoring and Control of Doping and the Protection of Health in Sports Activities of which in Section 3.

2. The classification of drugs or substances which are biologically or pharmacologically active is determined on the basis of their respective chemical and pharmacological characteristics; the classification of medical practices is determined on the basis of their respective physiological effects.

3. The classes shall be revised on a regular basis every six months or sooner and any variations shall be made according to the procedures set forth in Subsection 1.

4. The decree of which in Subsection 1 shall be published in the *Official Gazette*.

Section 3 - Commission for the Monitoring and Control of Doping and the Protection of Health in Sporting Activities

1. A Commission for the Monitoring and Control of Doping and the Protection of Health in Sporting Activities (hereinafter the “Commission”) shall be instituted at the Ministry of Health for the purpose of undertaking the following activities:

a) Establishing the classes of which in Section 2, Subsection 1, and revising such classes according to the procedures set forth in Section 2, Subsection 3;

b) Determining, in compliance with the indications of the IOC and other relative organisations and institutions, the cases, criteria and methodologies for anti-doping control and identifying the competitions and sporting activities for which health checks shall be conducted by the laboratories of which in Section 4, Subsection 1, on the basis of the characteristics of the competitions and sports activities involved;

c) Performing anti-doping controls and checks on the health of the athletes during and outside competitions, availing itself of the laboratories of which in Section 4 as well as physicians specialised in sports medicine; preparing research programmes into drugs, substances and medical practices which may be used for doping in sporting activities;

d) Identifying means of co-operating with National Health Service structures in order to implement anti-doping controls;

e) Maintaining working relationships with the European Union and international organisations and guaranteeing participation in anti-doping programmes;

f) Promoting information campaigns for the protection of health in sporting activities and the prevention of doping, especially in all state and private schools of every type and level, in co-operation with public authorities, the Italian National Olympic Committee (CONI), national sports federations, affiliated sports clubs, public and private organisations for the promotion of sports, and availing itself of physicians specialised in sports medicine.

2. Within ninety days of the coming into force of this law, the Minister of

Health, in agreement with the Minister for Cultural Heritage and Activities and with the approval of the relevant Parliamentary Commissions, shall issue a decree confirming the regulation establishing the ways and means in which the Commission shall be organised and shall function,

3. The Commission shall be composed of:

a) Two representatives from the Ministry of Health, one of whom shall be appointed chairman;

b) Two representatives from the Ministry for Cultural Heritage and Activities;

c) Two representatives from the Conference of Chairmen of Regions and Autonomous Provinces;

d) A representative from the Higher Institute of Health;

e) Two representatives from CONI;

f) A representative chosen by trainers and coaches;

g) A representative chosen by athletes;

h) A legal toxicologist;

i) Two physicians specialised in sports medicine;

l) A pediatrician;

m) A pathologist;

n) A biochemist;

o) A pharmacologist;

p) A representative chosen by sports promotion bodies;

q) An expert in pharmaceutical legislation.

4. The Commission members of which in letters f), g) and p) of Subsection 3 shall be proposed by the Minister for Cultural Heritage and Activities; the members of which in letters h) and n) of Subsection 3 shall be proposed by the National Federation of Associations of Chemists; the members of which in letters i), l) and m) of Subsection 3 shall be proposed by the National Federation of Associations of Physicians and Dentists; the members of which in letters o) and q) of Subsection 3 shall be proposed by the National Federation of Associations of Pharmacists.

5. The members of the Commission shall be appointed by Decree of the Minister of Health, in agreement with the Minister for Cultural Heritage and Activities, and shall hold office for a non-renewable period of four years.

6. Remuneration of the members and the budget for the functioning and operations of the Commission shall be set, pursuant to the regulation of which in Subsection 2, within a maximum limit of [Lit. 2 billion] € 1.032.800 per annum.

Section 4 – Laboratories performing health controls regarding sporting activity

1. Health controls regarding the competitions and sporting activities identified by the Commission, pursuant to Section 3, Subsection 1, letter b), shall be performed by one or more laboratories accredited by the IOC or other international organisation recognised by the international regulations in force, on the basis of a convention signed by the Commission. Charges deriving from the convention shall not exceed a maximum limit of [Lit. 1 billion] □ 516.450 per annum. The services provided by the accredited laboratories may not be charged to the National Health Service or to the State budget. The laboratories of which in this Section shall be supervised by the Higher Institute of Health, according to ways and means set forth in the Decree of the Minister of Health, after consultation with the Director of the Institute, to be issued within ninety days of the coming into force of this law.

2. The laboratories of which in Subsection 1 shall complete the following tasks:

- a) Perform anti-doping controls according to the rules approved by the Commission pursuant to Section 3, Subsection 1, letter b);
- b) Conduct research into drugs, substances and medical practices which may be used for the purpose of doping in sporting activities;
- c) Cooperate with the Commission in defining the requisites of which in Subsection 3 of this Section.

3. Control of competitions and sporting activities other than those identified pursuant to Section 3, Subsection 1, letter b) shall be performed by laboratories with the organisational and functional requisites set forth in a Decree of the Minister of Health, after consultancy with the Commission, within 120 days of the coming into force of this law.

4. As from the date of signing of the conventions of which in Subsection 1 and in any case as from the 180th day following the coming into force of this law CONI shall cease all activities regarding control of the analysis laboratory which is being active in the CONI itself.

Section 5 – Responsibilities of the Regions

1. The Regions shall plan Anti-doping and health protection initiatives with regard to sporting activities, identifying the services responsible and availing themselves of prevention departments as part of the regional health plan. The Regions shall also co-ordinate the activities of the laboratories of which in Section 4, Subsection 3.

Section 6 – Integration of the regulations of sporting organisations

1. CONI, sports federations, affiliated sports clubs, sporting associations and public and private organisations for the promotion of sport shall adjust their regulations to encompass the provisions of this law. They shall provide sanctions and disciplinary procedures to regulate their members in the case of doping or refusal to submit to testing.

2. Being legally recognised as autonomous, the national sports federations may establish sanctions to discipline the administering or taking of drugs or of biologically or pharmacologically active substances and the adoption of - or participation in - medical practices which are not justified by pathological conditions and may change the psycho-physical or biological conditions of the organism and thus alter performance of the athletes, regardless of whether such practices are classified in the classes of which in Section 2, Subsection 1 or otherwise, on condition that such drugs, substances or practices are considered as to constitute doping by other international regulations in force.

3. The organisations of which Subsection 1 shall also prepare all the documentation necessary in order to comply with the rules governing the protection of health set forth in this law.

4. Athletes shall comply with the rules of which in Subsection 1 and shall confirm their full awareness and acceptance of the terms and conditions therein.

5. CONI, national sports federations and organizations for the promotion of sport shall ensure that all managers, technical staff, athletes and health care personnel are kept up to date with regard to problems related to doping. The activities of which in this Subsection shall not result in any further charges to public finance.

Section 7 - Drugs containing doping substances

1. On an annual basis, the producers, importers and distributors of drugs included in the pharmacological classes prohibited by the IOC as well as those included in the classes of which in Section 2, Subsection 1, shall provide the Ministry of Health with data confirming the amounts produced, imported, distributed and sold to pharmacies, hospitals or other authorised facilities, for each pharmaceutical specialty.

2. The packaging and instruction sheet of the drugs of which in Subsection 1 shall show a special mark to be determined by the Commission. Furthermore, comprehensive details of "Precautions for those practicing sports" shall be provided in an especially dedicated paragraph of the instruction sheet.

3. The Ministry of Health shall monitor compliance with the regulations of which in Subsection 2 regarding the packaging of drugs on application for national registration or on application for variation or on completion of 5 year revision of registration.

4. Galenical, officinal or magisterial preparations containing active ingredients or excipients included in the classes of prohibited drugs or substances established by the IOC as well as those of which in Section 2, Subsection 1, may only be prescribed in writing on a non-repeatable basis. The dispensing pharmacist must conserve the original prescription for six months.

Section 8 - Reporting to Parliament

1. The Minister of Health shall present Parliament with an annual Report on the state of implementation of this law and the activities completed by the Commission.

Section 9 - Penalties

1. Unless a more serious crime is constituted, whomsoever should obtain drugs or biologically or pharmacologically active substances included in the classes of which in Section 2, Subsection 1, which are not justified by pathological conditions and which may change the psycho-physical or biological conditions of the organism and thus alter the performance of athletes on behalf of a third party, or administer, take or encourage the use of the aforementioned substances or substances which may - and indeed intend - to

modify the results of monitoring of the use of the drugs, shall be punished by imprisonment for between three months and three years and a fine of between Lit. [5 million] € 2.582 and [Lit. 100 million] € 51.645.

2. Unless a more serious crime is constituted, the penalties of which in Subsection 1 shall be applied to whomsoever shall adopt - or participate in - any medical practices included in the classes of which in Section 2, Subsection 1, which are not justified by pathological conditions, may change the psycho-physical or biological conditions of the organism and thus alter the performance of athletes, or may -and indeed intend to- modify the results of monitoring of the use of such practices.

3. The penalties of which in Subsection 1 and 2 shall be increased:

- a) Should the health of any party be harmed by the criminal act;
- b) Should the criminal act be committed against a minor;
- c) Should the criminal act be committed by a member or employee of CONI or any national sports federation, club, association or organisation recognised by CONI.

4. Should the criminal act be committed by a professional figure operating in the health care sector, the guilty party shall be punished with the aforementioned penalties and temporarily suspended from exercising his/her profession.

5. In the case of which in Subsection 3, letter c), the guilty party shall also be permanently banned from the offices of CONI or any national sports federation, sports clubs, association or sports promotion organisation recognised by CONI.

6. Issue of a sentence of guilt shall automatically result in confiscation of the drugs, pharmaceutical substances and other items used to perpetrate the crime.

7. Whosoever shall trade in the drugs and biologically or pharmacologically active substances included in the classes of which in Section 2, Subsection 1, other than through retail pharmacies, hospital pharmacies, retail dispensaries and other facilities in which pharmaceuticals are stored for use on patients, shall be punished with imprisonment of between two and six years and a fine of between [Lit. 10 million € 5.164] and [Lit. 150 million] € 77.468.

Section 10 – Financial coverage

1. As from the year 2000, CONI shall be responsible for any charges deriving from implementation of Section 3, assessed as standing at [Lit. 2 billion] € 1.032.800 per annum, and Section 4, assessed as standing at [Lit. 1 billion] € 516.450 per annum. The amount corresponding to the aforesaid expenses shall be paid by CONI to the Revenue Office of the Budget and Economic Planning Department by 31 March of each year and, on presentation of the first application, within 60 days of the date of coming into force of this law.

2. The amount paid to the Revenue Office of the Budget and Economic Planning Department pursuant to Section 1 shall be reassigned to a specific basic budget item of the budget of the Ministry of Health.

3. The Ministry of the Treasury, Budget and Economic Planning shall be authorised to effect the necessary variations to the budget by its own decree.

6.2. Ο ιταλικός νόμος 376/2000 στην Ιταλική

LEGGE 14 dicembre 2000 n. 376

(pubblicata nella Gazzetta Ufficiale del 18 dicembre 2000 n. 294)

DISCIPLINA DELLA TUTELA SANITARIA DELLE ATTIVITA' SPORTIVE E DELLA LOTTA CONTRO IL DOPING.

Disciplina della tutela sanitaria delle attività sportive e della lotta contro il doping.

La Camera dei deputati ed il Senato della Repubblica hanno approvato;
Il Presidente della Repubblica promulga la seguente legge:

Art. 1.

Tutela sanitaria delle attività sportive Divieto di doping

1. L'attività sportiva è diretta alla promozione della salute individuale e collettiva e deve essere informata al rispetto dei principi etici e dei valori educativi richiamati dalla Convenzione contro il doping, con appendice, fatta a Strasburgo il 16 novembre 1989, ratificata ai sensi della legge 29 novembre 1995, n. 522. Ad essa si applicano i controlli previsti dalle vigenti normative in tema di tutela della salute e della regolarità delle gare e non può essere svolta con l'ausilio di tecniche, metodologie o sostanze di qualsiasi natura che possano mettere in pericolo l'integrità psicofisica degli atleti.

2. Costituiscono doping la somministrazione o l'assunzione di farmaci o di sostanze biologicamente o farmacologicamente attive e l'adozione o la sottoposizione a pratiche mediche non giustificate da condizioni patologiche

ed idonee a modificare le condizioni psicofisiche o biologiche dell'organismo al fine di alterare le prestazioni agonistiche degli atleti.

3. Ai fini della presente legge sono equiparate al doping la somministrazione di farmaci o di sostanze biologicamente o farmacologicamente attive e l'adozione di pratiche mediche non giustificate da condizioni patologiche, finalizzate e comunque idonee a modificare i risultati dei controlli sull'uso dei farmaci, delle sostanze e delle pratiche indicati nel comma 2.

4. In presenza di condizioni patologiche dell'atleta documentate e certificate dal medico, all'atleta stesso può essere prescritto specifico trattamento purché sia attuato secondo le modalità indicate nel relativo e specifico decreto di registrazione europea o nazionale ed i dosaggi previsti dalle specifiche esigenze terapeutiche. In tale caso, l'atleta ha l'obbligo di tenere a disposizione delle autorità competenti la relativa documentazione e può partecipare a competizioni sportive, nel rispetto di regolamenti sportivi, purché ciò non metta in pericolo la sua integrità psicofisica.

Art. 2

Classi delle sostanze dopanti

1. I farmaci, le sostanze biologicamente o farmacologicamente attive e le pratiche mediche, il cui impiego è considerato doping a norma dell'articolo 1, sono ripartiti, anche nel rispetto delle disposizioni della Convenzione di Strasburgo, ratificata ai sensi della citata legge 29 novembre 1995, n. 522, e delle indicazioni del Comitato internazionale olimpico (CIO) e degli organismi internazionali preposti al settore sportivo, in classi di farmaci, di sostanze o di pratiche mediche approvate con decreto del Ministro della sanità, d'intesa con il Ministro per i beni e le attività culturali, su proposta della Commissione per la vigilanza ed il controllo sul *doping* e per la tutela della salute nelle attività sportive di cui all'articolo 3.

2. La ripartizione in classi dei farmaci e delle sostanze biologicamente o farmacologicamente attive è determinata sulla base delle rispettive caratteristiche chimico-farmacologiche; la ripartizione in classi delle pratiche mediche è determinata sulla base dei rispettivi effetti fisiologici.

3. Le classi sono sottoposte a revisione periodica con cadenza non superiore a sei mesi e le relative variazioni sono apportate con le stesse modalità di cui al comma 1.

4. Il decreto di cui al comma 1 è pubblicato nella *Gazzetta Ufficiale*.

Art. 3

(Commissione per la vigilanza ed il controllo sul doping e per la tutela della salute nelle attività sportive)

1. È istituita presso il Ministero della sanità la Commissione per la vigilanza ed il controllo sul *doping* e per la tutela della salute nelle attività sportive, di seguito denominata “Commissione”, che svolge le seguenti attività:

a) predispone le classi di cui all'articolo 2, comma 1, e procede alla revisione delle stesse, secondo le modalità di cui all'articolo 2, comma 3;

b) determina, anche in conformità alle indicazioni del CIO e di altri organismi ed istituzioni competenti, i casi, i criteri e le metodologie dei controlli anti-*doping* ed individua le competizioni e le attività sportive per le quali il controllo sanitario è effettuato dai laboratori di cui all'articolo 4, comma 1, tenuto conto delle caratteristiche delle competizioni e delle attività sportive stesse;

c) effettua, tramite i laboratori di cui all'articolo 4, anche avvalendosi di medici specialisti di medicina dello sport, i controlli anti-*doping* e quelli di tutela della salute, in gara e fuori gara; predispone i programmi di ricerca sui farmaci, sulle sostanze e sulle pratiche mediche utilizzabili a fini di *doping* nelle attività sportive;

d) individua le forme di collaborazione in materia di controlli anti-*doping* con le strutture del Servizio sanitario nazionale;

e) mantiene i rapporti operativi con l'Unione europea e con gli organismi internazionali, garantendo la partecipazione a programmi di interventi contro il *doping*.

f) può promuovere campagne di informazione per la tutela della salute nelle attività sportive e di prevenzione del *doping*, in modo particolare presso tutte le scuole statali e non statali di ogni ordine e grado, in collaborazione con le amministrazioni pubbliche, il Comitato olimpico nazionale italiano (CONI), le federazioni sportive nazionali, le società affiliate, gli enti di promozione sportiva pubblici e privati, anche avvalendosi delle attività dei medici specialisti di medicina dello sport.

2. Entro novanta giorni dalla data di entrata in vigore della presente legge, con regolamento adottato con decreto del Ministro della sanità di concerto con il Ministro per i beni e le attività culturali, previo parere delle competenti Commissioni parlamentari, sono stabilite le modalità di organizzazione e di funzionamento della Commissione.

3. La Commissione è composta da:

- a) due rappresentanti del Ministero della sanità, uno dei quali con funzioni di presidente;
- b) due rappresentanti del Ministero per i beni e le attività culturali;
- c) due rappresentanti della Conferenza dei Presidenti delle regioni e delle province autonome;
- d) un rappresentante dell'Istituto superiore di sanità;
- e) due rappresentanti del CONI;
- f) un rappresentante dei preparatori tecnici e degli allenatori;
- g) un rappresentante degli atleti;
- h) un tossicologo forense;
- i) due medici specialisti di medicina dello sport;
- l) un pediatra;
- m) un patologo clinico;
- n) un biochimico clinico;
- o) un farmacologo clinico;
- p) un rappresentante degli enti di promozione sportiva.
- q) un esperto in legislazione farmaceutica.

4. I componenti della Commissione di cui alle lettere *f*), *g*) e *p*) del comma 3 sono indicati dal Ministro per i beni e le attività culturali; i componenti di cui alle lettere *h*) e *n*) del comma 3 sono indicati dalla Federazione nazionale degli ordini dei chimici; i componenti di cui alle lettere *i*), *l*) ed *m*) del comma 3 sono indicati dalla Federazione nazionale degli ordini dei medici chirurghi e degli odontoiatri; i componenti di cui alle lettere *o*) e *q*) del comma 3 sono indicati dalla Federazione nazionale degli ordini dei farmacisti.

5. I componenti della Commissione sono nominati con decreto del Ministro della sanità, di concerto con il Ministro per i beni e le attività culturali, e restano in carica per un periodo di quattro anni non rinnovabile.

6. Il compenso dei componenti e le spese per il funzionamento e per l'attività della Commissione sono determinati, con il regolamento di cui al comma 2, entro il limite massimo di [lire 2 miliardi] € 1.032.800 annue.

Art. 4

(Laboratori per il controllo sanitario sull'attività sportiva)

1. Il controllo sanitario sulle competizioni e sulle attività sportive individuate dalla Commissione, ai sensi dell'articolo 3, comma 1, lettera *b*), è

svolto da uno o più laboratori accreditati dal CIO o da altro organismo internazionale riconosciuto in base alle disposizioni dell'ordinamento internazionale vigente, sulla base di una convenzione stipulata con la Commissione. Gli oneri derivanti dalla convenzione non possono superare la misura massima di [lire un miliardo] € 516.450 annue. Le prestazioni rese dai laboratori accreditati non possono essere poste a carico del Servizio sanitario nazionale nè del bilancio dello Stato. I laboratori di cui al presente articolo sono sottoposti alla vigilanza dell'Istituto superiore di sanità, secondo modalità definite con decreto del Ministro della sanità, sentito il direttore dell'Istituto, da emanare entro novanta giorni dalla data di entrata in vigore della presente legge.

2. I laboratori di cui al comma 1 svolgono i seguenti compiti:

a) effettuano i controlli anti-*doping* secondo le disposizioni adottate dalla Commissione ai sensi dell'articolo 3, comma 1, lettera b);

b) eseguono programmi di ricerca sui farmaci, sulle sostanze e sulle pratiche mediche utilizzabili a fini di *doping* nelle attività sportive;

c) collaborano con la Commissione ai fini della definizione dei requisiti di cui al comma 3 del presente articolo.

3. I controlli sulle competizioni e sulle attività sportive diverse da quelle individuate ai sensi dell'articolo 3, comma 1, lettera b), sono svolti da laboratori i cui requisiti organizzativi e di funzionamento sono stabiliti con decreto del Ministro della sanità, sentita la Commissione, entro centoventi giorni dalla data di entrata in vigore della presente legge.

4. A decorrere dalla data della stipulazione delle convenzioni di cui al comma 1, e comunque a decorrere dal centottantesimo giorno successivo alla data di entrata in vigore della presente legge, cessano le attività del CONI in materia di controllo sul laboratorio di analisi operante presso il Comitato medesimo.

Art. 5

(*Competenze delle regioni*)

1. Le regioni, nell'ambito dei piani sanitari regionali, programmano le attività di prevenzione e di tutela della salute nelle attività sportive, individuano i servizi competenti, avvalendosi dei dipartimenti di prevenzione, e coordinano le attività dei laboratori di cui all'articolo 4, comma 3.

Art. 6

(*Integrazione dei regolamenti degli enti sportivi*)

1. Il CONI, le federazioni sportive, le società affiliate, le associazioni

sportive, gli enti di promozione sportiva pubblici e privati sono tenuti ad adeguare i loro regolamenti alle disposizioni della presente legge, prevedendo in particolare le sanzioni e le procedure disciplinari nei confronti dei tesserati in caso di *doping* o di rifiuto di sottoporsi ai controlli.

2. Le federazioni sportive nazionali, nell'ambito dell'autonomia riconosciuta loro dalla legge, possono stabilire sanzioni disciplinari per la somministrazione o l'assunzione di farmaci o di sostanze biologicamente o farmacologicamente attive e per l'adozione o sottoposizione a pratiche mediche non giustificate da condizioni patologiche ed idonee a modificare le condizioni psicofisiche o biologiche dell'organismo al fine di alterare le prestazioni agonistiche degli atleti, anche nel caso in cui questi non siano ripartiti nelle classi di cui all'articolo 2, comma 1, a condizione che tali farmaci, sostanze o pratiche siano considerati dopanti nell'ambito dell'ordinamento internazionale vigente.

3. Gli enti di cui al comma 1 sono altresì tenuti a predisporre tutti gli atti necessari per il rispetto delle norme di tutela della salute di cui alla presente legge.

4. Gli atleti aderiscono ai regolamenti di cui al comma 1 e dichiarano la propria conoscenza ed accettazione delle norme in essi contenute.

5. Il CONI, le federazioni sportive nazionali e gli enti di promozione dell'attività sportiva curano altresì l'aggiornamento e l'informazione dei dirigenti, dei tecnici, degli atleti e degli operatori sanitari sulle problematiche concernenti il *doping*. Le attività di cui al presente comma sono svolte senza ulteriori oneri a carico della finanza pubblica.

Art. 7

(Farmaci contenenti sostanze dopanti)

1. I produttori, gli importatori e i distributori di farmaci appartenenti alle classi farmacologiche vietate dal CIO e di quelli ricompresi nelle classi di cui all'articolo 2, comma 1, sono tenuti a trasmettere annualmente al Ministero della sanità i dati relativi alle quantità prodotte, importate, distribuite e vendute alle farmacie, agli ospedali o alle altre strutture autorizzate di ogni singola specialità farmaceutica.

2. Le confezioni di farmaci di cui al comma 1 devono recare un apposito contrassegno il cui contenuto è stabilito dalla Commissione, sull'involucro e sul foglio illustrativo, unitamente ad esaurienti informazioni descritte nell'apposito paragrafo "Precauzioni per coloro che praticano attività sportiva".

3. Il Ministero della sanità controlla l'osservanza delle disposizioni di cui al comma 2 nelle confezioni dei farmaci all'atto della presentazione della domanda di registrazione nazionale, ovvero all'atto della richiesta di variazione o in sede di revisione quinquennale.

4. Le preparazioni galeniche, officinali o magistrali che contengono principi attivi o eccipienti appartenenti alle classi farmacologiche vietate indicate dal CIO e a quelle di cui all'articolo 2, comma 1, sono prescrivibili solo dietro presentazione di ricetta medica non ripetibile. Il farmacista è tenuto a conservare l'originale della ricetta per sei mesi.

Art. 8

(Relazione al Parlamento)

1. Il Ministro della sanità presenta annualmente al Parlamento una relazione sullo stato di attuazione della presente legge, nonché sull'attività svolta dalla Commissione.

Art. 9

(Disposizioni penali)

1. Salvo che il fatto costituisca più grave reato, è punito con la reclusione da tre mesi a tre anni e con la multa da lire [5 milioni] € 2.582 a [lire 100 milioni] € 51.645 chiunque procura ad altri, somministra, assume o favorisce comunque l'utilizzo di farmaci o di sostanze biologicamente o farmacologicamente attive, ricompresi nelle classi previste all'articolo 2, comma 1, che non siano giustificati da condizioni patologiche e siano idonei a modificare le condizioni psicofisiche o biologiche dell'organismo, al fine di alterare le prestazioni agonistiche degli atleti, ovvero siano diretti a modificare i risultati dei controlli sull'uso di tali farmaci o sostanze.

2. La pena di cui al comma 1 si applica, salvo che il fatto costituisca più grave reato, a chi adotta o si sottopone alle pratiche mediche ricomprese nelle classi previste all'articolo 2, comma 1, non giustificate da condizioni patologiche ed idonee a modificare le condizioni psicofisiche o biologiche dell'organismo, al fine di alterare le prestazioni agonistiche degli atleti ovvero dirette a modificare i risultati dei controlli sul ricorso a tali pratiche.

3. La pena di cui ai commi 1 e 2 è aumentata:

a) se dal fatto deriva un danno per la salute;

b) se il fatto è commesso nei confronti di un minorene;

c) se il fatto è commesso da un componente o da un dipendente del CONI ovvero di una federazione sportiva nazionale, di una società, di un'associazione o di un ente riconosciuti dal CONI.

4. Se il fatto è commesso da chi esercita una professione sanitaria, alla condanna consegue l'interdizione temporanea dall'esercizio della professione.

5. Nel caso previsto dal comma 3, lettera c), alla condanna consegue l'interdizione permanente dagli uffici direttivi del CONI, delle federazioni sportive nazionali, società, associazioni ed enti di promozione riconosciuti dal CONI.

6. Con la sentenza di condanna è sempre ordinata la confisca dei farmaci, delle sostanze farmaceutiche e delle altre cose servite o destinate a commettere il reato.

7. Chiunque commercia i farmaci e le sostanze farmacologicamente o biologicamente attive ricompresi nelle classi di cui all'articolo 2, comma 1, attraverso canali diversi dalle farmacie aperte al pubblico, dalle farmacie ospedaliere, dai dispensari aperti al pubblico e dalle altre strutture che detengono farmaci direttamente, destinati alla utilizzazione sul paziente, è punito con la reclusione da due a sei anni e con la multa da [lire 10 milioni] □ 5.164 a [lire 150 milioni] € 77.468.

Art. 10

(Copertura finanziaria)

1. Gli oneri derivanti dall'attuazione dell'articolo 3, valutati in [lire 2 miliardi] € 1.032.800 annue, e dell'articolo 4, valutati in [lire un miliardo] € 516.450 annue, a decorrere dall'anno 2000, sono posti a carico del CONI. L'importo corrispondente ai predetti oneri è versato dal CONI all'entrata del bilancio dello Stato entro il 31 marzo di ciascun anno e, in sede di prima applicazione, entro sessanta giorni dalla data di entrata in vigore della presente legge.

2. L'importo versato all'entrata del bilancio dello Stato ai sensi del comma 1 è riassegnato ad apposita unità previsionale di base dello stato di previsione del Ministero della sanità.

3. Il Ministro del tesoro, del bilancio e della programmazione economica è autorizzato ad apportare, con propri decreti, le occorrenti variazioni di bilancio.

7. Βιβλιογραφία (ενδεικτική)

1. Cashmore E., *Making Sense of Sports*, Second Edition, Routledge, London, New York, 1996.
2. Federico del Giudice, Izzo F., Marino R., Petrucci R., *Codice Penale, Spiegato Articolo per Articolo, Schemi, Principali norme complementari*, XII edizione, Edizioni Giuridiche Simone, Gruppo Editoriale Esselibri Simone, Casalnuovo, Napoli, Italia, 2007.
3. Μαλάτος Α., Ο δικαστικός έλεγχος της πειθαρχικής εξουσίας στον αθλητισμό, Νομικό Βήμα 1987, σελ. 1497.
4. Μαλάτος Α., Σκοπός, δομή και λειτουργία της αθλητικής δικαιοσύνης στην Ελλάδα, Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου 1994, σελ. 157.
5. Μαλάτος Α., Παραδόσεις αθλητικού δικαίου, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα 2005.
6. Μαυρομάτης Α., Αθλητικά εγκλήματα, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, 2006.
7. Palmer C. A., *Drugs vs. Privacy: the New Game in Sports*, 2 Marq Sports LJ 1992, σελ. 175.
8. Παναγιωτόπουλος Δ., Doping, Υπόθεση Μπλιάμου, Αθλητικό δικαιοδοτικό σύστημα και εκτελεσιότητα αποφάσεων, Διοικητική Δίκη 2004, σελ. 1401.
9. Παναγιωτόπουλος Δ., Ευθύνη και επιβολή πειθαρχικής ποινής σε αθλήτρια ιππασίας για ανίχνευση χημικής ουσίας στον ίππο κατά τον έλεγχο doping σε διασυλλογικό πρωτάθλημα (γνωμοδότηση), Διοικητική Δίκη 2001, σελ. 1154.
10. Πανταζόπουλος Σ., Η αθλητική δικαιοσύνη μετά τους Ν. 2725/1999, 3057/2002 και 3262/2004, Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου 2007, σελ. 213.
11. Παπαλουκάς Μ., Η υπόθεση C-338/04 «Placanica» ενώπιον του ΔΕΚ, Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου, 2007, σελ. 29.
12. Παπαλουκάς Μ., Οι αθλητικές επιχειρήσεις και το Ευρωπαϊκό δίκαιο περί ανταγωνισμού, Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών 1998, σελ. 679.
13. Schultz T., The lex sportiva turns up at the Turin Olympics: supremacy of non-state law and strange loops, JusLetter April 20, 2006, <http://ssrn.com/abstract=896673>.
14. Stamelos H., *Drugs in sport: testing and suggestions*, LL.M., Essex, (αδημ.), 1999.
15. Weiler P. C. - Roberts G. R., *Cases, Materials and Problems on Sports and the Law*, American Casebook Series, West Publishing Co., St Paul, Minn, 1993.

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το δεύτερο κεφάλαιο της ΕΑΔ είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην αυτούσια παράθεση νομοθετικών κειμένων που έχουν άμεσα ή έμμεσα σαν αντικείμενο τον Ελληνικό Αθλητισμό. Στη θέση αυτή θα δημοσιεύουμε επίσης υπουργικές αποφάσεις, διατάγματα, κανονισμούς, εγκυκλίους, καταστατικά ομοσπονδιών κλπ. Μάλιστα θα δημοσιεύονται και παλαιότερα νομοθετήματα, εφόσον φυσικά εξακολουθούν να ισχύουν και να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα.

Κατάργηση κανονισμού λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (κατ' άρθρο 128 ΣΤ στο ν. 2725/1999, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 57 του ν. 3057/2002).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη τις διατάξεις:

1. α) Του Α.Ν. 397/1968 «περί επανασύστασης της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής».

β) Του Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα».

γ) Του Π.Δ. 77/1985 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού», όπως ισχύει.

δ) Του άρθρου 128ΣτΓ, παρ. 9 του Ν.2725/1999 (ΦΕΚ121,Α') «ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις», το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 57 του Ν. 3057/20002 (ΦΕΚ 239, Α') «τροποποίηση και συμπλήρωση του Ν. 2725/1999, ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλε διατάξεις».

2. Την αρ. 28055/31-5-2001(ΦΕΚ709/Β/6-6-2001) Κ.Υ.Α. των Υπουργού Πολιτισμού και Υφυπουργού Οικονομικών «Διάθεση του ποσού και λειτουργίας ειδικού λογαριασμού 234372/1».

3. Την αρ. 30275/23-12-1999 απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού «περί ορισμού Υπολόγου – Διαχειριστή».

4. Την αρ. 25140/9-9-2002 (ΦΕΚ 1156/Β/5-9-2002) κοινή απόφαση των Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού «περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Γεώργιο Λιάνη».

5. Την αρ. 20913/1-7-2003 (ΦΕΚ 916/Β/4-7-2003) απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού αρμόδιου σε θέματα αθλητισμού «Συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ».

6. Το γεγονός ότι από τις ρυθμίσεις της παρούσης απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρους του κρατικού προϋπολογισμού.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Καταργίζουμε τον κανονισμό λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ, ο οποίος έχει ως εξής:

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν), που συστάθηκε με το άρθρο 128 ΣΤ του ν. 2725/1999, συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και αποτελείται από εννέα (9) μέλη. Οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου προβλέπονται στην παρ. 7 του ως άνω άρθρου 128 ΣΤ.

2. Σκοπός του κανονισμού λειτουργίας του Ε.Σ.ΚΑ.Ν είναι η ρύθμιση όλων των θεμάτων και ο καθορισμός διαδικασιών σχετικά με την εσωτερική λειτουργία του.

Άρθρο 2

Πρόεδρος – Αντιπρόεδρος και μέλη του Συμβουλίου -Εκπροσώπηση

1. Την ευθύνη για τη λειτουργία του Συμβουλίου έχει ο πρόεδρος αυτού. Ο πρόεδρος προεδρεύει στις συνεδριάσεις του συμβουλίου, καθορίζει τα θέματα της ημερησίας διάταξης, αναθέτει στα μέλη και στο προσωπικό που απασχολείται, με οποιοδήποτε τρόπο, στο Συμβούλιο συγκεκριμένα καθήκοντα και εκπροσωπεί το Συμβούλιο σε κάθε δημόσια ή ιδιωτική αρχή. Επίσης ο πρόεδρος προΐσταται όλων των υπηρεσιών, του επιστημονικού τμήματος, των επιτροπών και των τμημάτων πραγματογνωμόνων και άλλων ειδικών του Συμβουλίου.

2. Τον πρόεδρο, όταν αυτός είναι απών ή κωλύεται, αναπληρώνει ο αντιπρόεδρος σε όλες τις αρμοδιότητες του.

3. Με απόφαση του Συμβουλίου η εκπροσώπηση αυτού για συγκεκριμένη υπόθεση μπορεί να ανατίθεται σε μέλος του Συμβουλίου.

Άρθρο 3

Συνεδριάσεις του Συμβουλίου

1. Το Συμβούλιο συνεδριάζει τακτικά τουλάχιστον μία φορά το δεκαπενθήμερο και εκτάκτως με απόφαση του προέδρου του ή αν το ζητήσουν εγγράφως από τον πρόεδρο δύο τουλάχιστον μέλη του.

2. Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου γίνονται είτε στην έδρα του είτε, με απόφαση του προέδρου, σε οποιοδήποτε άλλο μέρος εντός της ελληνικής επικράτειας.

Άρθρο 4

Πρόσκληση – Ημερησία διάταξη

1. Δύο (2) εργάσιμες τουλάχιστον ημέρες πριν από τη διεξαγωγή της συνεδρίασης αποστέλλεται σχετική πρόσκληση στα μέλη του Συμβουλίου. Στην πρόσκληση, την οποία υπογράφει ο πρόεδρος, αναγράφονται ο τόπος και ο χρόνος της συνεδρίασης, καθώς επίσης τα θέματα της ημερησίας διάταξης, όπως αυτά καθορίζονται από τον πρόεδρο ή από τα μέλη, που, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος, ζήτησαν την έκτακτη συνεδρίαση.

2. Η πρόσκληση μπορεί να αποστέλλεται και με τηλεομοιοτυπία (fax), με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail) ή, σε έκτακτες περιπτώσεις, με τηλεγράφημα ή να γίνεται τηλεφωνικώς, από υπάλληλο ειδικά προς τούτο εντεταλμένο από τον πρόεδρο, ο οποίος κάνει σχετική σημείωση σε ειδικό βιβλίο που τηρείται για το σκοπό αυτό και φέρει κάθε φορά ακριβή χρονολογία και την υπογραφή του υπαλλήλου.

3. Το Συμβούλιο κατά την έναρξη της συνεδρίασης, εφόσον συγκατατίθενται όλα τα παρόντα μέλη του, μπορεί να αποφασίζει και την εισήγηση θεμάτων εκτός ημερησίας διάταξης.

4. Ύστερα από πρόσκληση του προέδρου, στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου μπορούν να παρίστανται απασχολούμενοι στο Συμβούλιο υπάλληλοι, μέλη του επιστημονικού τμήματος ή επιτροπών ή τμημάτων πραγματογνωμόνων και άλλων ειδικών, υπηρεσιακοί παράγοντες της δημόσιας διοίκησης, καθώς επίσης και τρίτοι με ειδικές γνώσεις στους οποίους έχει ανατεθεί η διεκπεραίωση συγκεκριμένων υποθέσεων.

Άρθρο 5

Απαρτία – Πλειοψηφία- Ψηφοφορία

1. Το Συμβούλιο βρίσκεται νόμιμα σε απαρτία, όταν είναι παρόντα τουλάχιστον έξι από τα μέλη του. Η ύπαρξη ή μη της απαρτίας ελέγχεται για κάθε θέμα της ημερησίας διάταξης.

2. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται με σχετική πλειοψηφία των παρόντων μελών.

Για τη λήψη απόφασης, σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του προέδρου ή του προεδρεύοντος.

3. Η ψηφοφορία είναι φανερή, με εξαίρεση τις περιπτώσεις αποφάσεων

που αφορούν την ύπαρξη ή μη κωλύματος μέλους του Συμβουλίου και την κήρυξη αυτού έκπτωτου, οπότε η ψηφοφορία είναι μυστική. Στις περιπτώσεις αυτές, η απόφαση λαμβάνεται, με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών, ύστερα από ακρόαση του μέλους στο οποίο αφορά η εξέταση του κωλύματος, το οποίο στη συνέχεια απέχει από τη συνεδρίαση για τη λήψη της σχετικής απόφασης.

Άρθρο 6

Εισηγητές

1. Για κάθε θέμα που απασχολεί το Συμβούλιο, ο πρόεδρος, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, ορίζει ένα ή περισσότερα μέλη εισηγητές.
2. Ο εισηγητής έχει την ευθύνη της κατάρτισης του σχετικού φακέλου και προβαίνει σε όλες τις απαιτούμενες για το σκοπό αυτό ενέργειες, επικουρούμενος από απασχολούμενους στο Συμβούλιο υπαλλήλους, μέλη του επιστημονικού τμήματος, επιτροπών ή τμημάτων πραγματογνωμόνων και άλλων ειδικών.
3. Σε δυσχερείς ή γενικότερου ενδιαφέροντος περιπτώσεις, για την υποβολή της σχετικής εισήγησης, ο πρόεδρος μπορεί να συγκροτεί ομάδες εργασίας, στις οποίες μετέχουν απαραίτητα ένα ή περισσότερα μέλη του Συμβουλίου.

Άρθρο 7

Πρακτικά

1. Για όλες τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου, τηρούνται πρακτικά, με ευθύνη των γραμματέων αυτού.
2. Στα πρακτικά καταχωρούνται συνοπτικά τα θέματα που συζητήθηκαν, οι απόψεις που διατυπώθηκαν, οι αποφάσεις που πήρε το Συμβούλιο και οι τυχόν γνώμες των μελών που μειοψήφησαν. Τα πρακτικά υπογράφονται από τον πρόεδρο, τα μέλη που ήταν παρόντα στη συνεδρίαση και τους γραμματείς.
3. Το Συμβούλιο μπορεί να συνεδριάζει νόμιμα και χωρίς την παρουσία γραμματέα. Στην περίπτωση αυτή την ευθύνη για την τήρηση των πρακτικών έχει ο πρόεδρος, ο οποίος μπορεί να ορίσει προς τούτο κάποιο από τα παρόντα μέλη.

Άρθρο 8

Αλληλογραφία – Πρωτόκολλο – Αρχείο

Ο πρόεδρος και το Συμβούλιο αλληλογραφούν απευθείας με τα φυσικά ή

νομικά πρόσωπα, αρχές ή φορείς. Το Συμβούλιο έχει δικό του πρωτόκολλο εισερχομένων και εξερχόμενων εγγράφων, τηρούμενο από τον πρόεδρο αυτού, καθώς επίσης και δικό του αρχείο.

Άρθρο 9

Ακροάσεις

Το Συμβούλιο μπορεί να ακροάται πρόσωπα που εμπíπτουν στη δικαιοδοσία ελέγχου του, εκπροσώπους φορέων ή και τρίτους, για θέματα της αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 10

Προσωπικό

Ύστερα από αίτημα του προέδρου του Συμβουλίου, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού διαθέτει ανάλογο προσωπικό, για την υποστήριξη του έργου του Συμβουλίου. Τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που πρέπει να διαθέτει το ως άνω προσωπικό καθορίζονται με απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 11

Επιστημονικό τμήμα – Επιτροπές – Τμήματα Πραγματογνωμόνων και άλλων Ειδικών

1. Το Συμβούλιο, για την καλύτερη λειτουργία του έργου του, συγκροτεί επιστημονικό τμήμα, επιτροπές και τμήματα πραγματογνωμόνων και άλλων ειδικών. Τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των ως άνω προσώπων, καθώς και ο αριθμός των προσώπων που στελεχώνουν τα ως άνω τμήματα και επιτροπές, καθορίζονται με απόφαση του Συμβουλίου.

2. Σε ειδικό κεφάλαιο του προϋπολογισμού, που καταρτίζει κάθε έτος το Συμβούλιο για την εκπλήρωση των σκοπών του και που εγκρίνει ο Υπουργός Πολιτισμού, περιέχει ίδιο κονδύλι αμοιβών που λαμβάνουν τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, για την απασχόληση και την παροχή υπηρεσιών τους στο Συμβούλιο και ίδιο κονδύλι για τα έξοδα λειτουργίας των τμημάτων και επιτροπών που συγκροτεί το Συμβούλιο.

3. Τα θέματα που αφορούν στη λειτουργία των ως άνω τμημάτων και επιτροπών και στον τρόπο επικοινωνίας τους με το Συμβούλιο καθορίζονται με αποφάσεις αυτού.

4. Σε περίπτωση που κατά την εφαρμογή του παρόντος διαπιστωθούν κενά, ασάφειες ή αντιφάσεις, αρμόδιο να αποφασίζει σχετικά είναι το Συμβούλιο.

Άρθρο 12

Η ισχύς του κανονισμού λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ αρχίζει από τη δημοσίευση της παρούσης απόφασης στην εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Η παρούσα να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2004

**Έγκριση Οργανωτικού πλαισίου προγραμμάτων
«Άθλησης για Όλους».**

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις

α) Του Α.Ν. 397/68 περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής.

β) Του Π.Δ. 63/2005(Α 98) του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα.

γ) Του Ν. 3057/10-10-2002 (ΦΕΚ239/Α/10-10-2002) άρθρο 76 «τροποποίηση και συμπλήρωση του Ν. 2725/1999, ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλες διατάξεις.

δ) Του Ν.2190/1994 όπως ισχύει σήμερα

ε) Της υπ. Αρ. 34047/16-12-2002 Απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού «Καθορισμός Οργανωτικής Δομής της Διεύθυνσης Άθλησης για όλους»

2. Την υπ. Αρ. Υ303/21-11-2007(ΦΕΚ2241/Β/21-11-2007) Απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Ιωάννη Ιωαννίδη.

3. Την ανάγκη της εύρυθμης λειτουργίας των προγραμμάτων «Άθλησης για Όλους»

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Καθορίζεται το πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας των προγραμμάτων «Άθλησης για Όλους» ως εξής:

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ «ΑΘΛΗΣΗΣ για ΟΛΟΥΣ»

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΑΡΘΡΟ 1

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΠΑΓΘ

Η Γ.Γ.Α. συνδιοργανώνει και συγχρηματοδοτεί προγράμματα «Άθλησης

για όλους» Η άσκηση με τη συστηματική καθοδήγηση αποτελεί ουσιαστική κοινωνική επένδυση γιατί βελτιώνει την ποιότητα ζωής του ανθρώπου, συμβάλλει στην πρόληψη εκφυλιστικών τάσεων στην ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων και σε μία καλύτερη σχέση ανθρώπου και φυσικού περιβάλλοντος. Σκοπός των προγραμμάτων είναι η βελτίωση του βιολογικού επίπεδου των αθλουμένων, η καλλιέργεια αθλητικού χαρακτήρα και αθλητικής συνείδησης, η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και η αναψυχή των αθλουμένων.

Το παρόν οργανωτικό πλαίσιο καλύπτει χρονικά και λειτουργικά τη μεταβατική περίοδο μέχρι τη οργάνωση και τη λειτουργία του Οργανισμού Μαζικού Αθλητισμού (Ο.Μ.Α.)

ΑΡΘΡΟ 2

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ & ΕΙΔΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

2.1 ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Α. α.** «Άσκηση στην παιδική ηλικία»(ΑπδΗ), για παιδιά ηλικίας 6-12 ετών (εκτός ωραρίου σχολείου), με σκοπό τη φυσική άσκηση και την αθλητική αγωγή και όχι την προπόνηση κατ' αποκλειστικότητα σε συγκεκριμένα αθλήματα καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου. Κυρίαρχος στόχος είναι η σωστή κινητική και φυσική ανάπτυξη των παιδιών.
- β.** «Άσκηση στην προσχολική ηλικία»(ΑπρΗ), με σκοπό την ψυχοκινητική αγωγή.
- γ.** «Παιδί και αθλητισμός»(ΑΠ), για παιδιά ηλικίας 6-12 ετών (εκτός ωραρίου σχολείου) με σκοπό την μύηση και εξάσκηση σε συγκεκριμένα αθλήματα.
- δ.** «Άσκηση στην εφηβική ηλικία» (ΑΕΗ), για άτομα ηλικίας 12-18 ετών, όπου δίνεται η δυνατότητα προγραμματισμού και εφαρμογής προγραμμάτων φυσικών και αθλητικών δραστηριοτήτων όπως δρόμων υγείας, ορειβασίας, πεζοπορίας, αγώνων μεταξύ ανεξαρτήτων ομάδων, χορών, ρυθμικής κινητικής αγωγής και αεροβικής γυμναστικής.
- Β. α.** «Άσκηση ενηλίκων» (ΑΕ), όπου δίνεται η δυνατότητα προγραμματισμού και εφαρμογής προγραμμάτων φυσικών και αθλητικών δραστηριοτήτων όπως δρόμων υγείας, ορειβασίας, πεζοπορίας, αγώνων μεταξύ ανεξαρτήτων ομάδων, χορών, ρυθμικής κινητικής αγωγής και αεροβικής γυμναστικής

- β. «Άθληση και γυναίκα»(ΑΓ), με σκοπό τη φυσική άσκηση και την κινητική αναψυχή.
- γ. «Άσκηση στην τρίτη ηλικία»(ΑΤΗ), όπου δίνεται η δυνατότητα προγραμματισμού και εφαρμογής προγραμμάτων φυσικών και κινητικών δραστηριοτήτων.
- δ. «Άθληση και νέοι»(ΑΝ), για άτομα ηλικίας έως 30 ετών, με σκοπό τη φυσική άσκηση και την κινητική αναψυχή.
- Γ. α. Άσκηση & αθλητισμός σπουδαστών και φοιτητών.
- β. Άσκηση & αθλητισμός στρατευμένων.
- γ. Άσκηση & αθλητισμός εργαζομένων.

2.2 ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Α. α. Άσκηση ατόμων με ειδικές ανάγκες σε σχολεία και ιδρύματα (εντός ωραρίου-λειτουργίας).
- β. Άσκηση ατόμων με ειδικές ανάγκες στα πλαίσια του ελεύθερου χρόνου.
- Β. α. Άσκηση στα κέντρα απεξάρτησης.
- β. Άσκηση στα κέντρα Ψυχικής Υγείας.
- γ. Άσκηση στις φυλακές.
- Γ. α. Άσκηση παλιννοστούτων.
- β. Άσκηση Τσιγγάνων.

2.3 ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

α. Πρότυπα Κέντρα άθλησης για όλους. Λειτουργία κατ' αρχήν δύο (2) πρότυπων κέντρων υλοποίησης προγραμμάτων άθλησης για όλους. Ένα στο «Ε.Α.Κ.Ν. Αγίου Κοσμά» και ένα στο γυμναστήριο «Φωκιανός» με έμφαση σε πρότυπα προγράμματα όπως οικογενειακή άθληση, άσκηση στην προσχολική ηλικία, άσκηση ατόμων με ειδικές ανάγκες, κλπ.

β. Καινοτόμες Δραστηριότητες Άθλησης για Όλους. Νέα προγράμματα (που δεν συμπεριλαμβάνονται στα παραπάνω) τα οποία θα προταθούν από τους φορείς υλοποίησης.

γ. Νέες δράσεις-προγράμματα όπως αεραθλητισμός, ναυταθλητισμός, μηχανοκίνητα σπορ ξηράς, κλπ.

2.4 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΙΚΡΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

- α. Χειμερινές δραστηριότητες Άθλησης για Όλους.

- β. Καλοκαιρινές δραστηριότητες Άθλησης για Όλους.
- γ. Εκδηλώσεις Άθλησης για Όλους περιφερειακού και εθνικού χαρακτήρα.

ΑΡΘΡΟ 3

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

1. Διεύθυνση «Άθληση για Όλους»

Σύμφωνα με το αρ.76 του Ν. 3057/2002 συνίσταται στη Γ.Γ.Α. Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» και με την υπ. Αρ. 34047/16-12-2002 Υπουργική Απόφαση καθορίζεται η οργανωτική δομή της Διεύθυνσης και οι αρμοδιότητες αυτής:

2. Νομαρχιακοί Υπεύθυνοι Προγραμμάτων Μαζικού Αθλητισμού

Ο Νομαρχιακός Υπεύθυνος (Ν.Υ.) είναι Καθηγητής Φυσικής Αγωγής (Κ.Φ.Α.) διορισμένος στο Δημόσιο και έχει έδρα τα Γραφεία Φυσικής Αγωγής του νομού του ή άλλο χώρο που θα οριστεί από τη Γ.Γ.Α.. Ο ορισμός του Ν.Υ. γίνεται από τη Γ.Γ.Α.. Ο Ν.Υ. έχει την ευθύνη της ενημέρωσης και της συνεργασίας με τους φορείς του Α΄ βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για θέματα που αφορούν τα προγράμματα Μαζικού Αθλητισμού. Επίσης σε θέματα προγραμματισμού, δυνατοτήτων περαιτέρω ανάπτυξης του κινήματος της άθλησης για όλους, συντονισμού δράσεων με τους άλλους αθλητικούς φορείς, προβολής των προγραμμάτων και εξεύρεσης οικονομικών πόρων συνεργάζεται με τα αρμόδια όργανα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

3. Επιτροπή Προγραμματισμού

Για τον προγραμματισμό των ενεργειών του Ο.Π. για κάθε περίοδο συγχροτούνται επιτροπές με απόφαση Υπουργού υστέρα από εισήγηση της Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» με σκοπό την εύρυθμη λειτουργία των προγραμμάτων.

ΑΡΘΡΟ 4

1. ΕΙΔΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΑΘΛΗΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 1

Η διαδικασία αυτή αφορά τα προγράμματα όπου την ευθύνη υλοποίησης την έχει ο φορέας ή οι φορείς που υποβάλλουν την αίτηση και η χρηματοδότηση από την Γ.Γ.Α. για τις επιλέξιμες δαπάνες είναι 100%.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 2

Η διαδικασία αυτή αφορά τα προγράμματα που την ευθύνη υλοποίησης την έχει ο φορέας ή οι φορείς που υποβάλλουν την αίτηση και η χρηματοδότηση από την Γ.Γ.Α. για τις επιλέξιμες δαπάνες είναι από 75%-95%.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 3

Η διαδικασία αυτή αφορά τα προγράμματα όπου την ευθύνη υλοποίησης την έχει η Γ.Γ.Α. και συνεργάζεται με τους αρμόδιους κατά περίπτωση φορείς.

A. Γενικά Προγράμματα

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 1

Αφορά όλα τα προγράμματα με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός αριθμός των τμημάτων που εγκρίνονται στον φορέα δεν υπερβαίνει τα 6 τμήματα με 3 τουλάχιστον κατηγορίες προγραμμάτων και έως 2 τμήματα η κάθε κατηγορία.

Για τους Ο.Τ.Α. που προέκυψαν με την εφαρμογή του νόμου «Ι. Καποδίστριας» αφορά όλα τα προγράμματα με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός αριθμός των τμημάτων που εγκρίνονται στο φορέα δε θα υπερβαίνει τα 10 τμήματα, με δυο τουλάχιστον κατηγορίες, δυο διαφορετικών ηλικιακών ομάδων και ως 5 τμήματα η κάθε κατηγορία και με τουλάχιστον 3 διαφορετικά διαμερίσματα ως τόπο εφαρμογής.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 2

Αφορά όλα τα προγράμματα που δεν εντάσσονται στη διαδικασία τύπου 1 και για κάθε είδος προγράμματος το ποσοστό χρηματοδότησης από την Γ.Γ.Α για τις επιλέξιμες δαπάνες είναι:

- α.** Άσκηση στην Παιδική Ηλικία (ΑπδΗ)90%
- β.** Άσκηση στην Προσχολική Ηλικία (ΑπροΗ) ...90%
- γ.** Παιδί και Αθλητισμός (ΑΠ)80%
- δ.** Άσκηση στην Εφηβική Ηλικία (ΑΕΗ)80%
- ε.** Άσκηση Ενηλίκων (ΑΕ)75%
- στ.** Άθληση και Γυναίκα (ΑΓ)75%
- ζ.** Άσκηση στην Τρίτη Ηλικία (ΑΤΗ)95%
- η.** Άθληση και Νέοι (ΑΝ)75%

Β. Ειδικά Προγράμματα

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 1

Η διαδικασία αυτή αφορά τα προγράμματα όπου την ευθύνη υλοποίησης την έχει ο φορέας ή οι φορείς που υποβάλλουν την αίτηση και η χρηματοδότηση από την Γ.Γ.Α. για τις επιλέξιμες δαπάνες είναι 100%.

Γ. Πρότυπα και καινοτόμα προγράμματα

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 1, 2, 3 (ανάλογα με την αίτηση του φορέα και την έγκριση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού δια μέσου της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους»)

Δ. Προγράμματα Μικρής Διάρκειας

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΥΠΟΥ 1. 2. 3. (ανάλογα με την αίτηση του φορέα και την έγκριση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού δια μέσου της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους»)

Οι Δήμοι ή οι Κοινότητες ή οι άλλοι φορείς που θέλουν να εφαρμόσουν προγράμματα άθλησης για όλους θα πρέπει να καταθέσουν αίτηση υλοποίησης ολοκληρωμένου προγράμματος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 του Β' μέρους του παρόντος Ο.Π.

2.ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ

Οι προθεσμίες υποβολής αιτήσεων είναι:

1) α' περίοδος αιτήσεων. Οι φορείς που επιθυμούν να υλοποιήσουν προγράμματα «Άθληση για όλους» πρέπει να υποβάλλουν αίτηση στον Ν.Υ. μέχρι 30/05.

β' περίοδος αιτήσεων. Από 1/10 έως 15/10 κάθε έτους (καινοτόμα προγράμματα μικρής διάρκειας.)

γ' περίοδος αιτήσεων. Από 1/2 έως 28/2 κάθε έτους (καινοτόμα προγράμματα, προγράμματα μικρής διάρκειας).

2) Οι Π.Φ.Α. που επιθυμούν να εργασθούν στα προγράμματα «Άθληση για όλους» πρέπει να υποβάλλουν αίτηση στους Δήμους και τις κοινότητες σύμφωνα με τις αντίστοιχες προκηρύξεις των Φορέων Υλοποίησης.

Η τελική αξιολόγηση-επιλογή για τα γενικά και ειδικά δομημένα προγράμματα από τη Γ.Γ.Α. και η αποστολή των ενημερωτικών σημειωμάτων προς τους φορείς θα ολοκληρωθεί έως τις 15/8 κάθε έτους. Η διάρκεια των γενικών και ειδικών προγραμμάτων είναι έως 34 εβδομάδες.

Η διάρκεια των προγραμμάτων μικρής διάρκειας είναι έως 12 εβδομάδες.

ΑΡΘΡΟ 5

ΟΡΟΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΘΕΣΕΩΝ Π.Φ.Α. ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

1. Η διαδικασία που ακολουθείται για την πρόσληψη των Π.Φ.Α. που θα υλοποιήσουν τα προγράμματα είναι:

2. Απόφαση του Δ.Σ. του ΦΟΡΕΑ για πρόσληψη Π.Φ.Α. (αριθμός καθηγητών) με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου προκειμένου για πρόσληψη με ένσημα Ι.Κ.Α. ή σύμβαση έργου για πρόσληψη με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών.

Για την πρόσληψη του προσωπικού ο ΦΟΡΕΑΣ εκδίδει ανακοίνωση στην οποία αναφέρονται υποχρεωτικά.

α) Ο αριθμός κατά ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ του προσωπικού (π.χ. Π.Φ.Α. αριθμός)

β) Τα απαιτούμενα προσόντα (η μοριοποίηση από το Οργανωτικό Πλαίσιο της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους».)

γ) Η υπηρεσία στην οποία θα υποβληθούν οι αιτήσεις των ενδιαφερομένων

δ) Η προθεσμία μέσα στην οποία θα υποβληθούν οι αιτήσεις

ε) Όρια ηλικίας (εάν κριθεί αναγκαίο)

3. Η ανακοίνωση αναρτάται στο κατάστημα της οικείας υπηρεσίας και στο κατάστημα του Δήμου ή της Κοινότητας.

4. Η ανακοίνωση δημοσιεύεται σε δύο (2) τουλάχιστον ημερήσιες ή εβδομαδιαίες τοπικές εφημερίδες της έδρας του Νομού εφόσον εκδίδονται.

5. Η προθεσμία υποβολής αιτήσεων πρόσληψης δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δέκα (10) ημερών. Οι ενδιαφερόμενοι στην αίτησή τους θα πρέπει να συνυποβάλλουν: (α) αν εργάστηκαν την προηγούμενη περίοδο στα προγράμματα, σε ποιο πρόγραμμα, σε ποιο δήμο ή κοινότητα ή σε άλλο φορέα και αν επιθυμούν να εργαστούν ξανά με τις ίδιες προϋποθέσεις. (β) να δηλώσουν ιεραρχικά σε ποια προγράμματα επιθυμούν να εργαστούν. (γ) να δηλώσουν ιεραρχικά σε ποιο δήμο, κοινότητα ή άλλον φορέα επιθυμούν να εργαστούν.

6. Μετά την ολοκλήρωση της επιλογής των Π.Φ.Α. από τους φορείς υλο-

ποίησης, ο φορέας υποχρεούται να αναρτήσει κατάσταση επιλεγέντων με τα μόρια τους.

ΑΡΘΡΟ 6

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΩΝ Π.Φ.Α

α. Όσοι Πτυχιούχοι Φυσικής Αγωγής (Π.Φ.Α.) ενδιαφέρονται να εργαστούν στα προγράμματα θα πρέπει να υποβάλλουν αίτηση στους κατά τόπους Δήμους και Κοινότητες.

β. Οι αιτήσεις θα πρέπει να συνοδεύονται από:

1) Βιογραφικό σημείωμα που να αναφέρεται στην προϋπηρεσία, στα προγράμματα Μ.Α, στην επιμόρφωση μέσω σεμιναρίων, στην απόκτηση άλλου πτυχίου ή μεταπτυχιακών τίτλων, κλπ. (βλέπε κριτήρια επιλογής).

2) Δήλωση Ν. 1599/86 ότι είναι άνεργος-η και ότι τα στοιχεία που αναφέρονται στην αίτηση και στο βιογραφικό σημείωμα είναι αληθή.

γ. Αμέσως μετά την επιλογή, οι Π.Φ.Α. που επιλέχθηκαν είναι υποχρεωμένοι να προσκομίσουν τα παρακάτω δικαιολογητικά:

1) Επικυρωμένη φωτοτυπία πτυχίου και ειδικότητας

2) Αναγνώριση από το ΔΟΑΤΑΠ (για απόκτηση πτυχίου στην αλλοδαπή)

3) Φωτοτυπία επικυρωμένη (εμπρός και πίσω) της Αστυνομικής Ταυτότητας.

4) Πιστοποιητικά που θα αποδεικνύουν την κοινωνική κατάσταση των ενδιαφερομένων (για όσους έχουν ιδιαίτερους κοινωνικούς λόγους, βλέπε κριτήρια επιλογής)

5) Νόμιμα δικαιολογητικά που να αποδεικνύουν όσα αναφέρονται στο βιογραφικό σημείωμα και αποτέλεσαν κριτήριο επιλογής.

δ. Η επιλογή των Π.Φ.Α. που θα εργαστούν στα Γενικά Προγράμματα θα γίνει με βάση την παρακάτω μοριοποίηση.

1) Χρόνος απόκτησης πτυχίου (χρόνος και ένα (1) μόριο, π. χ. πτυχιούχος του 1998 παίρνει 2007-1998=9 μόρια).

2) Έγγαμος με παιδιά, ένα (1) μόριο. Τα μόρια ισχύουν για τον ένα από τους δύο γονείς.

3) Μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών

A) Μεταπτυχιακό Δίπλωμα (Master), ένα (1) μόριο

Β) Διδακτορικό Δίπλωμα, δυο (2) μόρια.

4) Ειδικότητα αντίστοιχη με το περιεχόμενο του προγράμματος, ένα (1) μόριο. (όπου η ειδικότητα δεν είναι απαραίτητη προϋπόθεση). Όπου δεν απαιτείται εξειδίκευση ειδικότητα Μ.Α. (1) μόριο.

5) Προϋπηρεσία σε αντίστοιχα προγράμματα “Άθληση για όλους”, ένα (1) μόριο ανά έτος. Η προϋπηρεσία πρέπει να βεβαιώνεται από νόμιμα παραστατικά π.χ. σύμβαση εργασίας, ένσημα κ.λ.π.

6) Πρόταση επιλογής από τους φορείς υλοποίησης των προγραμμάτων, ένα (5) μόριο (ο αριθμός των προμηδοτούμενων είναι ανάλογος των θέσεων εργασίας).

7) Εντοπιότητα (1) μόριο εκτός των περιφερειών Αττικής και νομού Θεσ/νικης.

Σε περίπτωση ισοβαθμίας λαμβάνονται υπ’ όψιν πρόσθετα κριτήρια που προκύπτουν από το βιογραφικό του σημείωμα (π.χ. συμμετοχή σε σεμινάρια, κάτοχος β πτυχίου, βαθμός πτυχίου, κ.λ.π) και ημερομηνία απόκτησης πτυχίου.

ε. Για τα προγράμματα που αφορούν άτομα με ειδικές ανάγκες, καταρτίζεται ξεχωριστή κατάσταση με τον τρόπο που περιγράφεται παρακάτω, στην οποία συμμετέχουν μόνο όσοι έχουν την αντίστοιχη ειδικότητα. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν Π.Φ.Α. με τη συγκεκριμένη ειδικότητα, δύναται να προσληφθούν Π.Φ.Α. με κατεύθυνση σπουδών ή και προϋπηρεσία στο συγκεκριμένο πρόγραμμα.

στ. Για το πρόγραμμα «άσκηση στην τρίτη ηλικία» προτεραιότητα έχουν οι Π.Φ.Α. με ειδικότητα Μαζικού Λαϊκού Αθλητισμού και σε περίπτωση που δεν καλυφθούν οι προβλεπόμενες θέσεις θα προσλαμβάνονται Π.Φ.Α. με προϋπηρεσία στο συγκεκριμένο πρόγραμμα χωρίς να έχουν κατ’ ανάγκη την ανάλογη ειδικότητα ή κατεύθυνση σπουδών.

ζ. Για τα προγράμματα στις φυλακές, στα κέντρα απεξάρτησης, τα κέντρα Ψυχικής υγείας, τα πρότυπα προγράμματα και εν γένει τα προγράμματα που υλοποιεί κεντρικά η Γ.Γ.Α. την ευθύνη της επιλογής των Π.Φ.Α. έχει η Γ.Γ.Α. η οποία θέσει τα κριτήρια για την επιλογή των Π.Φ.Α. συμπεριλαμβανομένης και της συνέντευξης

η. Στις περιπτώσεις που από τη φύση και τις ιδιαιτερότητες του προγράμματος, σύμφωνα με την κρίση του φορέα (και σύμφωνης γνώμης Ν. Υ. και της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους»). απαιτείται Π.Φ.Α. με συγκεκριμένη

ειδικότητα, εξειδίκευση ή εμπειρία, προσλαμβάνονται Π.Φ.Α που έχουν τα απαραίτητα προσόντα.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ Π.Φ.Α ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ

Παρέχεται η δυνατότητα στον φορέα υλοποίησης μη επιλογής Π.Φ.Α. στον οποίο έχει γίνει σε προηγούμενη περίοδο καταγγελία της σύμβασης εργασίας του πριν από τη λήξη της για σπουδαίο λόγο.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

(α) οι υπογράφοντες σύμβαση θα απασχολούνται υποχρεωτικά και μόνο στους χώρους διεξαγωγής των προγραμμάτων και αποκλειστικά με το έργο που αναφέρεται στη σύμβαση (δηλαδή την άσκηση των συμμετεχόντων στα προγράμματα).

(β) Για κάθε αλλαγή θα πρέπει να ενημερώνεται η Διεύθυνση «Άθληση για Όλους», και ο Ν.Υ.. Σε αντίθετη περίπτωση θα θεωρείται παράβαση των όρων έγκρισης των προγραμμάτων.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

(α) Αν από τον έλεγχο που θα διεξάγεται με βάση τα προαναφερθέντα στοιχεία, διαπιστωθεί ότι ο εργαζόμενος απουσιάζει αδικαιολόγητα ή δεν προσφέρει τις υπηρεσίες του στα αναφερόμενα στη σύμβαση προγράμματα, τότε διακόπτεται το πρόγραμμα και ο παραπάνω λόγος θεωρείται παράβαση των όρων της έγκρισης των προγραμμάτων.

(β) Δικαίωμα να εργαστούν στα προγράμματα έχουν μόνο οι άνεργοι Π.Φ.Α.

(γ) Όσοι επιλεγούν για να εργαστούν στα προγράμματα με διαδικασία τύπου 3 θα υπογράψουν σύμβαση εργασίας με τον εκάστοτε φορέα η Γ.Γ.Α και υπηρεσία θα αναλαμβάνουν μόνο μετά την υπογραφή της σύμβασης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Η ωριαία αποζημίωση καθορίζεται στα 7,04 € μικτά. Για τα προγράμματα που αφορούν τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τις φυλακές και τα κέντρα απεξάρτησης και Ψ.Υ. η ωριαία αποζημίωση καθορίζεται στα 7,92 € μικτά για τον Π.Φ.Α.. Οι ώρες εργασίας δεν θα υπερβαίνουν τις 30 εβδομαδιαίως.

Όσοι επιλεγούν για να εργαστούν στα προγράμματα με διαδικασία τύ-

που 1 & 2, θα υπογράψουν ιδιωτικό συμφωνητικό συνεργασίας με το φορέα υλοποίησης του προγράμματος για το οποίο έχουν επιλεγεί. Σε περίπτωση υπογραφής σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου με ωριαία αποζημίωση αυτή καθορίζεται στα 7,04 € ή στα 7,92 € μικτά για τον εργαζόμενο ανάλογα με το είδος του προγράμματος, ενώ ο φορέας θα επιχορηγείται με πόσο έως 12,62 € ανά ώρα (για την κάλυψη εκτός της καθαρής ωριαίας αποζημίωσης των εισφορών εργαζόμενου και εργοδότη, κλπ). Σε περίπτωση που η αποζημίωση γίνεται βάσει δελτίου παροχής υπηρεσιών αυτή καθορίζεται σε 9,39 € μικτά (συμπεριλαμβανομένων όλων των νόμιμων φόρων και κρατήσεων) ως τιμή ωριαίας μονάδας παροχής υπηρεσιών.

ΑΡΘΡΟ 7

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Με σκοπό την αριότερη λειτουργία των προγραμμάτων και την ποιοτική τους αναβάθμιση, η Γ.Γ.Α. δια μέσου της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους» δύναται να συγκροτεί, στα πλαίσια του παρόντος οργανωτικού πλαισίου, επιστημονικές επιτροπές προγραμμάτων Άθληση για Όλους. Οι επιστημονικές επιτροπές θα λειτουργούν ως επιτροπές υποστήριξης της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους», η οποία και θα έχει την ευθύνη για τη λειτουργία των Ε.Ε. Σκοποί των Ε.Ε. είναι: (α) η διατύπωση προτάσεων για το περιεχόμενο των προγραμμάτων άθλησης, τον έλεγχο ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών της λειτουργίας των προγραμμάτων, (β) ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ερευνητικών προγραμμάτων, (γ) η παρακολούθηση της λειτουργίας προτύπων και πειραματικών προγραμμάτων Μ.Α., (δ) η εισήγηση των πρόσθετων κριτηρίων όπως και η αξιολόγηση υποψηφίων για τα ειδικά προγράμματα και των προτάσεων των φορέων για την υλοποίηση ειδικών και προτύπων προγραμμάτων και (ε) οποιοδήποτε άλλο έργο άπτεται του επιστημονικού χαρακτήρα και ανατεθεί από την Γ.Γ.Α. μέσω της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους».

Η Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» δύναται να συνεργάζεται με επιστημονικούς φορείς και πανεπιστήμια για την καλύτερη εξυπηρέτηση των σκοπών της.

Στα μέλη των Ε. Ε. δύναται να καλύπτονται έξοδα μετακίνησης - διαμονής - διατροφής εφάπαξ κατά συνεδρίαση ή έργο. Το είδος και η διάρκεια των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και οι οροί της αποζημίωσης καθορίζονται

με απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού στα πλαίσια του εγκεκριμένου προϋπολογισμού των Π.Μ.Α..

ΑΡΘΡΟ 8

ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΔΟΜΗΜΕΝΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

α. Για όλα τα προγράμματα που δεν αφορούν ειδικές κατηγορίες ο αριθμός των αθλούμενων ανά τμήμα θα πρέπει να είναι 15-20 άτομα σε καμία περίπτωση όμως κάτω των 13, οπότε το τμήμα ή θα διαλύεται ή θα συγχωνεύεται με άλλο, εκτός από τα προγράμματα «Άσκηση στην Τρίτη ηλικία» και στην προσχολική ηλικία στα οποία ο αριθμός των αθλουμένων ανά τμήμα θα είναι από 10-15.

Ο αριθμός των ατόμων ανά τμήμα για τα προγράμματα των Α.Μ.Ε.Α. στα κέντρα Ψυχικής Υγείας και στα κέντρα απεξάρτησης δεν μπορεί να είναι μικρότερος των επτά (7). Τα άτομα θα χωρίζονται σε τμήματα 7-12 ατόμων. Ο αριθμός των ατόμων ανά τμήμα στα προαναφερόμενα προγράμματα.

β. Οι ώρες άθλησης κάθε τμήματος μπορούν να είναι μέχρι 3 εβδομαδιαίως. Η διάρκεια της προπονητικής μονάδας είναι 60'. Η συχνότητα των προπονητικών μονάδων είναι 3 φορές την εβδομάδα σε διαφορετικές ημέρες.

ΜΕΡΟΣ Β'

«Σύστημα Διαχείρισης, Παρακολούθησης, Αξιολόγησης και Ελέγχου προγραμμάτων άθλησης για όλους με διαδικασία τύπου 1 και 2».

ΑΡΘΡΟ 1

ΠΛΑΙΣΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

1. Επιλέξιμα προγράμματα για χρηματοδότηση είναι:

α. Δομημένα προγράμματα μαζικής άθλησης μέσης και μεγάλης διάρκειας,

β. Μη δομημένα προγράμματα που αφορούν εκδηλώσεις Μαζικής Άθλησης και αθλητικές διοργανώσεις Μαζικής Άθλησης, μικρής και μέσης διάρκειας.

2. Τα προγράμματα πρέπει να είναι σύμφωνα με:

α. Τους επιδιωκόμενους στόχους, τις προτεραιότητες και τις κατευθύνσεις όπως περιγράφονται στο μέρος Α' του παρόντος οργανωτικού πλαισίου.

β. Την ισχύουσα Φορολογική Νομοθεσία και ιδίως το νομότυπο των φορολογικών στοιχείων και παραστατικών.

ΑΡΘΡΟ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΠΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ Π.Μ.Α.

Α. ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

Οι φορείς που δύναται να υποβάλλουν αίτηση υλοποίησης προγραμμάτων είναι οι Ο.Τ.Α και οι Δημοτικές επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες στους τομείς του αθλητισμού, του πολιτισμού, του τουρισμού και του περιβάλλοντος.

Η αίτηση δύναται να υποβληθεί είτε ως μεμονωμένη αίτηση του φορέα είτε με τη μορφή της κοινής αίτησης φορέων όπου διακρίνουμε τις παρακάτω περιπτώσεις:

(α) Κοινή αίτηση φορέων όπου την ευθύνη της διαχείρισης έχει ένας φορέας.

(β) Κοινή αίτηση φορέων όπου την ευθύνη της διαχείρισης έχει διαδημοτική επιχείρηση ή νομαρχιακή επιχείρηση.

Β. ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

Τα δικαιολογητικά που απαιτούνται να υποβάλλονται για κάθε πρόγραμμα είναι:

1) Αίτηση στην οποία περιλαμβάνεται:

1.1 Αναλυτική περιγραφή του περιεχομένου του προγράμματος

1.2 Αναλυτικό ωρολόγιο πρόγραμμα.

1.3 Ο σκοπός και ο στόχος του προγράμματος

1.4 Το ονοματεπώνυμο του επιστημονικού υπευθύνου του προγράμματος με αντίστοιχο βιογραφικό στο οποίο να περιγράφεται η επαγγελματική εμπειρία, το επιστημονικό επίπεδο και η εξειδίκευση του.

1.5 Η καινοτομία που α κ ρ ι β ως προτείνεται.

1.6 Η μέθοδος εκπαίδευσης και η διαδικασία που θα ακολουθηθεί.

1.7 Τα εκπαιδευτικά, τα τεχνολογικά μέσα και εν γένει η υλικοτεχνική υποδομή που θα χρησιμοποιηθεί.

1.8 Η διαδικασία αξιολόγησης του προγράμματος και το σύστημα παρακολούθησης της πορείας υλοποίησης του προγράμματος.

1.9 Δήλωση του διοικητικού υπαλλήλου υπευθύνου για το πρόγραμμα.

1.10 Αναλυτικός προϋπολογισμός.

Γ. ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

1) 1 Οι προτάσεις για τα προγράμματα υποβάλλονται στον Νομαρχιακό Υπεύθυνο Π.Μ.Α. σε δύο αντίγραφα, εντός των καθορισμένων ημερομηνιών.

2) Για κάθε πρόταση υποβάλλεται ένας πλήρης αυτοτελής και σφραγισμένος φάκελος με αρίθμηση όλων των σελίδων, συμπεριλαμβανομένων στην αρίθμηση και των συνημμένων δικαιολογητικών.

3) Σε περίπτωση υποβολής από έναν φορέα περισσότερων της μίας πρότασης, στο φάκελο της κάθε πρότασης αναγράφεται ο αύξοντας αριθμός.

4) Ο φάκελος ή οι φάκελοι συνοδεύονται από διαβιβαστικό, το οποίο πρέπει να περιλαμβάνει αναλυτική αναφορά όλων των υποβαλλομένων προτάσεων με τον αύξοντα αριθμό εκάστης τα σχετικά δικαιολογητικά καθώς και τον αριθμό των σελίδων από τις οποίες αποτελείται εκάστη.

5) Τυχόν άλλες λεπτομέρειες για τον τρόπο και την διαδικασία υποβολής των προτάσεων θα καθορίζονται με ειδική οργανωτική εγκύκλιο της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους»

ΑΡΘΡΟ 3

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΜΕΝΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

1. Η διάρκεια των προγραμμάτων, οι ώρες άθλησης εβδομαδιαίως και ο αριθμός των αθλουμένων κατά ομάδα άθλησης καθορίζονται από το Α΄ μέρος του οργανωτικού πλαισίου (ισχύουν μόνο για τα δομημένα προγράμματα).

2. Κατά την διάρκεια του προγράμματος είναι απαραίτητη η παρουσία εκπαιδευτή.

3. Το πρόγραμμα δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 6 ώρες ημερησίως (ισχύει μόνο για τα μη δομημένα προγράμματα).

4. Η εκπαιδευτική ώρα ορίζεται σε 60 λεπτά.

5. Επιτρέπεται η απουσία των αθλουμένων.

6. Αντικατάσταση των εκπαιδευτών που είχαν περιληφθεί στην αρχική πρόταση, μπορεί να γίνει, Ο φορέας υποχρεούται να γνωστοποιήσει την αντικατάσταση στην υπηρεσία που έχει εγκρίνει την πρόταση υποβάλλοντας ταυτόχρονα βιογραφικά σημειώματα και αιτιολογώντας την αντικατάσταση.

7. Επιτρέπεται η υλοποίηση προγραμμάτων κατά τις Κυριακές και Επίσημες αργίες εφόσον είχε διατυπωθεί στην αρχική πρόταση και είχε εγκριθεί.

ΑΡΘΡΟ 4

ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

Οι επιλέξιμες δαπάνες για χρηματοδότηση είναι:

1. ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται:

1.1 Οι αμοιβές των εκπαιδευτών, οι οποίες ανάλογα με τον τύπο της σύμβασης διαμορφώνονται όπως προβλέπεται στο Α΄ μέρος του οργανωτικού πλαισίου.

1.2 Για να χρηματοδοτηθούν οι παραπάνω κατηγορίες δαπανών πρέπει να υπάρχουν τα παρακάτω παραστατικά:

- Ονομαστική κατάσταση των εκπαιδευτών
- Βιογραφικά, Πιστοποιητικά σπουδών και Αποδεικτικά επαγγελματικής και εκπαιδευτικής εμπειρίας των εκπαιδευτών
- Δείγμα υπογραφής των εκπαιδευτών
- Δελτία παρουσίας των εκπαιδευτών
- Δελτία διδασκόμενης ύλης
- Τιμολόγια ή Αποδείξεις Παροχής Υπηρεσιών των εκπαιδευτών σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία, Μισθοδοτικές καταστάσεις και Εντάλματα πληρωμής
- Ωρολόγιο πρόγραμμα

1.3 Σε περίπτωση μη ύπαρξης των προβλεπομένων παραστατικών, οι ανωτέρω δαπάνες δεν θεωρούνται επιλέξιμες.

2. ΟΙ ΑΘΛΟΥΜΕΝΟΙ

2.1 Δεν θεωρείται επιλέξιμη καμία δαπάνη που αφορά τους αθλούμενους. Οι δαπάνες αυτής της κατηγορίας καλύπτονται από τον φορέα ή και την ίδια συμμετοχή των αθλουμένων.

3. ΤΑ ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ, Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ, Ο ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ.

3.1 Όσον αφορά τα αναλώσιμα, την κατανάλωση, τον εξοπλισμό και την υλικοτεχνική υποδομή δεν θεωρείται επιλέξιμη καμία δαπάνη που αφορά αυτή την κατηγορία. Οι δαπάνες αυτής της κατηγορίας καλύπτονται από τον φορέα ή και την ίδια συμμετοχή των αθλουμένων.

4. ΛΟΙΠΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ - ΕΜΜΕΣΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

4.1 Δεν θεωρείται επιλέξιμη καμία δαπάνη που αφορά τις λοιπές και τις έμμεσες δαπάνες. Οι δαπάνες αυτής της κατηγορίας καλύπτονται από τον φορέα ή και την ίδια συμμετοχή των αθλουμένων.

4.2 Εξαιρούνται μόνο οι δαπάνες που αφορούν συνοδευτικές ενέργειες (μελέτες, έρευνες, Επιστημονικές εκδηλώσεις) για τα προγράμματα με διαδικασία τύπου 2.

Το σύνολο των επιλέξιμων δαπανών των συνοδευτικών ενεργειών της παρούσας παραγράφου δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει το 20% του συνολικού κόστους των εγκεκριμένων προγραμμάτων για τα προγράμματα με διαδικασία τύπου 2.

5. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

5.1 Σε περίπτωση μείωσης του αριθμού των εγκεκριμένων ατόμων ή των εγκεκριμένων τμημάτων προ της έναρξης υλοποίησης ή στη διάρκεια υλοποίησης αναπροσαρμόζεται το εγκριθέν κόστος του προγράμματος. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση της μείωσης της διάρκειας των προγραμμάτων.

ΑΡΘΡΟ 5

ΥΠΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΡΗΣΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ

Μετά την έγκριση των προτάσεων και την λήψη της σχετικής εγκριτικής απόφασης ανάθεσης υλοποίησης, κάθε ανάδοχος φορέας οφείλει να υποβάλλει στον Ν.Υ. τα παρακάτω δικαιολογητικά:

α. Μέσα σε έναν μήνα από την γνωστοποίηση της έγκρισης νέα αίτηση συνδρομής η οποία περιλαμβάνει αναλυτικό προϋπολογισμό δαπανών αναπροσαρμοσμένο σύμφωνα με την εγκριτική απόφαση.

- Δήλωση με την οποία γνωστοποιείται το ονοματεπώνυμο του υπαλλήλου που είναι υπεύθυνος για την οικονομική διαχείριση της ενέργειας (Δ/νση, τηλ., FAX, Αρ. Ταυτότητας δείγμα υπογραφής).

β. Με την έναρξη του προγράμματος ο φορέας υλοποίησης υποχρεούται το αργότερο 7 ημέρες μετά την έναρξη του προγράμματος να υποβάλλει τα παρακάτω:

- Βεβαίωση δήλωση της έναρξης υλοποίησης του προγράμματος στην οποία αναφέρεται και ο τόπος υλοποίησης του Προγράμματος.

- Αναλυτικό ωρολόγιο πρόγραμμα στο οποίο αναγράφεται και ο αντίστοιχος εκπαιδευτής.
- Δήλωση του τρόπου πληρωμής των Εκπαιδευτών.
- Κατάσταση εκπαιδευτών με σύντομα βιογραφικά σημειώματα συνοδευμένα με τους τίτλους σπουδών και τα απαιτούμενα αποδεικτικά εκπαιδευτικής επαγγελματικής εμπειρίας καθώς και υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1559/86 ότι τα στοιχεία που αναφέρονται στο βιογραφικό είναι αληθή, ότι είναι άνεργοι και ότι δέχονται να συμμετάσχουν στο συγκεκριμένο πρόγραμμα. Η υπεύθυνη δήλωση ισχύει μέχρι τη λήξη του προγράμματος.
- Τρόποι Επιλογής Πτυχιούχων Φυσικής Αγωγής.
- Πρακτικό επιλογής Πτυχιούχων Φυσικής Αγωγής.

Τα παραπάνω υποβάλλονται στον Νομαρχιακό Υπεύθυνο και κοινοποιούνται στη Διεύθυνση «Άθληση για Όλους».

γ. Κατά την υλοποίηση του προγράμματος ο φορέας υλοποίησης υποχρεούται να υποβάλλει:

- Τριμηνιαία Δελτία Δαπανών.
- Τριμηνιαία Δελτία παρακολούθησης του προγράμματος.

δ. Μετά την υλοποίηση του προγράμματος ο φορέας υποχρεούται το αργότερο εντός δυο μηνών να υποβάλλει αίτηση αποπληρωμής του προγράμματος η οποία περιλαμβάνει:

1. Αναλυτική κατάσταση επιλέξιμων δαπανών (είδος δαπάνης ανά κατηγορία - ποσό - αριθμό και ημερομηνία έκδοσης παραστατικού, τρόπο επιμερισμού των δαπανών εφ' όσον υπάρχει).

2. Αναλυτική έκθεση υλοποίησης η οποία περιλαμβάνει και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του προγράμματος.

3. Το πρόγραμμα ακυρώνεται εφ' όσον από τον έλεγχο των προσκομισθέντων δικαιολογητικών προκύπτει ότι αυτό δεν υλοποιείται σύμφωνα με τους όρους της έγκρισης.

4. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι στην κατάσταση δαπανών έχουν συμπεριληφθεί μη επιλέξιμες δαπάνες, το αντίστοιχο ποσό περικλύπεται από το συνολικό κόστος του προγράμματος.

5. Σε περίπτωση μη τήρησης των προθεσμιών για την υποβολή των αιτήσεων αποπληρωμών το πρόγραμμα ακυρώνεται και αιτείται επιστροφή των μέχρι τότε εισπραχθέντων προκαταβολών.

ΑΡΘΡΟ 6

ΟΡΟΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

1. Η συνδρομή της Γ.Γ.Α. καταβάλλεται σε δύο δόσεις ως εξής:
 - το 50% με τη έγκριση του προγράμματος
 - το 50% μετά την αίτηση της αποπληρωμής
2. Η υπέρβαση του εγκριθέντος κόστους δεν χρηματοδοτείται.

ΑΡΘΡΟ 7

ΕΛΕΓΧΟΣ

1) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των ενεργειών, η Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα με σκοπό:

α. Την τήρηση των Εθνικών διατάξεων. **β.** Την επιλεξιμότητα των δαπανών και την αιτιολόγησή τους. **γ.** Την ορθή υλοποίηση των ενεργειών και την διαπίστωση του εάν αυτές είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες ρυθμίσεις.

δ. Την πρόληψη ή την διαπίστωση τυχόν παραβάσεων και την επιβολή κυρώσεων.

ε. Την ανάκτηση τυχόν καταβληθέντων κεφαλαίων μετά τη διαπίστωση σχετικής παράβασης.

2) Οι έλεγχοι είναι δειγματοληπτικοί και γίνονται με βάση αντιπροσωπευτικό δείγμα.

3) Ο έλεγχος κάθε προγράμματος συνίσταται στον τεκμηριωμένο τεχνικό, παιδαγωγικό, λογιστικό και οικονομικό έλεγχο αυτού, καθώς και τον έλεγχο διεξαγωγής του σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις.

Επίσης ελέγχεται:

α. Ο σεβασμός των στόχων του οργανωτικού πλαισίου στο οποίο έχει ενταχθεί η ενέργεια.

β. Η καλή δημοσιονομική διαχείριση, η οποία περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την τήρηση εθνικού νομικού πλαισίου και αφορά ιδιαίτερα την δικαιολόγηση και τη λογιστική καταγραφή των δαπανών, την τήρηση των φορολογικών νόμων και τη διαχείριση σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας (της σχέσης κόστους οφέλους) και της καλής δημοσιονομικής διαχείρισης.

4) Οι έλεγχοι είναι είτε επιτόπιοι είτε πραγματοποιούνται με την προσκόμιση από το φορέα υλοποίησης στην αρμόδια υπηρεσία των απαραίτητων δικαιολογητικών εντός των χρονικών ορίων που τίθεται από τις ελεγκτικές

αρχές. Η μη έγκαιρη συμμόρφωση με τα ανωτέρω χρονικά όρια έχει σαν συνέπεια τη μη επιλεξιμότητα των δαπανών.

5) Οι ελεγχόμενοι φορείς υποχρεούνται να παρέχουν κάθε δυνατή βοήθεια και ενημέρωση προς τους ελεγκτές υπαλλήλους.

6) Όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά - παραστατικά των χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων πρέπει να τηρούνται στον τόπο υλοποίησης κατά τη διάρκεια του προγράμματος και μετά το πέρας αυτής στην έδρα του φορέα επί διετία μετά την τελευταία πληρωμή κάθε προγράμματος.

7) Όλα τα τιμολόγια και δελτία παροχής υπηρεσιών πρέπει να είναι πρωτότυπο ή νομίμως επικυρωμένα. Δεν γίνονται δεκτά συγκεντρωτικά τιμολόγια εφόσον αυτά δεν συνοδεύονται από αναλυτικά παραστατικά των επιμέρους δαπανών.

8) Η τήρηση των παραπάνω αναφερόμενων στοιχείων καθώς και των όρων, προϋποθέσεων και υποχρεώσεων των φορέων που χρηματοδοτούνται από την Γ.Γ.Α. είναι υποχρεωτική. Η μη τήρηση των παραπάνω ή η ελλιπής τήρηση αυτών καθώς και των διαδικασιών των χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων, όπως αυτές απορρέουν από το νομικό πλαίσιο που τις διέπει, πέραν οποιασδήποτε άλλης επίπτωσης, επιφέρουν την ακύρωση των προγραμμάτων, την επιστροφή τυχόν εισπραχθέντων χρηματικών ποσών και τον αποκλεισμό του φορέα υλοποίησης από μελλοντικές χρηματοδοτήσεις της Γ.Γ.Α. για τα επόμενα 2 χρόνια.

9) Προκειμένου οι πάσης φύσεως δαπάνες να θεωρηθούν επιλέξιμες, πρέπει να αφορούν αποκλειστικά την εγκεκριμένη ενέργεια που υλοποιήθηκε, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος Ο.Π.

10) Συστήνεται δευτεροβάθμιο όργανο ελέγχου το οποίο είναι τριμελές και συγκροτείται από την Γ.Γ.Α.

Το όργανο αυτό επιλαμβάνεται των ενστάσεων που δύνανται να υποβάλλουν οι φορείς εντός 15 ημερών από της λήψεως του αποτελέσματος του πρωτοβάθμιου ελέγχου.

11) Στοιχεία των οποίων η τήρηση είναι υποχρεωτική και τα οποία δεν υπεδείχθησαν κατά τον έλεγχο με υπαιτιότητα του φορέα, δεν λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση της ένστασης.

12) Οι έλεγχοι πραγματοποιούνται από την Γ.Γ.Α. μέσω της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους».

ΑΡΘΡΟ 8

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΑΘΛΗΣΗΣ

Η διαδικασία της αξιολόγησης και επιλογής των προτάσεων που υποβάλλονται διενεργείται σε τρεις φάσεις.

A. Α΄ ΦΑΣΗ

1. Στην πρώτη φάση αξιολόγησης γίνεται έλεγχος της πληρότητας των τυπικών στοιχείων και δικαιολογητικών της πρότασης, καθώς και της τήρησης των όρων της προκήρυξης και συμπληρώνεται το ΕΝΤΥΠΟ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑΣ.

2. Και στις δύο περιπτώσεις το αποτέλεσμα πρέπει να τεκμηριώνεται από τις παρατηρήσεις και την αιτιολόγηση των ασκούντων τον έλεγχο υπαλλήλων.

3. Ο έλεγχος της πρώτης φάσης διενεργείται από τον Ν.Υ.

4. Οι προτάσεις που μετά τον έλεγχο χαρακτηρίζονται ως ΠΛΗΡΕΙΣ προωθούνται στην δεύτερη φάση αξιολόγησης αφού επισυναφθούν στο έντυπο των «Στατιστικών Στοιχείων» και του «Ελέγχου πληρότητας».

5. Μια πρόταση χαρακτηρίζεται ως ΕΛΛΙΠΗΣ στην περίπτωση που έστω και ένα από τα τυπικά στοιχεία ή και δικαιολογητικά δεν έχει επισυναφθεί στο φάκελο που υποβλήθηκε.

6. Οι προτάσεις που θα χαρακτηριστούν ως ΕΛΛΙΠΕΙΣ καταγράφονται από Ν.Υ σε ειδικό κατάλογο που περιέχεται ο αριθμός, η επωνυμία του αιτούντος φορέα και οι διαπιστωθείσες ελλείψεις.

B. Β΄ ΦΑΣΗ

Κατά την δεύτερη φάση η ενέργεια αξιολογείται βάση δύο ενοτήτων κριτηρίων που αφορούν:

α. Κριτήριο αξιολόγησης της δομής και του περιεχομένου της πρότασης, της μεθοδολογίας και των διαδικασιών εφαρμογής.

1. Η ακρίβεια και η εφικτότητα του σκοπού, των στόχων και του περιεχομένου του προγράμματος.

2. Η πληρότητα της περιγραφής του αναλυτικού περιεχομένου του προγράμματος.

3. Η επαρκής ανάλυση των προσόντων και των προδιαγραφών των εκπαιδευτών και η συμβατότητα τους με το αναλυτικό περιεχόμενο του προγράμματος.

4. Η καινοτομία που τυχόν προτείνεται εφόσον αυτή αυξάνει την Αποτελεσματικότητα του προγράμματος.

Ως καινοτόμα θεωρούνται ιδιαίτερα:

α. Τα νέα εκπαιδευτικά μέσα

β. Οι νέες εκπαιδευτικοί μέθοδοι

γ. Η εκδήλωση πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων

5. Η καταλληλότητα και η ποιότητα της επιστημονικής μεθοδολογίας και των διαδικασιών υλοποίησης του προγράμματος.

6. Η επάρκεια μέσων (εξοπλισμού και υποδομής) που θα χρησιμοποιηθούν.

7. Η μεθοδολογία υλοποίησης της άσκησης.

8. Η σαφήνεια και η επάρκεια του συστήματος παρακολούθησης της πορείας υλοποίησης του προγράμματος.

Η σαφήνεια και η επάρκεια του προτεινόμενου εσωτερικού συστήματος αξιολόγησης.

β. Εμπειρία του φορέα και αξιολόγηση της υλοποίησης των προγραμμάτων του προηγούμενου έτους.

Διαδικασία Αξιολόγησης.

1. Η αξιολόγηση της κάθε πρότασης στη δεύτερη φάση γίνεται από δύο ανεξάρτητους αξιολογητές χωριστά, οι οποίοι είναι επιστήμονες με εξειδίκευση στον αθλητισμό και στα επί μέρους αντικείμενα που αξιολογούν, και εμπειρία στο χώρο του μαζικού αθλητισμού.

2. Οι αξιολογητές προτείνονται από τη Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» και ορίζονται με απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού

3. Η αξιολόγηση προτάσεων δεν επιτρέπεται να διενεργείται από αξιολογητές οι οποίοι προέρχονται από ή συνδέονται με τους Φορείς που υποβάλλουν αιτήσεις.

4. Η κρίση των αξιολογητών εκφράζεται αναλυτικά με τη βαθμολόγηση των αντίστοιχων κριτηρίων κατά ενότητα σε κλίμακα από 1-5 και με έκθεση αιτιολογείται η κρίση τους στα θετικά σημεία και τις αδυναμίες της πρότασης.

5. Οι αξιολογητές αποτυπώνουν την κρίση τους στο ειδικό ΕΝΤΥΠΟ ο κάθε ένας χωριστά.

6. Όσες προτάσεις δεν απορρίπτονται στη Β' φάση της αξιολόγησης προωθούνται στη Γ' φάση της διαδικασίας αξιολόγησης.

Γ. Γ' ΦΑΣΗ

1. Κατά την Τρίτη φάση οι προτάσεις αξιολογούνται περαιτέρω από αξιολογητές και γνωμοδοτικές επιτροπές οι οποίες συγκροτούνται από την Γ.Γ.Α κατά θεματικό πεδίο και ευρείες κατηγορίες προγραμμάτων.

2. Ο αριθμός των γνωμοδοτικών επιτροπών (Γ.Ε.) που συνιστώνται είναι ανάλογος με το πλήθος των προτάσεων που έχουν υποβληθεί.

3. οι γνωμοδοτικές επιτροπές αποτελούνται από τους Υπηρεσιακούς παράγοντες της Διεύθυνσης και από εμπειρογνώμονες σε θέματα Άθλησης για όλους

4. Οι αξιολογητές της Γ' φάσης καθώς και τα πρόσωπα που ορίζονται μέλη των Γνωμοδοτικών Επιτροπών δεν επιτρέπεται να έχουν ουδεμία εμφανή ή αφανή οικονομική σχέση και εν γένει συνεργασία οποιασδήποτε μορφής με τους προτείνοντες την ενέργεια φορείς. Σε περίπτωση που συντρέχει οποιοδήποτε από προαναφερόμενα κωλύματα το μέλος της γνωμοδοτικής επιτροπής οφείλει να ζητά την εξαίρεση του. Προς το σκοπό αυτό ο αξιολογητής ή οι αξιολογητές και τα μέλη των γνωμοδοτικών επιτροπών μετά τον ορισμό τους υποβάλλουν σχετική υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/86.

5. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή συνεδριάζει σε πλήρη σύνθεση μετά από πρόσκληση του προέδρου της.

6. Στα μέλη της Γ.Ε. κατά την ώρα της συνεδρίασης δίδεται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής φάκελος που περιέχει κατάλογο με τις βαθμολογίες των ενεργειών του αντίστοιχου Θεματικού Πεδίου οι οποίες έχουν περάσει επιτυχώς στις δύο πρώτες φάσεις αξιολόγησης τα έντυπα αξιολόγησης των δύο αξιολογητών (ανά ενέργεια) καθώς και την συγκεντρωτική βαθμολογία του συνόλου των Εξεταζομένων προτάσεων. Ο φάκελος της κάθε πρότασης όπως αυτός είναι στη διάθεση της γνωμοδοτικής επιτροπής κατά τις συνεδριάσεις.

7. Κάθε πρόταση παρουσιάζεται στη Γ. Ε. από τον Πρόεδρο της ο οποίος και την εισηγείται. Ακολουθεί συζήτηση με σκοπό την διαμόρφωση άποψης για το βαθμό επάρκειας της πρότασης με βάση τα κριτήρια του Ο.Π. αφού συνεκτιμηθούν και οι κρίσεις της Β' φάσης αξιολόγησης. Στη συνέχεια κάθε Μέλος της Γ.Ε. βαθμολογεί την πρόταση χωριστά για κάθε ενότητα κριτηρίων, με βαθμό 1 έως 5 σε ειδικό έντυπο. το οποίο υπογραφεί και παραδίδει στον πρόεδρο της Γ.Ε.

8. Με βάση τη συνολική βαθμολογία, μια πρόταση μπορεί να χαρακτηριστεί ως:

ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ, ΚΑΛΗ, ΑΠΟΔΕΚΤΗ, ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ.

9. Οι προτάσεις που χαρακτηρίζονται ως **ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΣ** απορρίπτονται ενώ οι προτάσεις που χαρακτηρίζονται ως **ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ** ή **ΚΑΛΕΣ** ή **ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ** κατατάσσονται ανάλογα με τη βαθμολογία τους και προωθούνται για υλοποίηση κατά προτεραιότητα με βάση τους διαθέσιμους πόρους.

10. Η Γ.Ε. μπορεί επίσης να διατυπώσει συγκεκριμένες υποδείξεις τροποποιήσεων για το αντικείμενο, τη σύνθεση των ομάδων εκπαιδευτών ή για άλλα στοιχεία της πρότασης για τα οποία θεωρεί ότι χρειάζονται βελτίωση. Οι παρατηρήσεις αυτές καταγράφονται στο Ειδικό Έντυπο βαθμολογίας. Η Γ.Ε. ερευνά επίσης το ύψος και την ανάλυση του προϋπολογισμού και μπορεί να προτείνει όπου κριθεί αναγκαίο συγκεκριμένες περιοχές.

11. Μετά την τελική βαθμολόγηση των προτάσεων για υλοποίηση ενεργειών η γνωμοδοτική επιτροπή παραπέμπει τις προτάσεις για τελική έγκριση στον Υφυπουργό Πολιτισμού.

ΜΕΡΟΣ Γ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

1. Για κάθε θέμα που προκύπτει και δεν προβλέπεται λύση από το παρόν οργανωτικό πλαίσιο αρμόδια για τη λύση του είναι η Διεύθυνση «Άθληση για Όλους»

2. Όλοι οι επιθυμούντες να αθληθούν στα προγράμματα θα πρέπει να προσκομίσουν ιατρική βεβαίωση ικανότητας άθλησης. Την ευθύνη για τη συγκέντρωση των βεβαιώσεων έχει ο φορέας που θα πραγματοποιήσει το πρόγραμμα (Δήμος ή κοινότητα κ.λ.π.)

3. Οι Δήμοι ή οι Κοινότητες ή οι άλλοι φορείς που θέλουν να εφαρμόσουν προγράμματα που τους αφορούν, πρέπει να εξασφαλίσουν τους κατάλληλους χώρους για άθληση, απαραίτητως θα πληρούν τις στοιχειώδεις προδιαγραφές υγιεινής και ασφάλειας για τους αθλούμενους. Οι εγγραφές των ενδιαφερομένων για να αθληθούν γίνονται με ευθύνη των φορέων υλοποίησης των προγραμμάτων.

4. Μετά την τελική έγκριση από τη Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» των προγραμμάτων που θα υλοποιηθούν, ο φορέας είναι υπεύθυνος να ενημερώσει τους αθλούμενους για την πραγματοποίηση των προγραμμάτων.

5. Η έναρξη των προγραμμάτων θα πρέπει να γίνει εντός 30 ημερών από την λήψη του εγκριτικού σημειώματος από τη Γ.Γ.Α. Ημερομηνία λήξης των προγραμμάτων ορίζεται στα μέσα Ιουνίου. Προγράμματα που αφορούν τις ειδικές κατηγορίες μπορούν με αιτιολογημένη απόφαση της Διεύθυνσης «Άθληση για Όλους» να πραγματοποιηθούν και μετά τις αρχικώς εγκριθείσες ημερομηνίες.

Η Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» με απόφαση της θα καθορίζει στην περίπτωση αυτή τις λεπτομέρειες υλοποίησης εφόσον δεν υπάρχει πρόβλεψη στο οργανωτικό πλαίσιο.

6. Τα τιμήματα και οι ώρες για τα προγράμματα που αντιστοιχούν σε κάθε φορέα (και για τα ειδικά και για τα γενικά προγράμματα) είναι καθορισμένες από τη Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» και η υπέρβασή τους ή η μεταβολή τους δεν είναι δυνατή για κανένα λόγο. Την ευθύνη για την εφαρμογή των ωρών και την πίστη τήρηση του πλαισίου σε κάθε νομό έχει ο Ν.Υ.. Προγράμματα μπορούν να εγκριθούν και να αρχίσουν μόνο εφόσον έχουν υποβληθεί εντός των καθορισμένων προθεσμιών. Μετά τις ημερομηνίες αυτές μόνο προγράμματα μικρής διάρκειας θα μπορούν να εγκρίνονται και να πραγματοποιούνται.

7. Σε περίπτωση που παραβιάζεται το παρόν οργανωτικό πλαίσιο με ευθύνη του συνεργαζόμενου φορέα, θα αίρεται καταρχήν η έγκριση του προγράμματος και θα εξετάζεται από τη Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» η διακοπή συνεργασίας στο μέλλον.

8. Με το παρόν οργανωτικό πλαίσιο παύει να ισχύει κάθε προηγούμενο.

9. Ενστάσεις εργαζομένων και φορέων για θέματα προσλήψεων και εγκρίσεως ή διακοπής προγραμμάτων κατατίθενται στο Ν.Υ ο οποίος εισηγείται προς τη Διεύθυνση «Άθληση για Όλους» που θα λαμβάνει τις αποφάσεις για αυτά τα θέματα.

Οι ενστάσεις θα πρέπει να κατατίθενται εντός 15 ημερών.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 1 Φεβρουαρίου 2008

Καθορισμός της διαδικασίας και των προϋποθέσεων υπαγωγής στις ρυθμίσεις του ν. 3386/2005 των υπηκόων τρίτων χωρών, επαγγελματιών ποδοσφαιριστών, οι οποίοι υπογράφουν συμβόλαιο συνεργασίας με ΠΑΕ επαγγελματικής κατηγορίας.

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ - ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212/Α΄) «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του Κώδικα νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα» (Φ.Ε.Κ. 98 Α΄).

3. Την υπ' αριθμ. ΔΙΑΚ/Φ.1/25873/1.10.2007 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών, για ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εσωτερικών (ΦΕΚ 1950 Β΄).

4. Το γεγονός ότι από τις ρυθμίσεις της παρούσας απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

1. Υπαγάγουμε στις διατάξεις του ν. 3386/2005, τους υπηκόους τρίτων χωρών, επαγγελματίες ποδοσφαιριστές, οι οποίοι εισέρχονται στην χώρα με θεώρηση εισόδου βραχείας διαμονής, όπου αυτή απαιτείται, και κατά τον χρόνο ισχύος της συνάπτουν συμβόλαιο συνεργασίας με Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρεία (ΠΑΕ) επαγγελματικής κατηγορίας (Α΄, Β΄ & Γ΄ Εθνικής κατηγορίας).

2. Η υποβολή της αίτησης για χορήγηση άδειας διαμονής γίνεται, κατά την διάρκεια ισχύος της θεώρησης εισόδου βραχείας διαμονής ή εντός τριών μηνών από την είσοδό του στον ενιαίο χώρο Σένγκεν (Schengen), εάν πρόκειται για υπήκοο τρίτης χώρας, στον οποίο επιτρέπεται η είσοδος χωρίς προξενική θεώρηση, στον Δήμο ή την Κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του και συνοδεύεται από τα παρακάτω δικαιολογητικά:

- α) Ακριβές φωτοαντίγραφο όλων των σελίδων ισχύοντος διαβατηρίου ή ταξιδιωτικού εγγράφου αναγνωρισμένου από την χώρα μας.
- β) Πιστοποιητικό υγείας από Ελληνικό κρατικό νοσηλευτικό ίδρυμα που θα βεβαιώνει ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.), μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.
- γ) Παράβολο με τη μορφή αποδεικτικού διπλοτύπου τύπου Β' από την αρμόδια για την παραλαβή της αίτησης υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 3386/2005, όπως ισχύει.
- δ) Θεωρημένο αντίγραφο της σύμβασης εργασίας, στην ελληνική γλώσσα, με την συγκεκριμένη Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρεία.
- ε) Βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, με την οποία πιστοποιείται ότι ο αθλητής έχει δικαίωμα να ενταχθεί στη δύναμη της ανωτέρω Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρείας.
- στ) Βεβαίωση ότι έχει υποβληθεί αίτηση σε ασφαλιστικό φορέα για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και εργατικού ατυχήματος.

3. Η άδεια διαμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται για όσο χρονικό διάστημα διατηρείται σε ισχύ η σύμβαση εργασίας με την ίδια ΠΑΕ ή, σε περίπτωση μεταγραφής, συναφθεί νέα με άλλη ΠΑΕ.

4. Για την ανανέωση της άδειας διαμονής απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης, μέσα σε χρονικό διάστημα δυο μηνών πριν από την λήξη της άδειας διαμονής, η οποία συνοδεύεται από τα παρακάτω δικαιολογητικά:

- α) Ακριβές φωτοαντίγραφο όλων των σελίδων ισχύοντος διαβατηρίου ή ταξιδιωτικού εγγράφου αναγνωρισμένου από την χώρα μας, με την ισχύουσα άδεια διαμονής.
- β) Παράβολο με τη μορφή αποδεικτικού διπλοτύπου τύπου Β' από την αρμόδια για την παραλαβή της αίτησης υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 3386/2005, όπως ισχύει.
- γ) Θεωρημένο αντίγραφο της σύμβασης εργασίας, στην ελληνική γλώσσα, με την συγκεκριμένη Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρεία.
- δ) Βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και εργατικού ατυχήματος ή επικυρωμένο αντίγραφο βιβλιαρίου υγείας.

ε) Αποδεικτικό εκπλήρωσης φορολογικών υποχρεώσεων.

5. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών της περίπτωση Α' μπορούν να συνοδεύονται και από τα, κατά την παρ. 1 του άρθρου 54 του ν. 3386/2005, μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

6. Η υποβολή της αίτησης μελών της οικογένειας επαγγελματία ποδοσφαιριστή για χορήγηση άδειας διαμονής γίνεται, κατά την διάρκεια ισχύος της θεώρησης εισόδου βραχείας διαμονής ή εντός τριών μηνών από την εισόδο τους στον ενιαίο χώρο Σένγκεν (Schengen), εάν πρόκειται για υπήκοο τρίτης χώρας, στον οποίο επιτρέπεται η είσοδος χωρίς προξενική θεώρηση, στον Δήμο ή την Κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του και συνοδεύεται από τα παρακάτω δικαιολογητικά:

α) Ακριβές φωτοαντίγραφο όλων των σελίδων ισχύοντος διαβατηρίου ή ταξιδιωτικού εγγράφου αναγνωρισμένου από την χώρα μας.

β) Πιστοποιητικό υγείας από Ελληνικό κρατικό νοσηλευτικό ίδρυμα που θα βεβαιώνει ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.), μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

γ) Παράβολο με τη μορφή αποδεικτικού διπλοτύπου τύπου Β' από την αρμόδια για την παραλαβή της αίτησης υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 3386/2005, όπως ισχύει.

δ) Επικυρωμένο αντίγραφο της άδειας διαμονής του συντηρούντος ή της βεβαίωσης ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση ανανέωσης.

ε) Πρόσφατο πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης αλλοδαπών αρχών, από το οποίο να προκύπτει ο συγγενικός δεσμός ή ληξιαρχική πράξη γέννησης στην περίπτωση τέκνων που έχουν γεννηθεί στην ελληνική επικράτεια.

στ) Βεβαίωση ότι έχει υποβληθεί αίτηση σε ασφαλιστικό φορέα για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

7. Για την ανανέωση της άδειας διαμονής των μελών οικογένειας απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης, μέσα σε χρονικό διάστημα δυο μηνών πριν από την λήξη της άδειας διαμονής, η οποία συνοδεύεται από τα παρακάτω δικαιολογητικά:

α) Ακριβές φωτοαντίγραφο όλων των σελίδων ισχύοντος διαβατηρίου

- ή ταξιδιωτικού εγγράφου αναγνωρισμένου από την χώρα μας, με την ισχύουσα άδεια διαμονής.
- β) Παράβολο με τη μορφή αποδεικτικού διπλοτύπου τύπου Β' από την αρμόδια για την παραλαβή της αίτησης υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 3386/2005, όπως ισχύει.
 - γ) Επικυρωμένο αντίγραφο της άδειας διαμονής του συντηρούντος ή της βεβαίωσης ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση ανανέωσης.
 - δ) Βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.
 - ε) Υπεύθυνη δήλωση του συντηρούντος ότι δεν έχει μεταβληθεί η οικογενειακή του κατάσταση ή ληξιαρχική πράξη γέννησης, στην περίπτωση τέκνων που έχουν γεννηθεί στην Ελληνική Επικράτεια.
8. Η παρούσα ισχύει από την δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
- Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 17 Μαρτίου 2008

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Με δεδομένο τον επί χρόνια περιορισμό, αν όχι αποκλεισμό, της νομολογίας των οργάνων απονομής της Αθλητικής Δικαιοσύνης από τα φώτα της επιστημονικής δημοσιότητας, θα προχωρήσουμε από την θέση αυτή στην δημοσίευση αποφάσεων όχι μόνο των ποινικών - πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων όλων των βαθμών που αφορούν υποθέσεις με αθλητικό περιεχόμενο, αλλά, κυρίως, και των «δικαιοδοτικών» οργάνων του αθλητικού χώρου, όπως του ΑΣΕΑΔ, της ΕΦΠΠ, των πειθαρχικών οργάνων, των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών κ.λ.π.. Παράλληλα, στο μέτρο του δυνατού θα δημοσιεύουμε αποφάσεις διεθνούς αθλητικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου όπως αυτές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων με πρακτικό ενδιαφέρον για τον Ελληνικό Αθλητισμό. Οι αποφάσεις θα δημοσιεύονται χωρίς να παρατίθενται τα ονόματα των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές.

35. Εφετείο Αθηνών 7518/2007

Πρόεδρος: Γεώργιος Σπυριδάκης

Μέλη: Ανδρέας Ποταμιάνος, Βασίλειος Δικαίος.

Ντόπινγκ. Χρήση Τετραδροκανναβινόλης από αναβάτη ίππου σε ιπποδρομία της Φ.Ε.Ε. Ποινική τιμωρία σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 3, 4 του Ν. 1646/1986

Επειδή η κρινόμενη έφεση έχει νόμιμα και εμπρόθεσμα ασκηθεί πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί από ουσιαστική άποψη.

Επειδή από τα πρακτικά και την απόφαση της πρωτοβάθμιας δίκης, που αναγνώστηκαν, καθώς και τα έγγραφα που αναγνώστηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά, την απολογία του κατηγορουμένου και την όλη αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκε ότι: Στον τόπο και τον χρόνο που αναφέρονται στο διατακτικό ο κατηγορούμενος έλαβε μέρος, ως αναβάτης ίππου, σε αγώνες ιπποδρομίας που είχαν διοργανωθεί από την «Φίλιππο Ένωση της Ελλάδος» και βρισκόταν υπό την επίρεια απαγορευμένων διεγερτικών ουσιών, όπως προέκυψε από τον έλεγχο «Doping», σύμφωνα με τα αποτελέσματα του οποίου, που δεν αμφισβητήθηκαν, ανιχνεύθηκε στο αίμα του η απαγορευμένη ουσία που αναφέρεται στο διατακτικό. Η ουσία αυτή προήλθε από φαρμακευτικό σκεύασμα που προμηθεύτηκε ο κατηγορούμενος από φαρμακείο της επιλογής του και όχι από σκεύασμα που προμηθεύτηκε από ιατρική ομάδα υποστήριξης αθλητών. Συνεπώς πρέπει να κηρυχθεί ένοχος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεσή του με αριθμό 4401/2007 και χρονολογία 7 Ιουνίου 2007 κατά της απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών με αριθμό 5737/2003.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ τον κατηγορούμενο ένοχο του ότι: Στην Αθήνα στις 24 Απριλίου 2000 ως αναβάτης ίππου ευρίσκετο κατά τον έλεγχο των ιπποδρομιών υπό την επίρεια διεγερτικών ή ανασταλτικών φαρμάκων. Ειδικότερα στον

ανωτέρω τόπο και χρόνο ως αναβάτης ίππου του ιπποδρόμου κατά τον έλεγχο που έλαβε χώρα κατά την διάρκεια των ιπποδρομιών της 24-4-2000 από το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών κατελήφθη να βρίσκεται υπό την επίρρεια της απαγορευμένης ουσίας Π-Νορ.-9-καρβοξυ-Δ9-Τετραδροκανναβινόλη.

Επειδή η πράξη για την οποία κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1,14,26,27,51,53,55,79 Π.Κ. και άρθρα 10 παρ. 3,4 του Ν. 1646/1986.

Καταδικάζει τον κατηγορούμενο που κηρύχθηκε ένοχος, σε φυλάκιση πέντε (5) μηνών και τα έξοδα της δίκης 226 € τα οποία θα εισπραχθούν χωρίς προσωπική του κράτηση.

Αναστέλλει την εκτέλεση της ποινής φυλάκισης των πέντε (5) μηνών που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο για τρία (3) χρόνια.

36. Εφετείο Αθηνών 7432/2007

Πρόεδρος: Ισιδώρα Πόγκα

Μέλη: Σοφία Τζουμεριώτη, Χρήστος Σαλαγιάννης.

Ντόπινγκ. Χρήση ναδρολόνης και εφεδρίνης. Απάτη εις βάρος αθλητών. Ποινική τιμωρία συντελεστού που χορήγησε τις ουσίες εν αγνοία των αθλητών.

Επειδή η κρινόμενη έφεση έχει νόμιμα και εμπρόθεσμα ασκηθεί πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί από ουσιαστική άποψη.

Επειδή από την ανώμοτη κατάθεση του πολιτικώς ενάγοντος, από τις καταθέσεις των μαρτύρων της κατηγορίας που εξετάστηκαν ενόρκως στο Δικαστήριο τούτο, τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, που αναγνώστηκαν, καθώς και τα έγγραφα, που αναγνώστηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά και την όλη αποδεικτική διαδικασία αποδείχτηκε ότι: ο κατηγορούμενος κατά το χρονικό διάστημα από Μάϊο 2000 έως τον Αύγουστο του 2000 στο Μαρούσι Αττικής εξακολούθητικά παρέστησε ψευδώς και εν γνώσει του ψεύδους στους αθλητές της κολύμβησης (Α.μ.Ε.Α) στους αθλητές της ποδηλασίας και στην αθλήτρια του βιάθλν ότι είναι ιατρός, ενώ δεν είναι, και ότι οι ενέσεις που τους έκανε ήταν ενέσεις σιδήρου, καλίου, νατρίου, φωσφοκρεατίνης, πρωτεϊνών, αμινοξέων και βιταμινών ενώ αυτές ήταν ενέσεις μεταβολιτών της ναδρολόνης και εφεδρινών ήτοι απαγορευμένων ουσιών, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του ελέγχου (ντόπινγκ) της ΔΟΕ, καθόσον μπορούσαν να επιφέρουν τεχνητή μεταβολή της φυσικής αγωνιστικής ικανότητας των αθλητών. Έτσι πείστηκαν οι αθλητές αυτοί και ανέχθηκαν να τους χορηγήσει τις παραπάνω απαγορευμένες ουσίες και να ζημιωθούν κατά το ποσό των 586,94 ευρώ ο καθένας που κατέβαλαν σε αυτόν, ο οποίος και ωφελήθηκε το συνολικό ποσό των 1.760,82 ευρώ. Εξάλλου χορήγησε στους αθλητές αυτούς τις πιο πάνω απαγορευμένες ουσίες που διεγείρουν το κεντρικό νευρικό σύστημα και αποτελούν αναβολικά. Πρέπει λοιπόν να κηρυχθεί ένοχος για τις πράξεις της απάτης κατ' εξακολούθηση από την οποία προκλήθηκε ιδιαίτερα μεγά-

λη ζημία και της φαρμακοδιέγερσης κατ' εξακολούθηση. Για την πράξη της αντιποίησης του ιατρικού επαγγέλματος κατ' εξακολούθηση πρέπει κατ' αρ. 31 ν.3345/2005 να παύσει υφ' όρον η ποινική δίωξη.

Για τους λόγους αυτούς

Δικάζει με ωσει παρόντα τον κατηγορούμενο.

Δέχεται τυπικά την έφεση του με αριθμό 1587 και χρονολογία 1-3-2007 κατά της απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθήνας με αριθμό 35435/2004.

Κηρύσσει τον κατηγορούμενο ένοχο του ότι με πρόθεση και περισσότερες της μια πράξεις τέλεσε περισσότερα εγκλήματα και συγκεκριμένα:

Α) Στο Αμαρούσιο Αττικής από Μάιο 2000 έως τον Αύγουστο του 2000, με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος, έβλαψε ξένες περιουσίες πείθοντας κάποιους σε πράξη και σε ανοχή με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών, η δε προξηνηθείσα ζημία είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Ειδικότερα, στον ως άνω τόπο και χρόνος παρέστησε ψευδώς και εν γνώσει του ψεύδους, στους αθλητές της κολύμβησης Α.μ.Ε.Α (ατόμων με ειδικές ανάγκες) στους αθλητές της ποδηλασίας καθώς και στην αθλήτρια του βάδην ότι είχε την ιδιότητα του ιατρού και ότι οι ενέσεις που έκανε στους ανωτέρω ήταν ενέσεις σιδήρου, καλίου, νατρίου, φωσφοκρεατίνης, πρωτεϊνών, αμινοξέων και βιταμινών, ενώ η αλήθεια ήταν ότι δεν είχε την ιδιότητα του ιατρού και ότι οι ενέσεις που έκανε στους ανωτέρω ήταν ενέσεις μεταβολιτών της ναδρολόνης και εφεδρινών, ήτοι ήταν ενέσεις απαγορευμένων ουσιών, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του ελέγχου (ντόπινγκ) της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, καθόσον αυτές μπορούσαν να επιφέρουν τεχνητή μεταβολή της φυσικής αγωνιστικής ικανότητας των αθλητών (ντόπινγκ).

Αποτέλεσμα, δε των ως άνω πράξεων του ήταν να πεισθούν οι ανωτέρω αθλητές στις ψευδείς αυτές παραστάσεις και ν' ανεχθούν να τους κάνει τις πιο πάνω ενέσεις και οι εκ των ανωτέρω να του καταβάλουν 200.000 δραχμές (586,94 ευρώ) ο καθένας από αυτούς, ήτοι συνολικά 600.000 δραχμές (1.760,82 ευρώ) ωφελούμενος έτσι ο κατηγορούμενος κατά το ως άνω ποσό

με ισόποση ζημία των πιο πάνω προσώπων, που κρίνεται ότι ήτα ιδιαίτερα μεγάλη.

2) Στον ως άνω τόπο και χρόνους, με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, χορήγησε σε αθλητές απαγορευμένες ουσίες, ήτοι ουσίες που μπορούσαν να επιφέρουν τεχνητή μεταβολή της φυσικής αγωνιστικής ικανότητας αυτών (ντόπινγκ) και δη φάρμακα που διεγείρουν το κεντρικό νευρικό σύστημα και αναβολικά. Ειδικότερα, στον ως άνω τόπο και χρόνους έκανε στους προαναφερόμενους, στον υπό στοιχ. 1 του παρόντος, αθλητές ενέσεις μεταβολιτών της ναδρολόνης και εφεδρινών, ήτοι ενέσεις αναβολικών και φαρμάκων που διεγείρουν το κεντρικό νευρικό σύστημα αντίστοιχα.

Παύει υφ' όρου κατ' άρθρο 31 Ν.3345/2005 την ποινική δίωξη που ασκήθηκε κατά του κατηγορούμενου για το ότι:

Στους ως άνω τόπους και χρόνους, με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, σφετερίστηκε τον τίτλο του ιατρού, χωρίς να έχει πτυχίο ιατρικής σχολής ημεδαπού Πανεπιστημίου ή ξένου ομοταγούς.

Επειδή η πράξη για την οποία κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 26ζια, 27ζι, 94ζι, 386ζιβ-α π4 και αρ. 7ζ 1,2, 8ζ 1εδ Ν.1646/86.

Έχοντας όλα τα στοιχεία αυτά υπόψη το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στον κατηγορούμενο ποινή φυλάκισης δύο (2) ετών για την πράξη της απάτης και φυλάκιση ενός (1) έτους με χρηματική ποινή 6.000 Ευρώ για την πράξη της φαρμακοδιέγερσης.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει ως ουσιαστικά αβάσιμη την αντέφεση του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Καταδικάζει τον κατηγορούμενο, που κηρύχθηκε ένοχος, σε φυλάκιση δύο (2) ετών για την πράξη της απάτης και ενός (1) έτους και χρηματική ποινή 6.000 Ευρώ για την πράξη της φαρμακοδιέγερσης και στα έξοδα της δίκης 220 Ευρώ τα οποία θα εισπραχθούν χωρίς προσωπική του κράτηση.

Καθορίζει τη συνολική εκτιτέα ποινή σε φυλάκιση δύο (2) ετών και έξι (6) μηνών που αποτελείται από τη βαρύτερη από τις ποινές, που του επιβλήθηκαν παραπάνω, αυξημένη από τις συντρέχουσες ποινές κατά έξι μήνες.

Μετατρέπει τη στερητική της ελευθερίας ποινή, που του επέβαλε, σε χρηματική προς 4,40 Ευρώ για κάθε ημέρα φυλάκισης.

Υποχρεώνει τον κατηγορούμενο να πληρώσει στους αδικηθέντες μηνυτές: χωρίς προσωπική του κράτηση 45 Ευρώ εις έκαστον.

37. Μον.Πλημ.Αθηνών 105689/2006

Πρόεδρος: Ευαγγελία Ζησοπούλου

Ντόπινγκ με χρήση τεστοστερόνης. Παραβίαση άρθρων 128Θ και 128Α επ. Ν. 2725/1999 σε συνδυασμό με την ΚΥΑ 33081/2004. Ποινική τιμωρία αθλητού.

Ο κατηγορούμενος, στην Αθήνα, στις 16.8.2004, έλαβε μέρος στο άθλημα της άρσης βαρών κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας και διακρίθηκε λαμβάνοντας το χάλκινο μετάλλιο. Αμέσως μετά, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 128Δ και 128Ε του ν. 2725/1999, όπως αυτές προστέθηκαν με τα άρθρα 55 και 56 του ν. 3057/2002, αντίστοιχα, υποβλήθηκε στον έλεγχο για τη διερεύνηση τυχόν λήψης απαγορευμένων αναβολικών ουσιών. Από την ανάλυση του δείγματος ούρων του κατηγορουμένου, που διενεργήθηκε στο εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α., βρέθηκε θετικός στην ουσία τεστοστερόνη και συγκεκριμένα να υπερβαίνει το ανώτατο όριο τιμής που τίθεται από τον «Παγκόσμιο Κώδικα Αντί Ντόπινγκ», δηλαδή το όριο του λόγου τεστοστερόνης προς επιτεστοστερόνη που έχει καθορισθεί στον αριθμό έξι (6), και να παρουσιάζει τιμή ανώτερη του 12 και συγκεκριμένα την τιμή 23,9. Η τιμή αυτή επιβεβαιώθηκε και κατά τον επανέλεγχο του δείγματος του κατηγορουμένου που διενεργήθηκε λόγω αμφισβήτησης των αποτελεσμάτων από αυτόν.

Η χορήγηση της ουσίας αυτής αποδείχθηκε, χωρίς αμφιβολία, ότι ήταν εξωγενής, αποκλείστηκε δε το ενδεχόμενο να είναι ενδογενής. Εξάλλου, ο κατηγορούμενος κατά την ακροαματική διαδικασία δεν αμφισβήτησε την τιμή της ουσίας, ούτε απέδωσε την ύπαρξή της σε ενδογενείς αιτίες. Περαιτέρω, ο κατηγορούμενος κατά την ακροαματική διαδικασία αρνήθηκε την κατηγορία που του αποδίδεται με το κατηγορητήριο, ισχυριζόμενος ότι ουδέποτε έκανε χρήση τέτοιας ουσίας ή άλλων απαγορευμένων ουσιών, τόσο κατά το παρελθόν, όσο και κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας, η δε ουσία που βρέθηκε να υπάρχει στον οργανισμό του κατά τους τελευταίους αγώνες, τοποθετήθηκε από άλλον - χωρίς ο κατηγορούμενος

να επικαλείται και να αποδεικνύει τις συγκεκριμένες συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτό συνέβη - με σκοπό να βλάψει τον ίδιο και την ομάδα άρσης βαρών. Προς ενίσχυση του ισχυρισμού του αυτού, προέβαλε το επιχείρημα ότι η συγκεκριμένη ουσία (τεστοστερόνη) δεν θα του βελτίωνε την απόδοση, αντίθετα θα του δημιουργούσε προβλήματα, διότι θα αύξανε τη μυϊκή του μάζα και θα του προσέθετε σωματικό βάρος, τα οποία δεν θα τον βοηθούσαν στο άθλημά του, διότι αφενός θα άλλαζε την κατηγορία των 62 κιλών στην οποία θα αγωνιζόταν και αφετέρου σε περίπτωση ισοψηφίας με κάποιον συναθλητή του δεν θα είχε το πλεονέκτημα του μικρότερου βάρους, έτσι ώστε να προηγηθεί στην Κατάταξη.

Τα ανωτέρω όμως αποδεικνύονται αβάσιμα, καθόσον ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η ουσία συγκαταλέγεται στον κατάλογο των απαγορευμένων ουσιών που είναι κοινός για όλα τα αθλήματα και για όλους τους κλάδους άθλησης (άρθρο 128Γ παρ. 2 εδ. γ' του ν. 2725/1999, όπως προστέθηκε με το άρθρο 54 του ν. 3057/2002) και δεν ορίζεται κάποια εξαίρεση για την ουσία αυτή στο άθλημα της άρσης βαρών, δεν αποκλείσθηκε η δυνατότητα βελτίωσης της απόδοσης του αθλητή της άρσης βαρών με τη χρήση της ουσίας αυτής. Αντίθετα, ο ίδιος ο προπονητής της ομάδας της άρσης βαρών, κατά την κατάθεσή του ενώπιον της Πταισματοδίκου Αθηνών, στις 10.2.2005, υποστηρίζοντας ότι ο συγκεκριμένος αθλητής αποκλείεται να έκανε χρήση της ουσίας τεστοστερόνης, κατέθεσε ότι «αν είχε κάνει κάτι, θα ήταν σε φόρμα και θα σήκωνε πολλά περισσότερα κιλά από το πανελλήνιο ρεκόρ του».

Αλλά και ο ιατρός, Δ/ντής στη μονάδα ενδοκρινολογίας και ορμονών στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, καθηγητής ιατρικής σχολής, ο οποίος υπήρξε εθελοντής στην ομάδα της άρσης βαρών κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας, κατά την εξέτασή του στο ακροατήριο δεν απέκλεισε ότι η εν λόγω ουσία θα βελτίωνε την απόδοση του αθλητή, καθόσον κατέθεσε ότι «οι ουσίες (αναβολικά) πρέπει για μεγάλο χρονικό διάστημα να τις παίρνει κανείς για να έχει τα αποτελέσματα που θέλει. Συστηματική χρήση δηλαδή πρέπει να γίνεται. Αν έπαιρνε για δύο εβδομάδες μεγάλη δόση ναι μεν θα αυξανόταν η μυϊκή δύναμη, αλλά θα ήταν μια πολύ διαταραγμένη προσωπικότητα. Μπορεί βέβαια να βελτιωθεί η απόδοσή του». Εξάλλου, και Ο Δ/ντής Εργαστηρίου Ελέγχου Ντόπινγκ Ο.Α.ΚΑ., εξεταζόμενος ως μάρτυρας στο ακροατήριο επίσης δεν απέκλεισε το γεγονός ότι η τεστοστερόνη μπορούσε να βελτιώσει την

απόδοση του αθλητή, λέγοντας ότι χρειάζεται συστηματική χρήση αυτής της ουσίας για να έχει καλές επιδόσεις. Συνεπώς, από τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι η χρήση τεστοστερόνης μπορεί να βελτιώσει την απόδοση του αθλητή της άρσης βαρών. Εξάλλου, το επιχείρημα του κατηγορουμένου ότι η χρήση της τεστοστερόνης θα του προκαλούσε αύξηση της μυϊκής μάζας και του σωματικού βάρους, τα οποία θα του δημιουργούσαν τα προβλήματα που προαναφέρθηκαν (αλλαγή κατηγορίας και στέρηση του πλεονεκτήματος του μικρότερου βάρους), δεν μπορεί εν προκειμένω να ενισχύσει τον ισχυρισμό του για τη μη χρήση της ουσίας.

Τούτο διότι, η αύξηση της μυϊκής μάζας και του σωματικού βάρους, όπως προέκυψε από τις καταθέσεις των ιδίων ως άνω μαρτύρων, προκαλείται από χρόνια και συστηματική χρήση της ουσίας, στην προκειμένη δε περίπτωση από τις καταθέσεις των αυτών μαρτύρων προέκυψε ότι η ουσία εισήχθη στον οργανισμό του αθλητή σε κοντινά του ελέγχου χρονικά όρια, συγκεκριμένα το προηγούμενο 24ωρο, με αποτέλεσμα, κατά το χρονικό αυτό διάστημα, να ήταν αδύνατο να αυξηθεί η μυϊκή μάζα και το σωματικό του βάρος. Επιπλέον ο κατηγορούμενος για να ενισχύσει τον ισχυρισμό του ότι εν αγνοία του εισήχθη η τεστοστερόνη στον οργανισμό του προέβαλε το επιχείρημα ότι ο ίδιος γνώριζε ότι σε περίπτωση που κέρδιζε μετάλλιο, θα υποβαλλόταν σε έλεγχο ντόπινγκ, καθώς επίσης ότι σε ελέγχους που κατ' επανάληψιν είχε υποβληθεί από το έτος 1995 που άρχισε να συμμετέχει στους αγώνες άρσης βαρών, αλλά και σε ελέγχους που διενεργήθηκαν ενόψει των αγώνων της Ολυμπιάδας της Αθήνας (ο τελευταίος έλεγχος διενεργήθηκε στις 25.6.2004), ουδέποτε βρέθηκε θετικός σε τέτοιου είδους ουσίες.

Όμως τα προβαλλόμενα με το ανωτέρω επιχείρημα στοιχεία δεν αποτελούν προϋποθέσεις για τη θεμελίωση της πράξεως του άρθρου 128Θ του ν. 2725/1999, που προστέθηκε με το άρθρο 60 του ν. 3057/2002, για τη θεμελίωση της οποίας απαιτείται η χρήση απαγορευμένης κατά το άρθρο 128Γ του ίδιου νόμου ουσίας, με σκοπό την βελτίωση της αγωνιστικής διάθεσης, ικανότητας και απόδοσής του, κατά τη διάρκεια των αθλητικών αγώνων. Συνεπώς, εφόσον ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου, ότι η ύπαρξη της τεστοστερόνης στον οργανισμό του αθλητή οφείλεται σε σκευωρία που οργανώθηκε σε βάρος του, από κανένα στοιχείο δεν αποδείχθηκε, και ενόψει ότι, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, η χρήση της τεστοστερόνης μπορούσε να βελτιώσει την απόδοση

του αθλητή της άρσης βαρών, σε συνδυασμό δε με το γεγονός ότι ο προπονητής του κατηγορουμένου είχε φόβους σχετικά με την κατάκτηση μεταλλίου από τον αθλητή στους συγκεκριμένους αγώνες (βλ. την από 10.2.2005 κατάθεσή του ενώπιον της Πταισματοδίκη Αθηνών «αφού φοβόμασταν ότι τα κιλά αυτά δεν θα είναι αρκετά για να πάρει μετάλλιο»), το Δικαστήριο πείθεται ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε την πράξη που του αποδίδεται με το κατηγορητήριο (άρθρ. 128Θ παρ. 2 του ν. 2725/1999, που προστέθηκε με το άρθρο 60 του ν. 3057/2002), ειδικότερα δε ότι χρησιμοποίησε τεστοστερόνη με σκοπό να βελτιώσει την απόδοσή του στο άθλημα της άρσης βαρών κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας.

38. Μον. Πρωτ. Αθηνών 2119/2008 (Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

Πρόεδρος: Χρυσούλα Φιλιππίδου

Καταστατικό ΕΠΟ. Μερική έγκριση. Έλλειψη εννόμου συμφέροντος για κύρια παρέμβαση. Παραβίαση άρθρων 8 και 20 Συντ. και 84 ΑΚ

Σημείωμα σύνταξης: Ένα σημαντικό κατά τη γνώμη μας θέμα, το οποίο δεν εθίγη από την απόφαση αυτή, είναι και η διαφορετική ρύθμιση από το καταστατικό της ΕΠΟ των κωλυμάτων του άρθρου 3 του Ν. 2725/1999. Θεωρούμε ότι οι διατάξεις αυτές αποτελούν διατάξεις δημοσίας τάξεως και ως εκ τούτου δεν emπίπτουν στην ιδιαίτερη ρυθμιστική «αυτονομία» που αναγνωρίσθηκε στην ΕΠΟ με τον Ν. 3479/2006.

Επειδή σύμφωνα με το οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 741,752 και 79 παρ. 1 ΚΠολδΔ, συνάγεται ότι και στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, χωρεί κυρία παρέμβαση, όταν με αυτήν επιδιώκεται διαφορετική ρύθμιση του « επιδικου αντικειμένου », από αυτήν, που ζητείται με την αίτηση, δηλαδή επί τη βάσει εννόμου συμφέροντος εκείνου που την ασκεί (κυρία παρέμβαση), διαφορετικού όμως, από το έννομο συμφέρον, το οποίο αποτελεί την προϋπόθεση παροχής έννομης προστασίας του αιτούντος και πάντως όχι ταυτιζόμενου, ούτε και όμοιου απλώς με αυτό. Μόνη, όμως, η επίκληση, από τον παρεμβαίνοντα, ότι η αίτηση κατά της οποίας παρεμβαίνει, με ιδιαίτερο δικόγραφο είναι και πρέπει να απορριφθεί, είτε ως μη νόμιμη, είτε ως κατ' ουσίαν αβάσιμη, δεν θεμελιώνει σύμφωνα και με τα προαναφερόμενα, έννομο συμφέρον για την άσκηση κύριας παρέμβασης, κατ' αυτής της αίτησης, - αλλά μπορεί να θεμελιώσει έννομο συμφέρον, προς άσκηση αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης κατά την έννοια του άρθρου 83 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 752 παρ. 2 ΚΠολΔ, - καθόσον το Δικαστήριο ερευνά αυτεπαγγέλτως τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα της αιτήσεως (ΑΠ 957/1985 ΕΕΝ 1986/347, ΑΠ 423/1970 ΝοΒ 1970, σελ.1197, Εφ. Αθ.8297/2003 ΔΕΕ 2004/284, ΕφΘεσ.1758/2002 ΕπισκεΔ Δ/2002). Τέλος στη διάταξη του άρθρου 84 ΑΚ

ορίζεται ότι « Κάθε τροποποίηση του καταστατικού ισχύει μόνο αφού εγγραφεί στο βιβλίο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 79,81 και 82 ». Επομένως η ανωτέρω εγγραφή έχει συστατικό για την τροποποίηση χαρακτήρα. Πριν από την εγγραφή αυτή, η απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως δεν παράγει έννομη ενέργεια, διότι σκοπός της εγγραφής είναι η επίτευξη της αρχής της δημοσιότητας (βλ. Ερμ. ΑΚ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ – ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, άρθρο 84 ΑΚ, σελ. 148-149).

Το αιτών – καθού οι κύριες και πρόσθετες παρεμβάσεις σωματείο, με την επωνυμία « ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ », που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ζητεί να εγκριθούν οι τροποποιήσεις του καταστατικού του και να εγγραφούν στο βιβλίο, που τηρείται στο Δικαστήριο για αυτό το σκοπό.

Παραδεκτά κατ' άρθρα 741,294,295 και 297 ΚΠολΔ, το αιτών σωματείο, παραιτείται με το δικόγραφο της από 15-6-2007 υπό κρίση αιτήσεώς του, από τα δικόγραφα των από 20-9-2006 (με αριθμό εκθέσεως – καταθέσεως 158210/7122/2006) και 16-1-2007 (με αύξοντα αριθμό εκθέσεως – καταθέσεως 8732/464/2007) σχετικών αιτήσεών του, ενώπιον του ιδίου Δικαστηρίου, - η συζήτηση των οποίων είχε ματαιωθεί – (βλ. σχετ. την υπ' αριθμ. 367/2007 απόφαση του αυτού Δικαστηρίου, αναφορικά με την από 20-9-2006 σχετική αίτηση, ως ανωτέρω). Η αίτηση αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 739,740 παρ.1 και 787 ΚΠολΔ). Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 79,81,84 και 99 ΑΚ, σε συνδυασμό με τα οριζόμενα στις διατάξεις του ν. 2725/1999 (όπως αυτός έχει τροποποιηθεί με τις διατάξεις των ν. 2858/2000, 2947/2001, 3057/2002,3262/2004 και 3479/2006).

Περαιτέρω με την από 23-10-2007 και με αριθμό κατάθεσης 232516/11028/2007 κυρία παρέμβασή του, ο Γ. Π., εκθέτει κατ' εκτίμηση του δικογράφου αυτής, ότι από την παράνομη τροποποίηση του καταστατικού της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, υφίσταται ηθική και επαγγελματική βλάβη τόσο ο ίδιος υπό την ιδιότητά του ως φιλαθλου πολίτη, ως δικηγόρου καθώς και ως πληρεξουσίου αθλητών, διαιτητών, προπονητών και απλών φιλάθλων, ζητεί δε την απόρριψη της υπό κρίση αίτησής του σωματείου με την επωνυμία « ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ », ως νόμου αβάσιμης και απαράδεκτης, και τη μη έγκριση των τροποποιήσεων. Η εν λόγω παρέμβα-

ση, κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα, με αυτό το αίτημα ελλείπει εννόμου συμφέροντος, θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Επομένως μετά την απόρριψη της κύριας παρεμβάσεως παρέλκει η εξέταση των ανωτέρω προσθέτων παρεμβάσεων.

Εξάλλου με την από 29-10-2007 κύρια παρέμβαση, οι αναφερόμενοι σ' αυτή ενώσεις ως μέλη του καθού σωματείου, ενώ τα λοιπά τρία φυσικά πρόσωπα ως παράγοντες του ποδοσφαίρου, μέλη ενώσεων που υπάγονται στο καθού σωματείο, ζητούν την απόρριψη της αιτήσεως λόγω αοριστίας, καθώς και τη μη έγκριση των τροποποιήσεων, δεδομένου ότι αυτές είναι παράνομες και βρίσκονται σε αντίθεση με το Σύνταγμα. Παραδεκτά κατ' άρθρα 741, 294, 295 και 297 ΚΠολΔ, ήτοι με δήλωσή τους που καταχωρήθηκε στα πρακτικά οι 2,3,4,5,6,7,8,9,10,11 και 12, ενώ η πρώτη με το από 22-1-2008 δικόγραφο που επιδόθηκε στο καθού η κυρία παρέμβαση την 24^η-1-2008, παραιτήθηκαν οι κυρίως παρεμβαίνουσες ενώσεις, του από 29-10-2007 και με αριθμό καταθέσεως 23427/11157/2007 δικογράφου κυρίας παρεμβάσεως, και επομένως ως προς αυτές η δίκη θεωρείται ως μη ασκηθείσα, δεδομένου ότι και ως προς την πρώτη κυρίως παρεμβαίνουσα, το καθού η κυρία παρέμβαση σωματείο, αποδέχεται την παραίτηση αυτή, κατ' άρθρο 294 εδάφιο β' ΚΠολΔ, παραιτούμενη και του σχετικού αιτήματος περί δικαστικής δαπάνης ως προς όλους τους κυρίως παρεμβαίνοντες που παραιτήθηκαν του δικογράφου κατά τα ανωτέρω. Ως προς τα λοιπά φυσικά πρόσωπα, θα πρέπει η ανωτέρω παρέμβαση να απορριφθεί ως απαράδεκτη, ελλείψει εννόμου συμφέροντος, κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα.

Μετά τα ανωτέρω η υπό κρίση αίτηση πρέπει, να ερευνηθεί κατ' ουσίαν.

Το αιτών προσκομίζει τ' ακόλουθα έγγραφα 1) το από 18-8-2006 πρακτικό της Έκτακτης Καταστατικής Γενικής Συνέλευσης των μελών του, - η οποία συνήλθε κατόπιν της υπ' αριθμ. 28/12-7-2006 αποφάσεως του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο., καθώς και της από 14-7-2006 προσκλήσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας προς τα μέλη της, σε Έκτακτη Καταστατική Γενική Συνέλευση κατά την 18^η-8-2006, εκ του οποίου προκύπτει ότι επί συνόλου 53 ενώσεων – μελών της Ε.Π.Ο., παρέστησαν 51, και έχοντας την απαιτούμενη εκ του άρθρου 99ΑΚ, πλειοψηφία των παρόντων (51 υπέρ και απύσες η Ένωση Σάμου και Χαλκιδικής) ενέκριναν ομόφωνα την εισδοχή δύο νέων μελών στη δύναμη της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας,

- ήτοι της Σούπερ Λίγκα και της Ένωσης Β-Γ Εθνικής -, καθώς και τη συμμετοχή των ανωτέρω νέων μελών στις εργασίες της Συνέλευσης για την τροποποίηση των διατάξεων του καταστατικού τους...

Από τα έγγραφα αυτά αποδεικνύεται ότι τηρήθηκαν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις για την τροποποίηση του καταστατικού του σωματείου, το οποίο αναγνωρίστηκε με την υπ' αριθμ. 6101/1926-7516/2001 απόφαση αυτού του Δικαστηρίου και καταχωρήθηκε νόμιμα στο βιβλίο σωματείων...

Αποδεικνύεται επίσης ότι ο σκοπός και η λειτουργία του σωματείου και μετά τις τροποποιήσεις που έγιναν στο καταστατικό του, εξακολουθούν να μην αντίκεινται στους νόμους, την ηθική και γενικά τη δημόσια τάξη, εκτός από τα οριζόμενα 1) στην παράγραφο 1 του τροποποιηθέντος άρθρου 53 του νέου κωδικοποιημένου καταστατικού, όπου ορίζεται ότι « Τα μέλη της Ε.Π.Ο., οι Π.Α.Ε., τα Σωματεία και τα Μέλη αυτών, οι Σύνδεσμοι των διαιτητών και οι Ενώσεις αυτών, οι διαιτητές, οι ποδοσφαιριστές, οι προπονητές, οι διαμεσολαβητές εγγραφών και εν γένει τα μετέχοντα με οποιοδήποτε τρόπο και με οποιαδήποτε ιδιότητα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στις δραστηριότητες του αθλήματος του ποδοσφαίρου, υποχρεωτικά συμφωνούν και αποδέχονται ότι καθιστούν αποκλειστικά αρμόδια, για την επίλυση των αναφευόμενων διαφορών, που απορρέουν από τη μεταξύ τους σχέση, τα από το καταστατικό της ΕΠΟ προβλεπόμενα διαιτητικά, διοικητικά και πειθαρχικά όργανα (Συμβούλια, Επιτροπές κ.λπ.), παραιτούμενα του δικαιώματος προσφυγής στα πολιτικά δικαστήρια», 2) στην παράγραφο 2 εδάφια β και γ του ιδίου άρθρου, όπου ορίζεται ότι « Κάθε πρόσωπο φυσικό ή νομικό που εμπλέκεται στη λειτουργία του ποδοσφαίρου με οποιοδήποτε τρόπο υποχρεούται α) ... β) « να παραπέμψει στον τελευταίο βαθμό... με τον αποκλεισμό οποιουδήποτε τακτικού δικαστηρίου... » και γ) « να διασφαλίσει ότι ... αναγνωρίζουν και αποδέχονται τις δύο προαναφερόμενες υποχρεώσεις ...», τα οποία έρχονται σε αντίθεση με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 8 και 20 του Συντάγματος, καθώς επίσης 3) τα οριζόμενα στο νέο - άρθρο 57, όπου ορίζεται ότι « Το παρόν καταστατικό όπως τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε, εγκρίθηκε από τη Γ.Σ. που συγκλήθηκε στις 7 Ιουνίου 2007 στην Αθήνα, τίθεται δε σε ισχύ άμεσα », κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα.

Τέλος, το τροποποιούμενο καταστατικό περιέχει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται με ποινή ακυρότητας από τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου

80 ΑΚ. Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτή εν μέρει η αίτηση ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να μην εγκριθούν ως μη νόμιμα τα ανωτέρω άρθρα, και ως προς τα λοιπά, να διαταχθούν όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 81 παρ. 1 και 84 ΑΚ. Τέλος, οι κυρίως και προσθέτως παρεμβαίνοντες, θα πρέπει να καταβάλουν κατ' άρθρο 181 παρ. 2 και 182 παρ. 1 ΚπολΔ, τα δικαστικά έξοδα του αιτούντος - καθού οι κύριες και πρόσθετες παρεμβάσεις σωματείου, - πλην των 1^{ου} ως και 12^{ου}, - εκ των 15, κυρίως παρεμβαίνόντων στην από 29-10-2007 κύρια παρέμβαση, λόγω παραιτήσεως του αιτούντος - καθού η κύρια παρέμβαση σωματείου του σχετικού αιτήματος επιδίκασης δικαστικής δαπάνης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Θεωρεί ως μη ασκηθείσα την από 29-10-2007 (με αριθμό καταθέσεως δικογράφου 234727/11157/2007) κύρια παρέμβαση ως προς τους 1^ο ως και 12^ο κυρίως παρεμβαίνοντες.

Συνεκδικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων, την από 15-6-2007 (με αριθμό καταθέσεως δικογράφου 15045/7562/2007) αίτηση, την από 23-10-2007 (με αριθμό καταθέσεως δικογράφου 232516/11028/2007) κύρια παρέμβαση και τις πρόσθετες παρεμβάσεις, υπέρ του κυρίως παρεμβαίνοντος, και την από 29-10-2007 (με αριθμό καταθέσεως δικογράφου 234727/11157/2007) κύρια παρέμβαση ως προς τους 13^ο, 14^ο και 15^ο κυρίως παρεμβαίνοντες.

Απορρίπτει την από 23-10-2007 κύρια παρέμβαση.

Απορρίπτει την από 29-10-2007, - ως προς τους 13^ο ως 15^ο παρεμβαίνοντες - κύρια παρέμβαση.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Απορρίπτει τις τροποποιήσεις του καταστατικού του αιτούντος σωματείου των άρθρων 51 παρ. 1, παρ. 2 εδάφια β και γ και 57.

Εγκρίνει τις λοιπές πλην των προαναφερομένων, τροποποιήσεις του καταστατικού και

Διατάσσει 1) Τη δημοσίευση περίληψης σε μία ημερήσια εφημερίδα, που εκδίδεται στην Αθήνα καθώς και στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών, η οποία να περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία των διατάξεων του καταστατικού του σωματείου με την επωνυμία « ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ », που εδρεύει στην Αθήνα, όπως αυτές τροπο-

ποιήθηκαν, 2) Την εγγραφή των τροποποιήσεων στο βιβλίο που τηρείται στο Δικαστήριο για αυτό το σκοπό.

Επιβάλλει στους κυρίως, πλην των 1^{ου} ως και 12^{ου} των κυρίως παρεμβαίνόντων στην από 29-10-2007 κύρια παρέμβαση, και προσθέτως παρεμβαίνοντες, τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος – καθού οι παρεμβάσεις σωματείου, την οποία ορίζει στο ποσόν των χιλίων οκτακοσίων (1.800) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι.

39. ΝΣΚ Γνωμ. 120/2008 (Τμήμα Δ')

Πρόεδρος: Ιωάννης Πράσιнос, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Χρήστος Θωμόπουλος, Φωκίων Γεωργακόπουλος, Βλάσιος Βούκαλης, Βασίλειος Σουλιώτης, Αντώνιος Κλαδιάς, Παρασκευάς Βαρελάς, Κων/νος Γεωργάκης, Σπύρος Παπαγιανόπουλος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Φωκίων Γεωργακόπουλος, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους.

**Ερώτημα: 128561/14-12-2007 Υπουργείου Δικαιοσύνης
(Γεν. Διεύθυνση Α', Διεύθυνση Δ1, Τμήμα Α2).**

Περίληψη ερωτήματος: Αν επιτρέπεται η συμμετοχή Δικαστικών Λειτουργών στην Πρωτοβάθμια Επιτροπή Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και την Πρωτοβάθμια Πειθαρχική Επιτροπή της Ένωσης Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Δ' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εγνωμοδότησε ομοφώνως ως εξής:

I. Ιστορικό.

Ο Υφυπουργός Πολιτισμού με το έγγραφό του 496/1-8-2007 προς τους Προϊσταμένους του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου και του Εφετείου Αθηνών εξήτησε την ανάκληση ως παρανόμων των διορισμών δικαστών ως μελών «δικαιοδοτικών» ή «διαιτητικών» οργάνων που προβλέπονται στο καταστατικό της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (ΕΠΟ) και την παράλειψη στο μέλλον ικανοποιήσεως ομοίων αιτημάτων τους. Η παρανομία κατά το έγγραφο αυτό ερείδεται στην απαγόρευση που θεσπίζει το άρθρο 89 του Συντάγματος.

Η ΕΠΟ με το έγγραφό της 26746/20-9-2007 εξήτησε, δια του Υπουργείου Δικαιοσύνης, την αντικατάσταση των Προέδρων Πρωτοδικών που ασκούσαν καθήκοντα Προέδρου και αναπληρωτή Προέδρου της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών.

Με όμοιο τρόπο η Ένωση Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας εξήτησε το διορισμό Προέδρου Πρωτοδικών και του αναπληρωτή του για τη θέση του Προέδρου της Πρωτοβάθμιας Πειθαρχικής Επιτροπής που λειτουργεί στους κόλπους της.

Ενόψει των ανωτέρω δύο αιτημάτων ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών απευθύνθηκε προς την ερωτώσα υπηρεσία, προκειμένου να αντιμετωπισθεί από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους το ζήτημα που ανέκυψε κατόπιν του προαναφερθέντος εγγράφου του Υφυπουργού Πολιτισμού.

II. Νομικό Πλαίσιο

α) Ασυμβίβαστα δικαστικών λειτουργών

αα) Η κα' εξαίρεση άσκηση εκ μέρους των δικαστικών λειτουργών έργων αλλοτριών ρυθμίζεται στο άρθρο 89 του Συντάγματος, στο οποίο προβλέπεται τα ακόλουθα:

1. Απαγορεύεται στους δικαστικούς λειτουργούς να παρέχουν κάθε άλλη μισθωτή υπηρεσία καθώς και να ασκούν οποιοδήποτε επάγγελμα.

2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται στους δικαστικούς λειτουργούς να εκλέγονται μέλη της Ακαδημίας Αθηνών ή του διδακτικού προσωπικού ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων καθώς και να μετέχουν σε συμβούλια ή επιτροπές που ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού, ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα και σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, εφόσον η συμμετοχή τους αυτή προβλέπεται ειδικά από το Νόμο. Νόμος προβλέπει την αντικατάσταση δικαστικών λειτουργών από άλλα πρόσωπα σε συμβούλια ή επιτροπές που συγκροτούνται ή σε έργα που ανατίθενται με δήλωση βούλησης ιδιώτη, εν ζωή ή αιτία θανάτου, εκτός από τις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου.

3. Η ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς απαγορεύεται. Καθήκοντα σχετικά με την εκπαίδευση των δικαστικών λειτουργών θεωρούνται δικαστικά. Επιτρέπεται η ανάθεση σε δικαστικούς λειτουργούς των καθηκόντων εκπροσώπησης της Χώρας σε διεθνείς οργανισμούς.

Η διενέργεια διαιτησιών από δικαστικούς λειτουργούς επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, όπως νόμος ορίζει.

4...»

ββ) Κατ'εφαρμογή της ανωτέρω διατάξεως, με τη διάταξη του άρθρου 41 του Κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λει-

τουργών που κυρώθηκε με το ν. 1756/1988, με την οποία καθορίζονται τα ασυμβίβαστα προς τα καθήκοντα των δικαστικών λειτουργών, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2993/2002, ορίζονται τα εξής:

«1. Απαγορεύεται στους δικαστικούς λειτουργούς να παρέχουν κάθε άλλη μισθωτή υπηρεσία, καθώς και να ασκούν οποιοδήποτε επάγγελμα.

2. Κατ'εξαίρεση επιτρέπεται στους δικαστικούς λειτουργούς να εκλέγονται μέλη της Ακαδημίας Αθηνών ή του διδακτικού προσωπικού ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, καθώς και να μετέχουν σε συμβούλια ή επιτροπές, που ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού, ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα και σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, εφόσον η συμμετοχή τους προβλέπεται ειδικά από το νόμο.....

3. Η ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς απαγορεύεται. Καθήκοντα σχετικά με την εκπαίδευση των δικαστικών λειτουργών θεωρούνται δικαστικά. Η διενέργεια διαιτησιών από δικαστικούς λειτουργούς επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο των υπηρεσιακών τους καθηκόντων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 871^Α, 882^Α και 902 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και τις σχετικές διατάξεις των νόμων 2331/1995 και 1816/1988.

4...»

Σημειώνεται ότι με τους προαναφερόμενους νόμους 2331/1995 και 1816/1988, αφενός μεν διεμορφώθησαν όπως ισχύουν σήμερα τα άρθρα 869, 882, 882^Α και 898 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αναφέρονται στη διαιτησία και αφετέρου ετέθησαν συναφείς προς το ζήτημα αυτό μεταβατικές διατάξεις καθώς και διατάξεις που καθορίζουν τη διάθεση των αμοιβών των διαιτητών που είναι δικαστές ή μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

β. Όργανα επίλυσης αθλητικών διαφορών

Με τις διατάξεις του ν. 2725/1999 ρυθμίστηκαν ζητήματα του ερασιτεχνικού και του επαγγελματικού αθλητισμού. Μεταξύ των άλλων προβλέφθη (όπως και σε προηγούμενους νόμους, όπως ο ν. 2433/1996) η συγκρότηση:

αα) επιτροπών, πρωτοβάθμιων στις επαγγελματικές ενώσεις ή στις ολομέλειες τμημάτων αμειβομένων αθλητών και δευτεροβάθμιων στις ομοσπονδίες, για την επίλυση οικονομικών διαφορών, στις οποίες συμμετείχαν δικαστές. Η περαίωση της διαδικασίας ενώπιον των επιτροπών αποτελούσε αναγκαία προδικασία για το παραδεκτό ασκήσεως αγωγής για οικονομικά ζητήματα ενώπιον του πολιτικού δικαστηρίου (άρθρο 95).

ββ) στις αθλητικές ομοσπονδίες και τους επαγγελματικούς συνδέσμους Πρωτοβάθμιων μονομελών δικαιοδοτικών οργάνων για την επίλυση αθλητικών διαφορών...1, αποτελούμενων από ένα πρωτοδίκη που διορίζονταν από το διοικητικό συμβούλιο της οικείας ομοσπονδίας ή συνδέσμου με θητεία δύο ετών. Οι αποφάσεις των οργάνων αυτών υπέκειντο σε προσφυγή στο 15μελές Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών και ειδικά για το ποδόσφαιρο σε πενταμελή επιτροπή Εφέσεων. Και τα δυο τελευταία όργανα συνεκροτούντο αποκλειστικά από δικαστικούς λειτουργούς (άρθρα 119-122).

γ) Αντικατάσταση δικαστικών λειτουργών στα όργανα επίλυσης αθλητικών διαφορών.

Το έτος 2002, με το ν 2993/2002 (ΦΕΚ Α'58) και κατ' εφαρμογήν της διατάξεως του άρθρου 89 του Συντάγματος προεβλήθη, μεταξύ άλλων, και η αντικατάσταση των δικαστικών λειτουργών που συμμετείχαν σε συμβούλια ή επιτροπές που είχαν σχέση με τον αθλητισμό. Ειδικότερα, με την παρ.3 του άρθρου 2 του νόμου αυτού ορίστηκαν τα εξής:

«3. Όπου στις ισχύουσες διατάξεις για τον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό προβλέπεται η συμμετοχή σε συμβούλια ή επιτροπές ή ανάθεση έργων εν γένει σε δικαστικούς λειτουργούς εν ενεργεία, αυτοί αντικαθίστανται: α) από συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς ή β) από μέλη που ανήκουν στο διδακτικό προσωπικό των Πανεπιστημίων και διδάσκουν νομικά μαθήματα ή γ) από δικηγόρους παρ' Αρείω Πάγω. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζονται ειδικότερα τα σχετικά με τις διαδικασίες επιλογής και τα κριτήρια των προσώπων αυτών.

4. Η κατά τις παραγράφους 2 και 3 αντικατάσταση ενεργείται και όταν ο ορισμός σε συμβούλια ή επιτροπές ή η ανάθεση έργων αφορά συγκεκριμένο πρόσωπο, το οποίο έχει την ιδιότητα δικαστικού λειτουργού.

5. Η αντικατάσταση γίνεται με απόφαση του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος, μετά από γνώμη του τυχόν εν ζωή ιδιώτη, στην περίπτωση της παραγράφου 2 στοιχείο β' του πρώτου εδαφίου, ή του προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην περίπτωση της παραγράφου 2 στοιχείο β'».

δ) Νέες ρυθμίσεις συγκροτήσεως οργάνων επίλυσης αθλητικών διαφορών.

Συμμετοχή δικαστικών λειτουργών.

Κατά τα έτη 2002 και 2004 οι διατάξεις που διέπουν τις επιτροπές επί-

λυσης οικονομικών διαφορών και τα δικαιοδοτικά όργανα ανεμορφώθησαν ή αντικαταστάθηκαν, και θεσπίστηκε εκ νέου η συγκρότησή τους με ή και με δικαστικούς λειτουργούς.Ειδικότερα:

αα) Ως προς τις επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών, η διάταξη του άρθρου 95 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει σήμερα, μετά την τροποποίηση της με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 3262/2004, έχει, κατά τα ενδιαφέροντα εν προκειμένω σημεία της, ως εξής:

«1. Οι οικονομικές διαφορές που προκύπτουν από τις συμβάσεις μεταξύ αθλητών ή προπονητών και Α.Α.Ε. ή αθλητικών σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Α., εάν δεν ορίζεται διαφορετικά με ρητό όρο σχετικής σύμβασης, επιλύονται διαιτητικά από τις επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών.

2. Οι επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών του παρόντος άρθρου είναι όργανα μόνιμης διαρκούς διαιτησίας σε πρώτο και δεύτερο βαθμό που συνιστώνται και διέπονται από τα προβλεπόμενα στον κανονισμό του άρθρου 87 του παρόντος.

Οι επιτροπές αυτές συγκροτούνται σε πρώτο βαθμό στις επαγγελματικές ενώσεις ή στις ολομέλειες τμημάτων αμειβομένων αθλητών του οικείου κλάδου άθλησης, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου τους με διετή θητεία και με κύρια αρμοδιότητα την επίλυση των προεχόντως αθλητικών διαφορών που προκύπτουν από τα συμβόλαια μεταξύ αθλητών ή προπονητών και Α.Α.Ε. ή αθλητικών σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Α., όπως τη διακοπή ή λύση του συμβολαίου. Όταν δεν λειτουργεί ολομέλεια Τ.Α.Α. ή αυτή αδυνατεί να τη συγκροτήσει μέσα σε ένα μήνα από την έναρξη του πρωταθλήματος, η αντίστοιχη επιτροπή συγκροτείται σε κάθε περίπτωση χωρίς άλλη καθυστέρηση στην ομοσπονδία του αθλήματος. Οι δευτεροβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών συγκροτούνται στις ομοσπονδίες του οικείου κλάδου άθλησης, με διετή θητεία, με απόφαση του διοικητικού τους συμβουλίου, και έχουν ως έργο τη σε δεύτερο βαθμό κρίση των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών του.

«3. Οι πρωτοβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών αποτελούνται από πέντε μέλη ως ακολούθως:

α. Από έναν Πρόεδρο Πρωτοδικών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο του οργάνου, και δύο Πρωτοδίκες της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως μέλη, που κληρώνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών.....

Με την ίδια διαδικασία των τακτικών μελών κληρώνονται ένας (1) Πρόεδρος Πρωτοδικών και ένας (1) Πρωτοδίκης, ως αναπληρωτές.....

β. Από ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου...

γ. Από έναν εκπρόσωπο των αθλητών ή κατά περίπτωση των προπονητών...

4. Οι δευτεροβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών αποτελούνται από πέντε μέλη ως ακολούθως:

α. Από έναν Πρόεδρο Εφετών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο, και δύο Εφέτες της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως μέλη... Με την ίδια διαδικασία των τακτικών μελών κληρώνονται ένας (1) Πρόεδρος Εφετών και ένας (1) Εφέτης, ως αναπληρωτές.....

β. Από ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου της οικείας ομοσπονδίας,

γ. Από έναν εκπρόσωπο των αθλητών ή κατά περίπτωση των προπονητών...

5. Οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων επιτροπών δεν είναι προσωρινά εκτελεστές, η έφεση δε κατά αυτών ασκείται ενώπιον των οικείων δευτεροβάθμιων επιτροπών μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης.

Οι αποφάσεις των παραπάνω επιτροπών εκδίδονται υποχρεωτικά μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη συζήτηση της υπόθεσης.

6. Οι αποφάσεις των δευτεροβάθμιων επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών, καθώς και αυτές των πρωτοβάθμιων επιτροπών μετά την άπρακτη πάροδο της οριζόμενης στην παράγραφο 5 του παρόντος προθεσμίας, αποτελούν δεδικασμένο και είναι τίτλοι εκτελεστοί κατά την έννοια του άρθρου 904 παράγραφος 2 περίπτωση β' του Κ.Πολ.Δ.....».

ββ) Ως προς τα δικαιοδοτικά (πειθαρχικά) όργανα, στα άρθρα 119, 120 και 121 του ν. 2725/1999, όπως ισχύουν μετά την αναμόρφωσή τους με τις διατάξεις των άρθρων 8,9,10,12 του ν.3262/2004 καθώς και 39 και 40 του ν.3057/2002, ορίζονται, κατά τα ενδιαφέροντα εν προκειμένω ζητήματα, τα ακόλουθα:

«Άρθρο 119

1. Στις αθλητικές ομοσπονδίες και στους επαγγελματικούς συνδέσμους, όπου αυτοί υπάρχουν, των ομαδικών αθλημάτων του ποδοσφαίρου, της καλαθοσφαίρισης, της πετοσφαίρισης, της χειροσφαίρισης και της κολυμβητικής για

το άθλημα της υδατοσφαίρισης, συνιστώνται πρωτοβάθμια δικαιοδοτικά όργανα για την επίλυση αθλητικών διαφορών. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να λειτουργήσει δικαιοδοτικό όργανο και σε ομοσπονδία άλλου ομαδικού αθλήματος.

2...

3. Τα πρωτοβάθμια δικαιοδοτικά όργανα σε όλα τα αθλήματα εκτός του ποδοσφαίρου είναι μονομελή. Στα αθλήματα αυτά το Διοικητικό Συμβούλιο της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου, κατά περίπτωση, διορίζει ως μονομελές δικαιοδοτικό όργανο έναν πρωτοδίκη της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, με τον αναπληρωτή του, για θητεία δυο ετών, που αρχίζει την 1ή Αυγούστου του έτους διορισμού. Ο δικαστής αυτός, με τον αναπληρωτή του, κληρώνεται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου της έδρας της ομοσπονδίας, ύστερα από αίτημα του Δ.Σ. αυτής ή του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού.

Άρθρο 120

Αρμοδιότητες πρωτοβαθμίου δικαιοδοτικού οργάνου

1. Το πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο είναι αρμόδιο:

α) για την εκδίκαση των πειθαρχικών και λοιπών παραβάσεων και την επιβολή ποινών οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις των κανονισμών αγώνων του οικείου αθλήματος. Οι παραβάσεις πρέπει να έχουν σχέση με τη διεξαγωγή των αγώνων και τα αποτελέσματά τους,

β) για την εκδίκαση των παραβάσεων που αφορούν υποθέσεις δωροδοκίας ή δωροληψίας, για αλλοίωση αποτελέσματος αγώνων και την επιβολή των ποινών,

γ) για την εκδίκαση των ενστάσεων κατά του κύρους του αγώνα,

δ) για την εκδίκαση κάθε άλλης παράβασης και την επιβολή των αντίστοιχων ποινών που ανατίθεται στο όργανο αυτό με διατάξεις του παρόντος νόμου ή με κανονισμούς ή με αποφάσεις της οικείας ομοσπονδίας.

Άρθρο 121

Προσφυγή κατά των αποφάσεων των δικαιοδοτικών οργάνων

1. Οι αποφάσεις του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου προσβάλλονται με προσφυγή ενώπιον του Ανώτατου Συμβουλίου επίλυσης Αθλητικών Διαφορών (Α.Σ.Ε.Α.Δ.) του άρθρου 123 του παρόντος, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του άρθρου 127B, στις εξής περιπτώσεις:

α) όταν οι αποφάσεις αυτές εκδίδονται επί ενστάσεων κατά του κύρους αγώνα.

β)...

γ)...

δ)...

γγ) Ειδικώς ως προς τις ενώσεις Επαγγελματικού ποδοσφαίρου και τα δικαιοδοτικά όργανα που λειτουργούν σε αυτές, στο άρθρο 101 παρ.5 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του και το άρθρο 7 του ν. 3479/2006, ορίζονται τα ακόλουθα:

«Στις Ενώσεις (ενν. Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Α και Β & Γ κατηγορίας) λειτουργούν ίδια δικαιοδοτικά όργανα ως ακολούθως:

α) Οι από το άρθρο 95 του παρόντος προβλεπόμενες πρωτοβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών και β) Τα από τα άρθρα 119, 122 και 127 Β του παρόντος προβλεπόμενα πρωτοβάθμια δικαιοδοτικά όργανα.

Τα ως άνω όργανα και των δύο Ενώσεων του παρόντος συγκροτούνται και συντίθενται από τα ίδια πρόσωπα, λογιζόμενα, κατά περίπτωση, ως ένα ενιαίο όργανο. Με ειδικό κανονισμό ρυθμίζονται τα θέματα της εσωτερικής λειτουργίας των οργάνων αυτών.

Μέχρι εκδόσεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 127 παρ.2 του ν.2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 47 του ν.3057/2002 και στη συνέχεια με το άρθρο 14 του ν. 3262/2004, αποφάσεως, η δαπάνη για τη λειτουργία και τη γραμματειακή υποστήριξη των ως άνω Οργάνων βαρύνει την Ένωση Α΄ Εθνικής Κατηγορίας»

ε) **Ειδικές ρυθμίσεις για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο.**

Με το άρθρο 127 β του ν.2725/1999, που προστέθηκε με το άρθρο 49 του ν. 3057/2002, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 11 του ν.3262/2004, θεσπίστηκε

αα) ειδικώς για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο πρωτοβάθμιο Ιδικαιοδοτικό όργανο Ι αποτελούμενο αποκλειστικώς από δικαστικούς λειτουργούς

ββ) στην Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία πρωτοβάθμια πειθαρχική επιτροπή και επιτροπή εφέσεων αποτελούμενες αποκλειστικώς από δικαστικούς από δικαστικούς λειτουργούς.

γγ) Τέλος στις διατάξεις της παρ.12 του άρθρου 29 του ν.3479/2006 προβλέπονται τα ακόλουθα:

«12. Ειδικά για το άθλημα του ποδοσφαίρου όλα τα θέματα λειτουργίας και οργάνωσης του αθλήματος της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και των μελών της ρυθμίζονται αυτόνομα από την ΕΠΟ και τα όργανά της σύμφωνα με το καταστατικό και τους κανονισμούς της, καθώς και αυτούς που καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Συνομοσπονδία Ποδοσφαίρου, ακόμη και αν προβλέπονται διαφορετικές ρυθμίσεις στο ν.2725/1999, όπως ισχύει, και στην εν γένει αθλητική νομοθεσία. Θέματα οικονομικού ελέγχου για τις επιχορηγήσεις που λαμβάνει η ΕΠΟ από το κράτος, ελέγχου νομιμότητας, δημόσιας τάξης και ασφάλειας υπόκεινται στην αποκλειστική ρυθμιστική αρμοδιότητα του κράτους».

ζ) **Νομική φύση της Ελληνικής Ποδοσφαιρική Ομοσπονδίας και της Ένωσης Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας.**

αα) Στο άρθρο 1 παρ 1 του Καταστατικού της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας το οποίο έχει καταχωρισθεί το έτος 2005 με αριθμό 207 στο βιβλίο αναγνωρισμένων σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών αναγράφονται τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1: Επωνυμία- Νομική μορφή-Έδρα-Υπαγωγή

1. Η κατά το έτος 1926 ιδρυθείσα, από τις Ενώσεις Ποδοσφαιρικών Σωματείων Αθηνών, Πειραιώς και Μακεδονίας- Θράκης, Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα, έχει έδρα την Αθήνα και την επωνυμία Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία(Ε.Π.Ο.)».

ββ) Στο άρθρο 1 του Καταστατικού της Ένωσης Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β΄ και Γ΄ Εθνικής, το οποίο έχει καταχωρισθεί το έτος 2007 με αριθμό 616 στο βιβλίο αναγνωρισμένων σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών, αναγράφονται ως εξής:

«Άρθρο 1

Ίδρυση-Επωνυμία-Έδρα

1. Η Ένωση Ποδοσφαιρικών Αωνύμων Εταιρειών (Ε.Π.Α.Ε) ιδρύθηκε με το Ν. 879/79, είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, Μη Κερδοσκοπικού Χαρακτήρα, έχει ως έδρα την Αθήνα, οδός Θεμιστοκλέους αριθμ. 42 και μετονομάζεται σε Ένωση Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας, με διακριτικό τίτλο «Ελληνική Λίγκα» και για χρήση στο εξωτερικό

«HELLENIC FOOTBALL LEAGUE», έχοντας ως αρμοδιότητα τη διοργάνωση επαγγελματικών πρωταθλημάτων Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας ».

III. Ερμηνεία και εφαρμογή

Με τη διάταξη του άρθρου 89 του Συντάγματος με την οποία απαγορεύεται η άσκηση ιδιωτικού έργου ή διοικητικών καθηκόντων εκ μέρους των δικαστικών λειτουργών εκτός από τις ειδικώς και ρητώς απαριθμούμενες στην ίδια διάταξη εξαιρέσεις, ο συνταγματικός νομοθέτης επιδιώκει να διασφαλίσει και να ενισχύσει περαιτέρω την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστικών, ούτως ώστε να ασκούν το έργο τους χωρίς περισπάσεις και χωρίς να είναι δυνατή η σύναψη υπηρεσιακών δεσμών με την εκτελεστική εξουσία.

Ο εξαιρετικός χαρακτήρας του επιτρεπτού της ασκήσεως ιδιωτικών έργων ή της αναλήψεως διοικητικών καθηκόντων εκ μέρους των δικαστικών λειτουργών επιβάλλει τη συσταλτική ερμηνεία των περιπτώσεων εκείνων που επιτρέπεται η κάμψη του κανόνα δικαίου που θεσπίζει την απαγόρευση.

Περαιτέρω, προς μείζονα διασφάλιση της απαγορεύσεως, προβλέπεται ότι η κάμψη της, όταν είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή από το Σύνταγμα, τελεί υπό την προϋπόθεση της ειδικής προβλέψεως της από το νόμο.

Για το λόγο αυτό είναι εν πρώτοις ερευνητέο στην παρούσα περίπτωση εάν προβλέπεται από το νόμο η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών στις δυο συγκεκριμένες επιτροπές στις οποίες αναφέρεται το υποβληθέν ερώτημα.

α) Είναι σαφές από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του ν.2725/1999, όπως ισχύει σήμερα, ότι από το νόμο προβλέπεται δυνατότης λειτουργίας, στα πλαίσια της συλλογικής ανάπτυξης και καλλιέργειας του αθλητισμού, σύστημα επίλυσεως διαφορών και επιβολής πειθαρχικών κυρώσεων υπό κρατική και δη δικαστική εγγύηση αντικειμενικότητας και αμεροληψίας, η οποία διασφαλίζεται με την εκ του νόμου πρόβλεψη συγκροτήσεως των οικείων οργάνων, κατά πλειοψηφία (πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών), ή αποκλειστικώς (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια πειθαρχικά όργανα) δικαστικούς λειτουργούς.

Η εκ του νόμου πρόβλεψη των οργάνων αυτών και ο κατά περίπτωση δικαιοδοτικός ή πειθαρχικός χαρακτήρας τους, καθιστά επιτρεπτή κατά το Σύνταγμα τη συμμετοχή δικαστικών λειτουργών.

β) Προβληματισμό θα ήταν δυνατόν να δημιουργήσει το γεγονός ότι τα μέλη των οργάνων αυτών διορίζονται από τα διοικητικά συμβούλια νομικών προσώ-

πων ιδιωτικού δικαίου. *Εν τούτοις, καίτοι τα διοικητικά συμβούλια έχουν τη δυνατότητα να συστήσουν ή να μη συστήσουν τα όργανα αυτά, εφόσον προβούν στη σύστασή τους είναι υποχρεωμένα ως προς τη συγκρότησή τους, εάν και εφόσον προβλέπεται συμμετοχή δικαστικών λειτουργών σε αυτά, να συμμορφωθούν τις επιταγές των οικείων διατάξεων του νόμου 2725/1999 και τις σχετικές διαδικασίες που προβλέπονται στον Κώδικα δικαστικών λειτουργών. Άλλως η συγκρότησή τους, με τη συμμετοχή των δικαστών σε αυτά, δεν είναι νόμιμη.*

Θα πρέπει σχετικώς να προστεθεί ότι ο διορισμός των δικαστικών λειτουργών, που τυπικώς γίνεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του οικείου αθλητικού σωματείου, δεν ασκεί επιρροή ως προς τη φύση της επιτροπής και ότι δεν την καθιστά όργανο νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, εφόσον η συγκρότησή της προβλέπεται από το νόμο, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από το άρθρο 16 παρ.9 του Συντάγματος προστασίας και ανώτατης εποπτείας του κράτους, η οποία δικαιολογείται λόγω της ιδιαίτερα μεγάλης κοινωνικής σημασίας της αθλητικής δραστηριότητας (ιδ.ΔΕΚ 415/93, *Bosman, C -176/96, Lehtonen*), και τα πρόσωπα που την συγκροτούν ορίζονται κατά το πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας του δικαστικού σώματος, όπως τούτο προσδιορίζεται από το Σύνταγμα και τις οικείες διατάξεις.

Περαιτέρω, ούτε το γεγονός ότι τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του ν. 2725/1999 δικαιοδοτικού και πειθαρχικού χαρακτήρα όργανα λειτουργούν στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, δεν τα καθιστά όργανα του νομικού αυτού προσώπου, διότι, πέραν των προαναφερθέντων λόγων, η ένταξή τους στο ως άνω πλαίσιο σκοπό έχει τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής των αρμοδιοτήτων τους και όχι τον προσδιορισμό της φύσεώς τους.

Ενόψει των ανωτέρω θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η σύσταση των ως άνω δικαιοδοτικών και πειθαρχικών οργάνων στο χώρο του αθλητισμού, ύστερα από πρωτοβουλία του διοικητικού συμβουλίου νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου κατά τη διαδικασία και τους όρους του ν.2725/1999, δεν προσδίδει στα όργανα αυτά χαρακτηριστικά οργάνου νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, ούτε αναιρεί την ιδιότητά τους ως εκ του νόμου, κατά την σχετική συνταγματική διάταξη, προβλεπομένων.

γ) *ι) Από την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία φέρεται να υποστηρίζεται σε ανυπόγραφο υπόμνημα με ημερομηνία 3-1-2008, ότι στο πλαί-*

σιο της αυτονομίας που θεσπίζεται ιδίως με την παρ.12 του άρθρου 29 του ν.3479/2006, έχει ευθεία νομοθετική εξουσιοδότηση να συνιστά στο πλαίσιο λειτουργίας της, εξ ιδίου δικαίου, όργανα επιλύσεως διαφορών. Επί του θέματος αυτού παρατηρείται ότι κατά το άρθρο 43 του Συντάγματος η νομοθετική εξουσιοδότηση απευθύνεται κατ' αρχήν στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και σε ειδικές περιπτώσεις μόνον σε άλλα όργανα, αλλά πάντοτε και αποκλειστικώς διοικητικά. Ως εκ τούτου αποκλείεται παντελώς η νομοθετική εξουσιοδότηση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι τα αθλητικά σωματεία, προς διοικητική κανονιστική ρύθμιση οιοδήποτε θέματος και δη καθ' υποκατάσταση της κατά το Σύνταγμα απαιτούμενης ειδικής προβλέψεως εκ του νόμου, για την άσκηση εκ μέρους των δικαστών έργων αλλοτρίων προς τα κύρια καθήκοντά τους.

- ii) Περαιτέρω, το ζήτημα που τίθεται εν προκειμένω δεν είναι η εν γένει η κατ' ειδικές περιπτώσεις αυτονομία της ιδιωτικής βουλήσεως και τα όρια της, τα οποία πάντως σε κάθε περίπτωση οριοθετούνται με τις διατάξεις αναγκαστικού δικαίου, αλλά οι κατά το Σύνταγμα όροι υπό τους οποίους επιτρέπεται, παρά τη γενική απαγόρευση, δικαστικός λειτουργός, να ασχολείται με έργα αλλότρια προς τα κύρια καθήκοντα του.

Υπό το πρίσμα αυτό, είναι σαφές ότι η αυτονομία της ιδιωτικής βουλήσεως δεν αποτελεί όρο συνταγματικώς επαρκή, για την ανάθεση σε δικαστικό λειτουργό καθηκόντων, ούτε μπορεί να υποκαταστήσει καθ' οιοδήποτε τρόπο, άμεσο ή έμμεσο, η νομοθετική λειτουργία.

Κατά συνέπεια, καίτοι είναι αναμφίβολο ότι στο πεδίο δράσεως της η ιδιωτική βούληση μπορεί να συνιστά ομάδες προσώπων προς εκτέλεση ενός σκοπού ή μιας λειτουργίας, που εμπίπτει στους κατά το νόμο ή το καταστατικό σκοπούς τους, εν τούτοις η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών σε έργα συναφή προς τη λειτουργία των νομικών προσώπων δεν είναι δυνατή, ει μη μόνον εφόσον το προβλέπει ειδικώς ο νόμος και υπό τους όρους και τις συνθήκες που ορίζονται σε αυτόν.

- iii) Στο προαναφερθέν υπόμνημα της η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία φέρεται να υποστηρίζει επίσης ότι τα όργανα στα οποία ζητεί τη συμμετοχή δικαστικών λειτουργών (επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών), είναι διαιτητικά και λόγω της φύσεως τους αυτής είναι επιτρεπτή η συμμετοχή των ανωτέρω λειτουργών σε αυτά.

Σε σχέση με τον ισχυρισμό αυτό παρατηρείται ότι κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 89 παρ.3 του Συντάγματος, η διενέργεια διαιτησιών από δικαστικούς λειτουργούς τελεί υπό την επιφύλαξη του νόμου. Με την διάταξη του άρθρου 41 του Κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών η διενέργεια διαιτησιών από δικαστικούς λειτουργούς επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 871^A, 882^A και 902 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Με τις ανωτέρω διατάξεις, όπως προκύπτει από το σύνολο του περιεχομένου τους, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων περί αμοιβών των δικαστικών λειτουργών, η συμμετοχή των τελευταίων προβλέπεται σε *ad hoc* διαιτησίες, προς επίλυση συγκεκριμένων διαφορών.

Δυνατότης συμμετοχής δικαστικών λειτουργών σε μόνιμες επιτροπές διαιτητικής επίλυσης διαφορών δεν προβλέπεται από τις ανωτέρω διατάξεις, Συνεπώς μόνον στο βαθμό που εντάσσεται στη ρύθμιση, τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις του Ν.2725/1999, υφίσταται η κατά το Σύνταγμα αναγκαία νομοθετική πρόβλεψη για τη συμμετοχή δικαστικού λειτουργού στις επιτροπές οικονομικής επίλυσης διαφορών, που λειτουργούν στο πλαίσιο αθλητικού σωματείου.

IV. Από όσα έχουν εκτεθεί προκύπτουν τα ακόλουθα:

α) ως προς τις επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών:

α) Οι επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών που προβλέπονται στο άρθρο 95 του ν.2725/1999, όπως ισχύει, έχουν κατά το νόμο δικαιοδοτικό χαρακτήρα. Συνεπώς, ενόψει του αποφασιστικού τους χαρακτήρα και τα αποτελέσματα που επάγονται, (δεδικασμένο και εκτελεστότητα, είναι επιτρεπτή κατά το Σύνταγμα η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών σε αυτές.

β) ως προς τις Πειθαρχικές Επιτροπές:

Όπως έχει ήδη εκτεθεί, στο άρθρο 101 παρ.5 του ν.2725/1999 όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο 7 του ν.3479/2006, προβλέπεται η λειτουργία πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων τα οποία συγκροτούνται σύμφωνα με όσα προβλέπονται στα άρθρα 119,122 και 127B του ν.2725/1999. Τα όργανα αυτά είναι μονομελή, ειδικώς όμως για το ποδόσφαιρο είναι τριμελή, αποτελούνται και στις δύο περιπτώσεις αποκλειστικώς από δικαστικούς λειτουργούς και οι αρμοδιότητές τους συνίστανται στην εκδίκαση πειθαρχικών

και άλλων παραβάσεων και την επιβολή ποινών. Οι αποφάσεις τους δεν τελούν υπό διοικητικό έλεγχο, και υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Συμβουλίου Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών το οποίο επίσης συγκροτείται αποκλειστικώς από δικαστικούς λειτουργούς. Και στις δύο περιπτώσεις οι δικαστικοί λειτουργοί ορίζονται (ύστερα από κλήρωση για τα μέλη των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών οργάνων) από τα τριμελή συμβούλια διοίκησης των οικείων δικαστηρίων, προκειμένου περί δικαστών, ή του οικείου προϊσταμένου, προκειμένου περί εισαγγελέων. Σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί, παρατηρείται ότι η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών στο πρωτοβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο, στο οποίο αναφέρεται το ερώτημα, προβλέπεται από το νόμο, τα καθήκοντα τα οποία αναλαμβάνονται είναι πειθαρχικού χαρακτήρα και οι πράξεις που εκδίδονται έχουν αποφασιστικό χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, η κατά τα ανωτέρω συμμετοχή δικαστών στα όργανα αυτά συγκεντρώνει όλα τα κατά το Σύνταγμα και το νόμο αναγκαία στοιχεία που την καθιστούν σύννομη.

V. Συμπέρασμα Είναι σύμφωνη προς το Σύνταγμα η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών σε όργανα επίλυσης διαφορών ή πειθαρχικά που προβλέπονται στις ανωτέρω διατάξεις του ν.2725/1999, όπως ισχύει. Κατά συνέπεια, επιτρέπεται η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών στα δύο όργανα που αναφέρονται στο ερώτημα (πρωτοβάθμια Επιτροπή Επίλυσης Οικονομικών διαφορών της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και την Πρωτοβάθμια Πειθαρχική Επιτροπή της Ενώσεως Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας) υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι τα όργανα αυτά συγκροτούνται και λειτουργούν υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις των οικείων διατάξεων των άρθρων 95 και 101 παρ.5, 119, 122 και 127 β του ν.2725/1999. Αντιθέτως, είναι ανεπίτρεπτη η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών σε όργανα, ομάδες ή επιτροπές δικαιοδοτικού χαρακτήρα που συνιστώνται στο πλαίσιο της αυτονομίας της ιδιωτικής βουλήσεως από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου όπως είναι τα αθλητικά σωματεία και κατά συνέπεια σχετικά αιτήματα δεν θα πρέπει να γίνονται δεκτά.

40. ΑΣΕΕΑ 112/2007 (Τμήμα Γ')

Πρόεδρος: Γεώργιος Μπαλατσός

Μέλη: Βασίλειος Καπελούζος, Τριανταφυλλή Δρακοπούλου,
Μαρία Γκανέ.

Εισηγητής: Σταύρος Καρνέζης

Άρθρο 24 Ν. 3479/2006. Απόλυτη ακυρότης των μονομερών ανανεώσεων συμβολαίων αθλητών, ανεξαρτήτως του χρόνου αποκτήσεως του δικαιώματος ανανέωσης.

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, κατ' άρθρο 126 του ν. 2725/1999, όπως προκύπτει από την Τ: Ε 34419/17-7-2007 απόδειξη είσπραξης της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

2. Επειδή, με την προσφυγή, ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της από 21-6-2007 απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του ν.π.ι.δ. με την επωνυμία «Ελληνικός Σύνδεσμος Ανωνύμων Καλαθοσφαιρικών Εταιριών» (Ε.Σ.Α.Κ.Ε.), με την οποία ανανεώθηκε μονομερώς η ισχύς της από 26-9-2005 σύμβασης παροχής αθλητικών υπηρεσιών, μεταξύ της Καλαθοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρίας (Κ.Α.Ε.) με την επωνυμία «ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ Α.Ε.» και του προσφεύγοντος καλαθοσφαιριστή.

3. Επειδή, παραδεκτώς παρεμβαίνει προσθέτως υπέρ της διατήρησης του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης η Κ.Α.Ε. Πανιώνιος.

4. Επειδή, στο άρθρο 90 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 του ν. 3262/2004 ορίζονται τα εξής: «Η χρονική διάρκεια του συμβολαίου αθλητή με αμοιβή ή επαγγελματία αθλητή δεν επιτρέπεται, με ποινή ακυρότητας, να είναι μικρότερη από έξι (6) μήνες και μεγαλύτερη από πέντε (5) χρόνια... (παρ. 2). Αν η χρονική διάρκεια του αρχικού συμβολαίου είναι μικρότερη από πέντε (5) χρόνια, μπορεί να συμφωνηθεί μεταξύ των συμβαλλομένων δικαίωμα μονομερούς ανανέωσης του συμβολαίου από την Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α., για το μέχρι τη συμπλήρωση της πενταετίας χρόνο. Σε αυτή την περίπτωση πρέπει να καθορίζονται υποχρεωτικά και οι οικονομικοί όροι της ανανέωσης (παρ. 3)». Στη συνέχεια, με το άρθρο 24 του ν. 3479/2006 (ΦΕΚ

Α' 152, 19-7-2006), αντικαταστάθηκε το ανωτέρω άρθρο 90 ως εξής: «1. Η χρονική διάρκεια του συμβολαίου αμειβόμενου ή επαγγελματία αθλητή δεν επιτρέπεται, με ποινή ακυρότητας, να είναι μικρότερη των έξι (6) μηνών και μεγαλύτερη των πέντε (5) ετών...2. Η με οποιονδήποτε τρόπο ή συμφωνία μονομερής ανανέωση του συμβολαίου της προηγούμενης παραγράφου απαγορεύεται, τυχόν δε γινομένη είναι απολύτως άκυρη και συνεπάγεται τις συνέπειες της παραγράφου 8 του άρθρου 88 του παρόντος». Τέλος, στο άρθρο 32 του ν. 3479/2006, ορίζεται ότι η ισχύς των διατάξεων του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις αυτού.

5. Επειδή, στην αιτιολογική έκθεση του ανωτέρω ν. 3479/2006 και επί του άρθρου 24 αυτού, αναφέρεται ότι «αίρονται προς τον σκοπό της εναρμόνισης προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών, οι περιορισμοί του άρθρου 90 του ν. 2725/1999, ως προς την ελεύθερη διακίνηση κατηγοριών ερασιτεχνών αθλητών και καταργείται, για τους ίδιους λόγους, η μονομερής ανανέωση των συμβολαίων εκ μέρους των αθλητικών οργανώσεων». Από την ανωτέρω αιτιολογική έκθεση συνάγεται ότι σκοπός του νομοθέτη είναι η απαγόρευση, με ποινή απόλυτης ακυρότητας, όλων ανεξαιρέτως των μονομερών ανανεώσεων συμβολαίων αθλητών, που επιχειρούνται υπό το κράτος της ισχύος του άρθρου 24 του ν. 3479/2006 (ήτοι από 19-7-2006), ανεξαρτήτως αν το δικαίωμα της μονομερούς ανανέωσης απορρέει από σύμβαση, που καταρτίστηκε πριν από την ισχύ του ν. 3479/2006. Και τούτο, διότι η κατάργηση του δικαιώματος της μονομερούς ανανέωσης συμβολαίου, εκ μέρους της αθλητικής οργανώσεως, συνδέεται με την υποχρέωση της Ελληνικής Δημοκρατίας έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών, να εξασφαλίζει την ελεύθερη διακίνηση των αθλητών. Συνεπώς, η κατάργηση αυτή, αποτελεί μέτρο, του οποίου η άμεση εκτέλεση επιβάλλεται προς χάρη του δημοσίου συμφέροντος, συνισταμένου ειδικότερα στην υποχρέωση εναρμόνισης της ελληνικής νομοθεσίας προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών.

6. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτουν τα εξής: Ο προσφεύγων καλαθοσφαιριστής, κατήρτισε με την «Κ.Α.Ε. ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ» την από 26-9-2005 σύμβαση παροχής αθλητικών υπηρεσιών. Στο άρθρο 2.1 της σύμβασης ορίστηκε ότι η διάρκεια ισχύος της

ορίζεται από 26-9-2005 έως 30-6-2006, στη δε παράγραφο 2.2 ορίστηκε ότι το σωματείο έχει δικαίωμα μονομερούς ετήσιας ανανέωσης της διάρκειας ισχύος της σύμβασης για δύο (2) ακόμη χρόνια, χωριστά για κάθε χρόνο ανανέωσης (1+1). Η ανωτέρω σύμβαση κατατέθηκε στον Ε.Σ.Α.Κ.Ε., ελέγχθηκε ως προς τη νομιμότητα των όρων της και επικυρώθηκε από την αρμοδίως εξουσιοδοτημένη από το Δ.Σ. του Συνδέσμου Επιτροπή. Την 8-6-2006, η «Κ.Α.Ε. ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ», σε εκτέλεση της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 2 της από 26-9-2005 σύμβασης, άσκησε, με εξώδικο δήλωση προς τον προσφεύγοντα, το σχετικό διαπλαστικό δικαίωμά της και προέβη μονομερώς στην ανανέωση της ισχύος της ανωτέρω σύμβασης, για τον πρώτο χρόνο της ανανέωσης, ήτοι για την αγωνιστική περίοδο 2006-2007. Στη συνέχεια, η «Κ.Α.Ε. ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ» επιθυμούσα να ασκήσει το δικαίωμα της μονομερούς ετήσιας, για το δεύτερο έτος, ανανέωσης την διάρκεια της σύμβασης, κοινοποίησε προς τον προσφεύγοντα την από 15-6-2007 εξώδικη δήλωση, αντίγραφο της οποίας υποβλήθηκε στον Ε.Σ.Α.Κ.Ε. στις 21-6-2007 και επικυρώθηκε αυθημερόν από την αρμοδίως εξουσιοδοτημένη επιτροπή του Διοικητικού του Συμβουλίου (προσβαλλόμενη απόφαση). Ήδη, ο προσφεύγων, με την κρινόμενη προσφυγή και το υπόμνημα σ' αυτή, υποστηρίζει ότι η απαγόρευση που περιλαμβάνει ο νόμος 3479/2006 εφαρμόζεται σε όλες τις μονομερείς ανανεώσεις, που πραγματοποιούνται μετά την έναρξη της ισχύος του και ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή μη συμβολαίου, κατά την έναρξη της ισχύος του και συνεπώς η ένδικη ανανέωση είναι απολύτως άκυρη. Εξάλλου, ο καθού η προσφυγή Ε.Σ.Α.Κ.Ε. και το προσθέτως παρεμβαίνον σωματείο, υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επικύρωσης της ανανέωσης του συμβολαίου είναι απολύτως νόμιμη και ορθή, καθόσον η Κ.Α.Ε. ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ προέβη στην άσκηση παραχωρηθέντος από τον προσφεύγοντα σε αυτήν δικαιώματος μονομερούς ανανέωσης της διάρκειας ισχύος για την περίοδο 2007-2008, σε εκτέλεση της διατάξεως του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2725/1999, όπως ίσχυε κατά την υπογραφή της σύμβασης. Επίσης, υποστηρίζουν ότι η διάταξη του άρθρου 24 ν. 3479/2006 ισχύει από και δια της δημοσίευσής του νόμου, ήτοι από 19-7-2007 και αφορά προδήλως στις συμβάσεις που καταρτίστηκαν ή θα καταρτιστούν μετά τη δημοσίευσή του και κατ' ουδένα τρόπο καταλαμβάνει τις ήδη υφιστάμενες.

7. Επειδή, όπως εκτέθηκε αναλυτικώς στην πέμπτη (5^η) σκέψη της παρούσας, σκοπός του νομοθέτη της διάταξης του άρθρου 24 του ν. 3479/2006 είναι η

απόλυτη απαγόρευση όλων ανεξαιρέτως των ανανεώσεων διάρκειας συμβολαίων, που επιχειρούνται υπό το κράτος της ισχύος του και ανεξαρτήτως αν το δικαίωμα της ανανέωσης απορρέει από σύμβαση, που καταρτίστηκε πριν από την ισχύ του, ήτοι πριν από την 19-7-2006. Στην προκείμενη περίπτωση, η ένδικη ανανέωση, δεύτερη, κατά σειρά, ετήσια αυτοτελής ανανέωση, που προεβλέπετο στην από 26-9-2005 σύμβαση, πραγματοποιήθηκε με εξώδικη δήλωση της 15^{ης} Ιουνίου 2007, ήτοι σε χρόνο κατά τον οποίο ίσχυε η διάταξη του άρθρου 24 του ν. 3479/2006, δηλαδή μετά την 19-7-2006. Με τα δεδομένα αυτά καταλαμβάνεται από τη ρύθμιση της διάταξης του άρθρου 24 ν. 3479/2006, με την οποία απαγορεύεται η με οποιοδήποτε τρόπο ή συμφωνία μονομερούς ανανέωσης της χρονικής διάρκειας συμβολαίου αμειβόμενου αθλητή, τυχόν δε γινόμενη είναι απολύτως άκυρη. Συνεπώς, η ένδικη ανανέωση της δεύτερης ετήσιας διάρκειας του συμβολαίου είναι άκυρη, η δε προσβαλλόμενη απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Κ.Ε., με την οποία επικυρώθηκε η ανανέωση αυτή, είναι μη νόμιμη και για το λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί.

8. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη προσφυγή να απορριφθεί η πρόσθετη παρέμβαση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στον προσφεύγοντα.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την προσφυγή.

Απορρίπτει την πρόσθετη παρέμβαση.

Ακυρώνει την από 21-6-2007 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Συνδέσμου Αωνύμων Καλαθοσφαιρικών Εταιριών» (Ε.Σ.Α.Κ.Ε.), με την οποία ανανεώθηκε μονομερώς η διάρκεια της από 26-9-2005 σύμβασης, για το δεύτερο έτος ανανέωσης, της αγωνιστικής περιόδου 2007-2008.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον προσφεύγοντα.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 26-7-2007 και δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο στις 1-8-2007.

41. ΑΣΕΕΑ 32/2008 (Τμήμα Α)

Πρόεδρος: Ευστάθιος Τσουκαλάς

Μέλη: Μιχαήλ Αυγουλέας, Άννα Ατσαλάκη, Θωμάς Παραθύρας.

Εισηγητής: Παναγιώτης Αθανασίου

Αόριστο το αίτημα μετεγγραφής ένεκα σπουδαίου λόγου αν δεν προσδιορίζεται και το σωματείο προς το οποίο θέλει να μετεγγραφεί ο αθλητής.

Με την κρινόμενη προσφυγή ζητείται να ακυρωθεί η από 26-10-2007 απόφαση του Δ.Σ. της Αθλητικής Ομοσπονδίας με την επωνυμία «Ελληνική Φίλαθλος Ομοσπονδία Τοξοβολίας (Ε.Φ.Ο.Τ.), κατά το μέρος που με αυτήν επικυρώθηκε το από 24-10-2007 πρακτικό της Επιτροπής Μεταγραφών της Ε.Φ.Ο.Τ. και κατά το μέρος που απέρριψε την αίτηση αποδέσμευσής των.

Η προσφυγή ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου, αφού δεν προκύπτει κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης ή γνώση αυτής σε χρόνο μεγαλύτερο των οκτώ ημερών πριν την κατάθεση της προσφυγής που έγινε την 13-11-2007 (άρθρο 126 παρ. 1β του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 του ν. 3057/2002), καταβλήθηκε δε και το προβλεπόμενο, από το άρθρο 126 παρ. 1 του ν. 2725/1999 παράβολο (βλ. την υπ' αριθμ. Τ: Ε 25293/ 06-12-2007 απόδειξη της ΕΤΕ). Πρέπει επομένως η προσφυγή να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Κατά τη συζήτηση της προσφυγής στο ακροατήριο ασκήθηκε παραδεκτά πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθής (η προσφυγή) από το αθλητικό σωματείο «Αθλητικός Όμιλος Απόλλων», με την οποία το παρεμβαίνον αθλητικό σωματείο, έχον άμεσο έννομο συμφέρον, αφού οι παραπάνω αθλητές και αθλήτριες ανήκουν στη δύναμή του, ζητεί την απόρριψη αυτής (προσφυγής). Η παρέμβαση αυτή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω, συνεκδικαζόμενη με την προσφυγή.

Με την υπ' αριθ. πρωτ. 20.000/13-9-2001 απόφαση του Υφυπουργού Αθλητισμού, που εγκρίνει, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 33 του ν. 2725/1999,

τον Κανονισμό εγγραφών-μεταγραφών της «Ελληνικής Φίλαθλου Ομοσπονδίας Τοξοβολίας (Ε.Φ.Ο.Τ.)», ρυθμίστηκαν, μεταξύ άλλων, οι διαδικασίες και οι προϋποθέσεις εγγραφής και μεταγραφής αθλητών. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 και 3 του παραπάνω Κανονισμού «Η μεταγραφή Έλληνα αθλητή από ένα σωματείο-μέλος της Ομοσπονδίας σε άλλο επιτρέπεται, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις ενός από τους λόγους μεταγραφής που αναφέρονται παρακάτω... Η αίτηση μεταγραφής περιέχει: **α.** Τα στοιχεία του αιτούντος αθλητή..., **β.** Το λόγο ή τους λόγους της ζητούμενης μεταγραφής και **γ.** Το σωματείο στο οποίο ζητεί μεταγραφή ο αθλητής... ». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 13 του ίδιου ως άνω Κανονισμού «Αθλητής μπορεί να μεταγραφεί σε σωματείο της προτίμησής του, λόγω αποδέσμευσής του από το σωματείο του. Η αποδέσμευση του αθλητή χορηγείται με ακριβές αντίγραφο ή απόσπασμα πρακτικών του Δ.Σ. του σωματείου του, που επισυνάπτεται στην αίτηση μεταγραφής και που περιέχει την απόφαση του Δ.Σ. περί αποδέσμευσης του αθλητή... ».

Εξάλλου, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΣτΕ και του ΑΣΕΑΔ κρίνεται ότι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 16 παρ. 9 του Συντάγματος, που προστατεύουν το δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και τον αθλητισμό, προκύπτει, ότι ο αθλητής έχει κατ' αρχήν το δικαίωμα να επιλέγει ελεύθερα το σωματείο της προτίμησής του. Περιορισμοί στις εγγραφές και μετεγγραφές μπορούν να τεθούν μόνον αν δικαιολογούνται από λόγους δημοσίου συμφέροντος και δεν συνιστούν υπέρμετρη δέσμευση της προσωπικότητας του αθλητή ούτε καθιστούν δυσχερή την άθλησή του. Στο μέτρο αυτό οι διατάξεις της παραπάνω απόφασης που απαγορεύουν τη μεταγραφή του αθλητή, χωρίς τη συναίνεση του σωματείου του, καίτοι υπάρχει σπουδαίος λόγος και οι οποίες θα μπορούσαν να αποτελέσουν ανασταλτικό παράγοντα στην άθληση του αθλητή, έρχονται σε αντίθεση με το Σύνταγμα, το οποίο κατοχυρώνει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας κάθε ατόμου, αν η άρνηση παροχής της συναίνεσης είναι αδικαιολόγητη και καταχρηστική (βλ. ΣΤΕ 4914/89, Ελλ. Δ.30, 1088, 965/91, 2998/94, ΑΣΕΑΔ 25/99 και 104/03). Εάν δηλαδή έχουν δημιουργηθεί τέτοιες συνθήκες από υπαιτιότητα του Σωματείου που καθιστούν αδύνατη την αρμονική συνεργασία αυτού και του αθλητή και τη συνέχιση της άθλησής του στο σωματείο, τότε υπάρχει σπουδαίος λόγος μεταγραφής του σε άλλο σωματείο (ΑΣΕΑΔ 65/2003, 47/2003, 14/2003).

Στην προκειμένη περίπτωση, από τα έγγραφα που επικαλούνται και

προσκομίζουν οι διάδικοι και όλη γενικά τη διαδικασία, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Οι προσφεύγοντες, οι οποίοι είναι αθλητές-αθλήτριες τοξοβολίας του αθλητικού σωματείου με την επωνυμία «Αθλητικός Όμιλος Απόλλων», με τις από 5-7-2007 αιτήσεις τους προς το Δ.Σ. του ανωτέρω σωματείου ζήτησαν την αποδέσμευσή τους από το σωματείο αυτό, προκειμένου να μπορέσουν να εγγραφούν σε σωματείο της προτίμησής τους. Επειδή όμως το Δ.Σ. του ανωτέρω σωματείου αρνήθηκε να παραλάβει τις αιτήσεις τους αυτές, την 24-7-2007 κοινοποίησαν προς αυτό την από 13-7-2007 εξώδικη-δήλωσή τους, επισυνάπτοντες σ' αυτήν και τις παραπάνω αιτήσεις των. Ακολούθως, λόγω άρνησης του παραπάνω σωματείου να συγκατατεθεί στο περί αποδέσμευσης αίτημά των, απευθύνθηκαν με το από 15-10-2007 έγγραφο υπόμνημά τους προς την Επιτροπή Μεταγραφών της Ε.Φ.Ο.Τ. και ζήτησαν απ' αυτή να εγκριθεί η αποδέσμευσή τους, επικαλούμενοι προς τούτο σπουδαίους λόγους, δηλ. την υποβάθμιση της ποιότητας της αγωνιστικής δραστηριότητας του τμήματος τοξοβολίας του σωματείου Α.Ο. Απόλλων και των παρεχόμενων στους αθλητές των τεχνικών υπηρεσιών αλλά και γενικά την ανυπαρξία των κατάλληλων αγωνιστικών συνθηκών που είναι απαραίτητες για την αγωνιστική τους παρουσία και εξέλιξη, με αποκορύφωμα την απομάκρυνση του ικανότατου προπονητή τους κ. Απόστολου Νάνου. Όμως η Επιτροπή Μεταγραφών με το υπ' αριθ. πρωτ. 15710/24-10-2007 Πρακτικό της απέρριψε το αίτημά τους αυτό και δεν ενέκρινε την αποδέσμευσή τους με το αιτιολογικό ότι, το σωματείο Α.Ο. Απόλλων, δεν τους είχε χορηγήσει αποδέσμευση. Το Πρακτικό αυτό της Επιτροπής Μεταγραφών επικυρώθηκε στη συνέχεια με την υπ' αριθμ. 8/26-10-2007 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Φ.Ο.Τ.

Ενόψει τούτων οι προσφεύγοντες με την υπό κρίση προσφυγή τους, προβάλλοντας τους ίδιους ως άνω σπουδαίους λόγους (δηλ. την απομάκρυνση του ικανότατου προπονητή τους κ. Απόστολου Νάνου και γενικά την ανυπαρξία των κατάλληλων αγωνιστικών συνθηκών που είναι απαραίτητες για την αγωνιστική τους παρουσία και εξέλιξη), ζητούν την ακύρωσή της παραπάνω απόφασης καθώς και την αποδέσμευσή τους, από τη δύναμη των αθλητών του σωματείου Α.Ο. Απόλλων. Ωστόσο, ενώ ζητούν την αποδέσμευσή τους δεν προσδιορίζουν το σωματείο στο οποίο θα ήθελαν να μεταγραφούν, σε περίπτωση που θα εγκρινόταν η αποδέσμευσή τους. Το γεγονός όμως αυτό καθιστά τελείως αόριστο το περί «αποδέσμευσης» αίτημά τους, εφόσον δεν μπορεί να κριθεί αν το «άγνωστο» αθλητικό σωματείο, στη δύναμη του οποίου

ενδεχομένως ενταχθούν κάποια στιγμή στο μέλλον, πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις της σωστής διοικητικής λειτουργίας και αγωνιστικής δραστηριότητας, που απαιτούνται για την ατομική τους εξέλιξη.

Με βάση επομένως τις παραπάνω σκέψεις πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή και να γίνει δεκτή η υπέρ της καθής πρόσθετη παρέμβαση του αθλητικού σωματείου «Αθλητικός Όμιλος Απόλλων» και να διαταχθεί η κατάπτωση του σχετικού παραβόλου στον, κατά το άρθρο 36 του Ν. 2725/1999, ειδικό λογαριασμό της Γ.Γ.Α., που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, καθόσον δεν συντρέχει νόμιμη περίπτωση επιστροφής του στον καταθέτη, δηλ. ολική ή μερική παραδοχή της προσφυγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την υπό κρίση προσφυγή

Δέχεται την πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθής

Διατάσσει την κατάπτωση του καταβληθέντος παραβόλου υπέρ του ειδικού λογαριασμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα την 06-03-2008, και δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο την 11-03-2008.

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Από την θέση αυτή θα παραθέτουμε κείμενα γενικού αθλητικού ενδιαφέροντος, σχόλια, δελτία τύπου, γνωστοποιήσεις και ανακοινώσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων, πρακτικά συνεδριάσεων κ.λ.π. Επίσης θα παρατίθενται εισηγητικές εκθέσεις νομοθετημάτων, πρακτικά νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, πρακτικά της Βουλής, σχέδια νόμων, κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού καθώς και κείμενα με απόψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του αθλητισμού στην Ελλάδα.

Το Αθλητικό-Αγωνιστικό Στοιχείο στην πρόμη Ελληνική Αρχαιότητα -Μία μικρή συμβολή στην αρχαιολογία της άθλησης

1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Στην πολιτιστική συνείδηση του σύγχρονου ανθρώπου, ο αθλητισμός της Ελληνικής Αρχαιότητας αποτελεί αναμφίβολα μία σταθερή αξία. Μπορεί να μην επέζησε της κατάρρευσης του αρχαιοελληνικού κόσμου, ωστόσο από την εποχή της Αναγέννησης και μετά, άρχισε να διαδραματίζει και πάλι σημαντικό ρόλο στην ιστορία του Ευρωπαϊκού Πνεύματος. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι πληροφορίες μας για τον αθλητισμό στην Αρχαία Ελλάδα είναι πολύ περισσότερες από εκείνες που αφορούν σε οποιονδήποτε άλλο πολιτισμό του αρχαίου κόσμου. Τόσο κατά την ελληνική προϊστορική¹ όσο και κατά την ιστορική περίοδο, διεξάγονταν αγωνίσματα κάθε φορά που για οποιονδήποτε λόγο συγκεντρωνόταν ο λαός. Όποτε υπήρχε αφορμή για συγκέντρωση, ακολουθούσαν αγώνες, τους οποίους υπαγόρευαν είτε θρησκευτικοί, είτε σχετιζόμενοι με ταφικές τελετές λόγοι, είτε, ακόμη, λόγοι σχετιζόμενοι με την επιδίωξη εξουσίας, την απαλλαγή από μίαισμα, το γάμο και την οικογένεια, ή, τέλος, λόγοι τους οποίους υπαγόρευε ο θεσμός της φιλοξενίας ή η πολιτική².

¹ Για τον αθλητισμό της Μινωικής εποχής (η οποία θεωρείται προϊστορική, απ' τη στιγμή που δεν έχουν γίνει ακόμη κατανοητά σε εμάς τα γραπτά της μνημεία της αρχαιότατης Γραμμικής Α΄ Γραφής, η οποία ήταν σε χρήση στην Κρήτη από το 1850 μέχρι το 1450 π.Χ. περίπου και δεν έχει ακόμη αποκρυπτογραφηθεί), βλ. ειδικότερα Μουρατίδη Γ., Ιστορία Φυσικής Αγωγής, Θεσσαλονίκη 1990, σελ. 25-60. Οι συχνές απεικονίσεις αθλημάτων, κυρίως πυγμαχίας και ταυρομαχίας, σε μινωικά ευρήματα, ή σε αρχαιολογικά ευρήματα του κυκλαδικού πολιτισμού, στην πασίγνωστη λ.χ. σπηνή πυγμαχίας μεταξύ εφήβων, από την τοιχογραφία της Θήρας, η οποία βρίσκεται σήμερα στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας, καταδεικνύουν την ύπαρξη του αθλητικού στοιχείου και την διεξαγωγή αθλημάτων σε μία πολύ πρόμη εποχή, ήδη από τον 16ο π.Χ. αιώνα. Για περισσότερα, βλ. Parke H.W., A Note on the Fresco of the Boxing Boys at Akrotiri, Journal of Prehistoric Religion 1 (1987) σελ. 35-38.

² Η ίδια η λέξη «αγών», άλλωστε, παραγόμενη από το ρήμα «άγω» (:οδηγώ, συγκεντρώνω) σημαίνει αρχικά συγκέντρωση, συνεύρεση ανθρώπων, οι οποίοι είχαν να ασχοληθούν με κάτι σημαντικό, σχετιζόμενο ιδίως με λατρευτικές εκδηλώσεις. Βλ. Scanlon Th., The Vocabulary of Competition:

Θρησκευτικοί, τελετουργικοί λόγοι υπαγόρευσαν αρχικά το να αποτελούν οι αθλητικοί αγώνες αναπόσπαστο μέρος των περισσότερων θρησκευτικών εκδηλώσεων των αρχαίων προγόνων μας. Μετά τη θυσία στους θεούς, οι νέοι επιδίδονταν στην άσκηση με σκοπό να επιδείξουν την ανδρεία τους, αλλά και για να ευχαριστήσουν τους θεούς, καθώς πίστευαν αφενός ότι όλα τα αγαθά προέρχονταν από αυτούς και αφετέρου ότι και οι ίδιοι οι αθλητικοί αγώνες αποτελούσαν εύρημα των θεών...

Για τους σχετιζόμενους με ταφικές τελετές αγώνες θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι συνήθως μετά την ταφή ενός βασιλιά, άρχοντα, ήρωα ή πολίτη ο οποίος είχε προσφέρει πολλά στο κοινωνικό σύνολο, διεξάγονταν αγώνες με σκοπό να ευχαριστήσουν την ψυχή του, αλλά και για να υπάρξει μία συμβολική αντίδραση των νέων, με την έντονη σωματική τους προσπάθεια, στο θάνατο³. Στο συγκεκριμένο σημείο γίνεται πρόδηλη η σχέση της διεξαγωγής των αγώνων με το βιολογικό κύκλο του ανθρώπου: η έντονη ύπαρξη και η σημαντικότητα της ζωής εκδηλώνεται με τους γυμναστικούς αγώνες προς τιμήν του νεκρού, ο οποίος δεν έχει πια τη δυνατότητα να καταδείξει τη βούλησή του. Οι αγώνες στην περίπτωση αυτή λειτουργούσαν ως αντίδραση στην ακινησία και το θάνατο, με τους νέους, ως προσωποποίηση του αεικίνητου, να επιδεικνύουν τη σωματική τους ρώμη πριν το αναπόφευκτο τέλος αναστείλει και τη δική τους ύπαρξη. Δοξασιά της εποχής ήταν ότι ικανοποιώντας την ψυχή του σπουδαίου νεκρού, εφοδιάζονταν και κείνοι –οι συμμετέχοντες στους ταφικούς αγώνες νέοι– με περισσότερες δυνάμεις και σθένος για τη ζωή.⁴

Πολλές φορές, λόγοι σχετιζόμενοι με την επιδίωξη κατάληψης της εξουσίας οδηγούσαν επίσης στη διεξαγωγή αθλητικών αγώνων, όπως συνέβαινε παραδείγμα-τος χάριν, όταν δύο ή περισσότερα άτομα είχαν τα ίδια προσόντα και επιθυμούσαν

Agon and Aethlos, Greek terms for Contest, Arete 1 (1983), σελ. 147-162, Μαλάτου Α., Αθλητικά ιδεώδη και Ανταγωνιστικός Αθλητισμός. Games ή agones?, Εισήγηση στη 17η Συνδιάσκεψη Αθλητισμού με θέμα «Η εξέλιξη του αθλητισμού στην Ευρώπη» (Αθήνα, 24-26 Σεπ. 2005), δημ. εις Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου, Περίοδος Ζ', τ. 1 (Ιαν.-Απρ. 2006), σελ. 173.

³ Τέτοιες περιπτώσεις επιζήδειων αγώνων αναφέρονται ακόμη και στα παλαιότερα αρχαιοελληνικά λογοτεχνικά κείμενα. Βλ. ενδεικτικά, *Ιλιάδα*, Ψ' 255-897 (όπου αναλυτικά περιγράφονται οι αγώνες τους οποίους διοργάνωσε ο Αχιλλέας προς τιμήν του νεκρού Πάτροκλου), *Οδύσεια*, ω' 85-94 (όπου γίνεται αναφορά στους αντίστοιχους αγώνες προς τιμήν του νεκρού Αχιλλέα, με βραβεία που αθλοθέτησε η ίδια η μητέρα του, η Θέτις).

⁴ Έχει εύστοχα παρατηρηθεί ότι οι ταφικοί αγώνες εγκαθιδρύουν μία μυστική σχέση μεταξύ του αθλητισμού από τη μια, όπως τον αντιλαμβάνονταν οι Έλληνες, και στο θάνατο και το ξεπέρασμά του, από την άλλη. Βλ. για την παρατήρηση αυτή, *Ρηγοπούλου Π.*, Σώμα, ικεσία και απειλή στα άθλα επί Πατρόκλω – Ένα μοντέλο που αντέχει. Για μία αρχαιολογία του αγωνιστικού στοιχείου, εις *Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου*, εκδ. Γ.Γ.Α., Περίοδος Η', τ. 1 (Ιαν.-Απρ. 2007), σελ. 169 και 172.

να ηγηθούν στην πολιτεία, στο στρατεύμα, στη θρησκεία ή στην οικογένεια. Τότε διεξάγονταν αγώνες και ο αξιότερος, ο πιο ανδρείος και ο πιο ικανός, ο οποίος αποδεικνυόταν ως τέτοιος με τη νίκη του στον αγώνα, έπαιρνε και την εξουσία⁵.

Συχνά εξάλλου, οι γονείς κοριτσιών αναζητώντας συζύγους ικανούς και άξιους για τις θυγατέρες τους, ή επιθυμώντας να μην παραχωρήσουν προίκα, διοργάνωναν αγώνες μεταξύ νέων ανδρών, οπότε σε αυτήν την περίπτωση μιλάμε για λόγους σχετιζόμενους με το γάμο και την οικογένεια. Οι διοργανωτές των αγώνων –οι γονείς– με τη διεξαγωγή των αθλημάτων και τη θέαση του τρόπου αγώνος των διαγωνιζομένων, προσπαθούσαν «να δουν μέσα στη ψυχή» του κάθε νέου, και υποψήφιου γαμπρού, ώστε να διαπιστώσουν τι ήταν εκείνο που τον συγκινούσε περισσότερο και, ενδεχομένως, να το εκμεταλλευτούν⁶. Αγώνες γίνονταν και για συναισθηματικούς λόγους μεταξύ των νέων ανδρών, με έπαθλο την καρδιά κάποιων νέας⁷. Η διαδικασία αναζήτησης ικανών νέων στον κοινωνικό βίο δια μέσου της αθλητικής δοκιμασίας, υποδηλώνει την αναζήτηση υγείας, αγωνιστικού πνεύματος, δύναμης επιβολής και γενικά της δυναμικής εκείνης παρουσίας, που θα έπρεπε να ενυπάρχει στους νέους άντρες, για να είναι κατάλληλοι για σύζυγοι.

Λόγοι σχετιζόμενοι με την απαλλαγή από μίσημα ή την εδραίωση του «ομόαιμου και ομόγλωσσου»⁸ οδηγούν συχνά σε διοργάνωση αθλητικών αγώνων. Διοργα-

⁵ «Και άθλα την βασιλείαν έθηκε» (Πανσαν. Ε' 8,2).

⁶ Αναφέρεται π.χ., ότι ο Δαναός, ο βασιλιάς του Άργους «τας θυγατέρας τοις νικώσι έδωκεν ες γυμνικόν αγώνα» (Απολλώδ. Β' 22), ενώ αντίστοιχα, ο τύραννος της Οιχαλίας Μεσηνιαίας, ο Εύρητος, έθεσε την κόρη του Ιόλη ως έπαθλο σε αγώνα τοξοβολίας. Βλ. Απολλώδ. Β' 127: «άθλον τον γάμον τω νικήσαντι τοξική». Αλλά και ο ομηρικός ήρωας Οδυσσέας είχε παντρευτεί τη σύζυγό του Πηνελόπη, κερδίζοντας σε αγώνα δρόμου που διοργάνωσε ο πατέρας της Ικάριος, στην Σπάρτη. Βλ. Κοντοδημάκη Β., Γέννηση και φιλοσοφία των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αρχαία Ελλάδα, Στρατιωτική Επιθεώρηση, εκδ. ΓΕΣ/7ο ΕΓ, Ιούλιος-Αύγουστος 2004, σελ. 18 επ.

⁷ Λέγεται ότι η Αταλάντη, μία νέα εξαιρετικής ομορφιάς, ανέβαλε το γάμο της γιατί δε βρισκόταν ο κατάλληλος γι' αυτήν νέος. Η ίδια θεωρούσε ότι κατάλληλος ήταν εκείνος ο οποίος θα την κέρδιζε σε αγώνα δρόμου. Η Αταλάντη, ως μυθική ηρωίδα θεωρούνταν υπόσταση της Αρτέμιδος. Ήταν εξαιρετικής ομορφιάς, υπήρξε «ωκύπους», δηλ. γρήγορη στα πόδια, και θαυμάσια κυνηγός. Κατέφυγε στα Αρκαδικά όρη Μαίναλο, Λύκαιο και Παρθένιο και απέφυγε το γάμο θέτοντας ως όρο για να παντρευτεί, την ήπτα της σε αγώνα δρόμου από τους υποψήφιους μνηστήρες. Τελικά, νικήθηκε από τον Ιππομέδοντα (ή κατ' άλλους από το Μελανίωνα), αλλά επειδή συνεβρέθησαν μέσα στο ναό της θεάς Δήμητρας, τιμωρήθηκαν για την ασέβειά τους και μεταμορφώθηκαν η μεν Αταλάντη σε λέαινα και ο σύζυγός της σε λέοντα. (Βλ. Απολλώδ. Βιβλ. Γ' 9. 2, Οβίδιου Metam. X, 560-707).

⁸ Ο Πανσανίας χαρακτηριστικά αναφέρει: «φθειρομένης της Ελλάδος υπό εμφυλίων στάσεων και υπό νόσου λοιμώδους αιτήσαι θεόν λύσιν των κακών... τον Ολυμπιακόν αγώνα ανανεώσασθαι...» (Βλ. Πανσαν. Ε' 4, 6).

νώνονταν ακόμη αγώνες για να ευχαριστήσουν το θεό σχετικά με την αίσια έκβαση κάποιου πολέμου, δηλαδή «νικητήριοι» αγώνες, όπως τα *Ελευθέρια* των Πλαταιών, οι αγώνες των *Θερμοπυλών*, ή τα *Ηράκλεια* στον Μαραθώνα κ.ά., καθώς και αγώνες για αγροτικούς λόγους. Άλλωστε, λόγω του ότι οι περισσότεροι πανελλήνιοι αγώνες είχαν ως έπαθλο, αντικείμενο από τον αγροτικό κόσμο (ελιά, δάφνη, σέλινο, πεύκο) θεωρείται γενικά ότι οι αθλητικοί αγώνες είχαν αγροτική προέλευση⁹.

Λόγοι φιλοξενίας ή πολιτικοί λόγοι δημιουργούσαν επίσης την ανάγκη διεξαγωγής αθλητικών αγώνων. Ο Ξένιος Δίας πρωτολατρεύτηκε άλλωστε στον ελλαδικό χώρο και η φιλοξενία συνακόλουθα, ως λεπτότατη κοινωνική εκδήλωση, θεοποιήθηκε και λατρεύτηκε από τους αρχαίους προγόνους μας.¹⁰ Προς τιμήν επισήμων ξένων που επισκέπτονταν τις αυλές τους, αρχαίοι βασιλείς, διοργάνωναν αγώνες με σκοπό να τιμήσουν την παρουσία των φιλοξενουμένων τους, αλλά και για να προβάλλουν τη χώρα τους¹¹. Στην *Ιλιάδα* εξάλλου αναφέρεται ότι οι Αχαιοί πριν επιτεθούν κατά της Τροίας, για λόγους τονωτικούς, ψυχαγωγικούς και ενωτικούς, επιδίδονταν σε αθλητικούς αγώνες μεταξύ τους¹². Οι Ίωνες, ήδη από τον 8^ο αιώνα π.Χ. συγκεντρώνονταν μία φορά τα χρόνο στο κέντρο της Αμφικτιονίας των Ιώνων, στη Δήλο, και πραγματοποιούσαν αγώνες, με χορούς και τραγούδια, καθώς πίστευαν ότι έτσι ο Θεός «ετέρεπετο»¹³. Αναμφίβολα, τέλος, οι αγώνες που γίνονταν στην Ολυμπία, στους Δελφούς, στη Νεμέα, στον Ισθμό και αλλού, εμπειρείχαν και στοιχείο πολιτικό, αφού οι αγώνες αυτοί αποτελούσαν μέρος των κοινών της πολιτείας.

⁹ Οι νικητές στεφανώνονταν στα *Ολύμπια* με στεφάνι πλεγμένο από κλαδί της ιερής ελιάς του Ηρακλή, από τη δάφνη του Απόλλωνα στα *Πύθια*, από σέλινο στα *Νέμεα* και από το ιερό πεύκο του Ποσειδώνα στα *Ισθμια*. Ειδικότερα για το αθλητικό πνεύμα των Κορινθίων βλ. *Μαλακωδή Ν.*, Τα Άθλα των Κορινθίων, Στρατιωτική Επιθεώρηση, εκδ. ΓΕΣ/7ο ΕΓ, ΣΕΠ.-ΟΚΤ. 2005, σελ. 144 επ. Στα Παναθήναια, εξάλλου, τα οποία ίδρυσε ο Θησέας προς τιμήν της Αθηνάς, για να ενώσει παράλληλα τις Ιωνικές φυλές τις Αττικής, το έπαθλο για τους νικητές ήταν ένας αμφορέας γεμάτος λάδι.

¹⁰ Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ οι κανόνες της φιλοξενίας όριζαν ότι μπορούσαν να διεξαχθούν αγώνες προς τιμήν του φιλοξενούμενου, οι ίδιοι κανόνες απαγόρευαν από αυτόν να ζητήσει να αγωνιστεί εναντίον εκείνου που τον φιλοξενούσε (βλ. για παράδειγμα, Οδύσεια, θ' 210-211, όπου ο Οδυσσεύς δεν επιθυμεί να συναγωνιστεί με το γιο του Αλκίνοου, ο οποίος και τον φιλοξενούσε στο νησί των Φαίακων).

¹¹ Βλ. Οδύσεια, θ' 100-104, όπου ο Αλκίνοος ζητά από τους Φαίακες να αγωνιστούν σε όλα τα αθλήματα, ώστε όταν γυρίσει ο ξένος που φιλοξενούν (ενν. ο Οδυσσεύς) στην πατρίδα του, να διηγηθεί «πόσο αυτοί ξεπερνάνε όλους τους άλλους στην πυγμαχία, στην πάλη, στα άλματα και στο δρόμο».

¹² Βλ. *Ιλιάδα*, Β' 774, όπου αναφέρεται ότι οι στρατιώτες κοντά στην ακρογιαλιά ένιωθαν χαρά με το να ρίχνουν δίσκο, ακόντιο ή με την τοξοβολία.

¹³ Όμηρ. Ύμνος Ι 146

Γενικώς, οι αγώνες των αρχαίων Ελλήνων διακρίνονταν σε δύο κατηγορίες: σε τοπικούς και σε περιχώρους. Οι πρώτοι είχαν τοπικό και περιορισμένο χαρακτήρα συμμετοχής. Οι δεύτεροι, σύμφωνα με τη μυθολογική παράδοση, είτε λόγω των περιστάσεων, είτε δια του τόπου, του χρόνου, ή της κοινής συνείδησης, εξελίχθηκαν και αναδείχθηκαν σε Πανελλήνιους αγώνες¹⁴. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τόσο οι Ολυμπιακοί Αγώνες (τα Ολύμπια), όσο και τα Ίσθμια, τα Νέμεα και τα Πύθια, αγώνες οι οποίοι ξεπερνούσαν όλους τους άλλους σε γόητρο και σημασία, δεν ήταν στο ξεκίνημά τους παρά επικηδέιοι αγώνες, οι οποίοι τελούνταν πλάι στα νεκρικά μνημεία αρχαίων ηρώων ή σπουδαίων ανδρών, όπως συνέβαινε λ.χ. στα μνημεία του *Πέλοπα* στην Ολυμπία, του *Μελικέρτη* στην Κορινθία¹⁵, του *Οφέλιου* στη Νεμέα¹⁶ ή του *Πύθωνα* στους Δελφούς¹⁷, γεγονός το οποίο φανερώνει και την αρχαιότατη προέλευσή τους. Για την πρώτη όμως γραπτή μαρτυρία αγώνων στην ιστορία της αρχαιοελληνικής λογοτεχνίας, θα πρέπει να ανατρέξουμε πίσω στον Όμηρο και τα δύο θαυμάσια έπη που έχουν φτάσει ως εμάς, την Ιλιάδα και την Οδύσεια.

2. Το αγωνιστικό-αθλητικό στοιχείο στον Ομηρικό Κόσμο

Η κορυφή της ηρωικής ποίησης που επήλθε με τη δημιουργία και διά-

¹⁴ Οι Πανελλήνιοι Αγώνες έμειναν βαθιά χαραγμένοι στη συνείδηση των Ελλήνων αθλητών και αποτελούσε όνειρο όχι μόνο η κατάκτηση της νίκης σε αυτούς, αλλά και μόνο η συμμετοχή στα αγωνίσματά τους.

¹⁵ Ο *Μελικέρτης* είχε μητέρα του την *Ινώ* (την κόρη του *Κάδμου*) η οποία πήδηξε στη θάλασσα για να γλιτώσει από τη μανία του συζύγου της, *Αθάμα*. Ο μυθικός βασιλιάς και ιδρυτής της πόλης της Κορίνθου, *Σίσυφος*, βρήκε το άψυχο σώμα του *Μελικέρτη*, το οποίο είχε κουβαλήσει στην ακτή ένα δελφίνι, ανέγειρε εκεί έναν βωμό και καθιέρωσε τα Ίσθμια ως νεκρικούς αγώνες προς τιμήν του πνιγμένου. Αυτή είναι η σχετική κορινθιακή παράδοση, την οποία μεταφέρει και ο *Πανσανίας* (II 1, 3), ενώ η Αθηναϊκή παράδοση θέλει τον *Θησέα* να ιδρύει τους Αγώνες των Ισθμίων, προς τιμήν του *Ποσειδώνα*. Βλ. *Gebhard E.R.*, *The Sanctuary of Poseidon on the Isthmus of Corinth and the Isthmian Games*, *Mind and Body*, 82-88.

¹⁶ Ο *Οφέλιος*, ένας μικρός πρόγνηπας (γιος ενός εκ των επτά επί Θήβας), βρήκε το θάνατο από δάγκωμα φιδιού έξω από τη Νεμέα (ονομάστηκε τότε *Αρχίμωρος*) και προς τιμήν του διοργανώθηκαν οι πρώτοι Νεμεικοί Αγώνες. Η χρονική περίοδος διεξαγωγής των αγώνων αυτών ήταν η πανσέληνος στο τέλος του καλοκαιριού. Βλ. σχετ., *Simon E.*, *Archemoros*, *Archäologischer Anzeiger* 1979, σελ.31-45, όπως παραπέμπεται από τον *W. Decker*, στο έργο του Ο Αθλητισμός στην ελληνική αρχαιότητα, Από τους Μινωικούς στους Ολυμπιακούς αγώνες, μτφρ. *Αμαλία Μακατσώρη*, πρόλογος *Βασίλης Φίλιας*, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 2004, σελ. 89, υποσημ. 88.

¹⁷ Ειδικότερα για τους Πυθικούς Αγώνες, βλ. *Fontenrose J.*, *The Cult of Apollo and the Games of Delphi*, στο *Raschke W.J.*, (επιμ.) *The Archaeology of the Olympics*, εκδ. Madison, London 1988, σελ. 121-140

δοση των ομηρικών επών, αποτέλεσε το μεγαλύτερο πνευματικό επίτευγμα των Ελλήνων γύρω στο 900 ή το 800 π.Χ. Η ηρωική-επική ποίηση είχε διαμορφωθεί βέβαια εκατοντάδες χρόνια πριν τον Όμηρο –ίσως να ξεκίνησε, παράλληλα με τα γεγονότα που περιγράφει, κατά τους Μυκηναϊκούς χρόνους– εκείνος όμως φαίνεται πως ήταν ένας από τους τελευταίους μιας σειράς επικών ποιητών, οι οποίοι καλλιέργησαν για πολλές γενεές και τη μορφή και το περιεχόμενό της.

Τα δύο μεγάλα έπη του Ομήρου, η Ιλιάδα και η Οδύσεια, θαυμάζονται ανά τους αιώνες και καταλαμβάνουν την πρώτη θέση ανάμεσα στα αριστουργήματα του έμμετρου λόγου της παγκόσμιας γραμματολογίας, μπορούν δε να θεωρηθούν, εάν εξαιρέσουμε το περιεχόμενο των πήλινων πινακίδων Γραμμικής Β' που ανακαλύφθηκαν κυρίως στην Κνωσό και την Πύλο, ως η πρώτη γραπτή πηγή της ελληνικής ιστορίας. Ο Όμηρος και το έργο του διατήρησαν και διέδωσαν τις αναμνήσεις από το ηρωικό Μυκηναϊκό παρελθόν στον μετέπειτα Ελληνικό κόσμο, περιγράφοντας πόλεις λαμπρές, οι οποίες από χρόνια είχαν σωριαστεί σε ερείπια, και βασιλείς ισχυρούς, που διαφέντευαν πλούσια βασιλεία, των οποίων η κύρια ασχολία ήταν ο πόλεμος. Εκεί μπορούν να αναζητηθούν και οι πρώτες αναφορές σε αθλητικά αγωνίσματα και στο αθλητικό-αγωνιστικό πνεύμα της εποχής, που συνδυάζονται με το πολεμικό πνεύμα των Μυκηναίων Ελλήνων.

Η ερμηνεία της γλώσσας η οποία αποδίδεται με τη Γραμμική Β', ως πρόμη μορφή της ελληνικής, ομιλουμένης κατά τη Μυκηναϊκή εποχή, είναι σήμερα ευρέως αναγνωρισμένη. Οι μέχρι σήμερα γνωστές γραπτές μαρτυρίες αυτής –κυρίως από την Κνωσό, την Πύλο, τη Θήβα και τις Μυκήνες, πόλη η οποία έδωσε το όνομά της στον αντίστοιχο πολιτισμό– είναι βέβαια κατά βάσιν λίστες απογραφής οικονομικών αγαθών και γενικότερα διοικητικές-λογιστικές σημειώσεις και συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να αντληθούν από αυτές ιστορικο-αθλητικές πληροφορίες. Μια σχετική αποζημίωση μας προσφέρουν όμως τα έπη του Ομήρου, τα θέματα των οποίων είχαν μεταφερθεί από τη Μυκηναϊκή εποχή για αιώνες, στα οποία εξακολούθουν να ισχύουν πολλές προερχόμενες από το μυκηναϊκό κόσμο καταστάσεις, αξίες και σχέσεις.

α. Τα σχετικά αρχαιολογικά ευρήματα

Πριν από την παρουσίαση των σχετικών ομηρικών περιγραφών, θα ήταν χρήσιμη μία σύντομη καταγραφή των αρχαιολογικών ευρημάτων που σχετίζονται με το ζήτημα. Το πιο σημαντικό αρχαιολογικό εύρημα, σχετιζόμενο με τη μυκηναϊκή αθλητική πρακτική, ήρθε στο φως πριν από δύο δεκαετίες περίπου, ενώ η

επιστήμη της Ιστορίας του Αθλητισμού έλαβε γνώση γι' αυτό πολύ αργότερα¹⁸. Πρόκειται για μια ζωγραφισμένη σαρκοφάγο από πηλό (λάρνακα) από την Τανάγρα, η οποία ανήκει στο πρώτο μισό του 13^{ου} αι. π.Χ. Όλες οι πλευρές της είναι διακοσμημένες με σκηνές, οι οποίες πρέπει να ιδωθούν ως σταθμοί των εορταστικών εκδηλώσεων της ταφής. Ενώ οι κορυφές της σαρκοφάγου αποδίδουν το άνοιγμα του τάφου και πένθιμες χειρονομίες, οι επιμήκεις πλευρές μαρτυρούν διεξοδικά τις τελετουργίες που ακολούθησαν. Οι επάνω ζώνες αφιερώνονται αποκλειστικά στο μοιρολόι και την απόδοση θυσιών, δύο σημαντικά στοιχεία της νεκρικής ακολουθίας του Πατρόκλου, όπως αποτυπώνονται στη ραψωδία Ψ της Ιλιάδας. Οι κάτω ζώνες απεικονίζουν τους νεκρικούς αγώνες, το επιστέγασμα της εορταστικής ταφής, σύμφωνα με τις αντιλήψεις της μυκηναϊκής αριστοκρατίας.

Στη μία πλευρά της σαρκοφάγου βρίσκεται μια συμμετρικά στημένη σκηνή. Το κεντρικό σημείο της αποτελεί ένα ζεύγος ξιφομάχων, οι οποίοι αγωνίζονται με διασπαυρωμένα ξίφη και χωρίς άλλον εξοπλισμό (ασπίδες, θώρακες κλπ). Οι δύο αντίπαλοι βρίσκονται μεταξύ δύο αρμάτων, οι επιβάτες των οποίων κατευθύνουν το βλέμμα τους σε αυτούς. Η αντίστοιχη σύνθεση της άλλης πλευράς παρουσιάζει μια απροσδόκητη παράσταση ταυρομαχίας. Μπορούμε να δούμε δύο φιγούρες ακροβατών να στηρίζονται με το ένα χέρι στη ράχη του ζώου και με το άλλο να του αρπάζουν τα κέρατα. Τυπολογικά ανήκουν στην ομάδα των αλτών επί ταύρου¹⁹.

Η εικονιστική διακόσμηση της σαρκοφάγου από την Τανάγρα δεν επιτρέπει άλλη εξήγηση, παρά το ότι ήδη κατά τη διάρκεια της Μυκηναϊκής εποχής, οι τελετές που γίνονταν με αφορμή τον ταφικό εορτασμό, μπορούσαν να συμπληρωθούν με αθλητικές εκδηλώσεις αγωνιστικού χαρακτήρα. Αν αυτό ισχύει, τότε οι αγώνες τελούνταν βέβαια προς τιμήν εκείνου τα οστά του οποίου βρισκόνταν στη λάρνακα. Λίγα ακόμη είναι τα αρχαιολογικά ευρήματα που έχουν βρεθεί και τα οποία μπορούν να μας δώσουν σαφείς πληροφορίες για το αθλητικό πνεύμα της εποχής. Ειδικότερα ως προς τους αγώνες δρόμου αλλά και την πυγμαχία, έχουν ανακαλυφθεί αρκετές εικονιστικές παραστάσεις από κυπρο-μυκηναϊκά αγγεία του 14ου και 13ου π.Χ. αιώνα²⁰. Σε μία παράσταση μάλιστα, οι πυγμαχοί φαίνεται να είναι δεμένοι μεταξύ τους, και σε μικρή απόσταση ο ένας από τον

¹⁸ Βλ. σχετ., *Decker W.*, Ο Αθλητισμός στην ελληνική αρχαιότητα, ο.π., σελ. 41 επ.

¹⁹ Βλ. ειδικότερα για τους άλτες αυτούς, *Younger J.G.*, Bronze Age Representations of Aegean Bull-Leaping, *American Journal of Archaeology (AJA)* 80 (1976), 125-137.

²⁰ Βλ. σχετ., *Rystedt E.*, The Foot-Race and other Athletic Contests in the Mycenaean World. The Evidence of the Pictorial Vases, *Opuscula Atheniensa XVI:8* (1986) 103-116.

άλλον με ένα λουρί, ώστε να περιορίζονται οι κινήσεις τους, όπως στη σύγχρονη εποχή συμβαίνει με την ύπαρξη του ρινγκ στους πυγμαχικούς αγώνες²¹.

Ελλείψει περισσότερων αρχαιολογικών ευρημάτων, είναι αναγκαίο όμως να στραφούμε προς την ομηρική ποίηση, αναρίθμητα θέματα της οποίας κάνουν αναδρομή στη Μυκηναϊκή Εποχή. Υπάρχουν άλλωστε βάσιμες υποψίες ότι η επική ποίηση είχε ήδη αναπτυχθεί στις βασιλικές αυλές της Μυκηναϊκής Εποχής, οι οποίες άνθισαν από το 16^ο έως και το 12^ο αι. περίπου. Οι παλαιότερες αυτές παραδόσεις έφτασαν μέχρι και τον Όμηρο, με τον οποίο εισάγεται για πρώτη φορά στην ιστορία της λογοτεχνίας το θέμα του αθλητισμού, σε πλήρη ολοκλήρωση και ανήκουστη ποιικιλία. Παράλληλα, τα ομηρικά τραγούδια διατηρούν αθλητικές παραδόσεις από τη 2^η χιλιετία π.Χ., οι οποίες εμφανίζουν την τότε άρχουσα κοινωνική τάξη σε ζωηρή επαφή με τους υψηλούς πολιτισμούς της Ανατολικής Μεσογείου. Τα κύρια σημεία του θέματος “αθλητισμός” στα δύο θαυμάσια αυτά δείγματα της πρώιμης ελληνικής ποίησης, την Ιλιάδα και την Οδύσεια, παρουσιάζονται αμέσως παρακάτω.

β. Οι περί αγώνων Ιλιαδικές περιγραφές

Σχεδόν ολόκληρη η Ραψωδία Ψ της Ιλιάδας αφιερώνεται στους νεκρικούς αγώνες προς τιμήν του Πατρόκλου. Ο φίλος του Αχιλλέα έπεσε μονομαχώντας με τον Έκτορα, ενώ ο Αχιλλέας, από μένος εναντίον του Αγαμέμνονα, είχε αποσυρθεί στη σκηνή του και δεν συμμετείχε στις πολεμικές επιχειρήσεις. Προς τιμήν του νεκρού φίλου του, ο Αχιλλέας διοργάνωσε μια μεγαλοπρεπή ταφή, η οποία κορυφώθηκε με τη διεξαγωγή των νεκρικών αγώνων.

Η περιγραφή τους εκτείνεται σε περισσότερους από 600 στίχους (από τους συνολικά 897 της Ψ ραψωδίας) και επιμερίζεται στα εξής αθλήματα: Αρματοδρομία, στίχοι 262 έως 652 (δηλ. συνολικά 391 στίχοι), πυγμαχία, στίχοι 653 έως 699 (δηλ. συνολικά 47 στίχοι), πάλη, στίχοι 700 έως 739 (δηλ. συνολικά 40 στίχοι). Εν συνεχεία, παρουσιάζονται οι αγώνες δρόμου, στίχοι 740 έως 797 (δηλ. συνολικά 58 στίχοι) και η οπλομαχία, στίχοι 798 έως 825 (δηλ. συνολικά 28 στίχοι), ενώ ακολουθούν η δισκοβολία, στίχοι 826 έως 849 (δηλ. συνολικά 24 στίχοι) και η τοξοβολία, στίχοι 850 έως 883 (δηλ. συνολικά 34 στίχοι). Ο ακοντισμός, στίχοι 884 έως 897 (δηλ. συνολικά 14 στίχοι) είναι το τελευταίο αγώνισμα με το οποίο και κλείνει η ομηρική περιγραφή των αγώνων²².

²¹ Βλ. σχετ., *Laser S.*, Sport und Spiel (Archaeologia Homerica) Göttingen 1987, σελ. 44, υποσημ. 234.

²² Αξιοσημείωτο σε σχέση με το ήθος των ομηρικών ηρώων είναι το εξής. Για το αγώνισμα του ακοντισμού σηκώθηκαν να διαγωνιστούν ο *Αγαμέμνονας* και ο ακόλουθος του *Ιδομενέα*, ο *Μηριόνης*. Τότε, ο

Ανάμεσα στους συμμετέχοντες βρίσκουμε τα πρώτα ονόματα του ελληνικού στρατού, που μετείχαν στην πολιορκία της Τροίας. Μεταξύ αυτών, ο *Διομήδης*, ο οποίος συμμετέχει στην αρματοδρομία και στην οπλομαχία και νικά και τις δύο φορές. Επίσης, σε δύο αγώνες συμμετείχε και ο *Οδυσσεάς*, ο οποίος νικά -ως αυτουσαίντερ θα λέγαμε- στο δρόμο, ενώ στην πυγμαχία καταλήγει να μοιραστεί τη νίκη με τον *Αίαντα* τον Τελαμώνιο. Άλλα ξακουστά ονόματα συμμετεχόντων στους αγώνες είναι ο *Μενέλαος* (για την απαχθείσα σύζυγο του οποίου, Ελένη, έγινε ο Τρωικός Πόλεμος), ο *Αντίλοχος*, ο γιος του *Νέστορα*, όπως και ο *Αγαμέμνων*, στον οποίο ως πρώτο μεταξύ ίσων (*primus inter pares*) αναγνωρίζεται αιμαχητί η νίκη στον ακοντισμό, το αγώνισμα που έκλεινε τους αγώνες.²³

Η λίστα με τα αποτελέσματα των νικητών των νεκρικών αγώνων προς τιμήν του Πατρόκλου δεν αποτελεί ακριβή αντανάκλαση της σπουδαιότητας των ηρώων στα πολεμικά συμβάντα. Ένας από τους πιο εξέχοντες αγωνιστές, ο *Αίας*, ο γιος του *Τελαμώννα*, καταλήγει τρεις φορές στη δεύτερη θέση. Αντίθετα, ο πυγμαχός *Έπειός* ο γιος του *Πανοπέα*, υποστηρίζει για τον εαυτό του ότι είναι καλύτερος αθλητής παρά πολεμιστής. Η κοινωνική λειτουργία των αγώνων, ωστόσο, διακρίνεται σε κάθε περίπτωση καθαρά: προσφέρουν στους συμμετέχοντες μία ευπρόσδεκτη αφορμή για να σταθεροποιήσουν το αξίωμά τους στην κοινωνία και να αυξήσουν το κύρος και το γόητρό τους.

Όσον αφορά στο μερίδιο που δίδεται από τον ποιητή στα επί μέρους αγωνίσματα θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι από το συνολικό αριθμό των στίχων που αφιερώνονται σε αυτά, αξιοπρόσεκτη είναι η ξεχωριστή θέση που παραχωρείται στο αγώνισμα της αρματοδρομίας. Η θεώρηση της αρματοδρομίας ως του σημαντικότερου αγωνίσματος, υπογραμμίζεται όχι μόνο από το εύρος του κειμένου και την τοποθέτησή του, αλλά αντικατοπτρίζεται και μέσα από την αξία των επάθλων και τον αριθμό των συμμετεχόντων.

Σε κανένα άλλο αγώνισμα δε συναγωνίζονταν πέντε άτομα για τη νίκη, για

ίδιος ο *Αχιλλέας*, σε ένδειξη σεβασμού προς τον βασιλιά των Μυκηνών, παραχωρεί σε κείνον το πρώτο βραβείο, λέγοντας τα παρακάτω λόγια: «*Του Ατρέα γιε, κατέχουμε καλά, πόσο περνάς τους πάντες στη δύναμη, πόσο είσαι πιο γερός στον κονταριού το βρόντο. Παρ' το λοιπόν αυτό [εννοεί το πρώτο βραβείο] στα βαθουλά καράβια σου για έπαθλο και στον ήρωα θα δοθεί Μηριόνη το κοντάρι, αν βέβαια εσύ το θες από καρδιάς· τι εγώ σου το ζητάω*». Ο *Αγαμέμνωνας* συμφώνησε, ο *Μηριόνης* έλαβε ως έπαθλο ένα χάλκινο κοντάρι, ενώ το πρώτο βραβείο ο άναξ των Μυκηνών το χάρισε τελικά στον *Ταλθύβιο*.

²³ Βλ. αμέσως παραπάνω, υποσημείωση 22. Σε αυτήν την περίπτωση φαίνεται να έχουν διατηρηθεί παλαιότερες αντιλήψεις, οι οποίες λάμβαναν υπόψη τη θέση και την αξία του βασιλιά και τη διαφύλαξη του γοήτρου του.

την οποία είχε προκηρυχθεί ως έπαθλο ένας τεράστιος τρίποδας και μία, επιδέξια στα οικιακά, αιχμάλωτη γυναίκα. Η αξία της υπολογίζεται περίπου στο ένα τρίτο του τρίποδα, κάτι που μας παροτρύνει να συγκρίνουμε τις αρματοδρομίες με την πάλη, όπου το πρώτο έπαθλο ήταν ένας τρίποδας αξίας δώδεκα βοδιών και το δεύτερο μια γυναίκα αξίας τεσσάρων βοδιών. Ακόμη και το τέταρτο βραβείο στην αρματοδρομία ήταν ένα κιλό χρυσός, δηλαδή αισθητά υψηλότερης αξίας από το τρίτο έπαθλο στον αγώνα δρόμου, που ήταν περίπου 250 γραμμάρια χρυσός. Γενικότερα τα βραβεία, τα οποία απονέμει ο *Αχιλλέας*, συνθέτουν όλα μαζί μια ολόκληρη περιουσία. Υποδηλώνουν τον πλούτο του οικοδεσπότη των αγώνων, καθώς και την εκτίμησή του προς τον νεκρό και την τιμή που επιθυμεί να αποδώσει σε αυτόν.

Με εξαίρεση το έκτο αγώνισμα (τη δισκοβολία), συμμετοχή δήλωναν μόνο τόσοι αθλητές όσα ήταν και τα βραβεία που είχαν προκηρυχθεί, ούτως ώστε -εκτός από την ειδική περίπτωση της δισκοβολίας- όλοι οι συμμετέχοντες λάμβαναν από ένα βραβείο. Ρίχνοντας μία ματιά στο υπόλοιπο «πρόγραμμα» των αγώνων διαπιστώνουμε ότι ακολουθούσαν δύο πολεμικά αγωνίσματα, η πάλη και η πυγμαχία, τα οποία παρέμειναν και αργότερα, κατά την κλασική εποχή, σημαντικά τμήματα των αθλητικών γιορτών. Και στα δυο αγωνίσματα χυνόταν αίμα και ο υποδεέστερος των διαγωνιζομένων έπρεπε να βγει κατά βάσιν εκτός αγώνα (*νοκ άουτ*, όπως θα λέγαμε σήμερα), ώστε να τελειώσει το αγώνισμα.

Κατά την οπλομαχία, φορώντας οι μαχητές-αγωνιζόμενοι πλήρη εξοπλισμό, είχαν στόχο να επιφέρουν στον αντίπαλο έναν αιματηρό τραυματισμό. Από φόβο όμως για τη ζωή του *Αίαντα*, οι Αχαιοί έβαλαν τον *Αχιλλέα* να διακόψει τον μεταξύ εκείνου και του Διομήδη αγώνα, ο οποίος ήδη είχε αρχίσει. Η οπλομαχία αυτή λειτουργεί, αν πάρουμε ως βάση τη σύγχρονη αντίληψη για τον αθλητισμό, σαν ξένο σώμα στα αθλητικά δρώμενα, απορρέει όμως από την πολεμική πραγματικότητα της εποχής εκείνης και του ηρωικού-μαχητικού της πνεύματος. Είναι ενδεικτικό για την εποχή του Ομήρου πόσο αυτονομία ο ποιητής συγκαταλέγει και αυτή την μάχη σε μικρογραφία, που μπορεί να έχει θανατηφόρα αποτελέσματα όπως ακριβώς μία πραγματική πολεμική αναμέτρηση, στον αθλητισμό²⁴.

²⁴ Αξίζει να παραθέσουμε εδώ τα λόγια με τα οποία ο *Αχιλλέας* προκηρύσσει το αγώνισμα της οπλομαχίας: «*As παροτρύνουμε άντρες δύο γι' αυτά [εγνοεί τα έπαθλα του αγώνα], που να το λείει η καρδιά τους, ν' αρματοθούν, να πιάσουνε χαλκό, που τα κορμιά λιανίζει, κι εδώ να στήσουν μάλωμα μπροστά στη σύναξη κι οι δύο τους. Κι όποιος προλάβει πρώτος στο κορμί τ' ωραίο ν' αγγίξει τον άλλου, κι απ' τ' άρματα περάσει πιο βαθιά, το μαύρο αίμα αν φτάσει, σ' αυτόν αργυροκάρφωτο σταθί θα του δωρίσω, τούτο, πανέμορφο Θρακιώτικο, που αυτό απ' τον Αστεροπαίο το πήρα».*

Ως ρίψη δίσκου, θεωρείτο η εκτίναξη ενός πλακουτσωτού μεταλλικού αντικείμενου το οποίο ενδεχομένως ως προϊόν της τήξης ακατέργαστου χαλκού ήταν, ήδη από την αρχή της Εποχής του Χαλκού γνωστό ως εμπορικό και ανταλλάξιμο είδος. Ο Όμηρος, περιγράφει το δίσκο ως σιδερένιο, προβαίνοντας στο σημείο αυτό, σύμφωνα με ορισμένους, σε αναχρονισμό²⁵. Όμως, σιδερένια αντικείμενα υπήρχαν ήδη από την εποχή του χαλκού, απλώς η κατεργασία του σιδήρου δεν είχε ακόμη φτάσει την περίοδο εκείνη σε υψηλό σημείο εξέλιξης, ώστε να φτάσουν από τότε τα σιδερένια αντικείμενα –ιδίως τα όπλα– να εξοβελίσουν τα χάλκινα, πράγμα που έγινε βέβαια αργότερα κατά την εποχή του σιδήρου, δηλαδή μετά από το 1200 π.Χ. Σε κάθε περίπτωση πάντως, πρόκειται εδώ για το αγώνισμα της δυσκολίας, η οποία, όπως και ο ακοντισμός – το τελευταίο αγώνισμα των νεκρικών αγώνων προς τιμή του Πατρόκλου – διεξαγόταν, κατά τα επόμενα χρόνια, συνήθως μόνο στο πλαίσιο του πεντάθλου.

Εκείνο το οποίο θα πρέπει ιδιαίτερα να τονισθεί είναι ότι σε αντιστοιχία με το όλο περιεχόμενο της Ιλιάδας, ως πολεμικού έπους, όλα τα αγώνισμα βρίσκονται, άλλο περισσότερο και άλλο λιγότερο, σε στενή επαφή με το στρατιωτικό στοιχείο. Οι ασκήσεις που εφαρμόζονται για την προετοιμασία των πολεμιστών ήταν σε πολλές περιπτώσεις ωφέλιμες στη διαμόρφωση αθλητικών σχημάτων, ή μάλλον σωστότερα, τα αθλητικά σχήματα και ασκήσεις, είχαν σκοπό την προετοιμασία, την εκγύμναση του νέου μαχητή, καθώς και την εξέλιξη της ικανότητάς του στη μάχη²⁶. Μια βασική συνεπώς αιτία για τη γένεση του ελληνικού αθλητισμού –και αυτό αποδεικνύεται παραστατικά από την μελέτη των σχετικών Ιλιαδικών περιγραφών– θα πρέπει να αναζητηθεί στα πολεμικά ήθη και το αγωνιστικό πνεύμα μάχης των Μυκηναίων Ελλήνων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι νεκρικοί αγώνες αποτελούσαν μία συνήθη πρακτική της ελληνικής νεκρικής λατρείας. Η μυκηναϊκή προέλευσή τους είναι αδιαμφισβήτητη και το έπος τους παρουσιάζει, ανενδοίαστα, σε διάφορα σημεία

²⁵ Βλ. σχετ., *Mouratidis J.*, Anachronism in the Homeric Games and Sports, *Nikephoros* 3 (1990) σελ. 11-12.

²⁶ Βλ. σχετ., *Lavrencic M.*, Krieg und Athlet? Der militärische Aspekt in der Beurteilung des Wettkampfes der Antike, *Nikephoros* 4 (1990) σελ. 161-175. Ακόμη και ο χορός, άλλωστε, επεδίωκε κατά την αρχαιότητα την εκγύμναση καθώς και την επαρκή πολεμική προετοιμασία των νέων πολιτών της αρχαιοελληνικής πόλης-κράτους. Βλ. *Κάρδαρης Δ.*, Ο χορός στην Αρχαία Ελλάδα ως μέσο εκγύμνασης και πολεμικής προετοιμασίας, *Στρατιωτική Επιθεώρηση*, εκδ. ΓΕΣ/7ο ΕΓ, Ιούλιος – Αύγουστος 2004, σελ. 94 επ.

ως πασιγνώστο έθιμο. Έτσι, ακόμη και ο γέροντας βασιλιάς της Πύλου, ο *Νέστορας*, αναφέρεται με καμάρι κατά τη διάρκεια των νεκρικών αγώνων προς τιμήν του Πάτροκλου, στις δικές του παλαιότερες αθλητικές επιτυχίες, τις οποίες είχε σημειώσει πολλά χρόνια πριν, στο νεκρικό εορτασμό προς τιμήν του βασιλιά των Επειών, *Αμαρυγκέα* (Ιλιάδα Ψ' 626-642)²⁷.

Τα υστερογεωμετρικά αγγεία φέρουν συχνά νεκρικούς αγώνες ως εικονιστικό διάκοσμο. Εκτός από την εμφάνισή τους στους μύθους, μπορούν βέβαια να αποδειχθούν και ιστορικά. Ο *Ησίοδος* λ.χ. είχε κερδίσει έναν τρίποδα σε αγώνες προς τιμήν του *Αμφιδάμα* στην Εύβοια²⁸, ενώ οι κάτοικοι της θρακικής χερσονήσου τιμούσαν τον ιδρυτή της αποικίας, τον Αθηναίο *Μιλτιάδη*, με ιππικούς και γυμνικούς αγώνες. Ακόμη, στην εποχή του περιηγητή *Πανσανία* (2ος αι. μ.Χ.) διεξάγονταν κάθε χρονιά προς τιμήν των Σπαρτιατών βασιλέων, *Λεωνίδα* και *Πανσανία*, αθλητικοί αγώνες, στους οποίους επιτρεπόταν να πάρουν μέρος μόνο Σπαρτιάτες²⁹.

Η βασική λειτουργία των νεκρικών αγώνων, πέρα από την εκδήλωση τιμής και σεβασμού προς τον νεκρό, είχε αναμφίβολα να κάνει και με την καταπράνιση της ψυχής του. Η φανταστική υπόσταση των νεκρικών αγώνων ως συμφιλιωτικής θυσίας, μπορεί να διαφοροποιηθεί θεωρητικά σε διάφορες φάσεις εξέλιξης. Έτσι, το πρώτο στάδιο είναι η θυσία ενός αιχμαλώτου πολέμου στον τάφο του νεκρού, ώστε να παρουσιαστεί κάποιος υποθετικά ένοχος για το θάνατό του. Στη ραψωδία Ψ της Ιλιάδας εμφανίζεται αυτό το έθιμο σε όλη του τη βαναυσότητα, όταν ο *Αχιλλέας* αποφασίζει να σφάξει, για να τιμήσει τον *Πάτροκλο*, δώδεκα Τρώες αιχμαλώτους πολέμου (βλ. Ιλιάδα, Ψ' 175-177)³⁰. Η οπλομαχία, όπως εμφανίζεται στην Ιλιάδα, όπου ο αγώνας σταματά μόλις χυθεί αίμα, χωρίς να απαιτείται όμως να ακολουθήσει αναγκαία και ο θάνατος ενός από τους δύο αντιπάλους,

²⁷ Ακόμη παλαιότερη μαρτυρία έχουμε για έναν από τους αγωνιζόμενους πυγμάχους, τον *Ευρύαλο*, ο παππούς του οποίου, ο *Ταλαός*, σύμφωνα με την ομηρική περιγραφή, συμμετείχε στους νεκρικούς αγώνες προς τιμήν του *Οιδίποδα*, επίσης στο αγώνισμα της πυγμαχίας (βλ. Ιλιάδα Ψ' 677-680).

²⁸ Βλ. *Ησίοδος*, Έργα και Ημέρες, 654-659.

²⁹ Για περισσότερα σχετικά παραδείγματα, βλ. *Roller L.*, *Funeral Games for Historical Persons*, *Stadion* 7 (1981), σελ. 13.

³⁰ «*Των Τρώων των τρανόφυχων μετά, δώδεκα αρχοντονοίους τους με το χαλκό τους σφάζει· και δουλειές φριχτές είχε στο νου του· και φλόγα ακαταπόνετης φωτιάς τους βάζει να τους κάψει*». Και βέβαια ο *Αχιλλέας* αμέσως νωρίτερα περιγράφεται να έχει επίσης θυσιάσει τέσσερα άλογα και εννιά σκυλιά στον τάφο του φίλου του. Για την αντιμετώπιση των αιχμαλώτων πολέμου κατά την κλασική εποχή, βλ. *Γιάρνης Ε.*, *Πόλεμος & Ανθρωπισμός, Ένας προβληματισμός πολλών χιλιάδων χρόνων*, Στρατιωτική Επιθεώρηση, εκδ. ΓΕΣ/7ο ΕΓ, Μάιος-Ιουνίος 2004, σελ. 41 επ.

παρουσιάζει μια ηπιότερη μορφή αυτού του σταδίου. Στην πορεία της ιστορικής εξέλιξης, διατηρήθηκαν στους νεκρικούς αγώνες μόνο τα αγωνίσματα, τα οποία, με τον αιματηρό χαρακτήρα τους άφηναν να διαφανεί ο αρχικός σκοπός της διεξαγωγής τους, όπως συνέβαινε κυρίως στην πυγμαχία και στην πάλη.

γ. Οι σχετικές περιγραφές της Οδύσειας

Πολύ συχνά, επίσης, εμφανίζεται το θέμα του αθλητισμού στην Οδύσεια. Στα τρία σημεία που παρουσιάζεται με ιδιαίτερη σαφήνεια, οι περιστάσεις είναι κάθε φορά διαφορετικές, τόσο μεταξύ τους, όσο και από αυτές των νεκρικών αγώνων που περιγράφονται στην Ιλιάδα. Όταν ο *Οδυσσέας*, ως μοναδικός επιζών έπειτα από ναυάγιο, ξεβράζεται από τη θάλασσα στις ακτές του νησιού της Σχερίας, γίνεται φιλόξενα δεκτός από τους Φαίακες. Έπειτα από ένα εορταστικό δείπνο συγκεντρώθηκε όλος ο λαός στην αγορά. Αν και η αυτοσχέδια αθλητική γιορτή που ακολούθησε είχε και το σκοπό να επιδείξει τις επιδόσεις των κατοίκων του νησιού, το υψηλότερο κίνητρό της, ωστόσο, απορρέει από την επιθυμία του βασιλιά *Αλκίνοου* να τιμήσουν τον ξένο τους, τον Οδυσσέα.

Τα αγωνίσματα που διεξήχθησαν ήταν ο δρόμος, η πυγμαχία, το άλμα, η δισκοβολία και η πάλη. «*Φαίνεσαι να ξέρεις από αγώνες. Γιατί δεν έχει ο άνθρωπος ανώτερη άλλη δόξα παρά αν το δείξει ενόσω ζει, στα χέρια και στα πόδια*», είναι τα λόγια με τα οποία προκαλεί ο *Λαοδάμας*, ο μεγαλύτερος γιος του *Αλκίνοου* τον *Οδυσσέα* (Οδύσεια θ' 146-148). Και τότε ο *Οδυσσέας*, αντί άλλης απαντήσεως, χωρίς μάλιστα να βγάλει καν το πανωφόρι του, εκσφενδονίζει το δίσκο πολύ πιο πέρα από τα σημάδια αυτών που είχαν ήδη ολοκληρώσει τον αγώνα.

Στη συνέχεια ο *Οδυσσέας* προσφέρθηκε να διαγωνιστεί με όλους και στην πυγμαχία, την πάλη και το δρόμο. Ακόμη και στην τοξοβολία και στον ακοντισμό δηλώνει την επιθυμία να τα βάλει με οποιονδήποτε, εκτός από το γιο του οικοδεσπότη του, ίσως ως χειρονομία σεβασμού απέναντι στον ευεργέτη του, ίσως όμως σεβόμενος τους άγραφτους κανόνες της φιλοξενίας³¹. Χαρακτηριστικό είναι ότι σε αυτούς τους αγώνες δεν προκηρύχθηκαν βραβεία, ίσως λόγω του αυτοσχέδιου χαρακτήρα τους. Στην περιγραφή των αγωνισμάτων, ο Όμηρος αποδεικνύει ότι διαθέτει πολύ καλή αίσθηση για τη φυσική κατάσταση των αθλητών, και επίσης, φαίνεται να γνωρίζει πολύ καλά τη ψυχική τους κατάσταση. Φαίνεται δηλαδή ότι ο ποιητής αποτελεί έναν καλό γνώστη των αμοιβαίων σχέσεων ανάμεσα στην αθλητική επίδοση και τη σωματική κατάσταση των αγωνιζομένων.

³¹ Βλ. παραπάνω, υποσημείωση 10.

Σε μία δεύτερη περίπτωση, η οποία έχει βέβαια περισσότερο τη μορφή γελοιογραφικού επεισοδίου, ο αθλητισμός κάνει και πάλι την εμφάνισή του μετά την επιστροφή του Οδυσσέα στο πατρικό του νησί, την Ιθάκη³². Κατά τη διάρκεια της εικοσάχρονης απουσίας του, οι μνηστήρες της γυναίκας του Πηνελόπης είχαν εγκατασταθεί στο σπίτι του και περνούσαν τον καιρό τους με το να κατασπαταλούν τα υπάρχοντά του. Σαν τρίτος στον κύκλο τους, ένας επαίτης ο Ίρος, είχε καταφέρει να κερδίσει την ανοχή τους και ένα ξεροκόμματο από το τραπέζι τους. Αυτός λοιπόν θέλει να αρνηθεί το ίδιο δικαίωμα και στον λάθρα αφιχθέντα και ρακένδυτο ξένο (δηλ. τον μεταμφιεσμένο Οδυσσέα), απειλώντας τον με ξυλοδαρμό. Οι μνηστήρες ανυπομονούν να δουν το θέαμα, το οποίο προμηνύεται ενδιαφέρον και διασκεδαστικό, κι έτσι ορίζουν ως έπαθλο για το νικητή, ένα λουκάνικο, καθώς και το διαρκές δικαίωμα σίτισης!

Ο Ίρος, όντας αρχικά σίγουρος για τη νίκη του, ανακοινώνει δυνατά ότι θέλει να σπάσει όλα τα δόντια του αντιπάλου του. Όταν όμως φορούν τις ζώνες προκειμένου να αρχίσει η αναμέτρηση και αντικρίζει το αθλητικό παράστημα του Οδυσσέα, αρχίζει να τρέμει από το φόβο του και ξεκινά τον αγώνα μόνο και μόνο επειδή αναγκάζεται από τους μνηστήρες. Με το πρώτο χτύπημα του ο Οδυσσέας, καθιστά τον ταλαίπωρο αντίπαλό του ανίκανο να συνεχίσει το αγώνα. Αυτή η νίκη σήμαινε για τον Οδυσσέα το πρώτο βήμα για να γίνει και πάλι κύριος της κληρονομημένης περιουσίας του και να αποκτήσει τα κληροδοτημένα δικαιώματά του.

Ο τρόπος με τον οποίο τα καταφέρνει οριστικά, είναι ως γνωστόν και πάλι περιβεβλημένος με τη μορφή αθλητικού αγώνα. Η Πηνελόπη –απόλυτα βέβαια- προκηρύσσει έναν αγώνα, στον οποίο ζητείται από τους συμμετέχοντες να τοξεύσουν ένα βέλος μέσα από δώδεκα πελέκεις, τοποθετημένους τον έναν πίσω από τον άλλο. Για να επιτευχθεί αυτή η δεξιολογική βολή, θα έπρεπε πρώτα οι υποψήφιοι να καταφέρουν να περάσουν τη χορδή στο σκληρό τόξο του Οδυσσέα. Όσο καιρό ήταν αποθηκευμένο, η χορδή δεν ήταν φυσικά περασμένη, για να μη χάσει το τόξο την τάση του. Το έπαθλο σε αυτούς τους αγώνες θα ήταν η ίδια η Πηνελόπη.³³ Την απόφασή της ανακοινώνει στον μεταμφιεσμένο σε ζητιάνο Οδυσσέα, ο οποίος την επιδοκιμάζει, δείχνοντας υπεράνθρωπη αυτοκυριαρχία. Στους μνηστήρες ανακοινώνει την απόφασή της αργότερα, στη γιορτή του θεού της τοξοβολίας, του Απόλλωνα.

³² Βλ. Οδύσεια, σ' 1-123.

³³ Βλ. Οδύσεια τ' 571-579, υ' 68-79.

Χρειαζόταν ιδιαίτερη επιδεξιότητα αυτό το οποίο θα έπρεπε να φέρει εις πέρας εκείνος ο οποίος θα ήθελε να κερδίσει το χέρι της βασίλισσας. Ένα ολόκληρο οπλοστάσιο κινητοποιείται, το οποίο ο Όμηρος συνοψίζει υπό το γενικό όρο «*αέθλια*» (όργανα αγώνων). Το πιο σημαντικό από αυτά είναι το τόξο, δώρο φιλοξενίας από τον *Ίφιτο*, τον οποίο ο Οδυσσέας τιμούσε ανέκαθεν. Του ήταν εξαιρετικά πολύτιμο, για να το εκθέσει στους κινδύνους της πολεμικής χρήσης παίρνοντάς το μαζί του στην εκστρατεία εναντίον της Τροίας, και έτσι το είχε φυλάξει στο παλάτι του μέσα σε μία θήκη (*γυρωτός*). Μια φαρέτρα περιέβαλε τα βέλη. Οι στόχοι της τοξοβολίας, τα δώδεκα τσεκούρια, είναι φυλαγμένα σε ένα ξεχωριστό κιβώτιο. Θα τοποθετηθούν με ακρίβεια σε σειρά και θα πρέπει να «δι-απεραστούν με το βέλος» κατά κάποιο μη περισσότερο προσδιορισμένο τρόπο.

Οι σύγχρονοι σχολιαστές του ομηρικού κειμένου, προσπαθώντας να εξηγήσουν την όλη διαδικασία της βολής, κατέφυγαν σε διάφορες συγκεχυμένες βαλλιστικές και φιλολογικές ερμηνείες³⁴. Στον αγώνα τοξοβολίας στην Ιθάκη, η αρχική απαίτηση από τους υποψήφιους ήταν να περάσουν τη χορδή στο τόξο, το φτιαγμένο από σκληρά υλικά (ίσως κέρατα αιγάγρου), έντεχνα συναρμολογημένα. Για να γίνει αυτό, θα έπρεπε το τόξο να καμφθεί με αξιοσημείωτη μυική δύναμη, ώστε η θηλιά της χορδής να φτάσει ως την άλλη άκρη.³⁵ Οι μνηστήρες, οι οποίοι δοκίμασαν, απουσκοπώντας να κερδίσουν την ποθητή Πηνελόπη, απέτυχαν σε αυτή την επίδοση δύναμης. Αλλά ούτε και ο Τηλέμαχος, ο γιος του Οδυσσέα, ο οποίος στην κρίσιμη αυτή περίοδο ωριμάζει και γίνεται άντρας, επιτυγχάνει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.³⁶

Μόνο ο ίδιος ο Οδυσσέας, τον οποίο οι τυφλωμένοι μνηστήρες βλέπουν ακόμη ως έναν ασεβούντα επαίτη, έχει τη δύναμη να τεντώσει το τόξο. Επιπρο-

³⁴ Κάποιοι, εξετάζοντας το θέμα στον εκτός Ελλάδος χώρο, υπέδειξαν τις άφθονες εντυπωσιακές περιγραφές και εικονιστικές παραστάσεις της 18^{ης} Αιγυπτιακής Δυναστείας, στις οποίες οι βασιλείς δοξάζονταν ως εύστοχοι τοξότες. Οι στόχοι τους ήταν χάλκινες μεταλλικές πλάκες, οι οποίες, την εποχή του χαλκού, πωλούνταν παντού στη Μεσόγειο ως περιζήτητο εμπορικό αγαθό. Ακόμη κι αν είναι θεμιτό να αμφιβάλουμε για τις επιδόσεις των Αιγυπτίων τοξοτών, οι οποίοι διατείνονται ότι διαπερνούσαν πλάκες πάχους μέχρι και μιας παλάμης, δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε ούτε την ύπαρξη των χάλκινων ράβδων ούτε το χάλκινο πρότυπο του εξέχοντα στην τοξοβολία Φαρώ. Αν συγκρίνουμε τις μαξιλαρόμορφες (αλλά επίπεδες) χάλκινες ράβδους με τους διπλούς πελέκεις της Οδύσειας, ενδιαφέρον μας προκαλεί η στενή συγγένεια στη μορφή τους.

³⁵ Τα αιγυπτιακά κείμενα θέλουν τον Φαρώ, να εξετάζει πρώτα τα τόξα, τεντώνοντας τη χορδή σε τριακόσια από αυτά, ώστε να συγκρίνει με αυτόν τον τρόπο την ποιότητά τους.

³⁶ Οδύσεια φ' 101-139.

σθέτως, επιτυγχάνει και στη δοκιμασία να διαπεράσει τους πελέκεις³⁷. Η αθλητική δεξιότητά στη χρήση του τόξου επέφερε τελικά και την *κάθαρση*. Το τόξο, έγινε τρόπον τινά σύμβολο βασιλικής κυριαρχίας, κάτι το οποίο υπογραμμίζεται και από το ότι ο Οδυσσεάς πέτυχε την αριστουργηματική βολή του καθιστός. Αυτό παραπέμπει ίσως στην ενθρόνιση του βασιλέα, ενώ το τόξο ταυτίζεται έτσι με το κυριαρχικό δικαίωμά του στο θρόνο.

3. Συμπερασματικά

Η σημασία του Ομήρου για τον εμπλουτισμό των γνώσεων στο χώρο της Ιστορίας του Αθλητισμού μόνο σχετικά πρόσφατα μπόρεσε να τεκμηριωθεί, με τη βοήθεια των επιστημών των Ανατολικών Χωρών, της Αιγυπτιακής αλλά και της φιλολογίας γύρω από τα θέματα του Μυκηναϊκού πολιτισμού. Ο Όμηρος διαφυλάσσει πολλά χαρακτηριστικά του αθλητισμού της εποχής του Χαλκού στο Αιγαίο και αποτελεί ένα αμάλγαμα πολλών, ίσως ακόμη παλαιότερων, αθλητικών παραδόσεων. Εκτός από τη διαφύλαξη του μυκηναϊκού θέματος των νεκρικών αγώνων στην Ιλιάδα, η μεταφορά της βασιλικής αριστουργηματικής βολής επάνω σε χάλκινες πλάκες –όπως διασώζεται και στις αιγυπτιακές πηγές της 18^{ης} Δυναστείας– με τη μορφή της βολής του Οδυσσεά μέσα από τα τσεκούρια, είναι το εντυπωσιακότερο παράδειγμα επικής, αθλητικής θεματολογίας.

Στις αγωνιστικές ομηρικές περιγραφές διεισδύει όμως και ένας ολόκληρος κόσμος σύγχρονης με αυτόν αθλητικής πρακτικής. Σ' αυτόν τον κόσμο, ο αθλητισμός αρχίζει ήδη να απομακρύνεται από τον τελετουργικό, λειτουργικό του ρόλο μέσα σε μια ισχυρώς ιεραρχικά δομημένη κοινωνία και αποκτά μια δική του δυναμική που απεικονίζεται στον Όμηρο με τη διαμόρφωση μιας νέας ειδικής ορολογίας, την οποία παρατηρούμε να ανθεί ιδιαίτερος στην Οδύσεια, η οποία θεωρείται ασφαλώς νεότερο και ωριμότερο καλλιτεχνικά έπος από την Ιλιάδα. Η διείσδυση λοιπόν του θέματος “αθλητισμός” σ' αυτές τις πρώιμες μορφές της αρχαιοελληνικής λογοτεχνίας, καταδεικνύει αναμφίβολα την επιρροή της αγωνιστικής ιδεολογίας στον ελληνικό πολιτισμό και στην ελληνική κοινωνία γενικότερα, η οποία ιδεολογία επηρέασε σαφώς και συνδιαμόρφωσε, με τη συνεργασία και άλλων βέβαια παραγόντων, από την εποχή της Αναγέννησης και ύστερα, ολόκληρο τον Δυτικό πολιτισμό.

³⁷ Οδύσεια φ' 393-423.

25. ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΚΟΝΤΑΞΑΚΗ,

Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ, MSc στο “International Marketing” με εξειδίκευση στο αθλητικό μάρκετινγκ και την ποιότητα υπηρεσιών

Ποιοτική προσέγγιση των Υπηρεσιών στο επαγγελματικό μπάσκετ στην Ελλάδα

Σημείωμα σύνταξης: Στο παρόν κείμενο βασίστηκε η ομιλία που παρουσιάστηκε στο πλαίσιο του 8ου Πανελληνίου Συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού Αθήνα, 15 Δεκεμβρίου 2007

Εισαγωγή

Είναι γενικά παραδεκτό, ότι ο αθλητισμός, ως παγκόσμιο φαινόμενο, έχει αλλάξει ρόλο τα τελευταία χρόνια και από μια απλή σωματική δραστηριότητα έχει μετατραπεί σε μια πολυσύνθετη, δυναμική και ραγδαία εξελισσόμενη βιομηχανία. Η υπέρμετρη παγκοσμιοποίηση, εμπορευματοποίηση και επαγγελματοποίηση του αθλητισμού, στις μέρες μας, έχει συμβάλλει στην ανάπτυξη του αθλητικού τομέα ως μια εύρωστη επιχείρηση “big business”.

Οι αθλητικοί οργανισμοί και επιχειρήσεις, προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους, υιοθετούν έναν προσανατολισμό μάρκετινγκ. Επικεντρώνονται με αυτό τον τρόπο αρχικά στην κατανόηση των αναγκών των καταναλωτών και εν συνεχεία στην ανάπτυξη και παροχή αθλητικών προϊόντων και υπηρεσιών που να ικανοποιούν αυτές τις ανάγκες (Shank, 2005). Στο πλαίσιο της νέας παγκόσμιας οικονομίας, το κλειδί για την απόκτηση ενός βιώσιμου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος είναι η παροχή προϊόντων και υπηρεσιών υψηλού επιπέδου ποιότητας.

Αποτελέσματα ερευνών έχουν δείξει ότι η επένδυση στην ποιότητα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα οικονομικά αποτελέσματα μιας επιχείρησης, καθώς επηρεάζει σημαντικούς δείκτες απόδοσης όπως ROI, ROE, κ.λ.π. Επίσης, έχει άμεση σχέση με το επίπεδο ικανοποίησης των καταναλωτών, την πίστη-αφυσίωση τους και την πρόθεση επαναγοράς ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας.

Η Έννοια της Ποιότητας Υπηρεσιών

Η έννοια της ποιότητας προϋπήρχε από πολύ παλιά, από την εποχή των αρχαίων Ελλήνων του 5ου Π.Χ. αιώνα. Στις μέρες μας, η ποιότητα έγινε ξαφ-

νικά της μόδας και καταβάλλεται συστηματική προσπάθεια να περάσει η φιλοσοφία της σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής μας ζωής.

Η ποιότητα υπηρεσιών είναι μια πολυδιάστατη έννοια η οποία έχει πυροδοτήσει ιδιαίτερη συζήτηση τα τελευταία χρόνια και ορίζεται ως “η αντιλαμβανόμενη κρίση η οποία απορρέει από τη διαδικασία αξιολόγησης, όπου οι πελάτες συγκρίνουν τις προσδοκίες τους για μια υπηρεσία και την αντίληψη τους για τον τρόπο που η υπηρεσία αυτή αποδίδεται” (Grffnroos, 1984). Η ανάλυση της αντιλαμβανόμενης ποιότητας υπηρεσιών βασίζεται κυρίως σε δύο θεωρητικές προσεγγίσεις: την Ευρωπαϊκή (Grffnroos, 1984) και την Αμερικανική (Parasuraman, Zeithaml & Berry 1985, 1988, 1991). Η Ευρωπαϊκή δίνει έμφαση σε τρεις διαστάσεις ποιότητας:

- την τεχνική ποιότητα του αποτελέσματος,
- τη λειτουργική ποιότητα και
- την εταιρική εικόνα.

Σύμφωνα με την Αμερικανική άποψη η ποιότητα υπηρεσιών βασίζεται κυρίως στη διάσταση της λειτουργικής ποιότητας, η οποία χαρακτηρίζεται από πέντε παράγοντες-διαστάσεις:

- την αξιοπιστία,
- την εγκατάσταση,
- την ανταπόκριση,
- την ασφάλεια και
- την κατανόηση.

Η πληθώρα των διαφορετικών ορισμών και μοντέλων της ποιότητας υπηρεσιών υποδηλώνει ότι δεν υπάρχει σύγκληση απόψεων αναφορικά με το περιεχόμενο των διαστάσεων της ποιότητας υπηρεσιών, τα εργαλεία και τις τεχνικές μέτρησης της (Parasuraman, et. al., 1991; Cronin & Taylor, 1994; Teas, 1993).

Παρά την αναγνωρισμένη σημασία της ποιότητας υπηρεσιών, μόλις στα τέλη της δεκαετίας του 1980 αναγνωρίστηκε ως σημαντικό πεδίο έρευνας στον αθλητισμό (Crompton, MacKay & Fesenmaier, 1991). Η ανασκόπηση της διεθνούς βιβλιογραφίας δείχνει ότι η μελέτη της είναι περιορισμένη και ανεπαρκής, ενώ είναι εμφανής η έλλειψη ισχυρού θεωρητικού πλαισίου. Η έρευνα είναι κυρίως ποσοτική και έχει εστιαστεί στους τομείς της αθλητικής βιομηχανίας όπως: ο επαγγελματικός αθλητισμός, τα προγράμματα φυσικής κατάστασης και η αναψυχή - ελεύθερος χρόνος (Shilbury, 1994; Kim & Kim,

1995; McDonald, Sutton, & Milne, 1995; Howat, Absher, Crilley, & Milne, 1996; McDonald & Milne, 1997; Alexandris, Georgiadis & Sdogou, 1999; Papadimitriou & Karteroliotis, 2000; Ko & Pastore, 2004; Dale, Iwaarden, Wiele & Williams, 2005).

Επίσης, μια άλλη ομάδα ερευνητών ασχολήθηκε με τη μελέτη της σημασίας της αντιλαμβανόμενης ποιότητας της αθλητικής εγκατάστασης “servicescape” ή “sportscape” στην ικανοποίηση των καταναλωτών, στη διάθεσή τους να παρατείνουν τη διάρκεια της παραμονής τους σε αυτή, καθώς και την πρόθεση τους να επισκεφτούν ξανά την ίδια εγκατάσταση (Bitner, 1990; Bitner, 1992; Wakefield & Blodgett, 1994; Wakefield, Blodgett & Sloan 1996; Reiner & Kuehn, 2005). Ιδιαίτερα, αυτό συμβαίνει κυρίως στις περιπτώσεις των υπηρεσιών αναψυχής όπου απαιτείται, συνήθως, οι καταναλωτές να παραμένουν εκτεταμένες χρονικές περιόδους στην εγκατάσταση (Turley & Fugate, 1992).

Αξιολόγηση της Ποιότητας Υπηρεσιών

Η “εμπειρία” της παρακολούθησης του αγώνα ουσιαστικά είναι μια διαδικασία κατανάλωσης, όπου ο θεατής αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της καθώς συμμετέχει ενεργά στην παραγωγή, στη διάθεση, και στην κατανάλωση του αθλητικού προϊόντος. Είναι γνωστή ως “στιγμή της αλήθειας”, στο πλαίσιο της οποίας ο καταναλωτής έρχεται σε άμεση επαφή με όλα τα στοιχεία που συνθέτουν το αθλητικό προϊόν και έχει έτσι την ευκαιρία να διαμορφώσει, από πρώτο χέρι, μια εντύπωση για την ποιότητα της υπηρεσίας που του προσφέρθηκε.

Μελέτες έχουν δείξει ότι οι καταναλωτές αντιλαμβάνονται την ποιότητα μιας υπηρεσίας μέσα από τα οφέλη που απολαμβάνουν όταν αξιολογούν την υπηρεσία αυτή. Συνεπώς, τα κύρια οφέλη που τελικά λαμβάνουν οι θεατές από την εμπειρία παρακολούθησης ενός αγώνα είναι η ψυχαγωγία, τα συναισθήματα, οι εντυπώσεις και οι αναμνήσεις. Οι καταναλωτές δεν αντιλαμβάνονται την ποιότητα υπηρεσιών με ένα μονοδιάστατο τρόπο, αλλά σύμφωνα με πολλαπλές συγκεκριμένες διαστάσεις σχετικές με το περιεχόμενο της προσφερόμενης υπηρεσίας.

Η διαδικασία αξιολόγησης της ποιότητας υπηρεσιών είναι υποκειμενική υπόθεση και πραγματοποιείται σύμφωνα με συγκεκριμένες διεργασίες που περιλαμβάνουν μια σειρά από παραγόντες, οι οποίοι ουσιαστικά συνιστούν τους δείκτες ποιότητας που οι καταναλωτές αξιολογούν όταν εκτιμούν μια υπηρεσία.

Στην περίπτωση του αθλητισμού, όπου εξαιτίας του γεγονότος ότι το βα-

σικό αθλητικό προϊόν, ο αγώνας, είναι υπηρεσία, η οποία χαρακτηρίζεται από την ταυτόχρονη παραγωγή και κατανάλωση της καθώς και από την άυλη, φθαρτή, και ετερογενή φύση της, ο θεατής αντιμετωπίζει δυσκολίες στο να κρίνει την ποιότητα των χαρακτηριστικών της. Εξαιτίας της σύνθετης αυτής διαδικασίας για ανεύρεση πληροφοριών, οι καταναλωτές αναζητούν συγκεκριμένες ενδείξεις ποιότητας, που κάνουν πιο “χειροπιαστή” την προσφερόμενη υπηρεσία και συμπληρώνουν το βασικό αθλητικό προϊόν.

Ειδικότερα, στο χώρο του αθλητικού θεάματος οι θεατές αξιολογούν τη συνολική αθλητική “εμπειρία” εκτιμώντας πολλαπλούς στόχους ποιότητας (targets of quality), όπως τον αγώνα αυτό καθεαυτό, την αθλητική εγκατάσταση και την εξυπηρέτηση του προσωπικού, σύμφωνα με συγκεκριμένες προδιαγραφές ποιότητας (Chelladurai & Chang, 2000).

Σκοπός της Έρευνας

Κεντρικός σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνηθεί με ποιόν τρόπο οι καταναλωτές αντιλαμβάνονται και αξιολογούν την ποιότητα της “εμπειρίας” παρακολούθησης ενός αγώνα μπάσκετ. Πιο συγκεκριμένα, για την επίτευξη αυτού του στόχου, γίνεται σε πρώτη φάση προσπάθεια εννοιολογικής σύλληψης του όρου “ποιότητα υπηρεσιών” από τους ερωτηθέντες και σε δεύτερη, καταγραφή των συγκεκριμένων παραγόντων που οι καταναλωτές χρησιμοποιούν προκειμένου να εκτιμήσουν και να αξιολογήσουν συγκριτικά έναν αγώνα μπάσκετ.

Μεθοδολογία της Έρευνας

Η μεθοδολογική διαδικασία που ακολουθήθηκε για τη διεξαγωγή της έρευνας αναπτύχθηκε σε δύο φάσεις. Στην πρώτη φάση πραγματοποιήθηκε εμπειριστατωμένη ανασκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας, προκειμένου να εντοπιστούν οι βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις. Οι κατηγορίες των βιβλιογραφικών πηγών που χρησιμοποιήθηκαν είναι πρωτογενείς, δευτερογενείς και τριτογενείς (Saunders et. al., 2000). Στη δεύτερη φάση διεξήχθη ποιοτική έρευνα, όπου το πλαίσιο για τη συλλογή και ανάλυση των δεδομένων ήταν διερευνητικό (Gilbert & Churchill, 1999), γιατί προσφέρει καλύτερη κατανόηση της ποιότητας υπηρεσιών στο επαγγελματικό μπάσκετ, αποσαφηνίζει και προσδιορίζει το πρόβλημα, προσδίδει ευελιξία στη μεθοδολογία ενώ αποτελεί το θεμέλιο για περαιτέρω έρευνα.

Ως μελέτη περίπτωσης επιλέχθηκε το επαγγελματικό μπάσκετ στην Ελλάδα, το οποίο σύμφωνα με τα στοιχεία του ΕΣΑΚΕ παρουσιάζει συνεχή άνθιση

τα τελευταία χρόνια. Δεδομένου, ότι σκοπός της έρευνας ήταν η καταγραφή και όχι η μέτρηση των παραγόντων ποιότητας, η μέθοδος συλλογής των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκε στην έρευνα ήταν η προσωπική ημιδομημένη συνέντευξη (semi-structured interview). Το περιεχόμενο των θεματικών ενοτήτων και ερωτήσεων των συνεντεύξεων αναπτύχθηκε σύμφωνα με τους στόχους και τις κατευθυντήριες γραμμές της έρευνας (Saunders, Lewis & Thornhill, 2000). Για το σκοπό της συγκεκριμένης έρευνας το δείγμα ήταν υποκειμενικό (judgemental), όπου τα κριτήρια επιλογής των ερωτηθέντων ήταν να είναι ενήλικες και να παρακολουθούν αγώνες μπάσκετ. Στην έρευνα συμμετείχαν συνολικά 50 άτομα (35 άνδρες και 15 γυναίκες), εκ των οποίων το 20% έχει επαγγελματική σχέση με τον αθλητισμό. Μετά τη συλλογή των δεδομένων τα ευρήματα αποτυπώθηκαν, κωδικοποιήθηκαν, αναλύθηκαν σε θεματικές ενότητες και κατηγοριοποιήθηκαν (Miles & Huberman, 1994).

Αποτελέσματα

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η αξιολόγηση της ποιότητας της αθλητικής “εμπειρίας”, επικεντρώνεται όχι μόνο στον αγώνα αυτό καθαυτό (core product), αλλά κυρίως στις συμπληρωματικές παρεχόμενες υπηρεσίες του (product extensions). Τα ευρήματα της έρευνας επιβεβαιώνουν σε μεγάλο βαθμό τη θεωρία. Πιο συγκεκριμένα, οι ερωτηθέντες:

1. Έχουν την τάση να αντιλαμβάνονται και να ορίζουν την ποιότητα υπηρεσιών σύμφωνα με συγκεκριμένους παράγοντες-κριτήρια τους οποίους χρησιμοποιούν για να αξιολογήσουν την ποιότητα του αθλητικού προϊόντος που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ο αγώνας μπάσκετ.

2. Αναφέρουν την ποιότητα του αγώνα μπάσκετ (αξιοπιστία και ανταγωνιστικότητα πρωταθλήματος, θέαμα, διοργάνωση κ.λ.π.) ως πρωταρχικό παράγοντα για την αξιολόγηση του συνολικού αθλητικού προϊόντος.

3. Δίνουν έμφαση στην ποιότητα της αθλητικής εγκατάστασης ως σημαντικό παράγοντα ποιότητας του προσφερόμενου αθλητικού προϊόντος. Ειδικότερα, η προσβασιμότητα της αθλητικής εγκατάστασης, η πρόσβαση στους εσωτερικούς χώρους της καθώς και στοιχεία που σχετίζονται με τον περιβάλλοντα χώρο της εγκατάστασης θεωρούνται ως παράγοντες ιδιαίτερης σημασίας.

4. Αναγνωρίζουν τη σημασία της παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών από το προσωπικό της ομάδας και της εγκατάστασης, ως παράμετρο για την αξιολόγηση της ποιότητας του αθλητικού προϊόντος-αγώνα. Οι διαστάσεις

που λαμβάνουν υπόψη τους είναι η αξιοπιστία, η ανταπόκριση, η ασφάλεια και η κατανόηση.

5. Θεωρούν την “ατμόσφαιρα” του γηπέδου ως αναπόσπαστο μέρος της συνολικής αθλητικής “εμπειρίας”, η οποία επηρεάζει την τελική ποιοτική αξιολόγηση του αθλητικού προϊόντος. Επίσης, συσχετίζουν την “ατμόσφαιρα” του γηπέδου με τον περιβάλλοντα χώρο της εγκατάστασης, την παρουσία των θεατών, καθώς και την παροχή ποικίλων ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων πριν και κατά τη διάρκεια του αγώνα.

6. Κρίνουν ως καταλυτικό παράγοντα διαμόρφωσης της τελικής αντίληψης τους για την ποιότητα του συνολικού αθλητικού προϊόντος την παροχή ασφάλειας, την οποία συνδέουν τόσο με την εγκατάσταση και τον εξοπλισμό της, όσο και με το προσωπικό της εγκατάστασης καθώς και τις διαδικασίες και μηχανισμούς οργάνωσης του αγώνα, πρόληψης και αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων.

7. Τέλος, αξιολογούν συγκριτικά τους παραπάνω παράγοντες με συντελεστή από 1 έως 10, από όπου προκύπτει ότι η ασφάλεια παίζει τον πιο σημαντικό ρόλο στην εκτίμηση της ποιότητας του αθλητικού προϊόντος με μέσο όρο 8.40, στη συνέχεια ακολουθούν η ατμόσφαιρα και ψυχαγωγία με 8.03, η εγκατάσταση με 7.65 και το προσωπικό με 6,88.

Συμπεράσματα

Σύμφωνα με τα παραπάνω, το πρώτο βήμα για την ποιοτική αναβάθμιση ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας είναι να προσδιορίσει η επιχείρηση “πώς” και “τί” αντιλαμβάνεται ο υποψήφιος καταναλωτής ως στοιχεία ποιότητας. Κατανοώντας τον τρόπο με τον οποίο οι καταναλωτές αξιολογούν, επιλέγουν και χρησιμοποιούν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες, τότε μόνον μια επιχείρηση μπορεί να προχωρήσει στην ανάπτυξη και στον επανασχεδιασμό των προϊόντων και υπηρεσιών της, προκειμένου να προσφέρει ποιοτικότερες λύσεις στα προβλήματα και στις ανάγκες τους.

Τα ευρήματα της συγκεκριμένης έρευνας συμβάλλουν προς αυτή την κατεύθυνση, καθώς προσφέρουν ταυτόχρονα μια σειρά από συμπεράσματα και πρακτικές εφαρμογές στις αθλητικές επιχειρήσεις και οργανισμούς. Οι αθλητικές επιχειρήσεις, προκειμένου να ανταποκριθούν στις προκλήσεις του διαρκώς μεταβαλλόμενου αθλητικού περιβάλλοντος και να αποκτήσουν βιωσιμότητα και επιτυχία, αναζητούν τρόπους για να κινητοποιήσουν τους εσωτερικούς τους πόρους και σε συνδυασμό με την εφαρμογή του κατάλληλου μίγματος μάρκε-

τινγκ, να προσφέρουν τελικά αξία στους πελάτες τους (value for money).

Οι αρμόδιοι και εμπλεκόμενοι φορείς στο χώρο του αθλητισμού δίνουν τις κατευθύνσεις και το πλαίσιο μέσα στο οποίο τα αθλητικά στελέχη σχεδιάζουν και υλοποιούν προενεργές (proactive) “win-win” στρατηγικές, για να ελέγξουν τα στοιχεία εκείνα του αθλητικού προϊόντος που θεωρούνται σημαντικά από τους καταναλωτές και να επενδύσουν σε αυτά που επιδέχονται παρέμβαση, αλλαγές ή βελτιώσεις. Πιο συγκεκριμένα:

1. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του αθλητικού προϊόντος, όπως η απρόβλεπτη φύση του και η αδυναμία ελέγχου του (MacDonald & Milne, 1997), προσδίδουν μια πρώτη τάξεως ευκαιρία στα αθλητικά στελέχη να ξεδιπλώσουν τις ικανότητές τους, το ταλέντο τους και τη φαντασία τους έτσι ώστε να διαχειριστούν, να ελέγξουν και να κάνουν πιο συναρπαστική την “εμπειρία” παρακολούθησης του αγώνα. Επηρεάζουν με αυτό τον τρόπο την αντίληψη των θεατών για την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών και κατά συνέπεια την ικανοποίησή τους. Επίσης, η αδυναμία ελέγχου του αθλητικού προϊόντος, καθιστά πιο επιτακτική την ανάγκη για ανάπτυξη και βελτίωση των συμπληρωματικών προϊόντων και υπηρεσιών που περιβάλλουν το βασικό αθλητικό προϊόν. Συνεπώς, οι συμπληρωματικές υπηρεσίες αποτελούν πολύτιμα εργαλεία στα χέρια των αθλητικών στελεχών για τον έλεγχο και τη διαχείριση της συνολικής αθλητικής “εμπειρίας”.

2. Η αθλητική εγκατάσταση (servicescape) αποτελεί το “εργοστάσιο” μέσα στο οποίο παράγεται και καταναλώνεται το αθλητικό προϊόν και παράλληλα συνιστά το εξωτερικό περιβλήμα (packaging) το οποίο αντανακλά την ποιότητα της προσφερόμενης υπηρεσίας (Bitner, 1992). Η αθλητική εγκατάσταση προσδιορίζει το πλαίσιο του παιχνιδιού, το αθλητικό θέαμα, ενώ αποτελεί σημαντικό συστατικό του αθλητικού προϊόντος για τους παίκτες και τους θεατές. Οι αθλητικοί managers οφείλουν να γνωρίζουν τα δυνατά και τα αδύνατα σημεία της αθλητικής εγκατάστασης και κατάλληλα να τα διαχειριστούν προκειμένου να μεγιστοποιήσουν την ελκυστικότητα, τη λειτουργικότητα και την ασφάλεια της.

3. Οι εργαζόμενοι έχουν σαν κύρια ευθύνη την εξυπηρέτηση των θεατών, ενώ αποτελούν σημαντικό μέρος της διαδικασίας παροχής υπηρεσιών καθώς καλούνται να διαδραματίσουν έναν τριπλό ρόλο ως ειδικοί επαγγελματίες, marketers και μέρος του ίδιου του αθλητικού προϊόντος. Η εφαρμογή ορθολογικής Διοίκησης του Ανθρώπινου Δυναμικού θεωρείται απαραίτητη, καθώς

περιλαμβάνει επιλογή και πρόσληψη του κατάλληλου προσωπικού, δίκαιη και ορθολογική κατανομή θέσεων εργασίας και αρμοδιοτήτων. Επίσης, δημιουργία και διάχυση μιας κουλτούρας η οποία θα έχει πελατοκεντρική βάση και θα επικεντρώνεται στην παροχή προϊόντων και υπηρεσιών υψηλού επιπέδου ποιότητας. Επιπλέον, ενημέρωση για τη φιλοσοφία και τους στόχους της επιχείρησης, ενθάρρυνση του διαλόγου σε όλα τα επίπεδα της ιεραρχίας, υποστήριξη καινοτόμων ιδεών, δράσεων και πρωτοβουλιών καθώς και διατηρηματικής και ενδοτημηματικής επικοινωνίας και συνεργασίας (teamworking). Τέλος, επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο και στην τεχνογνωσία με το σχεδιασμό και την υλοποίηση προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης των εργαζομένων, παρακίνηση, ηθική και υλική επιβράβευση των προσπαθειών, αμοιβή σύμφωνα με τα προσόντα, τις ικανότητες και την παραγωγικότητα καθώς και επένδυση στον εξοπλισμό και την τεχνολογία.

4. Η “ατμόσφαιρα” του γηπέδου ενισχύεται από την παρουσία πλήθους θεατών, το πάθος, τον παλμό και τη γενικότερη συμπεριφορά θεατών και παικτών και διασφαλίζεται με την εφαρμογή μέτρων διαχείρισης της ψυχολογίας του πλήθους και συμπεριφορές προς μίμηση από το τεχνικό προσωπικό, τους παίκτες και τους παράγοντες. Εξίσου σημαντική είναι επίσης και η εισαγωγή ποικίλων ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων και εκδηλώσεων για την ενίσχυση της “ατμόσφαιρας” του γηπέδου.

5. Η μέριμνα για την ασφάλεια επιτυγχάνεται με εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση των υποδομών, του εξοπλισμού και των συστημάτων της εγκατάστασης. Επίσης, κατάλληλα εκπαιδευμένους εργαζόμενους που διαθέτουν ετοιμότητα, εξειδικευμένες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες που θα τους επιτρέπουν να παρεμβαίνουν και να χειρίζονται ρίσκα καθώς και να παρέχουν άψογη διοργάνωση του αγώνα συνδυασμένη με υψηλού επιπέδου υπηρεσίες. Χρήση καινοτόμων εργαλείων και μηχανισμών για την πρόληψη, τη διαχείριση και την καταστολή κρίσεων. Συνέργιες με αρμόδιους και εμπλεκόμενους φορείς για την καταπολέμηση των φαινομένων βίας καθώς και προώθηση πρωτοβουλιών και εκστρατειών για την παιδεία των φιλάθλων σύμφωνα με τις αρχές και τις αξίες του φιλάθλου πνεύματος.

6. Τέλος, απαραίτητη είναι η οργάνωση και λειτουργία τμήματος μάρκετινγκ το οποίο θα σχεδιάζει και θα υλοποιεί στρατηγικές, ενώ παράλληλα θα συντονίζει όλες τις δραστηριότητες του αθλητικού οργανισμού σύμφωνα με το

όραμα και τους αντικειμενικούς στόχους του. Επίσης, υλοποίηση πρωτοβουλιών ποιότητας όπως προσανατολισμός στην ολική εξυπηρέτηση του πελάτη (π.χ. διασφάλιση ταχύτητας, ποιότητας και υψηλής αξίας στα προϊόντα και στις υπηρεσίες) και συστηματική συγκριτική παρακολούθηση και αξιολόγηση των δεικτών επίδοσης και μεθόδων εργασίας (benchmarking) σε σχέση με τις αντίστοιχες των πλέον επιτυχημένων ανταγωνιστών.

Βιβλιογραφία

Alexandris, K. Georgiadis, G. and Sdogou, G. (1999). "Quality in the fitness industry. An exploratory study of customer perceptions in Greece", Proceedings of the 7th Congress of the European Association for Sport Management, Thessaloniki.

Bitner, M.J. (1990). "Evaluating service encounters: the effects of physical surroundings and employee responses", *Journal of Marketing*, Vol. 54, April, pp. 69-82.

Bitner, M.J. (1992). "Servicescapes: The Impact of Physical Surroundings on Customers and Employees", *Journal of Marketing*, Vol. 56, April, pp. 57-71.

Chelladurai, P. and Chang, K. (2000). "Targets and Standards of Quality in Sport Services", *Sport Management Review*, Vol. 3, pp. 1-22.

Crompton, J. L., MacKay, K. J., and Fesenmaier, D. R. (1991). "Identifying dimensions of service quality in public recreation" *Journal of Park and Recreation Administration*, Vol. 9, pp. 15-27.

Cronin, J. and Taylor, S. (1994). "SERVPERF versus SERVQUAL: Reconciling performance-based and perception-minus-expectations measurement of service quality", *Journal of Marketing*, Vol. 58 No. 1, pp. 125-131.

Dale, B., Iwaarden, J., Wiele, T. and Williams, R. (2005). "Service improvements in a sports environment: a study of spectator attendance", *Managing Service Quality*, Vol. 15, No. 5 pp. 470-484.

Grønroos, C. (1984), "A service quality model and its marketing implications", *European Journal of Marketing*, Vol. 18 No. 4, pp. 36-44.

Howat, G., Absher, J., Crilley, G. and Milne, I. (1996). "Measuring customer service quality in sports and leisure centers", *Managing Leisure*, Vol. 1, pp. 77-89.

Kim, D. and Kim, S.Y. (1995). "QUESQ: An instrument for assessing the service quality of sport centers in Korea", *Journal of Sport Management*, Vol. 9, No. 2, pp. 208-220.

Ko, Y.J. and Pastore, D.L. (2004). "Current Issues and Conceptualizations of Service Quality in the Recreation Sport Industry", *Sport Marketing Quarterly*, Vol. 13, No 2, pp. 158-165.

Ko, Y.J. and Pastore, D.L. (2005). "A Hierarchical Model of Service Quality for the Recreational Sport Industry", *Sport Marketing Quarterly*, Vol. 14, No 2, pp.84-95.

McDonald, M. A., Sutton, W. A. and Milne, G. R. (1995). "TEAMQUAL: Measuring

service quality in professional sports”, *Sport Marketing Quarterly*, Vol. 4, No. 2, pp. 9-15.

McDonald, M.A. and Milne, G.R. (1997). “A conceptual framework for evaluating marketing relationships in professional sports franchises”, *Sport Marketing Quarterly*, Vol. 6, No. 2, pp. 27-32.

Miles, M.B. and Huberman, A.M (1994). “Qualitative Data Analysis”, Sage Publications.

Papadimitriou, D. and Karteroliotis, K. (2000). “The Service Quality Expectations in Private Sport and Fitness Centers: A Reexamination of the Factor Structure”, *Sport Marketing Quarterly*, Vol. 9, No. 3, pp. 157-164.

Parasuraman, A., Zeithaml V.A. and Berry L.L. (1985). “A conceptual model of service quality and its implications for future research”, *Journal of Marketing*, Vol. 49, pp. 41-50.

Parasuraman, A., Zeithaml, V.A. and Berry, L.L. (1988). “SERVQUAL: a multiple item scale for measuring consumer perceptions of service quality”, *Journal of Retailing*, Vol. 64, No. 1, pp. 13-40.

Parasuraman, A., Zeithaml, V.A. and Berry, L.L. (1991). “Refinement and reassessment of the SERVQUAL scale”, *Journal of Retailing*, Vol. 67, Winter, pp. 420-450.

Reimer, A. and Kuehn, R. (2004). “The impact of servicescape on quality perception”, *European Journal of Marketing*, Vol. 39, No. 7-8, pp.785-808.

Saunders, M., Lewis, P. and Thornhill, A. (2000). “Research Methods for Business Students”, 2nd ed., Prentice Hall, Essex, England.

Shank, M. (2005). “Sports Marketing: A Strategic Perspective”, 3rd ed., Prentice Hall, USA.

Shilbury, D. (1994). “Delivering quality service in professional sport”, *Sport Marketing Quarterly*, Vol. 3, No.1, pp. 29-35.

Teas, K.R. (1993b). “Consumer expectations and the measurement of perceived service quality”, *Journal of Professional Services Marketing*, Vol. 8, No.2, pp. 33-54.

Turley, L.W. and Fugate, D.L. (1992), “The multidimensional nature of services facilities: viewpoints and recommendations”, *Journal of Services Marketing*, Vol. 6, Summer, pp. 37-45.

Wakefield, K.L. and Blodgett, J.G. (1994). “The importance of servicescape in leisure service settings”, *Journal of Services Marketing*, Vol. 8, No. 3, pp. 66-76.

Wakefield, K. L., Blodgett, J. G., & Sloan, H. J. (1996). “Measurement and management of the Sportscape”, *Journal of Sports Management*, Vol. 10, pp. 15- 31.

Απόφαση 1602/2008

Η ανάγκη να διατηρηθεί το Ευρωπαϊκό Αθλητικό Μοντέλο

1. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα έχει συμβάλει στην υποστήριξη των αξιών του Συμβουλίου της Ευρώπης: δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα, κράτος δικαίου και σεβασμός της πολιτιστικής ποικιλομορφίας. Τέτοιες αξίες είναι επίσης παρούσες στους τρόπους με τους οποίους ο αθλητισμός οργανώνεται στην Ευρώπη: αυτό που είναι συνήθως γνωστό ως το Ευρωπαϊκό Αθλητικό Μοντέλο.

2. Το Ευρωπαϊκό Αθλητικό Μοντέλο δεν είναι ούτε ομοιογενές ούτε τέλειο. Εντούτοις, είναι ριζωμένο βαθιά στην Ευρωπαϊκή κοινωνία πολιτών και είναι μια σημαντική έκφραση του Ευρωπαϊκού πολιτισμού και της στάσης απέναντι στις αθλητικές αξίες. Είναι ένα δημοκρατικό μοντέλο που χρησιμεύει ώστε να διασφαλιστεί ότι ο αθλητισμός παραμένει ανοικτός στον καθένα.

3. Περιλαμβάνει όλα τα επίπεδα επαγγελματικού και ερασιτεχνικού, ομαδικού και ατομικού, υψηλού επιπέδου και αθλητισμού βάσης και στηρίζεται από τις δίδυμες αρχές της οικονομικής αλληλεγγύης και του ελεύθερου ανταγωνισμού (προώθηση και ανάθεση, ευκαιρία για όλους).

4. Ο αθλητισμός έχει μια συγκεκριμένη φύση που τον θέτει εκτός οποιουδήποτε άλλου πεδίου της οικονομικής δραστηριότητας. Ενέχει σημαντικές κοινωνικές, εκπαιδευτικές και πολιτιστικές λειτουργίες. Η αλληλεγγύη μεταξύ των διαφορετικών επιπέδων στον αθλητισμό (ειδικότερα, μεταξύ επαγγελματικού και ερασιτεχνικού) είναι μια θεμελιώδης πτυχή του Ευρωπαϊκού Αθλητικού Μοντέλου.

5. Η ανεξάρτητη φύση του αθλητισμού και των αθλητικών φορέων πρέπει να υποστηριχθεί και προστατευθεί και η αυτονομία τους να οργανώσουν τον αθλητισμό για τον οποίο είναι αρμόδιοι πρέπει να αναγνωρισθεί. Η ομοσπονδία πρέπει να συνεχίσει να είναι η βασική μορφή της αθλητικής οργάνωσης που παρέχει εγγύηση συνοχής και συμμετοχικής δημοκρατίας.

6. Η διατήρηση του Ευρωπαϊκού Αθλητικού Μοντέλου είναι ο καλύτερος τρόπος διαφύλαξης των ενδιαφερόντων του αθλητισμού και των οφελών που ο αθλητισμός προσφέρει στην κοινωνία.

7. Το Ευρωπαϊκό Αθλητικό Μοντέλο πρέπει να επιτρέψει το διάλογο και την ανταλλαγή μεταξύ του αθλητισμού επαγγελματικού επιπέδου και του επιπέδου βάσης. Αυτό το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Ευρωπαϊκού Αθλητικού Μοντέλου είναι ένας σημαντικός τρόπος για να εξασφαλιστεί η υγιής ανάπτυξη του αθλητισμού.

8. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι σε επαγγελματικό επίπεδο ο αθλητισμός έχει γίνει όλο και περισσότερο μια επιχείρηση και αυτή η αρνητική τάση έχει γίνει ιδιαίτερα αισθητή κατά τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Έχουμε βιώσει τη διεθνοποίηση του αθλητισμού, και, προ πάντων, την πρωτοφανή ανάπτυξη της οικονομικής διάστασης του αθλητισμού, που οδηγείται ειδικότερα από την χρηματική αξία των τηλεοπτικών δικαιωμάτων.

9. Τα πρόσφατα σκάνδαλα σε διάφορες Ευρωπαϊκές χώρες, που περιλαμβάνουν το στοίχημα και το χειρισμό των αποτελεσμάτων, έχουν βλάψει σοβαρά την εικόνα του αθλητισμού στην Ευρώπη. Διάφοροι αμοιβαία ενισχυμένοι μηχανισμοί απαιτούνται για να μειώσουν τον κίνδυνο στημένων αποτελεσμάτων, παράνομων στοιχημάτων ή άλλων μορφών δωροδοκίας και διαφθοράς. Αυτά τα προβλήματα θα απαιτήσουν πιο ενεργή συμμετοχή των κρατικών αρχών.

10. Το πρόβλημα παράνομων μετακινήσεων νέων αθλητών έγινε προφανές σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες. Φαίνεται ότι τα διεθνή δίκτυα, που συντονίζονται από τους μάνατζερ (εδώ μάνατζερ = πράκτορας αθλητή: αυτός που διενεργεί όλες τις διαδικασίες εκ μέρους του αθλητή ώστε ο τελευταίος να πετύχει την καλύτερη δυνατή μετεγγραφή σε άλλο σύλλογο ή χώρα κλπ) που εδρεύουν στην Ευρώπη, άρχισαν να διαχειρίζονται αυτή την «επιχείρηση», ειδικά σε σχέση με τους νέους αθλητές που προέρχονται από την Αφρική και τη Λατινική Αμερική.

11. Το παρόν Ευρωπαϊκό αθλητικό πλαίσιο δεν προσαρμόζεται επαρκώς ώστε να εξετάσει αυτό το θέμα και χρειάζεται πιο στενή συνεργασία μεταξύ των Ευρωπαϊκών αθλητικών αρχών και των δημόσιων αρχών.

12. Μέρος της κοινωνικής λειτουργίας του αθλητισμού είναι να προάγει την ένταξη και να φέρει ανθρώπους από διαφορετικά πολιτιστικά ή εθνικά υπόβαθρα πιο κοντά. Παρόλα αυτά, δεν μπορεί να αγνοηθεί ότι οι αθλητικές

εκδηλώσεις έχουν συχνά γνωρίσει ξεσπάσματα ρατσισμού και ξενοφοβίας. Αυτό είναι μέρος ενός γενικότερου προβλήματος στην κοινωνία, συνδεδεμένο επίσης μερικές φορές και με το πρόβλημα του χουλγκανισμού.

13. Η φαρμακοδιέγερση (ντόπινγκ) είναι ένα επαναλαμβανόμενο πρόβλημα σε πολλά αθλήματα. Το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει εξετάσει αυτό το πρόβλημα επί σειρά ετών και συγκεκριμένα μέσω της Συνθήκης κατά της Φαρμακοδιέγερσης του 1989 (ETS No 135). Η Ευρώπη έχει τις υψηλότερες προδιαγραφές στον αγώνα ενάντια στη φαρμακοδιέγερση στον αθλητισμό και αυτές είναι ένα αναπόσπαστο τμήμα του Ευρωπαϊκού Αθλητικού Μοντέλου. Η συνεργασία μέσα στον WADA (Παγκόσμιος Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ) είναι ουσιαστική όχι μόνο να συντηρήσει αλλά και να προσπαθήσει να επεκτείνει τέτοια πρότυπα σε άλλες περιοχές.

14. Η (Κοινοβουλευτική) Ομάδα χαιρετίζει το 2007 τη σύσταση της Διευρυμένης Μερικής Συμφωνίας στον Αθλητισμό (EPAS) που έχει τώρα τα ακόλουθα μέλη: Ανδόρα, Αζερμπαϊτζάν, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Κύπρος, Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γαλλία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ισλανδία, Λετονία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Νορβηγία, Άγιος Μαρίνος, Σλοβενία, FYROM και Ηνωμένο Βασίλειο. Η Σερβία και η Ελβετία θα συνενωθούν την 1η Ιανουαρίου 2008.

15. Η Ομάδα χαιρετίζει τη Συνθήκη της Λισσαβόνας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δηλαδή τις υιοθετημένες τροποποιήσεις στο άρθρο 149 EC, συμπεριλαμβανομένου του αθλητισμού στον αρχικό νόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της εισαγωγής του άρθρου 188 P, τονίζοντας την ανάγκη για τις κατάλληλες μορφές συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο αθλητισμός πρέπει να είναι ένα από τα βασικά πεδία εκείνης της συνεργασίας.

16. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα επομένως παροτρύνει τις κυβερνήσεις των κρατών μελών:

16.1. να υποστηρίξουν το Ευρωπαϊκό Αθλητικό Μοντέλο βασισμένο στις δίδυμες αρχές της οικονομικής αλληλεγγύης και του ελεύθερου ανταγωνισμού (προώθηση και ανάθεση, ευκαιρία για όλους)

16.2. να αναγνωρίσουν και να εφαρμόσουν πρακτικά την ιδιαιτερότητα του αθλητισμού και να προστατεύσουν την αυτονομία των αθλητικών ομοσπονδιών (διοικητικών οργάνων)

16.3. να αναγνωρίσουν την ανεκτίμητη συμβολή των εκατοντάδων χιλιάδων εθελοντών στον τομέα του αθλητισμού και τους υποστηρίξουν όποτε κρίνεται απαραίτητο με δημοσιονομικά ή άλλα μέσα

16.4. να προσχωρήσουν στην EPAS, εάν δεν το έχουν κάνει ακόμα

17. Τέλος, η Ομάδα απευθύνεται στους Ευρωπαϊκούς αθλητικούς φορείς και τους προτρέπει:

17.1. να διασφαλίσουν την εσωτερική δημοκρατία, τη διαφάνεια και την καλή διακυβέρνηση σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου της Ευρώπης

17.2. να συνεργαστούν με όλους τους ενδιαφερόμενους μετόχους στα αντίστοιχα αθλήματα τους, προκειμένου να διατηρηθεί και ενισχυθεί το Ευρωπαϊκό Αθλητικό Μοντέλο, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα την ποικιλομορφία που υπάρχει μεταξύ αλλά και μέσα στα διάφορα αθλήματα στην Ευρώπη.

Έκθεση της διακομματικής επιτροπής «για τη διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου εγγυήσεων διαφάνειας στον αθλητισμό» κεφ. Δ «Προτάσεις», Αθήνα 2005

I. ΓΕΝΙΚΑ

Από τις συνεδριάσεις της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής «Για τη διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου εγγυήσεων διαφάνειας στον Αθλητισμό», αλλά και από την κοινή λογική προκύπτει ότι επιδίωξη όλων μας πρέπει να είναι ένας αθλητισμός απαλλαγμένος από τα γνωστά φαινόμενα αδιαφάνειας και από το ντόπινγκ. Τα φαινόμενα αυτά δεν αντιμετωπίζονται με συμβιβασμούς και εκπτώσεις ούτε φυσικά με προσπάθειες αποσπασματικές ή εκ των ωφελουμένων, όπως, δυστυχώς, συνέβαινε μέχρι σήμερα, με όλες τις γνωστές συνέπειες. Για την αντιμετώπισή τους, απαιτούνται πλέον βαθιές τομές, αλλά και ρήξεις, ενώ κρίνεται απαραίτητη η συστράτευση όλων των πολιτικών, κοινωνικών και αθλητικών δυνάμεων της χώρας. Η πρακτική, βέβαια, έχει αποδείξει ότι η πανθομολογούμενη αυτή επιδίωξη δεν έχει εμπεδωθεί στη συλλογική συνείδηση ούτε έχει αποτελέσει έως σήμερα στόχο μιας διακομματικής πολιτικής βούλησης.

Η Διακομματική Επιτροπή, αφού στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της ενημερώθηκε από ειδικούς επιστήμονες, παράγοντες του αθλητισμού και αθλητές και αφού ύστερα από μακρά και επίπονη προσπάθεια ερεύνησε όλες τις πτυχές και όλες τις παραμέτρους του τεράστιου, αλλά και πολυσύνθετου προβλήματος της αδιαφάνειας στον αθλητισμό και του ντόπινγκ, εκτιμά και προτείνει πως οι τομές και οι ρήξεις που απαιτούνται είναι αναγκαίο να αφορούν:

- Στην κήρυξη πανστρατιάς για την αντιμετώπιση του ντόπινγκ, για το οποίο θα πρέπει να γίνει προς κάθε κατεύθυνση γνωστό ότι δεν κατηγορείται μόνο για την αλλοίωση της γνησιότητας των αθλητικών αποτελεσμάτων, αλλά, κυρίως, για το ότι καταστρέφει την υγεία και τελικά σκοτώνει πολλούς από τους

αθλητές. Το γεγονός ότι σήμερα το ντόπινγκ βρίσκεται παντού και ότι η χώρα μας θεωρείται παγκοσμίως ως ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα διακίνησης, αλλά, δυστυχώς, ακόμη και παραγωγής απαγορευμένων φαρμακοδιεγερτικών ουσιών επιβάλλουν την εκρίζωσή του και τη μετωπική σύγκρουση με νοοτροπίες και με πρόσωπα που, για ίδιον όφελος, συντηρούν και αναπαράγουν το φαινόμενο αυτό, αδιαφορώντας για τις συνέπειές του.

- Στην ιεράρχηση των στόχων, των προτεραιοτήτων και γενικότερα στον επαναπροσδιορισμό της πορείας του ελληνικού αθλητισμού. Προς την κατεύθυνση αυτή, προτείνεται κατ' αρχήν να δοθεί έμφαση στο μαζικό, στο σχολικό και στον ερασιτεχνικό αθλητισμό.

- Στην ανατροπή της κυριαρχούσας σήμερα άποψης ότι ο πρωταθλητισμός, οι επιδόσεις που εξαντλούν τα ανθρώπινα όρια, η υπερβολική επιβράβευση, η δόξα, το χρήμα, οι κρατικές επιχορηγήσεις και οι ιδιωτικές χορηγίες, που δημιουργούν ένα εκρηκτικό μίγμα, το οποίο μοιραία οδηγεί στην επιδίωξη όλων των παραπάνω, μπορούν να κατακτώνται με κάθε τρόπο θεμιτό αλλά πολλές φορές και αθέμιτο.

- Στον εξορθολογισμό του συστήματος χρηματοδότησης του ελληνικού αθλητισμού από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και την Ο.Π.Α.Π. Α.Ε., με την καθιέρωση σταθερών κριτηρίων, αλλά και ιδιαίτερα αυστηρών κανόνων ελέγχου. Στα κριτήρια αυτά μπορούν να συμπεριληφθούν η κατάταξη των ομάδων ή των αθλητών σε ομαδικά και σε ατομικά αγωνίσματα αντίστοιχα, η βαρύτητα των διοργανώσεων κ.λπ..

- Στον αυστηρό έλεγχο των αθλητικών ομοσπονδιών, Ενώσεων και Σωματείων σε ό,τι αφορά στη διαχείριση των οικονομικών τους, στις αθλητικές δραστηριότητες που αναπτύσσουν και στην υλοποίηση από μέρους τους των προϋποθέσεων διατήρησης της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης. Στόχος της συγκεκριμένης πρότασης είναι η αντιμετώπιση του προβλήματος με τις ομοσπονδίες και τα Σωματεία «σφραγίδα», καθώς, επίσης, η ανάδειξη των ευθυνών τους, αλλά και η επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων σε όλους όσους από οποιαδήποτε θέση ευθύνης ενέχονται αποδεδειγμένα σε παραβατικές συμπεριφορές.

- Στην καθιέρωση σταθερού όσο και αδιαπραγμάτευτου συστήματος για τον έλεγχο και την εποπτεία των Αθλητικών Ανωνύμων Εταιρειών (Α.Α.Ε.) και των Τμημάτων Αμειβομένων Αθλητών (Τ.Α.Α.). Στόχοι του συστήματος

αυτού είναι η υγιής επιχειρηματικότητα στον επαγγελματικό αθλητισμό, η εξασφάλιση ίσων προϋποθέσεων για όλους, αλλά και η απόδοση ευθυνών στους μεγαλομετόχους, ιδιοκτήτες και διαχειριστές των Α.Α.Ε. και των Τ.Α.Α., που ενέχονται σε περιπτώσεις κακοδιαχείρισής τους.

- Στον εξορθολογισμό των προνομίων προς τους διακεκριμένους αθλητές, με στόχο την οικονομική και την επαγγελματική τους αποκατάσταση, και την προστασία τους απ' όλους όσοι τους χρησιμοποιούν προς ίδιον όφελος, αδιαφορώντας για την υγεία τους ακόμη και για τη ζωή τους.

- Στην ανάδειξη του αθλητή, ερασιτέχνη ή επαγγελματία, ως του μεγάλου και μοναδικού πρωταγωνιστή στον αθλητισμό, με την προστασία των δικαιωμάτων του, αλλά και την οριοθέτηση των υποχρεώσεών του.

- Στην προστασία της υγείας όλων των αθλουμένων μέσω: Της οργάνωσης των υγειονομικών υπηρεσιών των αθλητικών ομοσπονδιών και ενώσεων. Της γενναίας αύξησης των κονδυλίων που διατίθενται προς την κατεύθυνση αυτή. Της καθιέρωσης του φακέλου υγείας, αλλά και της αθλητικής ταυτότητας για τους αθλητές που ασχολούνται με τον ανταγωνιστικό αθλητισμό.

- Στη σαφή οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων, αλλά και των ευθυνών των προπονητών. Οι προπονητές πρέπει να έχουν απαραίτητα άδεια ασκήσεως επαγγέλματος και να περιορίζονται αποκλειστικά και μόνο στα προπονητικά τους καθήκοντα. Η ενασχόλησή τους με αλλότρια θέματα στην ενάσκηση των καθηκόντων τους συνεπάγεται την επιβολή βαρύτερων κυρώσεων σε βάρος τους, αλλά και σε βάρος όλων όσων, ενώ γνωρίζουν, σιωπούν και συγκαλύπτουν τις δραστηριότητές τους αυτές.

- Στον εξορθολογισμό του συστήματος της αθλητικής Δικαιοσύνης, με στόχο την εξασφάλιση της ισονομίας στην απονομή της.

- Τέλος, στην ουσιαστική αναβάθμιση του ρόλου της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Ο.Ε.) και τη συμμετοχή της, πέραν των εκ του νόμου προβλεπόμενων αρμοδιοτήτων της και της συνεργασίας της με τη Δ.Ο.Ε. και τις διεθνείς αθλητικές οργανώσεις, σε θέματα προγραμματισμού, αλλά και ανάπτυξης του ελληνικού αθλητισμού.

II. ΕΙΔΙΚΑ

Αναλυτικότερα, για την προσέγγιση των παραπάνω στόχων, προτείνονται τα παρακάτω:

1. Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν.), Εργαστήριο αντι-ντόπινγκ Ο.Α.Κ.Α. και Ομάδα Δειγματοληπτών

- Προτείνεται η ανεξαρτητοποίηση της λειτουργίας του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με διατήρηση του ελέγχου και της εποπτείας του από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, η οποία έχει και την κύρια ευθύνη της χρηματοδότησής του.

- Προτείνεται η ενοποίηση οργανικά του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με το Εργαστήριο Αντιντόπινγκ, αλλά και την Ομάδα Δειγματοληπτών του Ο.Α.Κ.Α., που εφεξής πρέπει να λειτουργούν ως διευθύνσεις του με κοινό οργανισμό. Το νέο Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ενισχύεται με εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό.

- Στη χρηματοδότηση του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και γενικότερα του νέου Συμβουλίου, που πρέπει κατά τα ανωτέρω να δημιουργηθεί, συμμετέχουν με συγκεκριμένο ποσοστό από τα πάσης φύσεως έσοδά τους, που θα προσδιοριστεί, και οι ομοσπονδίες. Η συμμετοχή των ομοσπονδιών στο κόστος λειτουργίας του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. αποσκοπεί στην αντιμετώπιση της δαπάνης των ελέγχων που πραγματοποιούνται στους αθλητές τους, αλλά και της δαπάνης για την παραγωγή για την εκτύπωση του κατάλληλου ενημερωτικού και εκπαιδευτικού υλικού, το οποίο εφεξής θα διατίθεται με ευθύνη τους, αλλά και με ευθύνη όλων των άλλων φορέων, στους οποίους επιμερίζεται το έργο της ενημέρωσης των αθλούμενων και ευρύτερα της ελληνικής κοινωνίας.

- Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. προκειμένου για το ενημερωτικό και εκπαιδευτικό υλικό που θα διατίθεται για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και την ενημέρωση των μαθητών, πρέπει να συνεργάζεται με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

- Το Υπουργείο Παιδείας αναλαμβάνει το κόστος των ελέγχων αντιντόπινγκ, που πραγματοποιούνται σε κάθε περίπτωση, με εντολή του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. σε μαθητές-αθλητές, αλλά και το κόστος της παραγωγής του αναγκαίου επιμορφωτικού και εκπαιδευτικού υλικού. Η ευθύνη ενημέρωσης των μαθητών ανατίθενται στους καθηγητές Ολυμπιακής Παιδείας και τους, καθηγητές Φυσικής Αγωγής, ύστερα από σχετική επιμόρφωση τους.

- Γενικότερα, με κύρια ευθύνη του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. δίνεται έμφαση στην ενημέρωση και στην πρόληψη κατά του ντόπινγκ. Η εκπαίδευση και η παροχή της πληροφόρησης καθιερώνονται ως στοιχεία - κλειδιά της στρατηγικής κατά του ντόπινγκ και ως συμπλήρωμα απαραίτητο στην πολιτική αποτροπής μέσω της ανίχνευσης και της τιμωρίας.

- Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. έχει την αποκλειστική ευθύνη των εντολών για ελέγχους

αντιντόπινγκ εντός αλλά και εκτός αγώνων. Εφεξής δίνεται έμφαση στους εκτός αγώνων (αιφνίδιους) ελέγχους. Δικαίωμα εντολής για εκτός αγώνων ελέγχους έχουν επίσης η Ε.Ο.Ε., η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και ο WADA. Το δικαίωμα αυτό εφεξής αφαιρείται από τις ομοσπονδίες, οι οποίες δεν θα έχουν το δικαίωμα να δίνουν οι ίδιες εντολές για ελέγχους σε αθλητές τους. Σε κάθε περίπτωση είναι αδιανόητο οι ομοσπονδίες να παραμείνουν ως προς το θέμα του ντόπινγκ ελέγχουσες και ελεγχόμενες. Από επίσημα στοιχεία αποδεικνύεται ότι μέχρι σήμερα αρκετές ομοσπονδίες έκαναν κακή και επιλεκτική χρήση του δικαιώματος αυτού που τους παραχωρήθηκε με το ν. 3057/2002 με μοναδικό σκοπό τη συγκάλυψη της πραγματικότητας και κατ' επέκταση των ευθυνών τους, ενώ οι περισσότερες αδιαφόρησαν παντελώς. Ενώ διευρύνεται πέρα των πενήντα (50) ο αριθμός των αθλητών που υπόκεινται σε ελέγχους αντι-ντόπινγκ. Με τη συγκεκριμένη πρόβλεψη αντιμετωπίζεται το ενδεχόμενο απόκρυψης αθλητών από εντός και κυρίως εκτός αγώνων ελέγχους αντι-ντόπινγκ.

- Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. πρέπει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας των αποτελεσμάτων στους πραγματοποιούμενους ελέγχους. Για το σκοπό αυτό προτείνεται η θέσπιση βαρύτατων κυρώσεων σε βάρος υπαλλήλων του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., του αντι-ντόπινγκ εργαστηρίου και των δειγματοληπτών, οι οποίοι με λάθη ή παραλείψεις τους, ηθελήμενα ή αθέλητα, συμβάλλουν στη συγκάλυψη της πραγματικότητας αλλά και για τις περιπτώσεις παραβατικών συμπεριφορών από αθλητές και άλλα παρόνθιστα πρόσωπα.

- Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. πρέπει να συνεργάζεται στενότερα με την Ε.Ο.Ε., τον Ε.Ο.Φ., άλλους κρατικούς φορείς και τις αντίστοιχες διεθνείς οργανώσεις για θέματα της αρμοδιότητάς του.

- Προτείνεται όπως εφεξής ο προτεινόμενος από την αθλητική ηγεσία ως Πρόεδρος του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. να κρίνεται από την αρμόδια Επιτροπή της Βουλής. Με την πρόβλεψη αυτή, πέραν των άλλων, διασφαλίζεται η συστηματική ενημέρωση του Κοινοβουλίου για τα θέματα που αφορούν στη λειτουργία του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και στις πρωτοβουλίες του εναντίον του ντόπινγκ.

- Αρκετές από τις παραπάνω προτάσεις συμπεριλαμβάνονται στις από το ν. 3057/2002 οριζόμενες αρμοδιότητες του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. Η επαναδιατύπωσή τους ωστόσο εκπορεύεται από την πανθομολογούμενη διαπίστωση ότι οι αρμοδιότητες αυτές, λόγω της αδιαφορίας της πολιτείας αλλά και του ίδιου του Ε.Σ.ΚΑ.

Ν. δεν ασκήθηκαν ποτέ ή ασκήθηκαν απουσιαστικά και επιλεκτικά. Από ορισμένα μέλη της Διακομματικής Επιτροπής, αλλά και από το σύλλογο Ελλήνων Ολυμπιονικών εκφράστηκε ο φόβος μήπως η ενδυνάμωση του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. οδηγήσει σε υπερβολές. Η άποψη αυτή δεν ακυρώνει τη σημασία που αποδίδεται στους εκτός αγώνων (αιφνίδιους) αντι- ντόπινγκ ελέγχους ως του κυρίαρχου μέσου για την αντιμετώπιση της φαρμακοδιέγερσης των αθλητών.

2. Αθλητές

Ο αθλητής αποτελεί το μεγάλο και μοναδικό πρωταγωνιστή στον αθλητισμό.

Υπό την έννοια αυτή, η συμβολή του στην αντιμετώπιση των φαινομένων της αδιαφάνειας και του ντόπινγκ στον ελληνικό αθλητισμό μπορεί να είναι αποφασιστική αν συνειδητοποιήσει και ο ίδιος τον πρωταγωνιστικό του ρόλο. Αν σταματήσει να ενδίδει σε πιέσεις και σε υποσχέσεις επιτήδειων για γρήγορες και μεγάλες επιδόσεις και για εύκολο κέρδος. Αν συνειδητοποιήσει ακόμη ότι το ντόπινγκ μπορεί να τον οδηγήσει ευκολότερα στις επιδόσεις αυτές, όμως θέτει σε μεγάλο κίνδυνο την υγεία και την ίδια τη ζωή του. Τέλος, αν σταματήσει να συμβιβάζεται και αν αναλάβει τις ευθύνες του. Ευθύνες που δεν αφορούν μόνο την ομοσπονδία και το σωματείο στο οποίο ανήκει, αλλά ολόκληρη τη νεολαία και την ελληνική κοινωνία, η οποία, άλλωστε, είναι αυτή που χρηματοδοτεί, άμεσα και έμμεσα, ακόμη και από το υστέρημά της, τον ελληνικό αθλητισμό.

- Ο αθλητής έχει δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις που συνολικά προσδιορίζονται στο ν. 2725/1999. Στη χώρα μας δυστυχώς ο αθλητής λόγω της μη εφαρμογής των νόμων και της ασυδοσίας πολλών αθλητικών παραγόντων έχει μόνο υποχρεώσεις. Προνόμια έχει μόνο ένας μικρός αριθμός αθλητών και μάλιστα ύστερα από συγκεκριμένες μεγάλες διακρίσεις κατά τα προβλεπόμενα από τη σχετική νομοθεσία. Τα προνόμια αυτά στη χώρα μας θεωρούνται από τα μεγαλύτερα σε ολόκληρο τον κόσμο. Υπό την έννοια αυτή προτείνεται η εκλογίκευση και ο εξορθολογισμός τους. Κατ' αρχήν η πολιτεία οφείλει κατά τα προβλεπόμενα από διατάξεις νόμων να επιβραβεύει οικονομικά τους αθλητές που διακρίνονται, γιατί σε διαφορετική περίπτωση το έργο αυτό θα το αναλάβουν οι χορηγοί και οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες, όπως ήδη συμβαίνει σε ορισμένες χώρες, με συνέπειες καταστροφικές για τους ίδιους, αλλά και για τον αθλητισμό (υπερχρησιμοποίηση, επιτυχίες έναντι παντός τιμήματος, ντόπινγκ κ.λπ.). Πρέπει, επίσης, να λαμβάνονται ειδικά μέτρα προκειμένου

τα πάσης φύσεως έσοδα των αθλητών από οποιαδήποτε νόμιμη πηγή να καταλήγουν στους ίδιους και όχι στις τσέπες τρίτων που με διάφορες ιδιότητες (παράγοντες, προπονητές κ.λπ.) σήμερα τους εκμεταλλεύονται.

- Ακόμη η πολιτεία οφείλει να μεριμνά για την επαγγελματική αποκατάσταση των αθλητών αυτών με το διορισμό τους για όσους το επιθυμούν, σε θέσεις του δημοσίου, αναλόγως των προσόντων τους. Για όσους δεν διαθέτουν ιδιαίτερα προσόντα προτείνεται ο διορισμός τους στην Γ.Γ. Αθλητισμού ή σε οργανισμούς και σε νομικά πρόσωπα που ανήκουν στην αρμοδιότητα της Γ.Γ. Αθλητισμού και του Υφυπουργείου Πολιτισμού, με σκοπό την αξιοποίησή τους για την ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού. Οι γνωστές αργομισθίες των αθλητών αυτών μετά την αποχώρησή τους από την ενεργό δράση αποτελούν πρόκληση και πρέπει να σταματήσουν.

- Ενώ προτείνεται η αναθεώρηση του ισχύοντος μέτρου ένταξής τους στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφάλειας της χώρας και μάλιστα σε θέσεις αξιωματικών. Για τους αθλητές που είναι ήδη ενταγμένοι, προτείνεται η εκπαίδευσή τους προκειμένου να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε συγκεκριμένους τομείς και κυρίως στην ανάπτυξη του αθλητισμού στις ένοπλες Δυνάμεις αλλά και γενικότερα μέσω ειδικών προγραμμάτων.

- Προτείνεται επίσης η αναθεώρηση των προνομίων προς τους μαθητές αθλητές, δοθέντος ότι τα προνόμια αυτά εξωθούν ορισμένους εξ αυτών, τους προπονητές, τους γονείς τους, αλλά και τα σχολεία τους να καταφεύγουν σε γνωστές μεθοδεύσεις και παραβατικές συμπεριφορές προκειμένου να εξασφαλίσουν τα προνόμια αυτά.

- Στα πλαίσια της εκλογίκευσης των προνομίων προτείνεται επίσης η διακοπή εφεξής κάθε επιπρόσθετης ή επιλεκτικής οικονομικής ενίσχυσης αθλητών, προπονητών κ.λπ. μέσω της Γ.Γ. Αθλητισμού ή της Ο.Π.Α.Π. ΑΕ, με εξαίρεση τους σοβαρούς λόγους υγείας ή την πρόωγη αναγκαστική αποχώρηση αθλητή για λόγους υγείας ή συνεπεία τραυματισμού του. Επίσης, προτείνεται η εκλογίκευση και των άλλων προνομίων που απολαμβάνουν οι διακεκριμένοι αθλητές (άδειες ΠΡΟ-ΠΟ) αλλά και η λήψη μέτρων για την προστασία αναξιοπαθούντων παλαιμάχων διακεκριμένων αθλητών.

- Προτείνεται επίσης η καθιέρωση συστήματος υποτροφιών για διακεκριμένους αθλητές που επιθυμούν να ασχοληθούν με την προπονητική, προκειμένου να αποκτήσουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος προπονητή.

- Καθιερώνεται σύστημα οργανωμένης υγειονομικής προστασίας των αθλητών με ευθύνη των ομοσπονδιών, οι οποίες εφεξής επενδύουν συγκεκριμένο ποσοστό από τα κάθε φύσεως έσοδά τους για το σκοπό αυτό. Επίσης προτείνεται η λήψη μέτρων για την προστασία της μητρότητας σε αθλήτριες.

- Για κάθε αθλητή, στο χώρο του ανταγωνιστικού αλλά και του επαγγελματικού αθλητισμού, καθιερώνεται ιατρικός φάκελος, όπου με ευθύνη του αρμόδιου γιατρού καταχωρούνται υποχρεωτικά όλα τα στοιχεία που αφορούν στην υγεία του (ιστορικό, εργαστηριακές εξετάσεις, φαρμακευτικές ή άλλες ουσίες που του χορηγούνται για οποιοδήποτε σκοπό). Επίσης προτείνεται όπως για κάθε αθλητή στο χώρο του ανταγωνιστικού αθλητισμού να καθιερωθεί ειδική αθλητική ταυτότητα ή αθλητικό διαβατήριο στο οποίο πέραν του «where about» θα καταχωρούνται και συγκεκριμένες εργαστηριακές εξετάσεις για την αντιμετώπιση του γενετικού ντόπινγκ. Σε περιπτώσεις ντόπινγκ ή αποφυγής ελέγχου αντι- ντόπινγκ ο αθλητής έχει όλες τις συνέπειες που απορρέουν σε βάρος του από τις σχετικές διατάξεις του ν. 3057/2002. υπό την έννοια ότι οφείλει να είναι ενημερωμένος για όλες τις ουσίες που λαμβάνει ή που του χορηγούνται, πάντα με αποκλειστική ευθύνη του υπεύθυνου γιατρού της ομοσπονδίας ή του σωματείου στο οποίο ανήκει, για λόγους υγείας ή για την ενίσχυση του οργανισμού του. Η λήψη ή η χορήγηση αυτών των ουσιών σε αθλητή από άλλο παρένθετο πρόσωπο (προπονητές, φυσικοθεραπευτές κ.λπ.) απαγορεύεται και τιμωρείται αυστηρά κατά τα προβλεπόμενα άλλωστε από το ν. 3057/2002.

- Ο αθλητής στα πλαίσια των υποχρεώσεών του έναντι της κοινωνίας και κυρίως έναντι της νεολαίας, συμμετέχει ενεργά σε προγράμματα ενημέρωσης, σχετικά με τις αξίες του αθλητισμού, το ευ αγωνίζεσθαι, το ντόπινγκ κ.λπ. Η συμμετοχή του στα προγράμματα αυτά γίνεται με ευθύνη του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και της Γ.Γ. Αθλητισμού και σε συνεργασία με το Σύλλογο Ελλήνων Ολυμπιονικών, τους συνδέσμους αμειβομένων αθλητών, τους συλλόγους παλαιμάχων αθλητών κ.λπ.

Για τους επαγγελματίες αθλητές προτείνεται η λήψη σειράς μέτρων για την προστασία τους ως εργαζομένων. Τα μέτρα αυτά μεταξύ άλλων αφορούν:

Στις αυθαίρετες μονομερείς συμβάσεις των συμβολαίων τους. Στην τήρηση, από τις εργοδότες Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α., των όρων των συμβολαίων τους. Στη διασφάλιση των πάσης φύσεως δικαιωμάτων τους σε περιπτώσεις

αλλαγής του καθεστώτος της λειτουργίας των εταιρειών στις οποίες προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Σε κάθε περίπτωση είναι αδιανόητο να πληρώνει ο επαγγελματίας αθλητής τα λάθη, τις παραλείψεις και την ανευθυνότητα όσων διοικούν τις Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α..

Με τα προτεινόμενα μέτρα αναγνωρίζεται ο πρωταγωνιστικός ρόλος του αθλητή σε όλες τις εκφάνσεις του αθλητισμού. Επιβραβεύονται η θέληση και η προσπάθειά του. Προστατεύονται τα δικαιώματα, η υγεία και η προσωπικότητά του. Το αθλητικό οικοδόμημα της χώρας αλλά και ο ίδιος απαλλάσσονται από όλους όσους παρασιτοβιούν σε βάρος του για ίδιον όφελος. Ενώ ο ίδιος ο αθλητής γίνεται σημαιοφόρος στον αγώνα για καθαρό αθλητισμό και εναντίον του ντόπινγκ. Η άποψη που διατυπώνεται από ορισμένους, ότι δηλαδή ο θόρυβος για το ντόπινγκ και τα μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου δημιουργούν ένα κλίμα φόβου στους αθλητές αλλά και γενικότερα που θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην ανάπτυξη του αθλητισμού και στην προσέλκυση νέων παιδιών είναι τουλάχιστον αφελής και εξυπηρετεί τα συμφέροντα όλων όσων δεν θέλουν να ξεβουλευτούν. Το ντόπινγκ καταστρέφει την υγεία και τελικά σκοτώνει τον αθλητή, ενώ αλλοιώνει τη γνησιότητα του αθλητικού αποτελέσματος.

3. Προπονητές

- Ανάδειξη του ρόλου και κατοχύρωση του επαγγέλματος του προπονητή.
- Απαγόρευση της καθ' οιονδήποτε τρόπο χρησιμοποίησης προπονητή που δεν διαθέτει την προβλεπόμενη άδεια ασκήσεως επαγγέλματος σύμφωνα με τα οριζόμενα από το ν. 2725/1999.
- Για πρωταθλητές και διακεκριμένους αθλητές που αποφασίζουν να ασχοληθούν με το επάγγελμα του προπονητή, εφόσον δεν είναι πτυχιούχοι του Τ.Ε.Φ.Α.Α., προτείνεται η καθιέρωση συστήματος υποτροφιών για την επιμόρφωσή τους και τη λήψη άδειας ασκήσεως επαγγέλματος σε ειδικές κατά περίπτωση σχολές προπονητών του εσωτερικού ή του εξωτερικού.
- Προτείνεται η καθιέρωση συστήματος συνεχούς επιμόρφωσης των προπονητών, κατά κλάδο άθλησης, μέσω της αξιοποίησης της εμπειρίας των υφιστάμενων συνδέσμων και ομοσπονδιών των προπονητών και σε συνεργασία με το Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.ΚΑ.Ε.Τ.) το οποίο ανασυγκροτείται.

- Προτείνεται η προώθηση της ίδρυσης και λειτουργίας Εθνικών Σχολών Προπονητών, κατά κλάδο άθλησης, με ευθύνη του Ε.Κ.Α.Ε.Τ., σε συνεργασία με τις ομοσπονδίες, τα Τ.Ε.Φ.Α.Α. της χώρας, την αθλητιατρική εταιρία και το Ε.Σ.ΚΑ.Ν

- Απαγορεύεται σε προπονητές να διατηρούν ή να συμμετέχουν σε εμπορικές επιχειρήσεις που ασχολούνται με την εισαγωγή, εμπορία και διακίνηση φαρμακοδιεγερτικών ουσιών που χρησιμοποιούνται από αθλητές ή που χορηγούνται σε αυτούς. Πολύ δε περισσότερο να χορηγούν οι ίδιοι τις ουσίες αυτές. Στους προπονητές αυτούς, ύστερα από τροποποίηση των σχετικών διατάξεων του ν. 3057/2002, προτείνεται η επιβολή βαρύτερων πειθαρχικών και ποινικών κυρώσεων και η ισόβια αφαίρεση της άδειας ασκήσεως του προπονητή. Τα παραπάνω ισχύουν και για τους προπονητές που κατά το παρελθόν συμμετείχαν αποδεδειγμένα με οποιοδήποτε ποσοστό σε επιχειρήσεις αυτής της μορφής. Η ανοχή απέναντι σε τέτοιου είδους συμπεριφορές προπονητών, αλλά και άλλων παρένθετων προσώπων, πρέπει να είναι μηδενική.

- Απαγορεύεται σε εν ενεργεία προπονητές να αναλαμβάνουν το ρόλο του μάνατζερ αθλητών και ιδιαίτερα αθλητών που προπονούν, δοθέντος ότι η σχέση τους αυτή με τους αθλητές τους οδηγεί στο να τους μετατρέψουν, καταφεύγοντας σε παράνομα μέσα και υπερχρησιμοποιώντας τους, σε μηχανές συγκομιδής μεταλλίων, διακρίσεων και κατά συνέπεια εσόδων που, σε πολλές περιπτώσεις, τα μοιράζονται μαζί τους. Επισημαίνεται ότι ως προς το θέμα της υπερχρησιμοποίησης των αθλητών οι διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες ήδη μελετούν σοβαρά και προτείνουν τον περιορισμό των διεθνών αθλητικών διοργανώσεων στο χώρο του ανταγωνιστικού αθλητισμού και ιδιαίτερα εκείνων των διοργανώσεων όπου στους αθλητές καταβάλλονται υψηλά χρηματικά έπαθλα.

- Οι προπονητές διατηρούν όλα τα δικαιώματα αλλά και τα προνόμια που τους αναγνωρίζονται από τους υφιστάμενους νόμους του Κράτους.

- Λαμβάνονται συγκεκριμένα μέτρα για την αναβάθμιση του ρόλου των υφιστάμενων συνδέσμων και των ομοσπονδιών προπονητών.

Θα πρέπει να γίνει από όλους κατανοητό ότι ο προπονητής πέρα από επαγγελματία είναι και παιδαγωγός και ότι ο ρόλος του στη διαμόρφωση κανόνων διαφάνειας στον αθλητισμό και στην αποτροπή της μάστιγας του ντόπινγκ είναι καθοριστικός.

4. Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και Υφυπουργός Πολιτισμού, αρμόδιος για θέματα αθλητισμού

Κατ' αρχήν η Πολιτεία οφείλει να διδαχθεί από τα δικά της λάθη. Μερικά από τα λάθη αυτά είναι: Η μη εφαρμογή ή στην καλύτερη περίπτωση η επιλεκτική εφαρμογή των νόμων που η ίδια θεσπίζει. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων του ελληνικού αθλητισμού με γνώμονα το πολιτικό κόστος ή το προσδοκώμενο κομματικό όφελος. Η υιοθέτηση της θεωρίας πως οι όποιες επιτυχίες των Ελλήνων αθλητών και γενικότερα του ελληνικού αθλητισμού μπορούν να αποτελούν το άλλοθι για την ανοχή και τη συγκάλυψη των γνωστών φαινομένων της αδιαφάνειας και του ντόπινγκ κ.λπ..

Για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων προβλημάτων, των φαινομένων της αδιαφάνειας και του ντόπινγκ, αλλά και τη διαμόρφωση ενός νέου αθλητικού πολιτισμού, η Διακομματική Επιτροπή προτείνει:

- Κατ' αρχήν την εφαρμογή των υφιστάμενων νόμων χωρίς συμβιβασμούς και εκπτώσεις και την αξιοποίηση των προτάσεων που κατατίθενται από τη Διακομματική Επιτροπή. Από μέλη της Επιτροπής προτείνεται η θέσπιση μιας ειδικής, ενδεχομένως και ανεξάρτητης επιτροπής, υπό την επομεία του Υφυπουργού Πολιτισμού, αρμόδιου για τον Αθλητισμό, με αρμοδιότητες ελεγκτικές και κατασταλτικές, η οποία θα αναλάβει την ευθύνη της αξιολόγησης και της επεξεργασίας των προτάσεων αυτών, αλλά και της συνένωσης διαφόρων οργάνων, τα οποία σήμερα λειτουργούν στα πλαίσια της Γ.Γ. Αθλητισμού και του Υφυπουργείου Πολιτισμού, που συνδέονται με τη διαφάνεια και το ντόπινγκ (Ελεγκτικό Συμβούλιο, Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας, Οργανισμός Μαζικού Αθλητισμού, Διαρκής Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας, Ε.Σ.ΚΑ.Ν. κ.λπ.). Στην ίδια Επιτροπή προτείνεται να συμμετέχουν, επίσης, εκπρόσωπος της Ε.Ο.Ε., αλλά και εκπρόσωπος της Επιτροπής που συστήνεται για την αξιολόγηση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης των σωματείων και των ομοσπονδιών.

- Προτείνεται επίσης η σαφής οριοθέτηση του ερασιτεχνικού και του επαγγελματικού αθλητισμού και η ανάγκη να δοθεί έμφαση στον ερασιτεχνικό, το σχολικό και το μαζικό αθλητισμό.

- Τέλος, προτείνεται η διεύρυνση των διεθνών συνεργασιών, αλλά και της συνεργασίας με άλλα συναρμόδια Υπουργεία (Δημόσιας Τάξης, Εμπορίου, Υγείας, Οικονομικών, Παιδείας) και Οργανισμούς, ελληνικούς και διεθνείς

(Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, WADA, UNESCO, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κ.λ.π.), προκειμένου να μεγιστοποιηθεί το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα έναντι των φαινομένων της αδιαφάνειας και του ντόπινγκ. Ιδιαίτερα η διεθνής συνεργασία κρίνεται απολύτως αναγκαία προκειμένου να αξιοποιηθεί η εμπειρία άλλων χωρών στην αντιμετώπιση των φαινομένων αδιαφάνειας και στην περίπτωση του ντόπινγκ, η χάραξη κοινών πολιτικών. Επισημαίνεται ότι τα φαινόμενα της αδιαφάνειας αποτελούν τα σημαντικότερα γενεσιουργά αίτια της βίας στις αθλητικές διοργανώσεις.

5. Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Ο.Ε.)

Κατ' αρχήν προτείνεται η ενίσχυση της Ε.Ο.Ε και η ανάδειξη του ρόλου της ως συνδιαμορφωτή της ανάΠΤυξης του ελληνικού αθλητισμού και ως εγγυητή της διαφάνειας σε αυτόν. Έως σήμερα η ανάμειξη της Ε.Ο.Ε στα θέματα αυτά ήταν περιθωριακή και αφορούσε μόνο στην τελική περίοδο της ολυμπιακής προετοιμασίας. Η άποψη αυτή αναθεωρείται δοθέντος ότι η ολυμπιακή προετοιμασία επιβάλλεται να αρχίζει την επόμενη των Ολυμπιακών Αγώνων. Σε αυτό βοηθά και το γεγονός ότι το συμβούλιό της κατά κύριο λόγο απαρτίζεται από εκπροσώπους των αθλητικών ομοσπονδιών. Ακόμη η Ε.Ο.Ε. μπορεί να συνεισφέρει και αυτή στην αποτίμηση του έργου των ομοσπονδιών, επί τη βάση συγκεκριμένων κριτηρίων, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το θέμα των ομοσπονδιών-«σφραγίδα», αλλά και προκειμένου να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση, αλλά και περισσότεροι πόροι σε κλάδους άθλησης, όπου η χώρα μας έχει τη δυνατότητα να προχωρήσει αθλητικά περισσότερο.

- Η Ε.Ο.Ε λόγω της συμμετοχής εκπροσώπων της στη διοίκηση του Ε.Σ.ΚΑ.Ν, της συνεργασίας της με τη Δ.Ο.Ε, τις διεθνείς αθλητικές οργανώσεις και τον WADA, αλλά και του δικαιώματός της για εντολές εκτός αγώνων, δηλαδή αιφνίδιους ελέγχους ντόπινγκ, μπορεί να διαδραματίσει ουσιαστικό ρόλο στην αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου. Θεωρείται αναγκαίο όπως οι εντολές για εκτός αγώνων ελέγχους ντόπινγκ δεν περιορίζονται μόνο στην περίοδο της ολυμπιακής προετοιμασίας αλλά να αφορούν σε όλη τη περίοδο της τετραετίας.

- Με ευθύνη της Ε.Ο.Ε. και σε συνεργασία με τις ελληνικές και τις διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες, πρέπει να αναληφθεί πρωτοβουλία για την αναθεώρηση του ισχύοντος καθεστώτος αντι-ντόπινγκ ελέγχων στους πενήντα (50) πρώτους αθλητές ειδικής λίστας για κάθε άθλημα γεγονός που ευνοεί

κάποιους επιτηδείς παράγοντες και προπονητές σε εθνικό επίπεδο. Είναι ανάγκη οι λίστες αυτές να διευρυνθούν ώστε να μην υπάρχουν περιορισμοί στον αριθμό των αθλητών που ελέγχονται, όπως δυστυχώς συμβαίνει σήμερα σε αρκετές περιπτώσεις.

- Αναλαμβάνει πρωτοβουλίες σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση του φαινομένου της εντατικοποιημένης προπόνησης, της πρόωρης εξάντλησης και κατά συνέπεια του πρόωρου αφανισμού νέων σε ηλικία αθλητών, αλλά και του φαινομένου της υπερχρησιμοποίησης των αθλητών σε αγώνες για λόγους κερδοσκοπικούς.

6. Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.)

Προτείνεται ο εξοπλισμός του με τα κατάλληλα εργαστηριακά μέσα και η στελέχωσή του με το κατάλληλο επίσης εξειδικευμένο προσωπικό, προκειμένου να ασκήσει με επάρκεια τις προβλεπόμενες από το νόμο αρμοδιότητές του. Μερικές από τις αρμοδιότητες αυτές είναι: Η χορήγηση άδειας για τις φαρμακευτικές ουσίες, αλλά και τα συμπληρώματα διατροφής που τίθενται σε κυκλοφορία. Οι τακτικοί και αιφνίδιο έλεγχοι στους χώρους διάθεσής τους όπως είναι τα φαρμακεία, οι φαρμακαποθήκες, τα γυμναστήρια, τα προπονητήρια κ.λπ..

Ακόμη προτείνεται η στενότερη συνεργασία του Ε.Ο.Φ. με άλλες υπηρεσίες και φορείς (Σ.Δ.Ο.Ε., Γενική Γραμματεία Καταναλωτή, Υπηρεσία Δίωξης του Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, Τελωνειακές αρχές, ΕΛ.ΑΣ. κ.λπ.) για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του προβλήματος της παράνομης εισαγωγής, παραγωγής, διακίνησης και εμπορίας απαγορευμένων ουσιών. Με ιδιαίτερη προσοχή και κατά προτεραιότητα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί το θέμα της ολοένα διευρυνόμενης στη χώρα μας παράνομης μετακίνησης απαγορευμένων φαρμακοδιεγερτικών ουσιών μέσω του διαδικτύου.

Τέλος, προτείνεται η διερεύνηση από τον Ε.Ο.Φ. της δυνατότητας συνταγογράφησης αλλά και του προβλήματος της διάθεσης των περισσότερων εξ αυτών των ουσιών, οι οποίες είναι προφανές ότι θα έπρεπε σε κάθε περίπτωση να διατίθενται μέσω των φαρμακείων.

7. Νομική αμφισβήτηση στον αθλητισμό

Όσοι ασχολούνται με τον αθλητισμό βρίσκουν δυσάρεστο ότι ο αθλητισμός και ο νόμος βρίσκονται αντιμέτωποι συχνά. Αυτό γίνεται περισσότερο εμφανές σε περιπτώσεις ντόπινγκ. Εν μέρει αυτό είναι το αποτέλεσμα μιας ευρύτερης

τάσης σε πολλές χώρες να αναζητείται η επανόρθωση μέσω των δικαστηρίων ως το πρώτο βήμα δράσης, παρά ως το τελευταίο μέσο, αλλά είναι επίσης και το αποτέλεσμα της ραγδαίας εμπορευματοποίησης του αθλητισμού αλλά και το γεγονός ότι υπάρχει ένας αυξανόμενος αριθμός αθλητών, αλλά και άλλων προσώπων που μπορεί να χάσουν τα σημαντικά τους εισοδήματα, αν η σταδιοδρομία τους διακοπεί λόγω τιμωρίας. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι πέρα από το μεγάλο αριθμό των νομικών αμφισβητήσεων σε περιπτώσεις ντόπινγκ υπάρχει και το θέμα της ποικιλομορφίας αυτών των αμφισβητήσεων, οι οποίες σε σημαντικό ποσοστό εδράζονται στον εντοπισμό τυπικών παραλείψεων και ανακολουθιών ή σε δυνητικές νομικές αμφισβητήσεις κυρίως από αθλητές που τιμωρήθηκαν κατά το παρελθόν για παραβιάσεις ντόπινγκ στα πρώτα χρόνια της εκστρατείας εναντίον αυτού του φαινομένου, για τους οποίους η πρόσφατη «σοδειά» των αμφισβητήσεων παρέχει μια ισχυρή απόδειξη των δυνατών πεδίων για αμφισβήτηση προηγούμενων αποφάσεων. Όλες αυτές οι διαπιστώσεις ενισχύουν την ανάγκη να υπάρξουν κανόνες κατά του ντόπινγκ, ξεκάθαρα, και με σαφήνεια διατυπωμένοι. Η αυξανόμενη υπερίσχυση της νομικής αμφισβήτησης, αλλά και των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρχές θέτουν επιτακτικά το αίτημα να υπάρξει μεγαλύτερη εναρμόνιση μεταξύ των ομοσπονδιών και των εθνικών υπηρεσιών κατά του ντόπινγκ.

Η χώρα μας δεν αποτελεί εξαίρεση του κανόνα αυτού. Του λόγου το αληθές αποδεικνύουν ο χειρισμός της γνωστής υπόθεσης των δύο πρωταθλητών μας και του προπονητή τους από τη δικαστική επιτροπή του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., τα όσα ακολούθησαν και βρίσκονται σε εξέλιξη ως προς την υπόθεση αυτή. Ενώ υπάρχει έντονος προβληματισμός και για πολλές από τις αποφάσεις της αθλητικής δικαιοσύνης, την ευκολία με την οποία αμφισβητούνται και αναθεωρούνται οι αποφάσεις αυτές, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση ενός καθεστώτος που αναπαράγει τα φαινόμενα αδιαφάνειας, αλλά και φαινόμενα βίας στις αθλητικές διοργανώσεις. Συνεπώς απαιτείται η λήψη συγκεκριμένων μέτρων προς την κατεύθυνση αυτή όπως:

- Η πλήρης προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας με τη διεθνή νομοθεσία και τις σχετικές οδηγίες της Ε. Ε.
- Η λήψη ειδικών νομοθετικών μέτρων για την πρόληψη της παραγωγής, της διάδοσης και κυρίως της χρήσης απαγορευμένων φαρμακοδιεγερτικών ουσιών και η πρόβλεψη για αυστηρότερες ποινές στους διακινητές τέτοιων ουσιών.

- Η επανεξέταση του θέματος των αναβολικών ουσιών, σύμφωνα και με το άρθρο 48 του Ολυμπιακού Χάρτη, δεδομένου ότι ο νομικός χαρακτηρισμός των ουσιών αυτών είναι ασαφής και σε κάθε περίπτωση όχι πλήρως ξεκαθαρισμένος και ακριβής όπως συμβαίνει με τα φάρμακα. Δηλαδή η αναμόρφωση και η διεύρυνση του κύκλου των απαγορευμένων ουσιών σε σχέση και με τα οριζόμενα από τον WADA.

- Η επανεξέταση και από νομικής πλευράς του θέματος των συμπληρωμάτων διατροφής, κατά τα προβλεπόμενα και από τον ιατρικό κώδικα.

- Το θέμα της αθλητικής νομοθεσίας και της Δικαιοσύνης στο χώρο του αθλητισμού είναι τεράστιο και από τα πλέον σοβαρά ζητήματα. Για το λόγο αυτό προτείνεται η συγκρότηση ειδικής επιτροπής από νομικούς εξειδικευμένους στο αθλητικό δίκαιο, η οποία θα παρουσιάσει ένα συγκεκριμένο και ολοκληρωμένο νομοθετικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων στο χώρο του αθλητισμού και ιδίως του φαινομένου του ντόπινγκ.

Αυτό είναι απολύτως απαραίτητο διότι για την καταπολέμηση των φαινομένων της αδιαφάνειας στον αθλητισμό, του ντόπινγκ αλλά και για την επίλυση σχετικών διαφορών, βρίσκουν εφαρμογή στη χώρα μας, τόσο κανόνες των αθλητικών οργάνων όσο και του κοινού δικαίου. Ακόμη, οι κανονισμοί των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών, μέλη των οποίων είναι και οι εθνικές μας ομοσπονδίες, παρέχουν αποκλειστική αρμοδιότητα σε όργανα διεθνών ομοσπονδιών για επίλυση αθλητικών διαφορών, ενώ η δυνατότητα προσφυγής των ενδιαφερομένων στα εθνικά αθλητικά όργανα ή δικαστήρια αποκλείεται. Επομένως είναι σαφές ότι υπάρχει σύγκρουση εθνικών αθλητικών κανόνων δικαίου και διεθνών κανονισμών με συνέπεια να υπάρχει συχνά το ερώτημα ποιο δίκαιο θα εφαρμοστεί σε κάθε διαφορά.

- Τέλος προτείνεται η εξειδίκευση δικαστών στα θέματα της αθλητικής δικαιοσύνης και η ίδρυση αθλητικών δικαστηρίων για τα πάσης φύσεως σχετικά θέματα, τα οποία να συγκροτούνται από ειδικούς τακτικούς δικαστές.

8. Χρηματοδότηση του αθλητισμού

- Η καθιέρωση σταθερών κριτηρίων για τη χρηματοδότηση των αθλητικών ομοσπονδιών και γενικότερα του αθλητισμού. Τα κριτήρια αυτά αφορούν στη χρηματοδότησή του από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, αλλά και από την Ο.Π.Α.Π. Α.Ε..

• Η απαγόρευση της καθ' οιονδήποτε τρόπο, άμεσο ή έμμεσο, χρηματοδότησης Αθλητικών Ανωνύμων Εταιρειών (Α.Ε.Ε.) και Τμημάτων Αμειβομένων Αθλητών (Τ.Α.Α.) από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Ενώ η ενίσχυσή τους, μέσω χορηγιών από την Ο.Π.Α.Π. Α.Ε., θα πρέπει να γίνεται βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων, προκειμένου να αποφευχθεί η επιλεκτική και ανεξέλεγκτη ενίσχυση ορισμένων εξ αυτών. Η εξασφάλιση εγγυήσεων διαφάνειας για τη συμμετοχή των ελληνικών ομάδων στο «Στοιχίμα». Στη Διακομματική Επιτροπή κατατέθηκαν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες απόψεις ως προς το θέμα αυτό. Οι απόψεις αυτές, μεταξύ άλλων, αφορούν: Στις διαστάσεις του παράνομου στοιχήματος στη χώρα μας. Στη συμμετοχή σε αυτό ελληνικών ομάδων από όλες τις κατηγορίες πρωταθλημάτων. Στις μεθοδεύσεις που ακολουθούνται από τα εγχώρια και διεθνή κυκλώματα για την προσέγγιση παραγόντων, διαιτητών, προπονητών, αθλητών κλπ... Στις ανεξέλεγκτες διαστάσεις του παράνομου στοιχήματος που γίνεται μέσω του Διαδικτύου. Στη συμμετοχή μεγάλου αριθμού πρακτόρων ΠΡΟ-ΠΟ κλπ.. Η σοβαρότητα και οι διαστάσεις του συγκεκριμένου θέματος, επιβάλλουν τη σε βάθος μελέτη και την προσεκτική αντιμετώπιση όλων των παραμέτρων του.

• Η απαγόρευση της επιλεκτικής, και πέραν του προβλεπόμενου, χρηματοδότησης ομοσπονδιών, σωματείων, αθλητών, προπονητών κλπ., από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και την Ο.Π.Α.Π. Α.Ε., με εξαίρεση συγκεκριμένες περιπτώσεις που προσδιορίζονται επακριβώς, όπως π.χ. οι σοβαροί λόγοι υγείας, ανάληψη της διοργάνωσης αθλητικών διοργανώσεων σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού κλπ..

• Η θεσμοθέτηση της παρακράτησης συγκεκριμένου ποσοστού από την κρατική επιχορήγηση των ομοσπονδιών υπέρ του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., προκειμένου να καλυφθούν το κόστος των πραγματοποιούμενων ελέγχων αντι - ντόπινγκ, αλλά και το κόστος του ενημερωτικού και εκπαιδευτικού υλικού που παράγεται με ευθύνη του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και προβλέπεται να χρησιμοποιείται από τις ίδιες για την ενημέρωση των αθλητών τους.

• Η θεσμοθέτηση, επίσης, της υποχρέωσης των ομοσπονδιών να επενδύσουν από τα πάσης φύσεως έσοδά τους συγκεκριμένο ποσοστό για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού και την οργανωμένη υγειονομική προστασία των αθλητών τους. Οι ευθύνες των ομοσπονδιών, ως προς τα θέματα αυτά, ορίζονται από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο. Παρά ταύτα, προφανώς,

λόγω αυξημένου κόστους, αποφεύγουν συστηματικά να επενδύσουν στους τομείς αυτούς, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, ασχολούμενες κυρίως με τη βιτρίνα του ελληνικού αθλητισμού.

- Η αύξηση της χρηματοδότησης της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Ο.Ε.), προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι δαπάνες της Ολυμπιακής προετοιμασίας, αλλά και η επιβεβλημένη συμμετοχή της σε γενικότερα θέματα προγραμματισμού και προαγωγής του ελληνικού αθλητισμού.

- Η αυστηροποίηση των προβλεπόμενων λογιστικών και διαχειριστικών ελέγχων σε όλες τις δομές και σε όλα τα επίπεδα του αθλητισμού, αλλά και η εγκατάσταση διπλογραφικού συστήματος.

9. Αθλητικές Ομοσπονδίες, Αθλητικές Ενώσεις και Σωματεία

- Ο αυστηρός έλεγχος της τήρησης των προϋποθέσεων για την εξασφάλιση και τη διατήρηση της Ειδικής Αθλητικής Αναγνώρισης (Ε.Α.Α.).

- Στο αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργείο συγκροτείται και οργανώνεται με μέσα και προσωπικό ειδική υπηρεσία που ενημερώνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα υποχρεωτικά μέσω των ομοσπονδιών, αν οι ενώσεις και τα σωματεία του κλάδου άθλησης ευθύνης τους τηρούν τις προβλεπόμενες από το νόμο προϋποθέσεις. Σε διαφορετική περίπτωση η Ε.Α.Α. ανακαλείται. Ο έλεγχος των ομοσπονδιών για το ίδιο θέμα γίνεται από την ίδια υπηρεσία.

- Οι διοικήσεις ομοσπονδιών που βεβαιώνουν ψευδώς για τη χορήγηση ή τη διατήρηση της Ε.Α.Α. από Ενώσεις και σωματεία που ανήκουν στην ευθύνη τους τιμωρούνται με την παρακράτηση συγκεκριμένου ποσοστού της προς αυτές κρατικής επιχορήγησης. Ενώ σε περίπτωση υποτροπής πρέπει να καθαιρούνται και να προκηρυσσονται νέες αρχαιρεσίες στις οποίες δεν δύναται να συμμετέχουν.

- Πρέπει να καταργηθεί το εκ του νόμου δικαίωμα του Υφυπουργού Αθλητισμού να εξουσιοδοτεί άλλα όργανα της κεντρικής ή της περιφερειακής διοίκησης για παροχή σε ενώσεις και σωματεία της Ε.Α.Α..

- Αθλητικές ομοσπονδίες, ενώσεις και σωματεία που αποδεδειγμένα κατά την τελευταία διετία δεν πληρούν τις προβλεπόμενες από το νόμο προϋποθέσεις πρέπει να διαλύονται αυτόματα. Ο σχετικός έλεγχος πραγματοποιείται από το Υφυπουργείο Πολιτισμού μέσω της προαναφερθείσας ειδικής επιτροπής, με συγκεκριμένα, σταθερά κριτήρια. Είναι προφανές ότι οι αποφάσεις αυτές πρέπει να είναι απόλυτα αιτιολογημένες, αλλά και νομικά ισχυρές.

• Μέσω των παραπάνω προτάσεων αντιμετωπίζεται ρηξικέλευθα το θέμα των ομοσπονδιών, ενώσεων και σωματείων «σφραγίδα» με ότι συνεπάγεται το γεγονός αυτό για τη διαφάνεια στον αθλητισμό και τις στρεβλώσεις του συστήματος χρηματοδότησής του.

• Εφεξής απαγορεύεται σε υπαλλήλους, μόνιμους και μετακλητούς, της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού να διεκδικούν και να καταλαμβάνουν θέσεις προέδρου, γενικού γραμματέα και ταμιά στο διοικητικό συμβούλιο ομοσπονδιών, ενώσεων και σωματείων. Όσοι κατέχουν τέτοιες θέσεις τις διατηρούν μέχρι τη λήξη της παρούσης θητείας του οργάνου στο οποίο συμμετέχουν.

• Ενεργοποιείται άμεσα η σχετική διάταξη του ν. 2725/1999 που επιβάλλει σε κάθε μέλος του Δ.Σ. ομοσπονδίας να υποβάλει δήλωση της περιουσιακής κατάστασης αυτού, της συζύγου και των τέκνων του στον αρμόδιο Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2429/1996. Με τη δήλωση αυτή, που εφεξής υποβάλλεται κατ' έτος, αλλά και τον έλεγχο του πόθεν έσχες των διοικούντων τις ομοσπονδίες αντιμετωπίζονται περιστατικά παράνομου πλουτισμού παραγόντων σε βάρος του ίδιου του αθλητισμού. Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να αποδοθεί στη δήλωση εσόδων από τα γνωστά παιχνίδια της Ο.Π.Α.Π. Α.Ε. και κυρίως από το «Στοιχείμα».

• Προτείνεται η αλλαγή του καταστατικού των ομοσπονδιών με στόχο την εξασφάλιση της αρχής της αναλογικότητας κατά τις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των διοικήσεών τους. Ως προς το θέμα αυτό θεωρείται αδιανόητο Ενώσεις με μεγάλο αριθμό σωματείων και αθλουμένων, να έχουν την ίδια εκπροσώπηση με άλλες Ενώσεις που έχουν υποπολλαπλάσιο αριθμό σωματείων.

• Οι ομοσπονδίες εποπτεύονται και ελέγχονται λογιστικά και διαχειριστικά από το Ελεγκτικό Συμβούλιο της παρ. 1 του άρθρου 52 του ν. 2725/1999. Παραβάσεις του νόμου αυτού συνεπάγονται βαρύτερες πειθαρχικές και ποινικές κυρώσεις για τις διοικήσεις τους και περικοπή της προς αυτές κρατικής επιχορήγησης. Οι έλεγχοι αυτοί είναι υποχρεωτικοί.

• Οι ομοσπονδίες πρέπει να συγκροτήσουν άμεσα υγειονομική υπηρεσία της οποίας να προϊστάται υπεύθυνος γιατρός με ειδικότητα κατά προτεραιότητα αθλητιατρικής ή ορθοπεδικής. Οι γιατροί - επικεφαλής των υγειονομικών υπηρεσιών έχουν την αποκλειστική ευθύνη έναντι του νόμου για κάθε φαρμακευτική ή άλλη ουσία που χορηγείται στους αθλητές για λόγους θεραπευτικούς ή για την ενίσχυση του οργανισμού τους. Στις ουσίες αυτές συμπεριλαμβάνονται

και τα συμπληρώματα διατροφής. Εφεξής για κάθε αθλητή διαμορφώνεται και διατηρείται στις ομοσπονδίες ειδικός ιατρικός φάκελος στον οποίο συμπεριλαμβάνονται όλα τα στοιχεία που αφορούν στην υγεία του (ιστορικό, εργαστηριακές εξετάσεις, φαρμακευτική αγωγή κ.λπ). Μεσοπρόθεσμος στόχος της προσπάθειας αυτής είναι η χορήγηση στους αθλητές που ασχολούνται με τον ανταγωνιστικό αθλητισμό ειδικής αθλητικής ταυτότητας ή αθλητικού διαβατηρίου, όπου θα καταχωρούνται στοιχεία και σε σχέση με το «where about», αλλά και με το γενετικό ντόπινγκ. Οι ομοσπονδίες επενδύουν εφεξής συγκεκριμένο ποσοστό των προς αυτές επιχορηγήσεων και χορηγιών για την προστασία της υγείας των αθλητών τους.

- Επίσης, οι ομοσπονδίες εφεξής επενδύουν συγκεκριμένο ποσοστό από τα πάσης φύσεως έσοδά τους για την παραγωγή του ερασιτεχνικού αθλητισμού στον κλάδο άθλησής τους. Δεν είναι δυνατόν το ενδιαφέρον τους να αναλύεται στις εθνικές ομάδες και σε περιορισμένο αριθμό αθλητών, δηλαδή στη βιτρίνα του αθλητισμού, με γνώμονα τις διακρίσεις και τα έσοδα που προσδοκούν από τις διακρίσεις αυτές.

- Από τις ομοσπονδίες αφαιρείται το δικαίωμα των εντολών για εντός και κυρίως εκτός αγώνων ελέγχους αντιντόπινγκ σε αθλητές τους. Ως προς το θέμα αυτό θεωρείται αδιανόητο οι ομοσπονδίες να είναι ελέγχουσες και ελεγχόμενες. Η ενασχόλησή τους με το ντόπινγκ εφεξής περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στην ενημέρωση των αθλητών, ερασιτεχνών και επαγγελματιών, μέσω ειδικών ημερίδων και με ενημερωτικό και εκπαιδευτικό υλικό που διαμορφώνεται, σε ότι αφορά στο περιεχόμενό του, με ευθύνη του Ε.Σ.ΚΑ.Ν..

- Σε ομοσπονδίες όπου αποδεδειγμένα χορηγούνται σε αθλητές τους απαγορευμένες ουσίες από πρόσωπα με τα οποία συνεργάζονται επίσημα (προπονητές, φυσικοθεραπευτές κ.λπ.) εκτός των υπεύθυνων γιατρών, οι διοικήσεις τους θα θεωρούνται στο εξής συνυπεύθυνες. Ευθύνη για το ντόπινγκ αθλητών δεν έχουν μόνο όσοι χορηγούν παρανόμως φαρμακοδιεγερτικές ουσίες στους αθλητές, αλλά και όλοι όσοι γνωρίζουν, συγκαλύπτουν και σιωπούν, αλλά και όσοι, καθ' οιονδήποτε τρόπο, παρακωλύουν την πραγματοποίηση αντι-ντόπινγκ ελέγχων.

- Οι διοικήσεις των ομοσπονδιών εφεξής είναι συνυπεύθυνες και για το «where about» των αθλητών τους. Θεωρείται αδιανόητο το θέμα αυτό να το

διαχειρίζονται διάφοροι ανευθυνο-υπεύθυνοι εν αγνοία ή με την ανοχή των διοικήσεων των ομοσπονδιών. Όπως φυσικά θεωρείται αδιανόητο αθλητές να εμφανίζονται αμέτοχοι απέναντι σε ένα θέμα που τους αφορά άμεσα.

Οι ανωτέρω προτάσεις, σχετικά με τις ομοσπονδίες και τα σωματεία, αρκετές των οποίων αποτελούν διατάξεις αθλητικών νόμων που βρίσκονται σε ισχύ, διατυπώνονται από τη Διακομματική Επιτροπή της Βουλής κυρίως: Προκειμένου να αναδείξουν τις ευθύνες της πολιτείας, η οποία, πολλές φορές, αδιαφορεί για την εφαρμογή των νόμων που η ίδια ψηφίζει. Προκειμένου να αναδείξουν τις ευθύνες πολλών διοικητικών παραγόντων, αλλά και άλλων παρένθετων προσώπων σε διάφορες αθλητικές ομοσπονδίες της χώρας, τα οποία λειτουργούσαν και συνεχίζουν να λειτουργούν ασύδοτα και αναπολόγητα, εκμεταλλευόμενα το καθεστώς της ατιμωρησίας που υπάρχει, με συνέπεια τη διαμόρφωση ενός κλίματος γενικευμένης αδιαφάνειας στον ελληνικό αθλητισμό. Σε τελική ανάλυση ενός κλίματος που, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, είναι άδικο για τους υγιείς και ανιδιοτελείς παράγοντες του αθλητισμού, αλλά και για την άλλη, την υγιή όψη του ελληνικού αθλητισμού. Την όψη που έφερε τις γνωστές μεγάλες διακρίσεις των αθλητών μας τόσο σε ατομικά όσο και σε ομαδικά αθλήματα. Τέλος, προκειμένου να αναδείξουν τις τεράστιες ευθύνες που υπάρχουν, σε αρκετές ομοσπονδίες, για τις διαστάσεις που προσέλαβε στη χώρα μας το φαινόμενο του ντόπινγκ. Τα στοιχεία που ετέθησαν υπόψη της Διακομματικής Επιτροπής, δεν αφήνουν το παραμικρό περιθώριο αμφισβήτησης των ευθυνών αυτών και επιτάσσουν την άμεση λήψη γεναίων αποφάσεων, έναντι παντός τιμήματος.

10. Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρείες (Α.Α.Ε.) και Τμήματα Αμειβόμενων Αθλητών (Τ.Α.Α.)

- Η άσκηση του συνόλου των προβλεπόμενων από τον Ν. 3057/2002 αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού (Ε.Ε.Α.) και ιδιαίτερα εκείνων που αφορούν στον έλεγχο και στην εποπτεία των Α.Α.Ε. και των Τ.Α.Α.

- Η αυστηροποίηση των προϋποθέσεων χορήγησης στις Α.Α.Ε. και στα Τ.Α.Α. πριν από την έναρξη κάθε αγωνιστικής περιόδου του πιστοποιητικού που κατατίθεται από μέρους τους στις οικείες διοργανώτριες αρχές περί τηρήσεως των υποχρεώσεών τους, με στόχο την αποφυγή ενδεχόμενων υπερβολών, αδικιών, αλλά και επιλεκτικών αποφάσεων. Στο θέμα αυτό δεν πρέπει να υπάρχουν συμβιβασμοί και εκπτώσεις.

- Η διεύρυνση των ελέγχων, αυτεπαγγέλτων ή με εντολή των συναρμόδιων Υπουργών, διαχειριστικών και λογιστικών στις Α.Α.Ε., στα Τ.Α.Α. και στις οικίες επαγγελματικές ενώσεις, προκειμένου να ερευνηθεί η εκπλήρωση των οικονομικών τους υποχρεώσεων, ιδιαίτερα προς τους επαγγελματίες και τους αμειβόμενους αθλητές, τους προπονητές και το ιδρυτικό σωματείο, με την επιβολή αυστηρότατων κυρώσεων.

- Τα επιβαλλόμενα, σε περιπτώσεις παραβίασης των υποχρεώσεών τους πρόστιμα στις Α.Ε.Ε., και Τ.Α.Α. και στους οικείους επαγγελματικούς συνδέσμους κατατίθενται εξ ολοκλήρου σε λογαριασμό που τηρείται στην Ε.Α.Α. προκειμένου να αντιμετωπιστεί το θέμα της μη καταβολής δεδουλευμένων σε επαγγελματίες και σε αμειβόμενους αθλητές και σε άλλα παρόνθета πρόσωπα (προπονητές κ.λ.π.) ύστερα από αποφάσεις της Επιτροπής Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών (Ε.Ε.Ο.Δ.).

- Παράγοντες που είναι μεγαλομέτοχοι και ιδιοκτήτες Α.Α.Ε. ή που αναλαμβάνουν την διαχείρισή τους, έχουν ακέραια την ευθύνη έναντι των χρεών που δημιουργούνται κατά την περίοδο που ελέγχουν τις Α.Ε.Ε.. Με τη συγκεκριμένη πρόταση αντιμετωπίζεται το πρόβλημα με τους γνωστούς ανευθυνο-υπεύθυνους παράγοντες που παρελαύνουν από τις διοικήσεις των Α.Α.Ε. αναπολόγητοι και αιτιώρητοι. Το θέμα αυτό ρυθμιζόταν από το Ν. 2725/1999, ο οποίος, εν τούτοις, δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

- Οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων αλλά και των σχέσεων μεταξύ επαγγελματικών ενώσεων και των αντίστοιχων ομοσπονδιών. Οι αρμοδιότητες αναφέρονται μεταξύ άλλων σε θέματα Διαιτησίας και Αθλητικής Δικαιοσύνης. Τα θέματα αυτά επιβάλλεται να αντιμετωπιστούν, ύστερα από διάλογο με την πολιτεία και με σεβασμό στις σχετικές οδηγίες των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών.

11. Διεθνής συνεργασία και ενεργός δράση

Προτείνεται η ενεργός συμμετοχή και η παρακολούθηση σε όλα τα διεθνή όργανα και οργανισμούς για κοινή στάση και συνεργασία στην ανάπτυξη διακυβερνητικών οργανισμών αντιμετώπισης του προβλήματος του ντόπινγκ, της αδιαφάνειας στον αθλητισμό, αλλά και της βίας στις αθλητικές διοργανώσεις. Επίσης, προτείνεται η συμμετοχή και η αξιοποίηση των διεθνών χρηματοδοτήσεων για προγράμματα ενημέρωσης και έρευνας στην αντιμετώπιση του ντόπινγκ.

Τέλος, με ομόφωνη απόφαση των μελών της Διακομματικής Επιτροπής, προτείνεται η μετατροπή της σε Ειδική Μόνιμη Επιτροπή, με σκοπό την παρακολούθηση της υλοποίησης των προτάσεων που διετύπωσε και τη βαθύτερη διερεύνηση αρκετών εκ των θεμάτων, που ετέθησαν.

Η Επιτροπή, κατά τη συνεδρίαση της 29^{ης} Νοεμβρίου 2005, ενέκρινε, κατά πλειοψηφία, την Εισήγηση του Προέδρου της, κα Αναστασία Σπηλιοπούλου, η οποία, μετά την ενσωμάτωση στο αρχικό κείμενο παρατηρήσεων, αλλά και γραπτών προτάσεων των μελών, αποτελεί την Έκθεσή της και υποβάλλεται προς τη Βουλή και την Κυβέρνηση.

Έκθεση για τον απολογισμό του έργου του κατά το 2007 και τον προγραμματισμό δραστηριοτήτων του το 2008

Πρόλογος

Το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν.) είναι ο ελληνικός Εθνικός Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ. Σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο για τον Έλεγχο (International Standard for Testing) του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντι-Ντόπινγκ (World Anti-Doping Agency, WADA) ο Εθνικός Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ είναι η ανεξάρτητη αρχή που ορίζεται από κάθε χώρα, ως η έχουσα την κύρια αρμοδιότητα για την υιοθέτηση και εφαρμογή κανονισμών αντι-ντόπινγκ, την εντολή ελέγχου ντόπινγκ σε αθλητές, τη διαχείριση των αποτελεσμάτων και τη διεξαγωγή ακροαματικών διαδικασιών σε εθνικό επίπεδο.

Οι δράσεις του ΕΣΚΑΝ για το 2007 ήταν οι εξής:

1. Θεσμικό Πλαίσιο

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. συνέταξε και υπέβαλε στον Υφυπουργό Πολιτισμού, αρμόδιο για θέματα Αθλητισμού σχέδιο για την Κοινή Υπουργική Απόφαση: «Καθορισμός απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ κατά την έννοια των άρθρων 128B και 128Γ του Ν. 2725/1999». Με τη δημοσίευση της Κ.Υ.Α. αυτής η ελληνική νομοθεσία εναρμονίζεται με το Διεθνές Πρότυπο Καταλόγου Απαγορευμένων ουσιών 2007 του WADA.

2. Εκπροσώπηση σε διεθνές επίπεδο

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ως ο Εθνικός Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ, εκπροσώπησε την Ελλάδα σε διεθνείς συναντήσεις υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Πορτογαλικής Προεδρίας της Ε.Ε., του Συμβουλίου της Ευρώπης, της UNESCO, του WADA και του ANADO. Αναλυτική παρουσίαση υπάρχει στο Παράρτημα 1.

3. Εκπαιδευτική / Ενημερωτική Δραστηριότητα

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ανέπτυξε και μέσα στο 2007 πρωτοβουλίες που αφορούσαν την εκπαίδευση και την ενημέρωση σχετικά με θέματα ντόπινγκ. Συγκεκριμένα:

1. Αναπτύχθηκαν και διανεμήθηκαν νέα ενημερωτικά φυλλάδια που απευθύνονται σε συγκεκριμένες ομάδες-στόχους, όπως αθλητές, γονείς και προπονητές καθώς και ένα ενημερωτικό φυλλάδιο που αφορά το σημαντικό ζήτημα των συμπληρωμάτων διατροφής. Επίσης, στο πλαίσιο της συνεργασίας με την SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ αναπτύχθηκαν ενημερωτικά φυλλάδια που απευθύνονται πιο συγκεκριμένα στο χώρο του ποδοσφαίρου και περιλαμβάνουν θέματα ντόπινγκ και συμπληρωμάτων διατροφής. (βλ. Παράρτημα 2)

1 Η ιστοσελίδα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. συνεχίζει να αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο επικοινωνίας και παροχής πληροφοριών στους ενδιαφερομένους, καθώς σε αυτήν έχουν αναρτηθεί τα κείμενα των νόμων και των υπουργικών αποφάσεων που διέπουν τον έλεγχο ντόπινγκ σε εθνικό επίπεδο, πληροφοριακό/ενημερωτικό υλικό και έντυπα προς συμπλήρωση, καθώς επίσης και σύνδεσμοι προς διευκόλυνση της επικοινωνίας με εθνικούς και διεθνείς φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο πεδίο της καταπολέμησης του ντόπινγκ.

2 Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., πιστεύοντας στην αποτελεσματικότητα της άμεσης επαφής με τους ενδιαφερόμενους, συμμετείχε με παρουσιάσεις εκπροσώπων του σε ημερίδες/ σεμινάρια/ συμπόσια ποικίλων φορέων. Επίσης, στο πλαίσιο της συνεργασίας με την SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ, έγιναν ενημερωτικές εκδηλώσεις στους ιατρούς, τους προπονητές και τους παίκτες των ομάδων της Α' εθνικής, στην έδρα της κάθε ομάδας. Οι παρουσιάσεις των εκπροσώπων του Ε.Σ.ΚΑ. Ν. συνοψίζονται στο Παράρτημα 3.

4. Συνεργασία με Εθνικούς και Διεθνείς φορείς

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. κατά τη διάρκεια του 2007 συνεργάστηκε με διεθνείς και εθνικές αθλητικές αρχές και επαγγελματικούς συνδέσμους, το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.), στο οποίο υπάγονται διοικητικώς η Υπηρεσία Δειγματοληψίας και το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ.

Πιο συγκεκριμένα, συνεργάστηκε με τον WADA για τη διαχείριση απο-

τελεσιμάτων ελέγχων καθώς και με διεθνείς αθλητικούς φορείς για την ανταλλαγή πληροφοριών και την αποτελεσματικότερη διεξαγωγή ελέγχων, αλλοδαπών αθλητών εντός Ελλάδος και Ελλήνων αθλητών εκτός συνόρων.

Η συνεργασία Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γ.Γ.Α. και Ε.Σ.ΚΑ.Ν. οδήγησε στη διενέργεια ελέγχων στις τελικές φάσεις των Πανελληνίων Σχολικών Πρωταθλημάτων, με εντολές της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Παιδείας.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., πραγματοποίησε σειρά συναντήσεων με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να γνωμοδοτήσει σχετικά με την τήρηση αρχείων από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. που περιλαμβάνουν προσωπικά δεδομένα αθλητών. Η συνεργασία του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με το Ο.Α.Κ.Α. είναι ζωτικής σημασίας, καθώς σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 αντίστοιχα του άρθρου 128Δ του Ν. 2725/98, τη μεν ευθύνη της δειγματοληψίας έχει η αρμόδια υπηρεσία του Ο.Α.Κ.Α., τη δε ανάλυση των δειγμάτων διενεργεί υποχρεωτικά το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α.

Υπήρξε στενή συνεργασία με την SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ σε θέματα που αφορούν την ενημέρωση σχετικά με θέματα ντόπινγκ καθώς και στην εντατικοποίηση των σχετικών ελέγχων στο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου.

Αναλυτικά στοιχεία των συνεργασιών και συναντήσεων υπάρχουν στο παράρτημα 4.

5. Εξαιρέσεις Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς

Η Επιτροπή Κατ' Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς (TUE) δέχθηκε συνολικά 380 αιτήσεις (TUE) από τις οποίες 326 έγιναν δεκτές, 11 απορρίφθηκαν ενώ 43 ήταν ελλιπείς. Αναλυτικά στοιχεία παρατίθενται στο Παράρτημα 5.

6. Διενέργεια Ελέγχων

Μέσα στο 2007 το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. διενήργησε 2633 ελέγχους εντός αγώνων σε 25 αθλήματα και 399 ελέγχους εκτός αγώνων σε 12 αθλήματα. Από τους ελέγχους προέκυψαν 10 αντικανονικά αναλυτικά ευρήματα. Αναλυτικά στοιχεία για τους διενεργηθέντες ελέγχους και την περαιτέρω πορεία των υποθέσεων που αφορούν αντικανονικά αναλυτικά ευρήματα παρατίθενται στα Παραρτήματα 6 και 7.

Σε συνεργασία με την SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ καθιερώθηκε ο έλεγχος και με δείγμα αίματος (αιμοληψία). Επίσης, αυξήθηκε τόσο ο αριθμός των αγώνων με έλεγχο ντόπινγκ σε κάθε αγωνιστική, όσο και ο αριθμός των παικτών που ελέγχονται ανά αγώνα.

7. Παρακολούθηση Ελέγχων από Εκπροσώπους Ε.Σ.ΚΑ.Ν.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ασκώντας το δικαίωμα της παρακολούθησης των διαδικασιών δειγματοληψίας που του παρέχεται από το άρθρο 128ΣΤ, παρ. 7γ του Ν.2725/1999 όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε από το Ν.3057/2002 όρισε εκπροσώπους του (μέλη του Συμβουλίου και του Επιστημονικού Τμήματος) για την επίβλεψη ελέγχων ντόπινγκ εντός και εκτός αγώνων.

8. Παρακολούθηση Εφαρμογής Κανονισμών

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. παρακολούθησε την εφαρμογή των κανονισμών των οικείων αθλητικών ομοσπονδιών σε περιπτώσεις παραβάσεων ντόπινγκ και παρένβη σε δύο περιπτώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Εκπροσώπηση Ε.Σ.ΚΑ.Ν. σε Διεθνείς Οργανισμούς

Α/Α	ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΤΟΠΟΣ	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
1.	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	11-14/02/07	ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΟΛΛΑΝΔΙΑ	ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
2.	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ & WADA	08-11/05/07	ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ, ΓΑΛΛΙΑ	ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ WADA
3.	WADA - ΑΝΤΙΝΤΟΠΙΝΓΚ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ (ΑΝΤΙ.ΝΟ.)	24-25/05/07	ΤΡΟΜΣ, ΝΟΡΒΗΓΙΑ	ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΩΝ
4.	ΑΝΤΙΝΤΟΠΙΝΓΚ ΙΑΠΩΝΙΑΣ (JADA) & ANADO	15-17/09/07	ΤΟΚΥΟ, ΙΑΠΩΝΙΑ	ANADO' S 9TH WORKSHOP
5.	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ - ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ Ε.Ε.	24/10/07	ΛΙΣΣΑΒΟΝΑ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ
6.	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ - ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ Ε.Ε.	14/11/2007	ΜΑΔΡΙΤΗ, ΙΣΠΑΝΙΑ	ΑΤΥΠΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
7.	WADA	15-17/11/07	ΜΑΔΡΙΤΗ, ΙΣΠΑΝΙΑ	ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ WADA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2
Φυλλάδια Ε.Σ.ΚΑ.Ν.
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

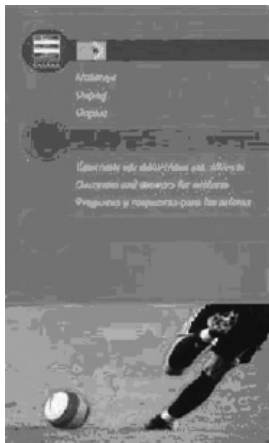

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

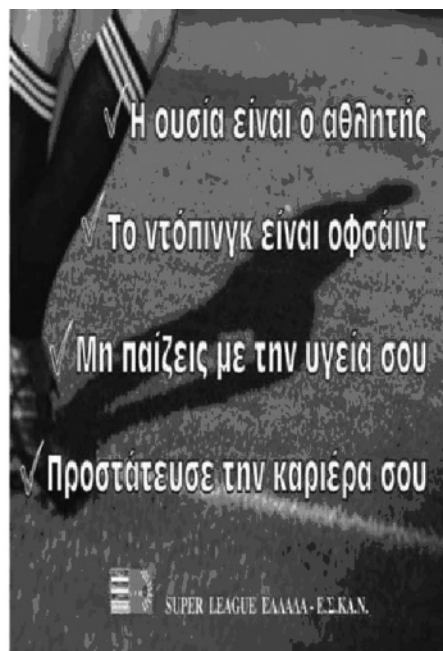
**Φυλλάδια για το ποδόσφαιρο
(SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ-Ε.Σ.ΚΑ.Ν.)**

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΑΘΛΗΤΕΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

POSTER 1

POSTER 2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3**Διαλέξεις Εκπροσώπων Ε.Σ.ΚΑ.Ν.**

Α/Α	ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ/ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ	ΗΜ/ΝΙΑ	ΤΟΠΟΣ	ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΑΛΕΞΗΣ
1.	ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΑΝΤΙΝΤΟΠΙΝΓΚ Ε.Ο.Ε.	16-17/02/2007	ΑΘΗΝΑ	-Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΟΠΟΝΔΙΕΣ: ΤΡΟ- ΠΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΦΝΙΔΙ- ΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ -Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΩΔΙ- ΚΑ ΑΝΤΙΝΤΟΠΙΝΓΚ
2.	1η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ	14/11/2007	ΠΑΤΡΑ	-Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗ- ΓΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑ- ΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.ΚΑ.Ν. -ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙ- ΞΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ
3.	ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΥΠΡΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: 6ο ΕΛΛΑΔΟ-ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ & 2ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ	26-28/10/07	ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ	Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗ- ΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ
4.	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ	23-24/04/2007	ΑΘΗΝΑ	-Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙ- ΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

Ημερίδες/ Συναντήσεις Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και άλλων φορέων

Α/Α	ΗΜΕΡΙΔΑ/ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ	ΗΜ/ΝΙΑ	ΤΟΠΟΣ	
1.	ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ	12/01/2007	ΑΘΗΝΑ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν.-ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
2.	ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 2ου ΔΗΜΟΣΙΟΥ Ι.Ε.Κ. ΠΕΙΡΑΙΑ	23/01/2007	ΑΘΗΝΑ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν. – 2ο ΔΗΜΟΣΙΟ Ι.Ε.Κ. ΠΕΙΡΑΙΑ
3.	ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ Ο.Α.Κ.Α.	27-28/01/2007	ΑΘΗΝΑ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν.-Ο.Α.Κ.Α.
4.	1η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ Ε.Σ.ΚΑ.Ν.: «ΝΤΟΠΙΝΓΚ: ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ».	14/05/2007	ΘΕΣ/ΝΙΚΗ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν.
5.	ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ΜΕ ΑΘΛΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ	18/06/2007	ΑΘΗΝΑ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν. – Σ.Ε.Γ.Α.Σ.
6.	ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ κ. Γ. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ	04/07/2007	ΑΘΗΝΑ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν. – SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ
7.	ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΤΙΤΛΟ: «ΙΣΧΥΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ»	04/09/2007	ΘΕΣ/ΝΙΚΗ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν. – SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ
8.	ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ΜΕ ΤΟΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ κ. Γ. ΙΩΑΝΝΙΔΗ	04.10.2007	ΑΘΗΝΑ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν.- ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
9.	ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΣΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΗΣ Α' ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ	19-29/11/07	ΕΔΡΑ ΚΑΘΕ ΟΜΑΔΑΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	Ε.Σ.ΚΑ.Ν. – SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

Αιτήσεις Κατ' Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς

ΑΘΛΗΜΑ	ΕΙΔΟΣ ΑΙΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΕΓΚΡΙΣΗ	ΑΠΟΡΡΙΨΗ ή ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ (χωρίς σφραγίδα ιατρού, υπογραφή κλπ.)
Άρση Βαρών	TUE					
	ATUE	25	23	2	25	5
Καλαθοσφαίριση	TUE	9	9		9	
	ATUE	11	11		11	2
Κολύμβηση	TUE	41	37	4	41	4
	ATUE	24	24		24	3
Μοντέρνο Πένταθλο	TUE	1	1		1	
	ATUE	3	3		3	
Πετοσφαίριση	TUE	3	3		3	2
	ATUE	5	5		5	
Ποδηλασία	TUE	6	6		6	
	ATUE	3	3		3	
Ποδόσφαιρο	TUE	14	14		14	4
	ATUE	116	116		116	14
Πνυμαχία	TUE					
	ATUE					
Στίβος	TUE	6	6		6	
	ATUE	24	22	2	24	3
Ξιφασκία	TUE	2	2		2	
	ATUE	2	2		2	
Πάλη	TUE					

ΑΘΛΗΜΑ	ΕΙΔΟΣ ΑΙΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΕΓΚΡΙΣΗ	ΑΠΟΡΡΙΨΗ ή ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ (χωρίς σφραγίδα ιατρού, υπογραφή κλπ.)
	ATUE					
ΕΟΥΔΑΤΚ	TUE	2		2	2	
	ATUE	1	1		1	
Τένις	TUE					
	ATUE					
Κοπηλασία	TUE	17	16	1	17	
	ATUE	9	9		9	3
Τζούντο	TUE	1	1		1	
	ATUE	2	2		2	
Σκοποβολή	TUE	1	1		1	
	ATUE	4	4		4	
Γυμναστική	TUE	2	2		2	
	ATUE	2	2		2	3
Ιστιοπλοΐα	TUE	1	1		1	
	ATUE					
ΣΥΝΟΛΑ:		337	326	11	337	43
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΑΙΤΗΣΕΩΝ TUE & ATUE :380						

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 6
Έλεγχοι Ντόπινγκ Εντός και Εκτός Αγώνων κατά το έτος 2007

ΑΘΛΗΜΑ	ΕΝΤΟΣ ΑΓΩΝΩΝ	ΕΚΤΟΣ ΑΓΩΝΩΝ	ΣΥΝΟΛΟ
ΑμεΑ	25		25
ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗ	7		7
ΑΡΣΗ ΒΑΡΩΝ	109	10	119
Ε.Γ.Ο.	18		18
ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗ	340		340
ΚΑΝΟΕ ΚΑΠΑΚ	12	11	23
ΚΑΤΑΔΥΣΕΙΣ	12		12
ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ	65	38	103
ΚΟΠΗΛΑΣΙΑ	14	15	29
ΞΙΦΑΣΚΙΑ	8		8
ΠΑΛΗ	10		10
ΠΥΓΜΑΧΙΑ	9		9
VOLLEY LEAGUE	116		116
ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ	76	8	84
ΒΕΑΟΗ νΟΠΕΥ	5		5
ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ	69	5	74
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ	864*	243	1107
ΣΟΦΤΜΠΟΛ	20		20
ΣΤΙΒΟΣ	187	25	212
ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ	6		6
ΤΑΕΚΒΟΝΝΤΟ	12		12
ΤΖΟΥΝΤΟ	20	6	26
ΤΡΙΑΘΛΟ	10	6	16
ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ	68	24	92
ΧΕΙΡΟΣΦΑΙΡΙΣΗ	88	8	96
ΜΠΙΛΙΑΡΔΟ	3		3
ΑΓΩΝΕΣ ΧΩΡΩΝ ΝΑ. ΕΥΡΩΠΗΣ	61		61
ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ		5	5
ΣΥΝΟΛΟ ΕΛΕΓΧΩΝ ΝΤΟΠΙΝΓΚ	2234	404	2638

* Εκ των οποίων 148 αιμοληψίες*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 7

Αντικανονικά αναλυτικά ευρήματα και ποινές για το 2007

ΑΘΛΗΜΑ	ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ	ΕΛΕΓ- ΧΟΣ	ΗΜ/ΝΙΑ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ	ΕΠΒΟΛΗ ΠΟΙΝΗΣ
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ	Γ ΕΘΝΙΚΗ ΘΗΒΑ ΑΟ - ΚΟΡΩΠΙ ΑΟ	ΕΝΤΟΣ	3/1/07	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟ- ΠΟΥΛΟΣ ΚΑΝΝΑΒΙΣ	2ΕΤΗΣ ΑΠΟ- ΚΛΕΙΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΘΟΣΗ	Β ΑΝΔΡΩΝ ΑΜΣ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΓΑΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗ	ΕΝΤΟΣ	25/2/07	ΓΚΟΝΤΟΠΟΥ- ΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΙ- ΔΗΣ ΚΥΡΑΚΟΣ ΚΑΝΝΑΒΙΣ	2ΕΤΗΣ ΑΠΟ- ΚΛΕΙΣΜΟΣ 2ΕΤΗΣ ΑΠΟ- ΚΛΕΙΣΜΟΣ
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ	Γ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑ- ΝΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΡΟΔΟΣ ΑΣ	ΕΝΤΟΣ	18/2/07	ΜΠΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΦΩΤΙΟΣ ΕΦΕΔΡΙΝΗ	ΑΠΑΛΛΑΧ- ΘΗΚΕ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΠΟΙΝΗ
ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ	Α2 ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣΓ.Ε. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΕΝΤΟΣ	23/4/07	ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟ- ΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ BUDESONIDE	1 ΜΗΝΑΣ ΑΠΟΚΛΕΙ- ΣΜΟΣ
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ	ΚΥΠΕΛΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΟ -ΛΑΡΙΣΑ	ΕΝΤΟΣ	5/5/2007	ΑΝΤΧΟΥΕΤ REBIENOT HENRI ARNAUD ΚΟΚΑΪΝΗ	2ΕΤΗΣ ΑΠΟΚΛΕΙ- ΣΜΟΣ
ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ	ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΡΑΒΙΑΣ	ΕΝΤΟΣ	13/5/07	ΜΠΟΥΤΣΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ BUDESONIDE ΤΣΑΠΑΡΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΦΕΔΡΙΝΗ	
ΣΤΙΒΟΣ	ΠΠ ΑΝΡΩΝ- ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΕΝΤΟΣ	16/6/07	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΑΙΘΥΛΕΦΡΙΝΗ- ETILEPHRINE	2ΕΤΗΣ ΑΠΟ- ΚΛΕΙΣΜΟΣ
ΧΕΙΡΟΣΦΑΙΡΙΣΗ	ΑΡΗΣ - Μ. ΑΛΕΞΑΝ- ΔΡΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ	ΕΝΤΟΣ	3/11/07	DUMONIC SVETLANA ΝΑΝΔΡΟΛΟΝΗ	ΕΓΓΡΑΦΗ ΕΠΠΛΗΞΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

1. Πρόγραμμα ελέγχων 2008

Με βάση το σχεδιασμό του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., για το 2008 προγραμματίζονται εντατικοί έλεγχοι, 2500 εντός αγώνων και περίπου 500 έλεγχοι εκτός αγώνων. Έμφαση θα δοθεί στους αιφνιδιαστικούς ελέγχους εκτός αγώνων στην προ-Ολυμπιακή Ομάδα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου. Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. βρίσκεται σε άμεση επαφή με την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή για τον προγραμματισμό των συγκεκριμένων ελέγχων.

2. Οργάνωση

Μέσα στο 2008 θα συνεχιστούν οι διαδικασίες διαπίστευσης του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. κατά το πρότυπο ISO EN 9000:2001.

Επίσης, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. θα συνεχίσει τη συμμετοχή του στην εκπαίδευση για το πληροφοριακό σύστημα ADAMS του WADA, με σκοπό τη χρήση του συστήματος το συντομότερο μετά την ενεργοποίησή του.

3. Διοργάνωση εκπαιδευτικών ημερίδων για διάφορες ομάδες «στόχους»

Κατά τη διάρκεια του 2007, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ανταποκρίθηκε κατ' επανάληψη σε προσκλήσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων για συμμετοχή με διαλέξεις σε εκδηλώσεις τους. Κατά το 2008 το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. σκοπεύει να διοργανώσει επίσης εξειδικευμένες κατά ιδιότητα επιμορφωτικές ημερίδες.

